

PS · PS2 · PC · XBOX · GBA · GCUBE

MEGSZÁLLOTT JÁTEKOSOK MAGAZINJA



VI. ÉVFOLYAM 7-8. SZÁM
2002 JÚLIUS-AUGUSZTUS

629 FT

576 KONZOL



ESŐK KIRÁLY UTASOK HÁV JÁRÁK

(A HÁTA MÖGÖTT) RESIDENT EVIL GAMECUBE

576^{KByte}

HELY AHOL JÁTSZVA VÁSÁROLHATSZ!



ÚJ ÜZLETÜNK NYÍLT!

AZ ÖRS VEZÉR TÉREN AZ
ÁRKÁD

ÜZLETKÖZPONTBAN
ALULJÁRÓ SZINT

TELEFON: 434-8076



GAME BOY ADVANCE

PlayStation 2



West End City
Center
Jókai Mór sétány 47.
Tel.: 23-87-576



Mammut 2 Bev.
Központ
Széna tér
3. emelet
Tel.: 345-80-76

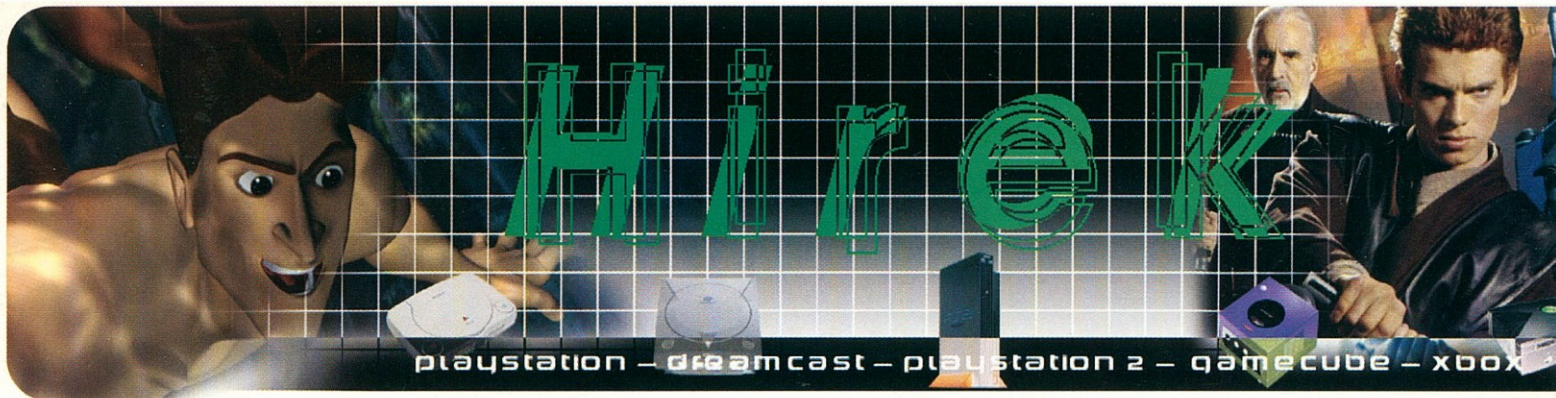


Nagyker
Budapest 1042
Árpád út 112
Tel.: 369-26-86

Pólus Center
Center Court 237
Tel.: 419-41-17



WWW.576.HU



Az E3 miatt alaposan visszavettek a cégek a múlt hónapban: ami újdonság bemutatható/bejelenthető állapotban volt, azt bemutatják vagy bejelentették. Ennek köszönhetően júniusban elkezdődött az évek során már megszokott nyári uborkaszезon – iszonyatosan nagy a pangás. Megijedni nem kell, ebben a hónapban sem maradtak újdonságok nélkül, jól idomított hunter/seeker droidjaink segítségével most is felhajtottunk nektek egy nagy rakás infót a konzolok világából, íme:

STAR WARS EPISODE 2: THE NEW DROID ARMY

(GBA)

A THQ kőkeményem letámadta az új Star Wars epizódon alapuló játékaival a Game-



boyos gamereket: alig két hónapja jött ki a film történéseit feldolgozó játék (teszt az e havi számban), és máris nyakunkon a New Droid Army. Az NDA tulajdonképpen a film folytatása. A csata megvolt, a droid-sereget jól megsemmisítették a clonetrooperok, Count Dooku pedig sikeresen elhúzott a helyszínről. A háború természetesen folytatódik (Begun,



this Clone War has – mondotta volt a jó öreg Yoda), Anakin barátunk meg mit tehetne mást, mint hogy Dookut kergeti, aki éppen egy új droid-armada felállításán fáradozik. Az ifjú padawan új kalandjai során eljut a Tatooine-ra (sokadszor, roppant frekvenciával) meg úgy általában bebarangolja az egész galaxist. A játékban olyan ismert szereplőkkel találkozhatunk majd, mint például a jó öreg Jabba the Hut ő se maradhat ki soha semmiből, mindenki megtalálja), és a szokásos lézerkardos mészárláson kívül a nagybetűs Erőt is bevetjük (fejleszhető lesz a dolog, több tapasztalat, újabb force-powerok, a la Jedi Knight 2) majd az ellenünk áskálódók ellen. Az egészen a legérdekesebbnek számít a multi-link Force Duel lehetőség ígérek, itt a haverjainkat hívhatjuk ki egy jó kis kardozós/force-power használatos párbajra. Novemberben

TARZAN: RETURN TO THE JUNGLE

(GBA)

A Tarzan: Return to the Jungle a sikeres GBC-s Tarzan folytatása, ezúttal Gameboy Advance-on. A fejlesztő maradt ugyanaz: továbbra is a Digital Eclipse felelős a játék tető alá hozásáért. A tartalom viszont nem sokban változott, még mindig egy jó kis ugrálás-verekedős játék formájában élhetjük meg a minden dzsungelnek szörletlen királyának, Tarzannak izgalmas kalandjait. Újdonság viszont, hogy ezúttal nem csak az őserdő hőseit irányíthatjuk, hanem találkozhatunk kiter-

jedt baráti körével is: Terk, Jane, és Porter professzor mind epekedve várják, hogy hősiünk segítségére siethessenek. A játékot ifjonként kezdjük, és az egyes technikákat és speciális mozdulatokat a fejlődésünk során elsajátítva leszünk képesek arra, hogy felnőtt majomemberként már akár a leopárdot vagy az orángutánat is alaposan eltángáljuk. Mini-játékokat is ígérnek a fejlesztő bácsik, nekünk leginkább a T-Rex által kitaposott ösvényen való versenyzés lehetősége tetszett. Ha minden jól megy, idén ősszel már együtt üvölthetünk Tarzannal (aki akarja, az a mellét is verheti). Képek meg nincsenek, ahogy lesznek, közüljük - Tarzannért mindent!

XXX

(GBA)

Nem, nem mentünk át cicis/popsis nénik képeit felvonultató magazinba, a cím egy új Gameboy Advance-es játékot takar, méghozzá filmfeldolgozást. A game alapjául szolgáló film júliusban kerül bemutatásra az Államok-



ban, és a Fast and the Furious-ból már ismert Rob Cohen (rendező) és Vin Diesel (főszereplő) páros neve fémjelzi. Az Activision nem oly rég kaparintotta meg a film (meg a lehetséges folytatások, képregény-változatok és tévés so-



rozat) megjátékosításának jogait, a hírek szerint a GBA inkarnáció jelenik meg először, a film premierjével nagyjából egy időben. Az első képek a szokásos "platform, ugrálás, lövöldözés, aztán némi Mode7-es versenyzés" játékmenetet vetítik előre – tökéletesen illik a dolog a film kissé bugyuta, a klasszikus kémfilmek kliséit a modern akciófilmek robbantatós/hightech világával ötvöző történetéhez. Tipikus nyári szórakozás: popcorn, hideg kóla, XXX, aztán a GBA játék. Az Activision minden esetre nagyon bizik a játékban, szerintük nagyszerű játékelményt nyújt majd a "látványos akciók és az eddig csak sportjátékokban látott játékellemek párosítása". A kiadott képektől mondjuk nem vagyunk elájulva, de attól még lehet, hogy jó lesz.

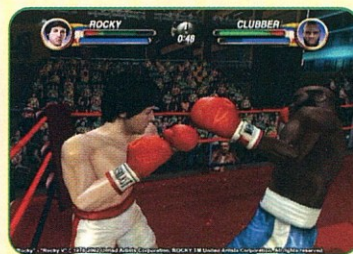
ROCKY

(GC)

Rocky Balboa kultikus figura, hiába nem tudott azóta semmi más hasonlót felmutatni mindenki kedvenc, elkent száju Sylvester Stallone-ja. A kultikus státusz persze leginkább az első, 1976-ban készült epizódra értendő, a további négy folytatás folyamatosan csökkenő színvonalra (a kilencvenes évek elején piacra dobtott ötödik rész már inkább röhejes, mint izgalmas) mára már a C-kategóriás filmművészek sorába taszították az akko-



riban még Oscar díjra (!) jelölt Slyt. A régi patinás név azért még megvan, mostanság épp a Rage készítő bonyós játékot a sorozatból. A játék a filmek összes neves ellenfelét felvonultatja (Apollo Creed, Clubber Lang, Ivan Drago, Tommy Gunn), még a pankrátort Mr T-t is lecsaphatjuk benne jól. Az összes



bokszoló mozgását motion-captureölték (azaz az élő szereplők mozgása után digitalizálták) a fiúk, arról viszont már nem szól a fáma, hogy Stallone is beállt volna a szenzorok közé ugrálni az autentikus Rocky-mozgás megvalósítása kedvéért. A szokásos játékmódokon kívül lesz egy speciális Movie Mode is, ahol a filmek meghatározta időrendi sorrendben verhetjük pépesre az ellenfeleket. Megjelenés karácsonykor.

KLONOA BEACH VOLLEYBALL

(PS)

Klonoával találkozhattunk már Playstation-ön (ott az egyik legeredetibb platformjátéknak



számított), aztán jött a remek PS2-ös folytatás, és egy szintén figyelemreméltó GBA verzió (a kettővel ezelőtti számban olvashattatok róla). Klonoa most visszatér a jó öreg PS-re (kizárólag rá!): sajnos nem harmadik részről van szó, hanem egy sportjátékról, méghozzá strandröplabdáról. Kis hazánkban érthetően kevésbé kedvelt a fent említett sport (minimális a jófajta, ütőgátra alkalmas homokos strandok száma), de nézni szeretjük, különösen, ha kellemes domborulatokkal rendelkező hölgyemények ugrálnak bájosan a háló környékén – az olyan anyagok, mint a Tecmo DOA3 alapján készült röplabdája ezt a magas labdát ütik le, a szó legszorosabb értelmében. A Klonoa nem a hormonokra akar hatni, inkább a fiatalabb korosztályt célozza meg: tiszta, szíves karakter, aranyos animáció, könnyen kivite-



lezhető speciális mozgások, és egyszerűsített játékmenet jellemzik a Namco játékát. Multiplayer mellékelve, érdekesség, hogy két irányítóval akár négyen (!) is játszhatunk egyszerre – tényleg jól leegyszerűsítették azt az irányítást!

TORUNeko 3: MYSTERIOUS DUNGEON

(PS2)

A Toruneko széria 1993-ban kezdődött, az első rész még Super Famicom-on kápráztatta el az RPG-rajongókat. A Chun Soft játéka jó fogadtatásra talált a gamerek körében, így folytatás is készült a dologból, ez volt a Toruneko: The Last Hope. A második rész angol nyelven is megjelent, némi utánajárással nálunk is hozzá lehetett jutni az NTSC-verzióhoz – az 576 Konzolban (egy nem túl pozitív) reviewt is olvashattatok róla annak idején. Új Playstation, új Toruneko: a Mysterious Dungeon alcímet viselő epizód hat évvel a második rész történései után játszódik. Toruneko és családja vakációzni indul, de a véletlenk szerencsétlen összejáratás folytán egy távoli trópusi szigeten találják magukat. A megjelenést a kor követelményeinek megfelelő full 3D, a bejárható terület jelentősen megnőtt, és számos NPC csatlakozhat majd a csapatunkhoz. A megjelenés időpontja egyelőre bizonytalan, a japáni (igen, Reiker kolléga mindenkit megfertőzött :-)) premier még ebben az évben várható, de angliásul beszélő változatról egyelőre nincs hírlünk – reméljük, hogy lesz ilyen.

KUNG-FU CHAOS

(XBOX)

A Microsoft kőkeményen hajít az exkluzív címekre, a Kung-Fu Chaos is ilyen lesz. A játék (a fejlesztők bevallása szerint) a Capcom Powerstone – szériáját (mi ugyebár Dreamcaston találkozhattunk vele) tekintjük példaképének, azaz nagyfokú mozgásszabadságot biztosító 3D-s veredős anyagnak szánják az üdvös-



kéjüket. A képeket nézve mondjuk nekünk elsőre (a mostanság a GameCubes közönséget boldogító) Super Smash Bros Meleó ugrott meg (sőt másodikra, és harmadikra is), a helyszínre, meg úgy általában a játék felépítésre ugyanis erősen emlékeztetnek az ott látottakra. A karakterek egyéniek, de biztos, tele van a játék örültebb-örültebb szereplőkkel. A Kung-Fu Chaos fő erénye állítólag a könnyű



irányíthatósága lesz, ami azt jelenti, hogy az alapmozdulatokkal is szép sikereket lehet elérni, nem kell gamepad-mesternek lenni a győ-

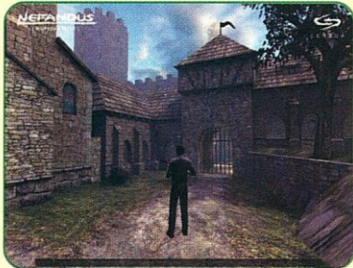


zelem kicsikarásához. Lesz azért lehetőség bonyolultabb kombók kivitelezésére is: akinek van ideje és kedve, megtanulhatja ezeket is. Összesen nyolc karakter közül választhatunk egyébként (ez pindurit kevésnek tünik), a mi kedvencünk egyértelműen a bottal nyomuló nagy fülű majomszerűség, az valami eszméletlenül néz ki...

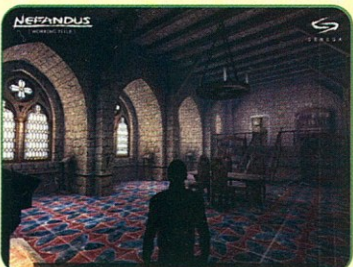
SHADE: WRATH OF ANGELS

(XBOX)

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy Nefandus névre hallgató játék. Cseh barátaink (az Operation Flashpointról elhíresült Bohe-



mia Interactive) fejlesztették a játékot, és műfaját tekintve jó kis szördpörzsön akció-horrorjáték volt a szentem. Itt most általában az szokott következni, hogy leállították a játékot nem ez történt, csupán nevet változtattak. Az új cím a sokat mondó Shade: Wrath of Angels lett. A leállítást mondjuk sajnáljuk valna nagyon, az előzetes képek alapján (vessetek csak egy pillantást a lent mosolygó screenshota) nagyon kellemes, horror-hent játéknak



ígérkezett az anyag, melyben egy elhagyott hegyi városkában kell megakadályoznunk a föld alól előbúvó gonoszt hogy...izé...szóval hogy előbújjon a föld alól. A főszereplő szintén nem hétköznapi arc, hanem isteni erővel megáldott kiválasztott: a durranós végű botokon (értsd: löfegyverek) kívül ravasz varázslatokat is használhat a randa szörnyek elnémitására. Konkrét megjelenési időpont még nincs, ahogy lesz, rögtön szólunk.

ONLINE MIZÉRIA

A kulcszó: masszív multiplayer. Az idei E3 tömege volt online játékokkal, szinte minden nagyobb kiadó bemutatott legalább egy (gyakran több), az interneten játszó gamereket megcélzó projectet. Ráadásul a netes játék már egyre kevésbé a PC tulajok kiváltsága: a Sony PlayOnline-ja, vagy a Microsoft X-Live szolgáltatása a konzolos közönség számára is hamarosan elérhetővé teszi az online játékok élményekben gazdag világát. Neten játszani jó – de megéri-e a kiadónak? A válasz korántsem egyértelmű. Szakértők mostanság 1.5 milliárd dollárra becsülik az online játékok várható hozamát 2005-ben. Ez pontosan megegyezik az öt évvel ezelőtti becsléssel, mely 2002-re ígerte ugyanezt. A valóság – mint mindig – ennél jóval kiábrándítóbb. Néhány sikeres játék (Ultima Online, Lineage, Everquest) ugyan már átlépte az álmhatárnak számító 100 millió dolláros bevételi küszöböt, a többiek azonban napi szinten küszködnek a túlélésért.

HARDWARE ÉS BUSINESS

WAVEBIRD: TESZTKÖR AZ ÚJ GAMECUBE IRÁNYÍTÓVAL

(GC)

Az E3 szerencsésebb Nintendós nyertesei már a kezükbe kaparintottak néhány Wavebirdöt – aki nem tudná, ez a Nintendo saját gyártmányú, vezeték nélküli irányítója a GameCubehoz. A neten meg is jelentek az első kommentárok! Pár órányi kemény nyúzás során az új kontrollert kitűnőre vizsgázták: a szoba másik feléből is gond nélkül fogadta a jeleket, sőt, még a falakon keresztül is működött. A stressz-teszt során kiderült, hogy a Wa-



vebird teljes úgy viselkedik játék közben (a Wrestlingmania X8-at nyúzták vele a srácok) mint hagyományos, dróttal kapcsolódó testvére – egyetlen hátránya az eredetivel szemben, hogy a két masszív AA-elemnek köszönhetően nehezebb, és kihagyták belőle a rumble funkciót – ezt azért sajnáljuk. Jó hír viszont, hogy a szerkezet tizenhat, általunk kiválasztható frekvencián is működik, így minimális az esélye annak, hogy játék közben összevessen más, hasonló kommunikációs metódust használó eszközökkel – azaz Mario futójáték helyett a mikrohullámú süttőt kapcsolgassa ki meg be. Amerikai megjelenés a napokban, de gyaníthatóan a hazai GC-tábor is hamarosan magáévá teheti egyet a nagy N legújabb kreálmányából.

XBOX 2 2006-BAN?

(XBOX)

Rögtön az Xbox tavalyi megjelenése után beindultak a találgatások a fekete masina utódjáról – hiába, ilyen az emberi természet, imádkunk pletykálni. Akkoriban mindenki a titkosított Homestationról beszélt (felgyűrt Xbox, egy digitális videó képességeivel, és kökemény netes irányultsággal), 2003ra jörszola a megjelenést. Úgy tünik, a Homestationból nem lesz

semmi, lesz viszont Xbox 2 (egyáltalán nem biztos, hogy így fogják hívni) valamikor 2006-ban. Ez most már nem pletyka, az MS CEO-jaként funkcionáló Steve Ballmer jelentette ki minap a dolgot a Nihon Keizai kérdésére. Specifikációról természetesen szó sem esett, Ballmer annyit árult el csupán, hogy komoly lépéseket akarnak tenni a digitális képrögzítés, és a problémamentes netelés irányában (aha, szóval mégis volt valami igazság a Homestation-plettyokban!). A 2006 amúgy is reális időpontnak tünik az Xbox utódja számára. A Sony a tervek szerint valamikor 2005-ben jön ki a Playstation 3-al, így a Microsoft (a mostani helyzethez hasonlóan) egy év múlva, a konkurencia technikai képességeinek ismeretében állhat elő a saját termékével.

NAMCO: EGY ÉV ALATT 69 JÁTÉK

Bukjunk alá kissé a játékvilág üzleti részébe, és csemegézzünk a Namco most kiadott üzleti jelentésében. Jó hír, hogy a vállalat ismét nyereséges, a tavaly elbukott közel 4 millió yen helyett most képes volt 5.3 millió yenes profitot termelni, az összebevétel pedig elérte az 1.97 milliárd yent – szép kis pénz, nem mondom. A cég konzolos játékokkal foglalkozó részlege négy százalékos növekedést tudott felmutatni az előző évhez képest, köszönhetően az olyan sikerjátékoknak, mint az Ace Combat 4: Shattered Skies, vagy a Xenosaga: Der Wille zur Macht (ami ugyebár a híres Xenogears folytatása bírt lenni). Most jön a java! A következő üzleti évben a Namco 69 (!!!) játékot kíván piacra dobni, a legtöbbet ezek közül Playstation 2-re. Ebben a számban még nincsenek benne a játéktérmi fejlesztések, ezekből is lesz vagy harminc. Tisztességes mennyiség, mi? A szomorú csak az, hogy mi, szerencsétlen hátrányos helyzetű európaiak ezeknek a játékoknak a többségét soha nem fogjuk látni – maximum a fekete piacon, japánul.

MICROSOFT VESZTESÉGEK

(XBOX)

Veszteség bizony, méghozzá egész kemény. Már korábban is olvashattunk arról, hogy az Xbox eladások nem kifejezetten váltották be a Microsoft reményeit, és ezek a be nem váltott remények most keményen anyagiasulni látszanak. A Red Herring kódnevű gazdasági szaklapban megjelent elemzések szerint a Microsoft idén közel 750 millió dollároscskát bukik az Xdobozon, és ez az összeg a következő gazdasági évben könnyen elérheti az 1.1 milliárd dollárt is. Az MS ennek ellenére elkötelezte magát a fekete konzol mellett (épp tegnap jelenetek meg részletek az Xbox 2 terveiről). A lap értesülései szerint a redmonti cégnél már több hónapja dolgoznak a X módosított változatán, mely az MS Ultimate TV szolgáltatására építve lehetővé tenné a digitális tévéadások fogadását és rögzítését – ez lenne a pletyka szintjén régóta létező Homestation? "A hybrid Xbox mellett továbbra is teljes gőzzel nyomulunk tovább az eredeti architektúrával, és elsősorban a játékokra kívánunk koncentrálni" – nyilatkozta David Hufford, az Xbox project menagere – "természetesen vannak olyan mérnöksapatunk is, akik folyamatosan kutatják a platformmal való továbblépés lehetőségeit". Az Xbox tulajok ne kapjanak a szívükhöz, az MS nem fogja rongyos párszázmillió elvesztése miatt feketelistára küldeni az X-projektet.

MICROSOFT JÁTÉKOK A GBA-N

Üdvözlendő lépés Gates bátyóék részéről: néhány, korábban X-exkluzív státuszt élvező

játékokat portolni kívánják Gameboy Advance-re is. A szerencsés kiadó a THQ lesz, egyelőre két játék meggémbojósításáról tudunk beszámolni, ezek az Oddworld: Munch's Oddyssey, és a nagykerekű autósodákot felvonultató Monster Truck Madness 2.0.

"Egyelőre még nem beszélünk a dologról a Nintendoval, de szerintem örülni fognak neki, hiszen ez a megállapodás számunkra is roppant kedvező" – mondta Brian Farrell, a THQ tofiumfaktuma.

A Microsoftnál hasonlóan nyilatkoznak az üzletről: John Jordan, az MD üzleti fejlesztésekről felelős nagyfőnöke szerint "jólval nagyon, világméretű közönséget" érhetnek el így az eredetileg X-re fejlesztett játékaikkal.

A THQ és a Microsoft közti megállapodás pontosabb részletei sajna nem ismeretesek (pedig nagyon kíváncsiak lennénk rájuk), de a lényeg az, hogy egy ilyen jellegű együttműködéssel elsősorban mi, a játékosok járunk jól.

A SEGA MEGSARCOLJA A PSO USZEREKET

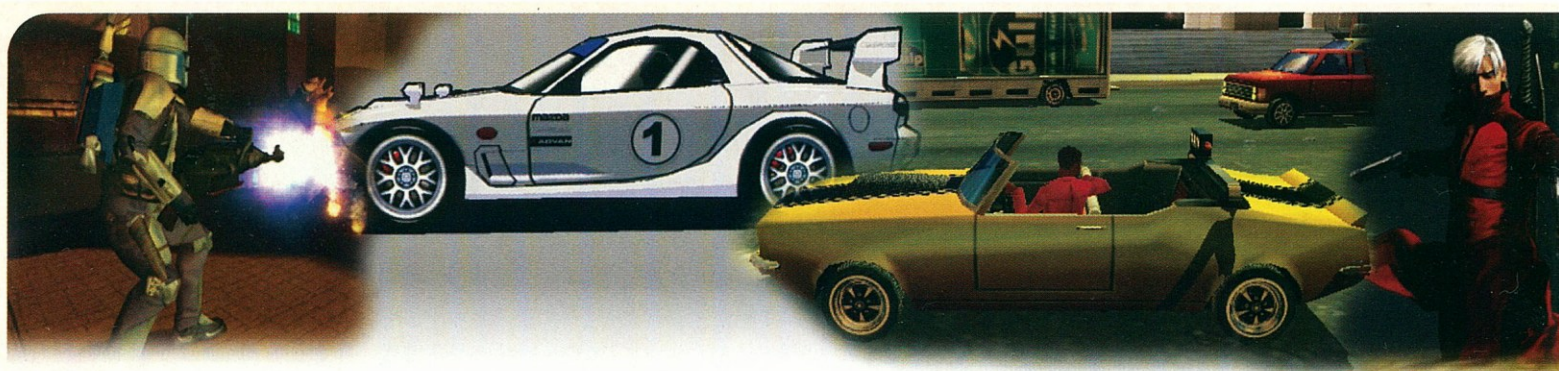
Még mindig Xbox, és még mindig online. A X-live beindulásával és a starter-kit megvásárlásával úgy tünik, még nem lesz fenéig tejfel a neten játszani óhajító Xbox tulajok élete. Itt van például mindenki kedvenc Segája, akik épp most jelentették be, hogy nem lesz elég a népszerű (és Xboxon sokak által várt) Phantasy Star Online játék megvásárlása, a hanem havi előfizetési díjat kell pluszban csemetni nekik a PSO használatáért. Az összegzet még nem határozták meg, de minden valószínűség szerint a pécs MMORPG-nél már megszokott 9,99 dolcsis kategória környékén fog mozogni a dolog. Hiába az élet drága, az online RPG-k pedig kifejezetten erre, a rendszeres havidíj becszedésére mennek rá, ebből származik a nagy profit (egyes pécs játékok már bőven átlépték az álmhatárnak számító 100 millió dolcsis bevélt). A bejelentés egyelőre Japánra vonatkozik, az, hogy mi lesz az USA-ban, vagy Európában, még nem tisztázott – valószínűleg nekünk is fizetünk kell majd, ha kalandozni akarunk a Phantasy Star világában.

A DREAMWORKS KÉSZÍT FILMET A FATAL FRAMEBŐL

(PS2)

Nagy szezonja van manapság a játékokból készült filmeknek, különösen a horror műfaját kedvelik a hollywoodi producer bábcsik. Resident Evil már jó pár hónapja az (amerikai) mozikban, folytatást is terveznek hozzá, a Silent Hill és a House of the Dead filmek tető alá hozásán pedig éppen mostanság ügyködnek az óceánon túlsó felén. Az utóbbi idők egyik legnagyobb survival-horror sikere, a Fatal Frame sem maradhatott ki a szórásból, most érkezett a hír, hogy a (Spielberg, Katzenberg, Geffen trió nevével fémjelzett) Dreamworks kaparintotta magához a megfilmesítés jogait – persze nagy kötegel dollárokkal. A játék európai megjelenése (szeptember, a címet is megváltoztatták Project Zero-ra) ugyan meg várat magára, de az NTSZ verzióval már ismereteket köthetünk (az 576 Konzolban is olvashattok róla egy részletes kivesészt két hónapja), és ennek alapján elmondhatjuk, hogy a fejlesztő Tecmo emberei egy nagyon élvezetes kis játékot hoztak ki a szokásos "elvezett bátyus, romlaltan leányka egy szál fényképezőgéppel, kísértetkastély mindenféle rémekkel" alapfelállításból. A filmes project nagyon kezdeti stádiumban van, se író, se rendező, se szereplők, a producer (Michael De Luca) viszont már többször is lelkesen nyilatkozott a film által nyújtani kívánt "autentikus horror-élményről".

Liquid



E3 HIGHLIGHT

Múlt hónapban megpróbáltunk átfogó képet adni nektek az E3-on bemutatott játékokból, most pedig jöjjön a csemegézés! A következő két oldalon azokról az anyagokról olvashattok, melyek a legjobban felkeltették az érdeklődésünket a kiállításon, és már rendelkezésre áll róluk annyi információ, hogy érdemes foglalkoznunk velük. Válogatási szempontok nem voltak, egész egyszerűen ezek a játékok tetszettek a legjobban, és kész. Szemek lefele vándorolnak, itt jön az e havi híradag!

AUTO MODELLISTA

(PS2)

Az E3 egyik legeredetibb kinézetével megáldott játéka kétségtelenül a Capcom Auto Modellistája volt. Első pillantásra (sőt, sokadikra is) a játék teljesen úgy néz ki, mint egy hibbant versenyzős anime, mondjuk a Speed Racer. A háttérben természetesen a



sokat dicséret/szidott cel-shading áll, az kölcsönöz ilyen veszett rajzfilm-jelleget az egész játéknak. A látottak alapján rácdásul még tartalmilag is jeleskedni fog a kicsike: az autók egytől-egyig licenáltak (Mazda, Honda, Toyota, Nissan, Mitsubishi, Subaru), igaz, kivétel nélkül japáni gyárak termékei. Alkatrészek vásárlására is lehetőségünk nyílik (meglepetés: azok is licenáltak), motor, fékek, komputeres vezérlés, felfüggesztések – na, ezt mind módosíthatjuk, fejleszthetjük vagy kicserélhetjük, semmi sincs biztonságban tuningoló hajlamunk elől. Hagyományos egyjátékos mód, egy speciális Arcade móduz (itt két autót érezhetünk egymásnak), plusz lesz még egy úgynevezett VJ menüpont is, itt kedvünkre barkácsolhatunk az elmentett visszajátzásokkal – azaz jó kis filmetek gyárthatunk belőlük, had ámuljanak a haverok. Megjelenés valamikor télen (Japánban persze, az egyéb régiókat sűrű homály fedi), várjuk szeretettel, némi eszement autóversenyzésre bármikor kaphatók vagyunk.

DEVIL MAY CRY 2

(PS2)

Még mindig Capcom, csak most már nem autóverseny, sőt, a cuki cel-shadinget is magunk mögött hagyjuk. Ez, kérem alássan a Devil May Cry második része. Az első epizódot gondolom senkinek sem kell bemu-



tatnom, a tavalyi év tén legsikeresebb akció-horror-hent játékáról van. A folytatással kapcsolatban elég csöndesek voltak a

Capcomos fiúk, így kénytelenek vagyunk azokra az információkra hagyatkozni, amiket a standon mutogatott videókból lesűrhetünk. Úgy tűnik, a játék környezete megváltozott, ezúttal egy gótikus stílusú romos városban kell majd nyomulnunk Dante komával, és az új helyszín – ezt már a Capcomos emberek mondták – az első részt megszügyenítő mennyiségű/minőségű akcióra ad majd lehetőséget. Khmm, akkor NAGYON sok akció lesz benne, mert már az első rész sem abban a kifejezett "Kérsz még egy csésze teát, Barbie?" – hangulatban zajlott. Ja igen, láttunk egy második játszható karaktert is, méghozzá egy nényt (nem Trish az), ő állítólag kellemes változottságot hoz a megszokott gyakov-átváltozok-fuioi-gyakov-átváltozok-gyakov-futok játékmenetbe. Egy biztos: az egész játék valami veszett cool módon nézett ki, és egy DMC-folytatásnál azt hiszem, ez az egyik legfontosabb momentum. 2002 novemberére várjuk ökelmét.

SUIKODEN 3

(PS2)

A Konami sem télenkedik, a cég ismert RPG-szériájának, a Suikodennek már hegesztik is a harmadik részét. Az előző epizód hagyományos, kettős, szerteágazó sztori vonalat, rengeteg szereplőt és hatalmas csatákat felvonultató szerepjáték volt.

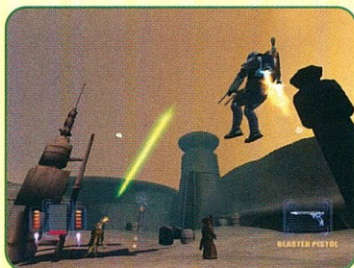


A harmadik rész pedig len egy hagyományos, háromdés, szerteágazó sztori vonalat, rengeteg szereplőt, és hatalmas csatákat felvonultató szerepjáték lesz, azaz a Konami a "nyerő csapatot ne változtass" elvét követte a folytatáskor. Finom változások azért lesznek: itt van például a grafika, ami most teljes textúrázott-polygonos glóriában pompázik (ha jobban belegondolok, ez mégsem olyan finom változás, mindegy, most már itt marad), a csaták kissé lelassultak, jóval több taktikai lehetőséget nyújtva a játékosoknak, és a párbajok kivitelezése is megváltozott – amennyit látnunk belőle, annak alapján előnyére. A Suikoden nem sokat változott, de ez nem túl nagy baj: az első két epizódot szeretjük, és ha a történet eléri azok színvonalát, akkor a harmadik részt is kedvelni fogjuk. Elvileg még idén kijön (korábban már többször elhalasztották), ha minden jól megy, akkor ősszel már játszhatnak vele a lelkes japáni fiatalok. Mi is – feltéve ha importáljuk.

STAR WARS: BOUNTY HUNTER

(PS2, GC)

Mindenki kedvenc fejezdása akcióban: az új SW film legcoolabb karakterére (ha az öreg Yodát nem számítjuk) jó érzéssel épít játékot a Lucasarts. A Bounty Hunter értelemszerűen nem a film eseményeit követi – nem lenne túl felemelő befejezés a lefejezés (húha, ez még rímelt is!) – hanem Jango Fett kolléga korábbi kalandjaira összpontosít. Ez a kaland konkrétan egy intergalaktikus szekta (jó durván hangzik) vezetőjének levadászása, és az ellenállás

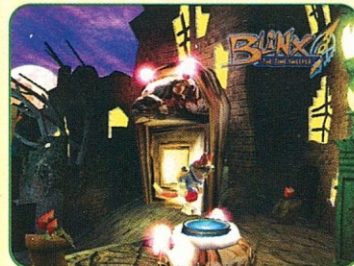


tanúsító szektatagok eliminálása. A nagy rendcsinálás közepette fejevadászunk körbejárja a fél galaxist, elvetődik például a Coruscant-ra, a Tatooinera, de egy android-lázadás (!) leverésében is segítkezik majd egy börtönbolygón. Hat világ, összesen tizenhét pályát – ennyi mindent kell teljesítenünk a végső győzelemhez. A játék a közkedvelt "nézd a hátam" (ahogy angolul mondják: third person) perspektívából játszódik, és elsősorban az akcióra koncentrálni. Ennek megfelelően Jango egy egész fegyverraktárt cipel magával: az alap dupla pisztolyon kívül használhatunk még rakétákat, lángszórót, lézereket, és a fejevadász ravasz kis csákyját is bevethetjük majd a gonosz kultisták semlegesítésére. Megjelenés ősszel.

BLINX : TIME SWEEPER

(Xbox)

A Blinx az idei E3 egyik legeredetibb játéka volt. Elsőre egy teljesen átlagos (igaz, gyönyörű grafikával megáldott) ugrabugra játéknak tűnik a dolog, de ha jobban belemélyedünk, egészen egyedien megoldásokat fedezhetünk fel benne. A történet a szokásos her-



cegnőrablás körül bonyolódik, némi idő-kristály tolvajlással egybekötve. A lényeg az, hogy Blinx (foglalkozását tekintve: Time Sweeper, ne kérdezzétek, hogy mit csinál az olyan, biztos egész nap tájmiszvípél) lesz az, aki megakadályozza a rosszfiúkat minden huncut tervük végrehajtásában. Itt jön az eredeti ötlet: Blinx koma manipulálni tudja az időt. Gyorsíthat/llassíthat, valamint előre és hátra "pörgethet benne" Nem rossz, mi? Ez még mindig semmi. A legszuperebb tulajdonsága az a srácnak, hogy másolatot tud készíteni önmagából, illetve rögzíteni tudja egy korábbi mozdulatsorát. Ez a gyakorlatban úgy néz ki, hogy az egyes számú Binx nekirugaszkodik, és odaugrik egy ablak alá, ezt a mozdulatot rögzíti, majd a kettes számú főhős, már ezen rögzített mozdulat fejére ugorva jut be az ablakon. Cooperative élmény – csak éppen egy játékosal. Szuper ötlet, sok ilyen játékra lenne még szükség. Az Xbox tulajok ősszel tehetik rá a kezüket.

TENCHU 3: WRATH OF HEAVEN

(PS2)

Igen-igen, Tenchu, harmadik epizód, végre! Aki játszott (PSone-on) az első két részzel, tudja, mire a nagy öröm. Autentikus ninjas



akció, lopódzás, megtévesztés, sötétből támadás, két válaszható karakter, remek sztori, korhű fegyverek, szuper zene, no meg rengeteg vér, amit néhol durván ki is állóztak belőle a mindenre elszánt cenzor bácsik Na, ugyanezt kell elképzelni a Tenchu 3 : A Menyek haragja (jó az alcím!) esetében is, csak most nyugodtan elfelejthetjük az előző epizódokat jellemző pixelhegyeket, teljesen a fekete ördög (mármint a PS2) grafikai tudásához van igazítva az anyag. Amire számíthatunk:

- Új támadások és kombók, plusz ugrás közben végrehajtható speciális mozdulatok
- Multiplayer-mód, öt speck többjátékos pálya, két játékmód: cooperative, vagy Hunter-Hunted (ez a hagyományos death-matchet takarja, persze itt sem az eszeten vagdalkozáson lesz a hangsúly, hanem szépen csendben, észrevétlenül kell átvágnunk legjobb barátunk torkát)
- Mindent büntető grafika: kilenc hatalmas, reálisan kidolgozott pálya, élethű karakterek, látványos időjárás-effektek. A konkurencia mehet hintázni, a Tenchu 3 uralkodik.
- Alaposan felgyúrt AI, többféleképpen teljesíthető missziók – azaz minden problémára tucatnyi megoldás létezik. Állítólag a küldetések sem olyan veszett lineárisak, mint korábban - ennek mondjuk örülünk..

Az előzetes képek bombasztikusak, a játékra való ráizgultságunk pedig az eget verdesi. Nem tudom, hogy bírjuk ki 2003 tavaszáig...

METROID PRIME

(GC)

Metroid-rajongók, lehet készíteni a malacperselyt meg a kiskalapat, mert a sorozat újabb epizódja nagyon forróra ígérkezik. Tavaly, amikor bejelentették, nagy felhőrdülés volt abból, hogy a Nintendo saját-



szemszögű lövöldét csinált a játékból, de a játékot közelebbről megvizslatva helyesnek bizonyult a döntés. Az új rész története szerint Samusnak egy kalózok által megszállt bolygón (név szerint a Tallon 4-en) kell vizsgálnia, az egyszerű search&explore misszióból azonban hamarosan határozott search&destroy küldetés válik, magyarul szölvla kezdetét veszi a finom, kis megszárlás. A grafika egyszerűen lenyűgöző, a Metroid Prime bármelyik pécés FPS-el felveszi a versenyt – na jó, a Doom harmadik részét azért nem nyomja le, de az még legalább



egy év múlva fog megjelenni. Új elemként üdvözölhetjük a játékban a anti-gravitációs felszerelés megjelenését: ezt a játék folyamán felismerhetjük is, így újabb korábban el nem érhető pályarészeket járhatunk majd be. Az akció folyamatos, jönnek a dögök mindenhonnan, az egész leginkább egy jó kis hullámvasutazáshoz hasonlít. Multiplayer sajnos nincs (miért nincs?) a single player missziókkal viszont biztos elveszünk egy darabig – a Metroid játékok mindig is tömve voltak tiúkokkal és meglepetésekkel, valószínűleg a Prime sem lesz kivétel. November tizennyolcadikára van kiírva, szóval addig talán megússza az a malacpersely...

CRAZY TAXI 3: HIGH ROLLER

(Xbox)

Ritka állatfajta következik: Xbox exkluzív játék. A Microsoft masinájának nagyon-nagyon szüksége van ezekre a csak náluk



megjelenő címekre, mert ez az egyetlen reményük arra, hogy ellensúlyozzák a Sony által begyűjtött mega-franchiseokat (Final Fantasy, Grand Theft Auto, Gran Turismo). A Sega Crazy Taxi – sorozata mindenestre jó vásárnak bizonyult – ha ez nem adja el az Xboxot Japánban (és Európában), akkor semmi. A harmadik epizód elsősorban grafikai területen mutat fel kemény fejlődést: a Dobox hardvere eddig soha nem látott kidolgozottságú pályák megalkotását tette lehetővé, az éjszakai,ivilágított Glitter Oasis láttán testületileg tettük le a hajunkat. A Vegas-inspirálta Csillagó Óázison kívül nyomulhatunk még a korábról már ismert West Coast és Small Apple pályákon is – ezek természetesen jelentős vizuális ráncfelvarráson estek át. Több új karakter és kocsi közül választhatunk és az utasok száma (illetve fajtája) is megnő, a hely szellemének megfelelően bokszolók, pincérnők és nyuszi ruhás hapsik (!) fognak majd káromkodni a rázós vezetési stílusunk miatt a hátsó ülésen. A boltok polcaira valamikor július végén kerül ki az anyag, szóval már csak párat kell aludni ahhoz, hogy ismét örült módjára taxizhassunk.

DUALITY

(Xbox)

A spanyol játékfejlesztőkre mindig érdemes odafigyelni, kész kincseshányza az ország videojátékok tekintetében – elég csak



a Commandora, vagy a Severancera gondolnunk A Duality is spanyolok fejlesztik, méghozzá a piacon viszonylag friss húsnak számító Trilobyte (kiadója pedig a koreai Phantagram, elég furcsa párosítás). A Duality valamikor a (nem is olyan távoli) jövőben játszódik, kökemény cyberpunk környezetben. Stílusát tekintve leginkább a Metal Gear Solidhoz áll közel, azaz a lopakodást/rejtőzködést erősen preferáló akciójáték, egy csipetnyi RPG beütéssel. Két főszereplőnk is van: egy kommandós, ő leginkább a harcban jeleskedik, és nagyon aranyos kiscsaj, aki a hálózatok feltörésében, meg a különféle mechanikus szerkezetek mozgatózásában járatos. A játékot az elképesztően hangulatos helyszínei, és a máshol nem nagyon látható, aprólékos animáció emeli ki a stílusársak közül – öröm nézni, ahogy hőseink mozognak. A Duality a hírszerkesztő személyes kedvence volt az E3on, aki alig bírja kivárni a megjelenésig hátralévő majdnem egy évet.

X-MEN: WOLVERINE'S REVENGE

(PS2, GC, Xbox)

Ha Wolverine begorombul, akkor ott kövön nem marad, tudja ezt mindenki, aki



valaha olvasott X-Men képregényt, vagy szakított másfél órát az életéből a tavalyi sikerfilm megtekintésére. Tudják ezt az Activisionnál is, talán ezért készítenek évente minimum két játékot a Rozsomák főszereplésével (na jó, esetleg a népszerű névvel beszedhető dollármilliók is szerepel játszanak a dologban). Wolverine új (totálisan multiplatform, minden létező gépre megjelenik)



kalandjában randa összeesküvés áldozata lesz: titokzatos módon megmérgeződik, és csak 48 órája marad arra, hogy felgöngyölítse az ügyet, és megtalálja a gaztett mögött álló gonosz lelkeket (no meg az ellenmérget), különben kicsöngettek. Rozsomakunk alászáll tehát a hideg kanadai erdők alatt található titokzatos laboratóriumba, nekiall a gonoszok felhentesülésének – kétségtelenül ez a legbiztosabb módszer az életben maradásra. Gonosz az van bőven (Juggernaut, Wendigo, Magneto és Sabertooth játszanak a másik térfélen), így Wolverine komának a kemény öklén (és kezéhez csatolt pengéin) kívül minden mutáns képességét be kell majd vetnie a győzelem érdekében. A Wolverines Revenge remek

akciójáték, nagyszerű szórakozás rajongóknak és az X-mitosz által kevésbé megérintetteknek egyaránt.

DEAD OR ALIVE: EXTREME BEACH VOLLEYBALL

(Xbox)

A hírszerkesztő tartozik egy vallomással: noha a Dead or Alive sorozat nem tartozik a kedvenc verekedős játékaik közé, operációs rendszerének desktopját már két hónapja a DOA3 szexis hölgykoszorúja ékesíti. Ez van, a Tecmo által alkotott csajsziáknak egész egyszerűen nem lehet ellenállni. Az Extreme Beach Volleyball valószínűleg tovább fogja növelni az amúgy sem elenyésző nagyságú DOA-rajongótábor: a játékban az összes, a sorozatban eddig megjelent leányzó szerepel, ráadásul a férfiszem-



nek legkedvesebb ruhában, azaz bikiniben. Ha a csajok nem lennének, azt mondhatnánk, hogy a DOA:EBV egy egyszerű strandröplabdás anyag, nagyon eltalált grafikával. De így... A hangsúly nem is annyira a sporton van (ezt még a fejlesztők is elismerik) hanem a megszerzhető extrákon. Ahogy nyered a mecseket, úgy tudod majd egyre inkább öltöztetni a lányokat: nem bundára, vagy kiskosztümre kell gondolni, kérem alássan, új bikiniket lehet szerezni nekik, több, mint száz fajtát! A bikiniknél kívül kisebb csecsebecsékkel (pl. nap-szemcsé) is felruházhatjuk lányainkat, de ez már kevésbé izgató... akarom mondai ér-



deksztítő. Megjelenés év végén, nincs is jobb, mint a legnagyobb hidegben bögyös csajsziakat röplabdázásra uszolni. (Illetve van, de azt nem írhatom le, fiatalkorúak is olvassák a lapot ;))

Itt a vége, fuss el véle, ennyi lett volna az E3. Rengeteg játékról szerettünk volna még írni, de rettegve tisztelt főszerkesztőnk me-reven elzárkózott attól a gondolattól, hogy októberig E3 különszámokat jelentessünk meg. A lényegyet láttátok, a többi, a kiállítás-bemutatót anyagról meg majd akkor írunk, ha lesz mit. Búcsúzóul kiosztjuk a magunk kis Best of Show díjait, mely a szerkesztőségben belül végzett gyors, teljesen demokratikus keretek között lezajlott szavazáson alapulnak – azaz Martin eldöntötte, hogy kik lesznek a győztesek: ;) Íme:

Legjobb PS2 game: Two Towers



Legjobb GC game: Starfox Adventures



Legjobb XB game: Splinter Cell



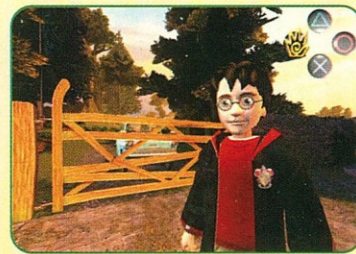
Legjobb GBA game: Contra Advance



Legjobb grafika: Splinter Cell Legeredetibb játékötlet: XIII



Legnagyobb csalódás: Harry Potter ATCOS



Legjobb játék összességében: Two Towers

Az online offenzíva

Véget ért a konzolháború, lecsendesedett az árháború – békés otthonunkon kívül azonban a világ továbbra is gonosz és rosszindulatú. Háborúkra igenis szükség van a haladáshoz, gondolják a konzol-triumvirátus vezetői, a világsajtó pedig szaporán bólogat. Gyengébb idegzetű olvasóinktól előzetesen is elnézést kérünk – az alant elterülő írás olyan vulgáris és obszcén kifejezéseket is látta vet majd a Nyájás Publikum figyelmének fókuszálására, mint "profit", meg "infrastruktúra", meg "investál". Pfüj. Lássuk inkább a harcosokat, fegyvereiket és az ÜGYET, amiért szorítóba szállnak. Lássuk a kapitalizmus Nagy 2002-es Szenszációját, az online játékot – konzolon...

SONY PLAYSTATION 2

A nyers tények

A Sony PlayStation 2 online szolgáltatása Japánban már él – de nem virul. Az ott elmésen csak "BB (broadband) csomagnak" nevezett balyu a hálózati adaptert merevlemezbe építve kínálja, a mellékelt BB Navigator (v0.10) lemez pedig a gondtalan böngészést szeretné elősegíteni – egyelőre azt teszi, némi salakanyaggal fűszerezve. A csomag életre lövése után ugyanis már nem tudunk audio CD-t hallgatni, sem memóriakártyát menedzselni. A problémán letölthető patch segít (hmm... a konzolos ezt a

műnkre. A pénzügyi előny a Sony-nál: több eladott konzol = több pénz, több pénz = több lelkes fejlesztő, több lelkes fejlesztő = több játék, több játék = nagyobb esély arra, hogy itt-ott megsuhintson minket a sors egy-egy ütősebb játékkal. A folyamatabra / képlet ilyen egyszerű. Technológiai vagy minőségi előnyről nem beszélhetünk: planétánk legnépszerűbb konzolja mellett csak a nyers számok szólnak.

A rossz

A rendszer egyelőre kiforratlan: a korai japáni je-

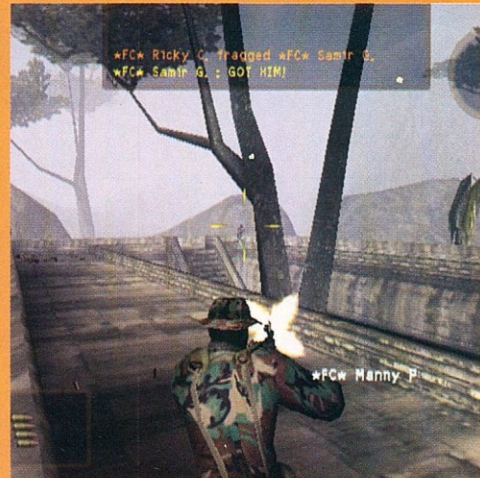
2 B(road)B(and) csomagra, egy japáni Final Fantasy XI játékra, egy nemzetközi fizetésekre alkalmas hitelkártyára ill. egy valódi, létező japáni postacímre a regisztrációnál (értsd: egy japáni barát-ra, aki beleegyezik, hogy az ő lakcímére legyen regisztrálva a játék). A Final Fantasy XI perszisztens világában már jelen pillanatban is összefutathunk több tucat amerikai és európai játékoskal – és igen, már magyar láb is rója Vana'diel (Vana Dir) világát. Hogy milyen lehet? Élő közvetítés a <http://www.playonline.com/ff11/home/livecam.html> címen.



SOCOM Navy SEALs



SOCOM Navy SEALs



SOCOM Navy SEALs

kifejezést csak a PC-s cimborától ismerheti, ami már önmagában Baljós Arny), vagy a HDD / NA egység fizikai eltávolítása. A problémával mi természetesen már nem találkozunk majd. Az Egyesült Államok augusztus 27.-én kaphatja be az első bonbont, ekkor érkezik meg a PS2 Network Adapter, \$39.99-os áron, játékdémókkal gazdagon meghintett DVD-ROM kísérettel (Madden NFL 2003, Frequency Online, Tribes: Aerial Assault, TimeSplitters 2), előre tárolt konnektions beállításokkal (AOL, EarthLink, AT&T WorldNet, SBC-Sympatico) és ajándék szelvényel, amivel a Twisted Metal: Black Online változatát igényelheti majd a játékos, abban a pillanatban, amint megjelenik.

A jó

Az online stratégia ugyan rettenetesen kaotikus (talán éppen azért, mert a SEGA modellje alapján épült fel), egy valamiben azonban biztosak lehetünk: a Sony, mint mindent, az online mókát is komolyan veszi. Valóságos játékozónnel tessék számolni, s olyan felhozattal, ami érdemes a figyel-

lentések szerint a Final Fantasy XI itt-ott "belagol" (akadozott az adatátvitel fragmentálódása miatt) – ezt persze elsősorban a túlterheltség okozta (túl sokan igyekeztek egyidejűleg belekóstolni az új játékformába). Sokaknak problémája volt már magával a csatlakozással is. Mindez belefér a bődnöbe. Ellenszenves dolog azonban, hogy a kifejezetten online játékok esetében (pl. FFXI) MINDENERT fizetnünk kell: csatlakozásért, szolgáltatásért, játékért (boltban) és megint csak a játékért (havi díjat). A nem kifejezetten online játékok esetében a Sony szerencsére a számítógépes világ sémáját másolja: befutunk a boltba, megvesszük a játékot – az offline móka mellett pedig ott virít majd a főmenüben a MULTIPLAYER opció. Ingyen. Pontosabban relatíve ingyen, hiszen csak a játékavidija zuhan ki a képből.

A játékok

Az adapterrel egyidejűleg a Twisted Metal: Black Online, az NFL GameDay '03, a Frequency 2 (Online), a Tribes: Aerial Assault, a TimeSplitters 2, a Tony Hawk's Pro Skater 4, a SEGA Sports NFL 2K3, a SEGA Sports NBA 2K3 illetve az NCAA College Basketball 2K3 jelenik majd meg; a távolba révedve azonban már olyan izgalmas neveket is felfedezhetünk, mint a Final Fantasy XI "honosított" változata (2003), az EverQuest Online Adventures (2003. tavasz) vagy a Star Wars Galaxies: An Empire Divided (2003. tél). Érdekes, hogy favoritunk, az egyidejűleg akár 16 játékos által is nyüszölhető SOCOM: Navy Seals egyetlen hivatalosan kiadott, online propagandával kapcsolatos forrásanyagban sem került említésre, holott – utánajártunk – az offciális megjelenési dátum augusztus 27. Magyarán: ez is "launch" matéria.

A Final Fantasy XI

A Final Fantasy XI már megjelent, már játszható – igen, akár Magyarországról is. Hogy mire lesz szükségünk? Szépen sorban: import DVD-ROM korongok lejátszására alkalmas Sony PlayStation 2 konzolra, NTSC normát támogató televízióra, előfizetett broadband Internet kapcsolatra, PlayStation

MICROSOFT XBOX

A nyers tények

A Microsoft Xbox Live névre keresztelt szolgáltatása kézni fog. Még a kilövés pontos dátumára is várunk kell; pillanatnyilag csak annyit tudni, hogy Redmond az idei év őszére tervezi az egész bolygót szimultán letámadó rohamot. Hasonlóan a DVD lejátszáshoz, az online mókát itt is egy gyors, könnyed kiegészítő csomag hivatott a nappaliba szállítani – az "Xbox Live Package" \$49.95-os áron kerül majd forgalomba – felnyitás és egy gyors shake-elő kézmozdulat után a csomagból gyakorlatilag a fejhallgató + gégemikrofon periféria (Voice Communicator – csak a játékosok közti beszélgetést hozza majd át, a zene és a hangok továbbra is a hangfalakból / TV-ből áradnak majd) és egy 12 hónapra szóló beutaló fog kipotyanni – valamint a rajtlemez, rajta a Re-Volt c. ismert PC-s / DC-s rádió-távírányítású autóversennyel. Ezen felül külön le kell majd gombolnunk a Broadband kapcsolatért járó díjat is – ám ez természetesen nincsen másképp egyetlen konzol esetében sem. Az előre fizetett év leteltével úgy tejelünk majd, mintha pl. a kábeltvét fizetnénk – a havi díj \$9.95-os összegben lett megállapítva.

A jó

Tekintve, hogy az Xbox Live – ellentétben a Sony és a Nintendo terveivel – egy "zárt" előfizetési rendszer lesz (a játékoknak thont adó szervereket is a Washington állam székhelyű óriás biztosítja), a fejlesztőknek nem kell saját számlázási infrastruktúrát kiépíteniük – ez rendkívüli előnyökkel kecsegtet a hagyományos értelmezésű "third party" struktúrán belül (lásd az FFXI / PlayOnline ellenpéldát). A minimális követelmény a Broadband kapcsolat – a lassú, zötyögős, módemes játékot felhabszolja tehát az egészséges evolúció. A headset periféria egy életképes, használható beszédfelismerő szoftverrel pedig azonos kaliberű progresszió lehet és a billentyűzetet végleg számúzheti a TV alól.

A rossz

A fejlesztőknek nem kell saját számlázási infrast-



Phantasy Star Online Episode I & II

raktúrát kiépíteniük – erre a bulira azonban sok fejlesztő nem kíván nevezni, éppen azért, mert így profittól esne el: ilyen cég pl. az Electronic Arts, aki máris kivonta magát az X online körforgalmából (tette ezt annak idején a Dreamcast-tal is, sokak igen nagy sajnálatára – ott azonban más okok játszottak közre; elsősorban a SEGA, mint az EA első számú szoftverfejlesztő-rivalisa sarkba szorítása – vesztükre, a hatás éppen ellenkező volt, embereink ugye multiplatform fejlesztőkké fejlődtek fel). Nem lesz tehát Madden NFL Xbox Live hálózaton, ami ugyan nem sok magyar játékost keserít el – annál több amerikai gyerek veri most le buksijával a vakolatot. Rossz továbbá, hogy a vehemens online mellbevetés tovább gyengítette financiálisan a céget, ami már így is veszít \$120-t minden egyes eladott konzolon, az online örömtűz-gyújtás pedig ezt az összeget várhatóan további 40 pénzzel növeli (tehát lassan ott tartunk, hogy rövid távon a Microsoft nem keres rajtunk egy petőket sem). Időközben belépett a képbe a kalózkodás is – hasonlóan a Dreamcast-hoz, rossz esetben ezt a gépet is saját, tyúkészel-“warezlogató” játékosai küldhetik a süllyesztőbe.

...és a csúf

A minimális követelmény a Broadband kapcsolat – ami nagy valószínűség szerint nem gond a tengereken túlon, hatalmas hátrány azonban a gyéren drótozott ill. csillagászati csatlakozási költségekkel sújtott Kelet-Európában. A beépített 10/100Mbps Ethernet Broadband hálózati csatlakozó a “hagyományos” értékrendet képvisel, alternatív megoldásokat nem kereső (tehát pl. egy amerikai :) játékos számára a gyakorlatban nem más, mint a Microsoft marketing aljas átverése – igaz ugyan, hogy nem kell fizetnünk a plusz hardverért, de a felszáz dolláros Live Package rajtsomag egy tízessel DRÁGÁBB, mint az addicionális vas a Sony monolitához. Felháborító. Randa dolog a disztribúció is – pontosabban annak hiánya; hisz a Microsoft hivatalosan még mindig nem forgalmazza a Fekete Dobozt hazánk-

szintű” adatbiztonságot ígérnek). Ejnye, na. Ez nem forradalom. Itt, nálunk nem az.

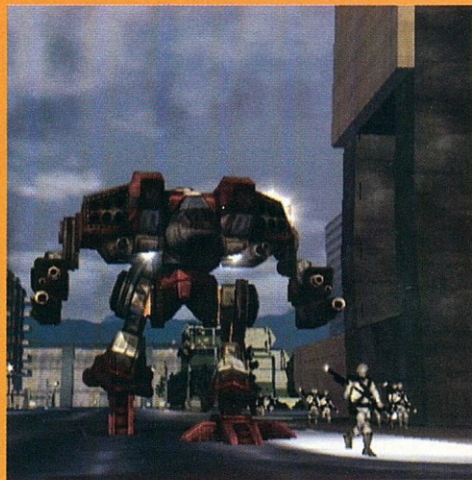
A játékok

Megközelítőleg hatvan fejlesztő jelezte, hogy tartalmat kíván adni a szolgáltatásnak. Megjelenéskor NFL Fever 2003, MechAssault, Unreal Championship, Whacked!, Midtown Madness 3, Fantasy Star Online. Még az idén: Shaun Palmer's Pro Snowboarder 2, ToeJam & Earl 3: All Funked Up, Tom Clancy's Ghost Recon, Shayde: Monsters vs. Humans, SEGA Sports NFL 2K3, SEGA Sports NBA 2K3, Rayman Arena, Armada 2, NCAA College Basketball 2K3, Tom Clancy's Rainbow Six: Ravens Shield, Tetris Worlds, Timesplitters 2, Lamborghini, MX Superfly, XIII, Counter-Strike, Star Wars Galaxies: An Empire Divided + még vagy két tuat (karácsonyig a tervek szerint megközelítőleg 50). A Microsoft a HALO, Amped, Rallisport Challenge ill. a Project Gotham Racing online játékmódokkal kibővített változatait is bejelentette.

NINTENDO GAMECUBE

A nyers tények

A Nintendo online ügyben nem kifejezetten lelkes. Stratégiája, hogy nincs is igazán stratégiája. “A Nintendo a remek játékműnyről ismert, elsődleges feladatunk tehát a hagyomány ápolása,” – jelentette ki Satoru Iwata, “az online biznisz profitot hozó része valószínűleg még évekre van tőlünk. Belevágni csupán azért, mert a téma manapság felkapott nem szül sem pénzt, sem elégedett vásárlókat”. Alapvetően filozófiai kérdés tehát ez a cég számára – valójában az a meglepő, hogy egyáltalán foglalkoznak a témával (s teszik ezt nagy valószínűség szerint a felpörgött harmonizartartású amerikai piac kedvéért). A modem (hivatalos nevén: GameCube v.90 Modem Adapter) és a hálózati adapter (GameCube Broadband Adapter) kiegészítők augusztus 8-án érkeznek meg Japánba és valamikor idén ősszel az Államokba (igen, várhatóan hozzánk SOKKAL később) – mindkét periféria



MechAssault

nyújtotta szervízt, 56K-tól Broadband-ig. Jó és kelles továbbá, hogy a nagy N nagy N szeretne maradni a jövőben is: “Nem tekintünk úgy a GameCube-ra, mint olyan eszközre, amivel szőrfölgetni lehet az interneten. Ez egy JÁTEKplatform.” – hangsúlyozta Beth Llewelyn, a Nintendo amerikai PR igazgatója. Ha majd beindulnak, játszani fogunk. Más-képp – úgy, ahogy csak Nintendo platformon lehet.

A rossz

Bár a Nintendo megoldása tűnik a legolcsóbbnak, a játékokat készítő fejlesztők valószínűleg keményen megsarcolnak majd – hisz a Nintendo üzletpolitikája ezen a téren a Sony marketinget másolja. Maga az anyacég nem hisz az online jövőben és rövid távon (az számunkra hosszú, kb. 2 év) nem igazán fog ilyen jellegű játékokat készíteni. A fókusz tehát az “offline” szórakozáson marad, a nappalira összpontosítva – nem csak hogy nem fogunk online szőrfölgetni a Kockán, valószínűleg sokat játszani sem.



FFXI

ban. Hogy érhetnénk el akkor egy zárt rendszerű online szolgáltatást? Marad a hack és a világtól elvonult, mikrohálózati összecsapások – kérdés, van e ennyi gép ill. ennyi ilyen beállítottságú és a felfedezés ösvényét bejárni hajlamos sahar hazánkban? Még fontosabb kérdés: vajon a Microsoft milyen mértékig lesz becsapható – hisz a hepap gyakorlatilag Microsoft szervereken zajlik majd (négy nagy adatközpont épült ki: kettő Washington államban, egy Londonban és egy Tokióban), szigorú MS felügyelet alatt, bombabiztosnak hitt identifikációs számokkal összebilincselve (a cég képviselői “katonai



FFXI

azonos, 34.99 dolláros áron. “Meggyőződésünk, hogy az emberek nem akarnak online játékokat játszani – játékokat akarnak játszani, online... ami annyit tesz, hogy ugyanazt a játékműnyt várják el, mintha offline játszanának. Ezt a technológiai korlátok miatt nem tudjuk garantálni. Nem áll rendelkezésünkre hozzá a kellő sávszélesség.” A sávszélesség alatt – nanáhogypersze – az infrastruktúrát értik.

A jó

Használhatunk majd (csaknem) bármilyen féle és fajta csatlakozást – tehát bármelyik szolgáltató (ISP)



FFXI

A játékok

Pontosabban a játék. Míg “offline” olyan mives anyagokkal kényeztetnek, mint a Super Monkey Ball, vagy a Bio-Hazard (Resident Evil), drótozva egyelőre csupán EGYETLEN játék virít a horizonton: bizony, ez a SEGA / Sonic Team féle Phantasy Star Online Episode I & II (természetesen összekapcsolható lesz a GBA-val, amibe négy minijátékot is lehúzatunk majd – ezek a NIGHTS: Score Attack, a Puyo Puyo Limited Edition, a Pachi Garden és a Chu Chu Rocket!). Jó lesz.

reiker@eigo.co.jp

AZ ÖSSZEZSUGORODOTT MŰLT ÉS AZ AMBICIÓZUS JÖVŐ

A konzolos ifjú és leány tehát kuncognak. A “hardcore” réteg számára ugyanis ez a “forradalom” már lejárt, múlt idő. Magyarazatként egyetlen, halkan elszuttogott szó elég: SegaNet. A következő generáció az úttörőknő ágúzolva indul harcba, a Phantasy Star Online (az Xbox és a GameCube invázió zászlóvivője egyaránt) a Dreamcast tulajdonosok egy maréknyi csapata számára már most is Történelem. Az új hullám megérkezével a kigyó egy kicsit a saját farkába harap majd: a zárt Microsoft rendszer ill. a PS2-re fejlesztő csapatok szabad hadisarca (havidíj) valószínűleg kizárják a potenciális Kelet-Európai érdeklődők nagy részét az online buliról. A konzolos online játék tehát Magyarországon várhatóan sokáig egy kiválasztott réteg privégiuma lesz. Ami jelentős változást hozhat mindennapiainkba, az a PlayStation 3. A Sony 2005-ben megjelenő überkonzolja ugyanis – legalábbis ezt csiripeli a dologra rálátó madártelthő – nem rendelkezik majd meghajtóval. S ha nincs meghajtó, adathordozó sincs, ugye. A játék optikai dróton jön, s optikai dróton megy majd. Mi pedig vele.



mindre lő, ami csak mozog, és él. Ezen kívül képes az alakját is kis mértékben változtatni. Ennek aztán véget vet egy konvojnyi teherautó, akik átgázolnak rajta, és közben elveszítik a lőfegyvereit. Hogy aztán miként találkozik, a két főhős, és milyen kalandok közepette mentik meg egymás életét, ezt megtudhatod a játékból. Szóval nagyjából ennyi az új Disney rajzfilm története, azt már a közönség dönti majd hogy mennyire lesz sikeres, és hogy mennyire találja szimpatikusnak



irányokban közlekedhetünk, teljes mozgásszabadságot tehát nem élvezhetünk, ezt viszont bőven kompenzálta a pályák remekbeszabott kivitelezése, és a szimpatikus főhős egyénisége. A Lilo & Stitch ugyanezre a sémára épül: alagútszerű pályákon kell gyűjtögetni, akadályokat kerülgetnünk, (ellentétben a PS2-es verzióval) ellenfelekkel hadakoznunk. A legelején Liloék házában kezdünk, első feladatunk mindössze annyira lesz, hogy a megbeszélt időpontra bent legyünk a városban. Lilo háza és még néhány kiemeltebb pont a szigeten egy-egy köztes térnek (pályaválasztó helyszínnek) felel meg, ezekből nyílnak a további helyszínekre a pályák, és a pályák valójában az ezeket összekötő utak lesznek. Az eligazodáshoz nagyban fog segíteni minket a térkép, amit ezeken a helyszíneken a SELECT megnyomásával érsz el. Ahogy haladsz előre a játékban, úgy bővül majd ki a sziget térképe is. A pályák bejáratait egyébként minden esetben egy-egy kőszörny

Jobb sarok: életeink száma, mellette a bevezethető sérüléseket láthatjuk (Lilonál falevelek jelzik, Stitch-nél úrcsirkécombok). Minden pályán van egy adott tárgy, amiből négy van (bákeleit lemez, fénykép – ez négy pályán után változik), és van egy, amiből száz darab (ez minden pályán más: virágszirmok, görög-dinnye, csillag, kókuszdió stb.), ezeket is itt fent láthatod. Ahhoz, hogy mindent össze tudj szedni, meg kell öldöd minden ellenfelet, és szét kell zúzni minden tereptárgyat, gyűjtögetnivaló mindenben lapulhat. Egyedül a piros edényekre kell vigyáznod, érintésük után rövid idővel felrobbannak. A fényképezőgépek check pont-ként működnek, a csapók begyűjtésével pályákat és videókat hozhatunk be, amit később a Gallery menüben nézhetünk meg újra.



Azért szeretik Disney játékokat tesztelni, mert mindig előbb érkeznek meg hozzánk, mint maga a mozifilm, amiből a program készült. Nincs ez másképp jelen esetben sem, amikor is a Lilo & Stitch, Trouble in Paradise kerül górcső alá. Az átvezető filmek alapján némileg ugyan ki lehet következtetni a történet fő vonalát, ahogy én is tettem, de aki minden apró részletre kíváncsi, az jobban jár, ha majd megnézi a rajzfilmet a mozikban. Nézzük nagyjából miről is van szó. Adva van egy paradicsomi szépségű gyönyörű kis sziget, valahol Haiti és Hawaii között. Ezen a szigeten él édesanyjával Lilo. Egyik éjjel aztán különös jelenségre figyelnek fel, egy meteornak látszó tárgy csapódik a sziget dzsungellel borított részébe. Amiről azonban sejtésük sincs, hogy a hullócsillag valójában nem más, mint egy űrhajó, melyen az ekkor még név nélküli űrlény (később a kislány nevezi el a kis szörnyecskéit), Stitch utazott. Stitch egy furcsa kis kék szersz, hatalmas lapátfülei, és négy mancsa van, leginkább egy koalára hasonlít, kicsit ideges típus,



a főhősöket a nép. (csak zárójelben jegyzem meg: Stitch nekem bejött, viszont a kis krumpliorrú gádzsó kicsit túl debilnek tűnt)

(amolyan gólem féle fickó) védi, csak a legyőzése után léphetünk az adott szintre. A szörnyek előlől sebezhetetlenek, csak miután magunk után csaltuk, és elindultak vissza az őrhelyükre, tudjuk őket megsebezni a hátuk közepén látható fényes ponton, ez ugyanis a gyenge pontjuk.



AZ ALAPOK

Valószínűleg a Playstation tulajdonosok nagy többségének nem cseng ismeretlenül a Crash Bandicoot név. Talán az egyetlen valamire való ügyességi mászkálós gyűjtögetős anyag volt PS-re. Az al-három és játékból mindig m előre meg volt szabva, hogy mely

AZ IRÁNYÍTÁS

Ha még nem mondtam volna: a játékban mindkét főszereplőt irányíthatjuk. Lilonál hét, Stitch-csel pedig öt pályát kell teljesíteni. Ebből már rögtön ki is számolhatjuk, hogy a kis szigeten összesen tizenkét szint található, és még néhány jutalom pálya, de azok a későbbiekben nem választhatóak újra. Lilonál az X az ugrás, a Körrel elővehetünk egy fényes izét, amire ugyan meghatározhatatlan volt számomra, viszont ezzel sikerült megsebesítenem az ellenfeleket. A Háromszöget csak speciális esetekben tudjuk használni, amikor már felszedtük a pályákon nagyon ritkán található "kanál-babára" hasonlító valamit, ezzel tudunk megidézni egy bazi nagy figurát, aki az előttünk látható ellenfélre teleportálódik. A Négyzet szintén egy különleges gomb, az X-szel jelölt és lezárt vörös köcsögöket lehet vele felvenni, majd lerakni valahová. Utána azonban igyekezzünk el a közelébe, mert az edény robbanni fog. Van még egy mozgás, amikor ugrás után a levegőben nyomunk Kör-t, ilyenkor leseggelhetjük az ellenfeleket. Ezek nagy része a kis kék lénynél is meg-egyeznek, kivétel a Négyzet (nála ugyanis ez a pörgés, a'lá Crash), a Körrel pedig elereszt egy büdös lélegzetet, ami szintén kitűnő fegyver az ellenfelek ellen. Neki van még egy furcsa tulajdonsága, minél több "gyűjtögetni" valót szedtünk össze, úgy változik a színe kékről pirosra, majd ha teljesen átalakult, négy-kézlábról két lábra áll. Az L2-vel a tárgyainkat nézhetjük meg.

ban menekülünk valaki vagy valami elől. A hangok és a zenék a közepes kategóriába sorolhatók, amolyan strandos flingjük van. Az irányítással néha szivni fogunk, de nagy általánosságban elmondható, hogy egész jól fogunk szórakozni a játékkal - azon a három órán keresztül, amíg a végére nem érünk.

CSIPI M LEE
Cspimlee576.hu



POCAHONTAS ESETE KOALA BANDICOTTAL



LILO & STITCH - TROUBLE IN PARADISE

SONY
GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: SZALMAS
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: JÓ
 1 JÁTÉKOS
 1 MEMÓRIABLÖKK
 ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK2)
 ✓ DISNEY
 X EGYSZERŰ

6 pont



Ezek az újgenerációs Cartoon Network sztárok között be kell, hogy valjam, sokan igencsak szimpatikusak. Végre szakítottak a hagyományos bárgyú történetekkel, és a komolyabb hangvételű ugyanakkor nagyon szórakoztató rajzfilmek új irányvonalat mutattak a szórakoztatóipar ezen ágának. Egyszerűbben: jót tett neki a vérfrissítés, az pedig számomra külön öröm, hogy a transzfúzióhoz nem kellett semmit a távolkeletről áthoznunk, engem ugyanis már kezd megundorítani ez a japán imádat, ami mostanság több fronton is észrevehető. Főleg a játékiparban, szinte minden cucc, ami a felkelő nap országából kerül hozzánk. Anime? Kit izgat! Manga? Teszek rá! Mikor olyan hőseink lehetnek, mint: Cow & Chicken, Powerpuff Girls, vagy a kis zseni: Dexter.

AGYSIBBASZTÓ

A Cartoon Network Interaktive új játékának is Dexter a főszereplője. Aki nem ismerné, annak gyorsan vázolnám a helyzetet. Dexter egy hiper-mega zseni, egy géniusz, aki kivételesen magas intelligenciával látta meg a napvilágot. Bár még csak kisiskolás, mégis simán kenterbe verné bármelyik IQ nagyágyút. A szobájából nyílik a titkos laborja, ami voltaképpen egy hatalmas földalatti komplexum. Itt tölti szinte minden idejét, a szerelmével (legalábbis ő így hívja) a beszélő számítógéppel. Rendszerint különféle találmányos dolgozik egyszerűen, ugyanakkor teljesen hétköznapi problémái is vannak, amikre aztán tudományos megoldást keres. Az egyik részben például



egy olyan falba ütközött, hogy nem nézhetette a felhőteknek való esti filmet. Mire alkotott egy olyan gépet mely segítségével megöregedhetett, viszont a dolog túl jól sült el, és némi hibacsúszott a számításhoz, Dexter gally öregeg jött elő a gépből, így aztán mire eljött az esti film ideje, ő már a kimerültségtől nagyban húzta a lóbort. Persze a legtöbb esetben nem Dexter számításai hibáznak a kísérletekben. Van ugyanis még egy gyerek a családban, Dexter lánytestvére Dee Dee. A kis bula persze síkhülye (mint

a csajok nagy többsége), épp az ellentéje Dex-nek. Totálisan egy értelmi fogyatékos szintjén van, és nem sok minden köti le egyszerű életében: leginkább csak a zene, a tánc meg hasonló dolgok. Meg persze Dexter kiidegelése, aminek érdekében tárgyakat tüntet el, gombokat kapcsolgat át, meg úgy mellékesen tönkretesz mindent, amit csak lát, néha nem is szándékosan. Dexter visszatérő ellenfelei többek közt Mandark is, aki szintén ugyanabba a suliba jár ahová ő, de ami megkülönbözteti a többiektől, hogy ő is

nagyjából egy óra alatt végignyomható. Szóval tárgyak kellene a továbbhaladáshoz, ezeket a tárgyakat különféle mini-játékokban tudjuk megszerezni, ha pedig már megvannak, a pálya valamelyik részén az egyik kérdőjel átalakul egy csillaggá, mondanom sem kell, a megszerzett tárgyat ott kell használnunk, hogy a történet folytatódjon. Egyébiránt a játék ezen szakaszain rajzfilm minőségű poénos átvezető képsorokat tekinthetünk meg.

MINI JÁTÉKOK

DEE-DEE'S DANCE OFF: Ezzel kezdünk, Dee Dee csak akkor hajlandó elárulni egy kódszót, amit véletlen hallott Mandarktól, ha leállunk vele táncolni, és bár Dex-



UP 'N' ATOM: Dexter összezugorítja magát, és egy léggárnás járművel behatol a reaktorba. Lövöldöznünk kell és gyűjtögetnünk több pályán keresztül.

SOAPBOX DERBY: A harmadik felvonásban a már megöregedett Dexnel az emlékeiben kell versenyeznünk. Először is egy furcsa autóverseny kell játszsanunk, néhány pályán keresztül. Vannak felszedhető extrák is szétszórva, amiket a blokkokkal süthetünk el.

DODGE BALL: Ez egy kidobós játék, szintén belső nézetből. Cél, hogy minél több pontot elérj a pályákon.

MOLECULAR MIX OFF: Ez már az egyik végső összecsapás, hiszen a tét a bombát hatástalanító kód, és magával Mandark-kal kell készser megküzdönnünk. Elsőként egy ugyanolyan ügyességi játék jön mint a táncos volt Dee Dee-vel. Csak most némileg gyorsabb és nehezebb a dolgunk.

SUB ZERO HERO: Utoljára egy jégko-

MANDARK'S LABORATORY

szintén egy zseni. És ugye ismeritek a két dudás esetét az egy csárdával. Természetesen az egészséges versengésen túl, a háttérben kőkemény harcot folytatnak. Ez a történet is azzal kezdődik, hogy az egyik éjjel Mandark-nak sikerül bejutnia Dex laborjába, és nekiáll a komputer megbuherálásának. Dexter abból jön rá, hogy egy nem egyszerű nap elébe néz, amikor a hangfelismeréses ajtónyitó-rendszer, nem engedelmeskedik neki. Innen-től kapjuk kezünkbe a fiú irányítását,



DEXTER'S LABORATORY



ron szerű játékban kell győznünk. Ötször kell a Mandark hálójába juttatni a korongot a végső győzelemhez, és a befejező film megtekintéséhez.

ÉRTÉKELÉS

A fenti bekezdéssel ki is vesztetem a játékot, ennyi és kész. Igaz ugyan hogy a későbbiekben a már teljesített mini-játékok megjelennek a Challenge menüpontban is, ahol szintén játszhatunk velünk több nehézségi fokozatban is akár. Cserébe néhány képet nézhetünk meg az erre hivatott menüpontban. A grafika, és a hangok is Dexteres-ek de inkább csak funkcionálisak. Most nem akarok helyetted dönteni.

CSIPI M LEE

Csipimlee@576.hu

RAJZFILMHÓS A LENYUGÚ NAP ORSZÁGAIBÓL

célunk, hogy lejussunk a laborunkba és megakadályozzuk Mandark sántáni tervét, ami a teljesen Dexter labor megsemmisítésében csúcsozna ki.

AKKOR EZ MOST MI IS?

Na ez egy jó kérdés. Leginkább a múlt hónapban bemutatott GC-S Univesal Studios-hoz tudnám hasonlítani.

Néhány helyszínt lemondellezték a rajzfilmből (Dexterék házának egy részét, és a laboratórium három szintjét), ezeken másképp hatunk a furcsa kinézetű és járású kis törpével, és ahol kérdőjelet látunk, ott valamit csinálhatunk, vagy beszélhetünk valakivel. A továbbjutáshoz mindig tárgyak kellene, de azt már jó, ha most az elején tisztázuk: a program igen rövid,

nek nincs sok kedve hozzá. Menjünk bele. Egy egyszerű ügyességi részt kell végignyomnunk. A képernyőn elhaladó joy gombokat kell a megfelelő időben lenyomni, azaz amikor a közepén látható körbe érnek. Van egy ponthatár, amit mindenképp teljesítenünk kell.

COOTIE CALL: Következő alkalommal Dee Dee szobáját kell átkutatnunk, egy hangmódosító kütyüért, Eközben hatalmas tetű bogarak támadnak ránk. A szprével hatástalanítsuk őket.

WHAT'S BUGGIN DEXTER?: Itt már a laborban vagyunk, a komputerbe került vírus kellene hatástalanítanunk két fázisban. Ebben a játékban egy bug-ot kell üldöznünk, és ötször rávernünk a légyecsapóval.



DEXTER'S LABORATORY

BAMI!

GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG, JÓ SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG, HANGULAT:	SZRALMAS KÖZEPES
12 JÁTÉKOS 1 MEMÓRIABLOKK	ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
<input checked="" type="checkbox"/> DEXTER	<input checked="" type="checkbox"/> RÖVID

5 pont

Jé, most veszem észre, hogy tele lettem munkával! Ugy látszik ahhoz, hogy a Martin észrevegye, hogy én is itt dolgozom, az Adámnak el kellett mennie. Így aztán megkaptam azokat a játékokat, amiket rendszerint ő szokott tesztelni, rajta kívül más pedig a közelébe sem jutna. Ekképpen kerülhetett a kezem közé egy kosárlabda, két rally-verseny, és most egy Forma 1 szimuláció is, amiről előjáróban annyit azért el kell, hogy mondjak, hogy sok köze nincs a valódi szimulációhoz. Mint ahogy nekem sincs sok közöm a Forma 1-hez, mivelhogy nem tartozom eme technikai sportág kedvelői közé. A Sumit pedig egyenesen utálom, mint az olasz fociválogatottat (éljen Korea!). Az idén is valószínűleg ő lesz a világbajnok, ami már kezd nagyon idegesítő és UNALMAS lenni. Evezünk.

Az új és szerintem legutolsó Forma 1 Playstation-re szakít a hagyományokkal és egy valószínű szimuláció helyett egy játéktér-szerű versenyjátékot kapunk kézhez. Nem hiába van ott az az Arcade szócso, mint kiegészítés a játék címében. Kezddéskor rögtön a menüben találjuk magunkat, ahol egyelőre még nincs sok lehetőségünk (és a későbbiekben is csak minimálisan fog bővülni). Rögtön ott van például a Single Race, ahol a tízenegy istálló, huszonkét versenyzője közül kiválasztva a kedvencünket, ha jól számoltam meg tizenhét pályán tehetjük próbára a tudásunkat. A felsorolatokon kívül semmit nem tudunk beállítani, gondolkodj itt a verseny vagy a kocsink paramétereire. A játék tartalmi részét nem akarom itt ellátni, főleg, mert nem ez a versenymód foglalja magában, úgyhogy maradjunk annyiban: az egyszeri verseny egy egyszerű verseny, ahol mindössze a száguldozás a célunk. Van többjátékos mód is, jelen esetben hívjuk inkább kétjátékosnak, mivelhogy két emberi játékos versenyezhet egymás ellen osztott képernyőn. És természetesen vannak



még az opciók is, ahol a szokásos dolgokat találhatjuk: memóriakártya, hangok, kontroller gombkiosztás, képernyő pozicionálása, és végül a rekordidők pályákra lebontva.

Stage mód. Voltaképpen ez alkotja a program gerincét. Három egyre nehezező kupasorozatban vehetünk részt. Kezddéskor természetesen csak az első van nyitva, abból is csak a kezdőpályák (Egyébként minden kupához – amennyiben ez a megfelelő szó – hét-hét pályát válogattak össze a készítő). Muszáj ezeken elkezdeni a versenyzést. Láthatod, hogy jóval kevesebb versenyző közül szelektálhatsz, szerencsére a Ferrari istálló sem szerepel egyelőre (hehe). Velük egyébként is túl könnyű lenne a játék (kipróbáltam), mivelhogy érezhetően jobb menettulajdonságokkal rendelkeznek, pedig ekkora különbség még az életben sincs a gépcsoadok között. Amint betöltődik a pálya, láthatod, hogy mindössze tízenkét versenyző van a pályán, és közülük te vagy a legutolsó. Innen kell felverekedned magad három, négy, illetve öt kör alatt az első helyre. Az árkád jellegű adódóan néhány alapvető különbséget rögtön megtapasztalhatsz kezdés után. Például az irányítás eltér az eddig megszokott élethű kormányozástól. Egyszerűen csak nyomni kell a gázt, és a kanyarokban kicsit visszavenni belőle. Nem nagyon kell törődni

a technikus vezetéssel, vagy az ideális ívekkel, menni kell, mint a meszes különben oda az első hely. Az ütközésekkel sem kell nagyon foglalkoznod, bár való igaz, hogy a gép számon tartja a járműved leamorizálódását (egy-egy nagyobb csatt után, egy kis ikonon láthatod, hol sérültél), de ez a kocsi menettulajdonságait nem befolyásolja, csak a verseny utáni értékelésnél lesz lényeges. Verseny közben egyébként lehet javítani is az autót, feltehetően a kérdést, hogy hogyan? Kiállni a bokszba egy háromkörös verseny alatt sok értelme nincs. Sokkal egyszerűbb, ha felszeded a pályán található csavarkulcsot, ami a javítást hivatott jelképezni. Mert hogy a pályákon rengeteg ikon található, amik mind egy-egy speciális cuccnak felelnek meg (van itt turbó, páncél stb.), amik nagyon hozzájárulhatnak a győzelmedhez. Sőt ha a végelszámolásnál A rangot akarsz kapni, ezeket muszáj is begyűjtened. A felszedett segítségeket egyébként alapban a Háromszöggel tudod elsűníteni, szerencsére a kontrollert teljesen át tudod konfigurálni, így ki tudsz alakítani egy kézreálabb gombkiosztást is, ha akarsz. Egyébként alapból be van kapcsolva a kormányrészegítés is, ha úgy érzed nincs ró szükséged, az egyik alsó blokkal (R2) lehet kikapcsolni. Ha magát a kivitelezést kell nézmem, egy erős közepes a játék. Minden pálya alatt egy zeneszám szól, és kommentátor sincs. Vagyis hát van, de csak az alap információkkal lát el minket, például, hogy utolsó kör stb. A pályák, ha nem is szuperrészletesek, de legalább nagyon gyorsak. Az ellenteleinket könnyű megelőzni, főleg, mert ők is hibáznak, kimennek a pályáról, karamboloznak és hasonlók. Az egyetlen negatívum, hogy az ellentelek felett látható felirat és ikon néha eltakarja előlünk a pályát. Összességében egy kellemes versenyjátékot kaptunk, ami

talán még a szimulációkon felhőtt Forma 1-es rajongókat is lekötö a játék befejezéséig, mert azért van benne kihívás. És most nézzük, mi szerint értékelt a program.

ÉRTÉKELÉS

TARGET TIMES: minden pályán van öt óra ikon, ezek a hagyományos ellenőrzési pontokon túl pár másodpercet adnak, viszont ahhoz hogy megkapjuk az A rangot, egy kör alatt kell összeszedni a mind az ötöt. (minden körben megjelennek)

RACE POSITION: az A rangért mindenképp az első helyen kell végezniünk.

MASCOT: érdekes és ötletes dolog! Szedjük össze minimum 15 cuccot a pályán, hogy a célegyenes előtt megjelenjen egy kabala figura (mindig az adott országé, például Ausztráliában egy kanguru), hogy fel tudjuk venni.

CAR DAMAGE: a kocsink sérülés. Ugy lehet a legjobban kijátszani a gépet, ha az utolsó körben felveszünk egy csavarkulcsot (általában mindig a pálya vége felé van), és elnyomjuk.

DRIVER SKILL: na ezt a legnehezebb megcsinálni A rangra. Itt ugyanis nézi a gép a vezetési tudásunkat. A következő tanácsokat tudom adni: ne ütközz, próbáld, ameddig csak tudsz a halványan felfestett ideális íven menni (ki is írják, hogy Great Driving, és a kommentátor is el lesz ragadtatva), húzasd magod az előttd haladó szelármékában (mint a Nascar-ban, felirat: Great Silpstramer), előzz látványosan.

OVERALL: ezek alapján kapsz egy összrangot. Hogy feljebb lépi egy kupasorozattal, nem árt, ha ez is A.

TÁRGYAK

Piros Dupla Nyíl: Turbógyorsító, elég sokáig tart, és ütközés után is tart a lendület.

Csavarkulcs: eltünteti a sérüléseket a kasznról.

Kerék: a kocsi négy kereke látványosan megnő, gyorsabb lesz, jobban irányítható, és így a fűvön sem csúszkál, ha esetleg némi rövidtávon törné a fejed.

Óra: plusz másodperceket nyerhetsz vele.

Pajzs: bizonyos ideig sérthetetlen lesz.

Két szárny között egy Kormány: a gép átveszi tőled az irányítást, az ideális ív vörösen felizzik, és azon fogsz haladni. Hátránya, hogy nem te irányítod az autót, ezért könnyen elhibázhatsz egy utána következő tárgyat, ez főleg akkor jön rosszul, amikor az öt óra ikont próbáld felszedni.

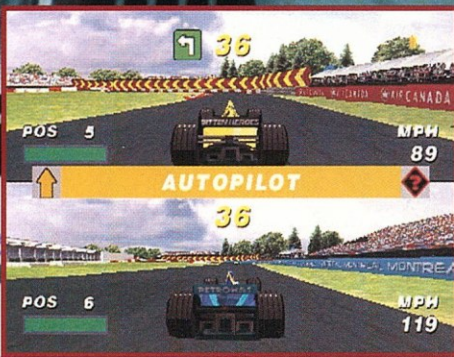
CSIP/ M LEE
Cshipmlee576@hu



ÁRKÁD FORMAEGY

FORMULA ONE ARCADE

OFFICIALLY LICENSED PRODUCT



FORMULA ONE ARCADE

SONY

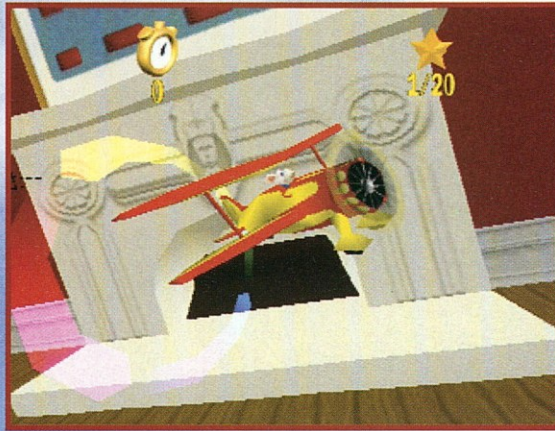
GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: ELMÉGY
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ ÉRDEKES MEGKÖZELÍTÉS
× TÖBB TARTALOM KELLETT VOLNA

7.5 pont

576 KONZOL

Egerek. Az emberek fantáziájában mindig is különleges helyen szerepeltek. Megszámálhatatlanul sok könyv, mese, mítosz kapcsolódik hozzájuk, fűződik a nevükhöz. A modernkor is kitermelte a maga egéradagját. A legismertebbek: Miki egér és Jerry. Valahol utánuk következnek a sorban egy Hollywood-i termék, Kis Szyuárt, azaz Stuart Little, a komputergenerálta, emberként élő, viselkedő és beszélő rágcsáló. Aki még két mozifilm főszerepét is megkapta. Tegyük hozzá: egyiket sem láttam, gondoltam magamban, majd most pótlásra kerülnek hiányosságaim, hiszen a pályák között a film-ből láthatunk Full Motion Video bejátszásokat. Ez ugyan nem jött össze (majd elmesélem miért), de a játékkal sikerült annyit eloltanom, hogy érdemben megoszthassam veletek a véleményemet.



KIS EGÉR, KIS EGÉR, MINDEN LYUKBA BELEFÉR

EGÉRFOGÓK, MACSKÁK, PATKÁNYMÉREG...

...és még hasonló turpisságok próbálják utunkat állni, miközben a kis fehér egér bőrébe bújva felderítjük a hat hatalmas pályát, és a végén legyőzzük a főellenséget. A játék kiköpött Toy Story 2, már csak a perspektíva miatt is. Egyébként nagyon különleges lehet ilyen kicsiként élni, és így látni a világot – vagy épp ellenkezőleg. No mindegy. A játék történeti lényegére voltaképpen nem jöttem rá, mivelhogy a Sony által küldött előzetes verzióban az összes átvezető videó ugyanaz volt – az első pályáé. Ennek ellenére a játék kifejezetten élvezetes volt, mert végre nem egy bugyuta, gyerekes ökörséggel állunk szembe, némi tartalom is került a programba. A stuff lényege, hogy bejárva a terepet gyűrűket gyűjtünk, ezek a gyűrűk központi szerepet kapnak a továbbjutást illetően – hiszen a későbbi pályákat csak ezek megszerzésével lehet megnyitni. Gyűrűket viszont nem találunk minden egéryukban, keményen meg kell szenvedni minden egyes darabért. Pályánként összesen hat darabot találunk. Ezek mindegyikéért egy különleges feladatot kell teljesítenünk.

Nézzük sorrendben mit is! Elsőként is be kell gyűjtenünk a szintenként szétszórtnyolcvan darab hal kekszet, ezt – ha jól tudom – Snowbell, a fehér perzsamacska szereti (őt az első részben ismerhettük meg, és a végére rendszeren összehaverkodtak Stuarttal), ha megvan a kívánt mennyiség, keressük meg a táját és szórjuk bele a kekszet, cserébe minden pályán kapunk tőle egy gyűrűt. Minden helyszínen találunk különböző színű akatáskákat is, ezek közül a legspeciálisabb az arany. Már a kinyitása sem egyszerű mutatóvány, ugyanis egy aranykulcsot kell hozzá találnunk, ami igen jól el van rejtve. Cserébe viszont egy gyűrű a jutalmunk. Szintenként el van rejtve hat-hat darab játékkocka is. Ha mindegyiket megtaláltuk, a kockák visszakerülnek a helyükre, és egyik eladig elérhetetlen rész nyílik meg előttünk, mondanom sem kell, hogy ott szintén egy gyűrűt fogunk találni. A kérdőjeles gyűrű mindig a legjobban elrejtett, ahhoz hogy megtaláljuk, a le-

geldugottabb zugot is át kell kutatnunk. Ha jól számoltatok ez idáig négy. A maradék kettő pálya specifikus, de abban mindegyik megegyezik, hogy valamilyen mini-játékban tudjuk megnyerni őket. Ez helyszíntől függően lehet autóverseny, motorcsónak verseny, célba-lövés, repülőgép-vezetés, vonatozás, versenyfutás egy bogárral stb. Ezek a mini-játékok egyébként a játszhatóságot is igencsak megdobják, kellemes színesítik a játékmenetet, ha valaki az állandó monoton mázskálásra panaszkodna.

AZ IRÁNYÍTÁS

Az X az ugrás, a levegőben még egyszer lenyomva a dupla ugrás, így még a legelérhetőbb részekre is esélyesek vagyunk átugrani, főleg, mert Stuart megkapaszkodik a berendezési tárgyak szélein. A Négyzetel dobálni tudjuk az előzőleg felvett és munióként használható tárgyakat (pl.: LEGO kockák). A Kör a pörgő támadás, de ezt kell akkor is használni, hogyha egy kapcsolót látunk valahol, a kis egerünk ugyanis keze helyett is a farkát használja. A Háromszög mindössze a beszélgetésre jó, azon belül is csak arra, hogy a mindenhol jelenlévő segítőtársunkkal Margalóval a verébbe diskuráljunk. Ő egyébként tényleg nagy segítség, azon kívül, hogy a játék elején végig egyengeti az utadat a gyakorlopályán, ha szépen

zöldödni a két alsó blokk lenyomásával tudsz. Az R1 a futás, az L1 pedig a tárgylistánk. A két alsó blokkal a kamerát forgathatjuk. Bizonyos tereptárgyakat tolni is tudunk, másokra pedig szállítóképességét mindig

ban energiapótló fagyaltok, illetve életeink számát növelő szíveket találunk.

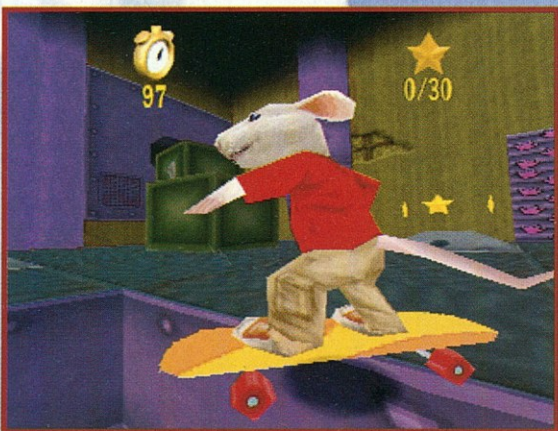
ÉRTÉKELÉS

Manapság ritka az olyan hónap, hogy egyszerre két normálisabb programot is tesztelünk PlayStationre, ebben a számban ez most mégis megtörtént. A két játék közül a SL2 sokkal jobban teljesített vetélytársánál. A pályák jóval nagyobbak tartalmában, és több időt igényel teljes kiveszésük. A nagy 3D-s terep kialakítása kifejezetten szép, nem rángat, nincs ködösítés. Apró kis dolgok színesítik a helyszíneket,

ezáltal hangulatos pályákat sikerültek készíteni, amiket élvezet volt felfedezni. Néhány kis grafikai hibán kívül (átlátszanak a póznák, amikben épp mászunk), csak a manuális célzással és a repkedő ellenfelekkel lesz gondunk. Mindent összevetve egy remek játékkal a SL2, még ha csak PlayStation viszonylatban értékelhető, mert azért egy Donkey-tól, Mario-tól nagyon messze van. Ajánlom mindenkinek, aki egy kicsit is szereti a mázskálós-gyűjtögetős játékokat.

CSIPI M LEE
Cspimlee@576.hu

STUART LITTLE 2



megkérjük, még az összes elrejtett tárgyat is megmutatja nekünk. A mini-játékokra is nálunk jelentkeznünk, ahol tehát feltűnik a kis madár mindig beszéljünk vele. Körben-

használjuk ki. A pályákon található Stuart fejű ikonokat, ezeket felszedve ellenőrzési pontokként funkcionálnak. Vannak még különféle színű akatáskákat is, ezekben általa-

STUART LITTLE 2

SONY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
1 MEMÓRIABLOKK
ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ SZÉP PÁLYÁK, VISZONYLAG TARTALMAS
× KAMERA, KISEBB BUGOK

8 pont

"A csendes délután két autó törte meg Toronto utcáin. Egymást kergetve suhantak át a város utcáin, a féksikorgás, és a motorok bőgése felébresztette az álmatag városlakókat, akik egymás után nézegettek ki ablakaikon, hogy mi ez a felhajtás. A két sofőr nem sajnálta az autóját, kihozták a maximumot belőlük, egyikük a menekülés reményében hitt, míg másikuk a győzelemért mámorban, ami akkor fogja érni, ha már összevissza törte ellenfele kocsját. Aki most lépett az utcára, az nem járt túl jól, egy gyermekét terelgető anyuka is majdnem áldozatul esett a halálós fogócskának, amikor nem nézett tüzetesebben körbe a járdáról való lelépése előtt. Két fallesztő is majdnem a szélvédőkön végezte, de gyors reflexeiknek hála csak a falnak támasztott létra bánta a nem mindennapi eseményt. A félelmetes száguldás azért is volt veszélyes, mert az utcákon már kezdett megindulni a délutáni szieszta felváltó nyüzsgés, és a buszok, illetve autók is kezdtek megszaporodni. Egy szemüveges fiatalember is majdnem az egyik falnak ütközött, amikor éppen, hogy csak elrántotta a kormányt az elé érkező két örült miatt. Azonban a főszereplők egyike már nem volt ilyen szerencsés. Amikor egy nagyobb kereszteződésbe értek, az elől haladó még éppen hogy kikerülte a jobbról szabályosan bekanyarodó kamiont. Am a másik már nem kerülhette el a végétét. A hatalmas monstrum úgy kapta oldalba, hogy a személyautó két darabra hullott szét az ütközés erejétől. A vezetőfülké az egyik ház falának szállt, míg az autó másik fele robbanva, lángolva repült neki az egyik arra járó busznak. A kamion is falnak ütközött, de addigra már szerencsére veszített a sebességéből, így nem lett komolyabb baja. Egy darabig néma csend honolt az utcán, és csak



dással. A lavina elindult, és a rajongók türelme kezdett elfogygni, amikor végre megjelent a játék. Tesztet

Aztán van egy DVD Extras címmel ellátott kisebb menü is, ahol interjúkat, bemutatókat nézhetünk meg, itt megtalálható egy jó kis Superman program bemutatója is. Kíváncsi leszek rá, mert elég ígéretesnek tűnik a rajzfilmes jellegével. A főmenüben van még egy Driving Games nevű lehetőség is, ahol különböző vizsgákat tehetünk le. A szlalomozástól kezdve minden megtalálható itt, érdemes kipróbálni, mert annál könnyebb lesz a normál játék. A Stunt Constructor egy arénát takar, amit a játékos a saját szája íze szerint építhet fel, és ott utána mutatványokkal is szórakoztathatja a közönséget. Az elején még nem áll a rendelkezésünkre túl sok minden, de ha jók vagyunk a rendes játékban, akkor rengeteg járgányt, és kelleket szerezhetünk, amikkel aztán napokig el lehet majd bibelődni. Végül pedig ott a karriermód, ami a program alapja ugyebár. Itt indíthatunk új játékot, de belenézhetünk a már megoldott feladatokba is, sőt...ha egy filmmel már teljesen végeztünk, akkor itt még egy rövid bemutató jellegű videót is megtekinthetünk róla...fisztrára, mint a moziban. Egyébként hat film van, és

azoknak vannak bizonyos jelenetei, amiket meg kell csinálnunk. Ha egy filmmel végeztünk, még egy arénabeli mutatvánnyal is meg kell küzdenünk, és csak utána következhet a soron következő alkotás. Van itt minden... Normál krimihez hasonló filmecske, totális akció, vagy James Bond, és Indiana Jones. És mindez nagyon igényesen. Amennyiben egy jelenettel (pályával) végeztünk, megnézhetjük a visszajátszásban, hogy mit alkottunk, és ezt akár el is menthetjük, hogy aztán mutogassuk a haverunknak. Azért ez jó hangzik, nem? Most pedig a játék maga következik...

FELBŐGNÉK A MOTOROK...

A lényeg természetesen az, hogy eljussunk A pontból a B pontba, de azért nem kell megijed-

FILMSZTÁR LESZEK, HA MÉG EZT IS MEGCSINÁLOM...

a sercegő lángok zaja hallatszott, majd hirtelen kinyílt a kettéváltó autó ajtója, és egy bukósíkos alak szállt ki belőle. Lassan körülnézett, majd siskáját levéve elmosolyodott, és meghajolt a némán bámuló közönség előtt. A tömeg pedig tapsolni, és éljenzni kezdett, miközben a sarkon túl álló rendező elkibábelta magát... "Vége... Csapó!!!"... És a kaszkadőr még mindig mosolyogva nekiallított autogramot osztogatni..."

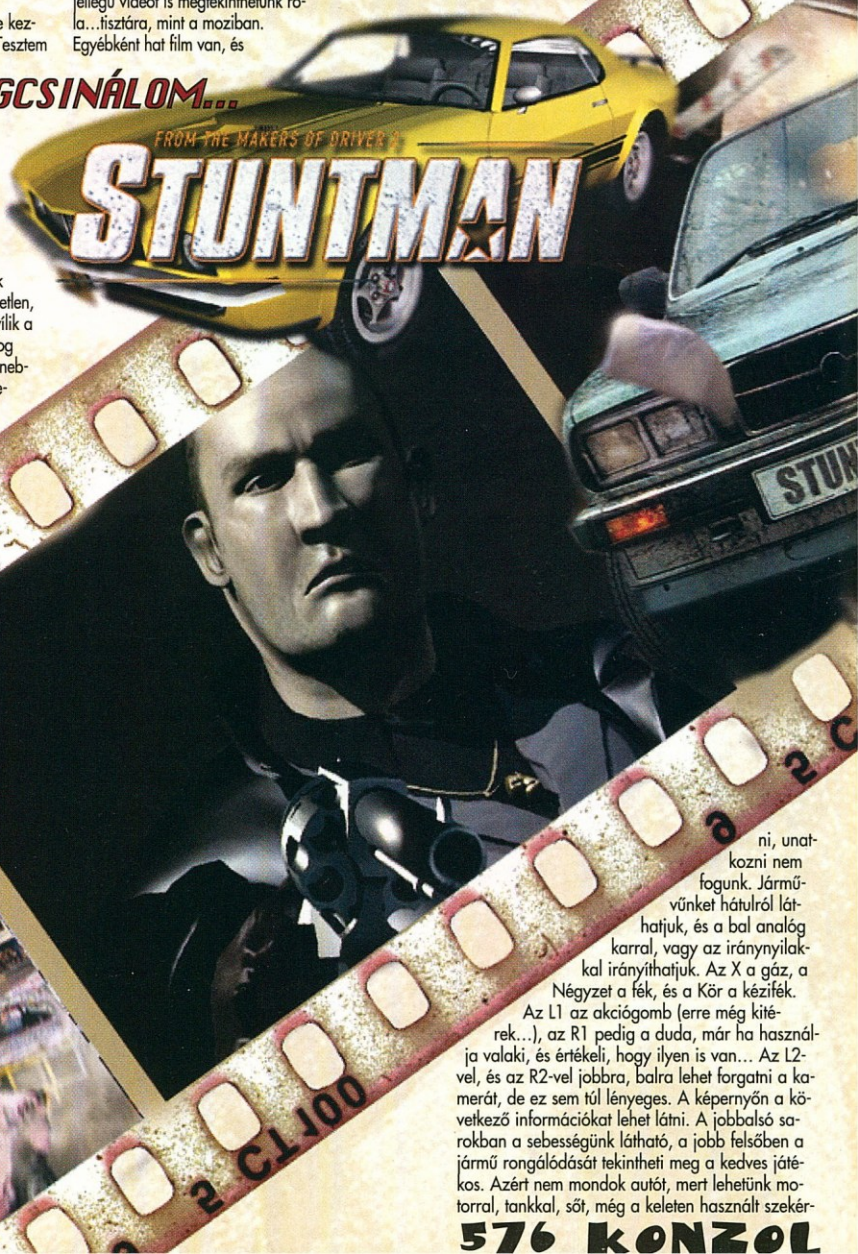
főszereplője pedig nem más, mint az említett program, a Stuntman...

A VÁRVA VÁRT PILLANAT...

Hát igen... elérkezett. Nem is húznám tovább az időt, inkább belevágnék a közepébe. A játék egy egész DVD-n terpszkedik, és ez nem is véletlen, hiszen rengeteg dolog van rajta. Amikor megnyílik a főmenü, már látszik is, hogy az ember itt nem fog unatkozni egy percgigéig sem. Kezdjük a lényegtelenekkel. Először is ott van a Set Up, amiben a beállításokkal találkozhatunk, valamint menthetünk a memóriakártyánkra, illetve be is tölthetünk róla. Ez mondjuk csak a beállításokra igaz. A játék igazí mentéseinek behozatalára direkte van egy Load Game pont a menüben.

A LEGENDÁS CSAPAT VISSZATÉRT

A REFLECTIONS csapat neve minden valamire való játékosnak mond valamit, hiszen ők indították útjára annakidején a Driver című örületet, ami alól sokakat még mára sem sikerült kigyógyítani az egyre fejlődő orvostudományunk. A két részt is megért program egyéni ízt hozott a tuat számról készülő akció, és autós játékok közé, mivel ezt a két stílust keverték alkotásukban. Aztán a második rész után egyszer csak eltűntek, és sokáig nem is hallattak magukról. Idővel felröppent a hír, hogy valamin dolgoznak a fiúk, és ez a valami már PS2-re fog megjelenni. Sokan el is kezdték gyűjteni a pénzt a következő Driver epizódra, de nekik csalódnuk kellett, mert kiderült, hogy valami más van készülében. Vagyis mégsem kellett csalódnuk, mert arról a bizonyos "más"-ról kiderült, hogy egy szintén autós-akció jellegű dolog lesz, csak éppen egy kaszkadőr főszereplésével, és rengeteg filmes megol-



ni, unatkozni nem fogunk. Járművünket hátulról láthatjuk, és a bal analog karral, vagy az iránynyilakkal irányíthatjuk. Az X a gáz, a Négyszöglet a fék, és a Kör a kézifék. Az L1 az akciógomb (erre még kitérek...), az R1 pedig a duda, már ha használja valaki, és értékeli, hogy ilyen is van... Az L2-vel, és az R2-vel jobbra, balra lehet forgatni a kamerát, de ez sem túl lényeges. A képernyőn a következő információkat lehet látni. A jobboldali sarkban a sebességünk látható, a jobb felsőben a jármű rongálódását tekintheti meg a kedves játékos. Azért nem mondom autót, mert lehetünk motorral, tankkal, sőt, még a keleten használt szekér-

szérű taxiba is beleülhetünk majd. A balalsó sarokban láthatjuk, hogy mennyi időnk van még... ha a számok sárgába váltanak, akkor sietni kell, ha pedig pirosba, akkor már tényleg gond van. Persze lehet időt szerezni, erre vannak a sár-ga kis kapuk, amiket a pályákon fedezhetünk fel. Az út közepén vannak, úgyhogy nem lehet őket nem észrevenni. A bal felső sarokban pedig a pá-lya hossza látható, valamint az, hogy hol tartunk, és hogy hogyan teljesítettünk idáig. A felső csík a teljes hossz, és zöld színnel van jelölve. Fel van osztva kisebb részekre, ezek a megoldandó fel-adatokat takarják. Ha egy ilyen már túl va-gyunk, lekerül az alsó csíkba, és attól függően lesz zöld, vagy piros, hogy sikerült e, vagy sem. Azért fontos, hogy sikerüljenek, mert a jelenet végén kapsz egy százalékot az elért eredményed-re, és hiába mentél végig, ha nagyon kevés feladat lett megoldva, nem mehetsz tovább. Azon kívül, ha jó az eredményed, csak akkor kaphatsz az aré-naszerszöbbe szükséges kie-gészítőket.

olyan is, hogy egy előttünk haladó járművet ki kell ke-rülni, vagy meg kell előzni, ezt egy sár-ga nyíl szokta mutatni. Előfordul azonban, hogy nem kell kikerül-ni, hanem inkább neki kell menni, vagy sűrölni kell az oldalát, ezt megkülönböztető jelzés-sel látják el. A kisebb sikátorokat, szű-kebb átjárókat egy kis ajtószérű-séggel jelölik. A huppanókat, rámpákat szintén előre jelzik, mint ahogyan azt is, hogy ho-va kell utá-na le-



Reflec-tions követ-kező projectjét, ami nem más...mint a Driver harmadik része. Az egyetlen bibi ezzel kap-csolatban, hogy a megjelenési dá-tum 2003-ra van kiírva... Nem baj, ki-várjuk... Nem igaz???

BŐJTÖS GÁBOR
bojtosgabor@freemail.hu

tunk már jóval szebbeket is.

Ami még engem nagyon zavart, az volt, hogy az egész játék alatt úgy éreztem, mintha hajszolná-nak...egy perc pihenő sincs...menj ide, menj oda, ha arébb mész véged, ha neki mész valaminek, és vesztesz (né-ha akár csak egy-két) pár másodpercet, véged. Nyugalom... Miért nem lehet néha csak úgy láfrálni. Ez a folyamatos akció néha az ember idegeire

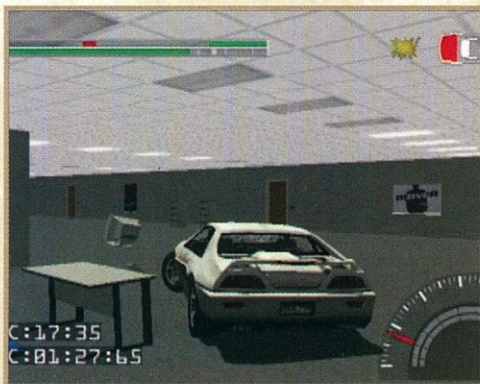


érkez-ned. Amikor bomba van raj-zolva valahova, és van körülötte egy kör, ak-kor ott robbantás lesz, és a kör sugarában kell elhaladnod ahhoz, hogy a film élethű legyen. Amikor pedig egy gombot lenyomó ujjat látsz, az akció-gombot kell igénybe venni. Ilyenkor robbant-hatsz, ugrathatsz, vagy akár gyorsíthatsz is. Ez min-dig az adott helyzettel függ. Természetesen minden filmhez más terep jár, és ettől függően változnak a já-rművek is. Erdemes először kipróbálni őket, valamint kicsit körülnézni a jelenetben, hogy aztán könnyebben tudj megoldani a feladatokat. Nem muszáj a mellék-letben közölt segítséggel végigvinni a progra-mot...én is magamtól oldottam meg minden nehézsé-get...az más kérdés, hogy néha már a hajamat tép-tem, de nagyobb volt a sikerélményem is, mintha segít-séget használtam volna. Azt hiszem, hogy ide már nem érdemes semmit sem írni, hiszen adja magát a já-ték, ezért be is fejezem atyai jó tanácsaim osztogatá-sát, hogy mihamarabb rátérhessek a véleményem köz-zétételehez.

FELADATOK

Bár írtam egy végigjárt-szást, kicsit bevezettek a megoldandó feladatok vi-lágába.

A gép automátika-san ment min-den megoldott pá-lya után, tehát ezzel már nem kell neked fog-lalkozni.



ÚJ LEGENDA SZÜLETETT???

Jó kérdés... Olyannyira az, hogy még én sem tudom megválaszolni, mert bár rengeteg remek ötlet van a programban, rengeteg a hiányosság is, és az idegesítő momentum. Kezde-ném az egyik legrosszabb dologgal, ami a grafika... Hát nem tudom...né-ha olyan érzésem volt, mintha még PS-re készült volna a játék. Kidolgo-zatlan emberek, házak, díszletek, és még mindezek mellett úgy beszagzagt néha a játék, hogy az már fáj. A visszajátzások egyenesen borzasztó-ak, mert egy folyamatos képet nem láthatunk benne, sőt néha ez meg az átcsúszik a kamerába. Nagyon idét-len. Pedig a járművek még egészen jól lennének. Bár azok sem tökélete-sek. Azért nem ronda a prógi, de lát-

Amikor bomba van raj-zolva valahova, és van körülötte egy kör, ak-kor ott robbantás lesz, és a kör sugarában kell elhaladnod ahhoz, hogy a film élethű legyen. Amikor pedig egy gombot lenyomó ujjat látsz, az akció-gombot kell igénybe venni. Ilyenkor robbant-hatsz, ugrathatsz, vagy akár gyorsíthatsz is. Ez min-dig az adott helyzettel függ. Természetesen minden filmhez más terep jár, és ettől függően változnak a já-rművek is. Erdemes először kipróbálni őket, valamint kicsit körülnézni a jelenetben, hogy aztán könnyebben tudj megoldani a feladatokat. Nem muszáj a mellék-letben közölt segítséggel végigvinni a progra-mot...én is magamtól oldottam meg minden nehézsé-get...az más kérdés, hogy néha már a hajamat tép-tem, de nagyobb volt a sikerélményem is, mintha segít-séget használtam volna. Azt hiszem, hogy ide már nem érdemes semmit sem írni, hiszen adja magát a já-ték, ezért be is fejezem atyai jó tanácsaim osztogatá-sát, hogy mihamarabb rátérhessek a véleményem köz-zétételehez.



STUNTMAN

REFLECTIONS

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (76KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
✓ KÖNYÖRTELENŰ A TV ELE LÁNCOL
× BOLGOZHATTAK VOLNA MEG RAJTA

8.5 pont

Egy véletlen folytán hozzám került a Bajti Playstation 2-je, ezt kihasználva rögtön le is csaptam a V-Rally 3-ra. Tellem ezt abba a kifolyólag, hogy sima PS egyesén az egyik kedvenc rallyjátékom volt az előző rész. Nem állítom, hogy jobb volt, mint a Collin McRea Rally 2, de az biztos, hogy többet játszottam vele, mint a CM2-vel, amivel szerintem azért nagyjából egy szinten voltak. Ennek leginkább az volt az oka, hogy minden versenyt, kupát, bajnokságot lehetett ketten is nyomni, sőt ezek nagy része még osztott képernyőn is futott. Nem volt hát mit tenni, mint Joci haverommal nekiállni, és addig játszani vele, amíg az utolsó kupa, pálya és kocsi be nem lett hozva. Persze ennek is, mint minden játéknak azért voltak hibái, nekünk legfőképpen azzal volt bajunk, hogy a kocsik túlságosan is könnyűnek tűntek a játékban, ezáltal nehezen lehetett őket az úton tartani, a legkisebb bukkanó is úgy megdobhatta a járgányt, hogy a gravitációnak teljesen ellentmondó módon bucskázhattunk össze-vissza a levegőben. Ez felett persze lehet szemet hunyni vagy sem, de közel tökéletesen vezetéssel az ilyen és ehhez hasonló borulások végül is elkerülhetőek voltak. Aztán voltak még az útszáli reptárgyakba való beragadás is, amit még megemlíthetnék, mint a játszhatóságot lehúzó tényező, de ezért bőven kárpótolt a valóban rengeteg játékmód, versenysorozat, és a végén

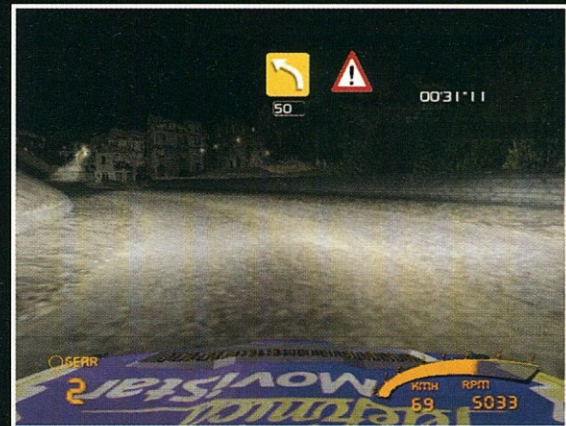
behozható videó, amiért megérte szenvedni. Ezek után nagyon kíváncsian vártam az újabb részt. Megmarad-e a kettes gépen is a V-Rally színvonal, és vajon sikerül-e kijavítani a bosszantó hibákat.

MINDENT AZ ALAPOKTÓL

A már megszokott minőségű intró után egy látványos menübe kerülsz. Annyit kell csak elmondani a menükről magukról, hogy gyorsan egyszerűen és könnyedén lépegethetünk közöttük, minden egyből érthető, a töltési idő pedig még a pályák között is minimális, amiért külön köszönet a készítőknél. A menük között ugrándozva bármikor kérhetünk segítséget a Négyzet lenyomásával, ha valami nem jönne le elsőre a képernyőről. A program teljesen más gerincze került, tehát az eddig ismert sémákat felejtjük el. Itt nincsenek külön játékmódok, nincs egyszerű verseny, vagy Arcade mód, de nincsenek nemzetközi vagy világkupák sem. Van a mélyvíz a V-Rally mód, és a gyakorlásnak megfelelő Quick Races. Ez utóbbi az idő elleni (Time Attack), és a kihívások (Challenge) versenyeket takarja. Míg az elsőnél egyszerűen csak a jobb időeredményekért padlázhatunk, az utóbbinál egyre több és nehezebb pályából álló versenysorozatokat kapunk. Ezzel párhuzamosan ülhetünk az erő-

sebb kocsik volánja mögé is. Mindenesetre gyakorlásként ki lehet próbálni, viszont az óras részle az a baj, hogy szinte az a csak az alap pályákat tartalmazza, illetve amik már be vannak hozva, a kihívásnál pedig nagyon hamar (harmadik-negyedik) kocsinál nagyon kemény lesz a követelmény. A többjátékos módokról most nem nagyon írok, mert minden egyértelmű, és egyébként is, szinte az összes lehetőség játszható ketten (meg négyen is) amennyiben be van dugva a gépbe egy másik kontroller is. Lassan ideje elkezdenni a valódi játékot, ahol mindenekelőtt a karakterkészítés procedúráján kell túlesnünk (Create). Név, nemzetiség, kinézet beállítása. Igen furcsa volt színes bőrű sofőröket látni a játékban! Ha kész vagy kapsz egy versenyengedélyt, ami aztán a későbbiekben személyi kártyaként is működni fog, azaz ide kerülnek fel a nevedhez fűződő rekordok, helyezések, a csapatod, a versenyek alatt megtett út kilométerben és minden értékelhető teljesítményed adatai. Te most egy abszolút kezdő rally versenyző vagy a szakmában, csapat, hírnév, győzelmek és rajongók nélkül. Célad a szórakozáson kívül mindezek megszerzése. Ami nem lesz egyszerű feladat. Egy teljesen új menübe kerülsz, ami egyben az irodádat is hivatott jelképezni. Balra láthatod a személyi számítógépedet, amin jelenleg is villog egy boríték ikon, ez pedig nem is jelenthet mást, mint hogy emailed érkezett. A számítógép egyébként a jövőben is nagy szerepet kap majd, hiszen ezen és a világhálón keresztül tudod

majd tartani a kapcsolatot a külvilággal és a lendő csapatoddal is. Első feladatod is az lesz, hogy azt a csapatot, aminél az elkövetkezendő időnt el akarod tölteni, kiválaszd. El kell, hogy keserítselek! Ezúttal nem te fogsz választani! Azokhoz a csapatokhoz tudsz csak leszerződni, akiknél jelenleg is üresedés van. Megsúgom ezek nem épp a legnevesebb csapatok, mondhatnánk úgyis, hogy épp a legkisebbek fognak téged megkeresni egy szerződési ajánlattal. Azonban hogy ez az aláírásig is eljusson, először is kíváncsiak a teljesítményedre, azaz min-



SZÁLL, MINT A GYŐZELMI LOBOGÓ!



A PÁLYÁK

denképp menned kell egy szakaszi megadott időre. Ez persze vagy sikerül, vagy nem. Egy Volkswagen vagy egy Ford csapatnál elérni a limitet például sokkal nehezebb, mint egy MG-nél. Ráadásul minél "nevesebb" egy csapat annál szigorúbbak is sok helyen csak egyszer próbálkozhatunk, viszont soha ne szakítsd meg a próbaszakaszt, mert örökre eláshatod magad ezzel a morállal az adott csapatnál. Mindegy a végén ugyanis összejön valami, tehát aláírod a szerződést, a csapatfőnök pedig elmondja neked az elvárásait. Ez általában vagy az egyéni vagy a csapat év végi helyezése vonatkozik. Ezt tehát mindenképp el kell érniük, ha nem akarunk jövőre kocsit, és szervízteam nélkül maradni. Az első versenysztyá, amiben részt vehetünk évből az e-mail-jeinket. A teljesítményünk függő hangvételű levelekre számítsunk a főnökeinktől. Ahogy közeleg aztán az éve vége, megkeresnek majd ismét más csapatok is szer-

tünk, a jobb oldalon láthatjuk a csapatmorált, a megbízhatóságot, azt hogy épp le vagy felszálló ágban vannak illetve az előző idényben elért helyezésüket. Rajtuk kívül aztán még állandó visszatérő levelezőpartnereink lesznek: a Eurósport, a rajongók, és néha egy-egy rivális sofőr. Nekik még visszaírni is tudunk az e-mail-jeikre, az előre legyártott különféle hangvételű válaszokból. Nos az eddig leírtak voltaképpen nem kötődtek szorosán magához a versenyekhez, mégis szerintem ez az új szisztéma megéri, hogy egy kicsit bővebben foglalkozzunk vele, mégpedig azért mert kurva jó.



Sajnos nem láttam mindet, a már fentebb leírt okok miatt, de azért így is sokhoz volt szerencsém. És amit láttam azokkal elégedett voltam. Nem mondom, hogy nem lehet ennél a szobett csúszni Playstation 2-re, de ezt legalább kompenzálja a rengeteg és nagy tereptárgy és helyszínek változatosága. Már a V-Rally 2 is egy nagyszerűen kialakított pályarendszerrel megáldott játék volt, ezt most még tökéletesítették a készítők. Szépek a pályák, színesek, élesek, sok-sok ötlet van beleszúfolva a játékba, ezért számomra szemtelnyörködtető pillanatokban megáldott játék volt, ezt most még tökéletesítették a készítők. Szépek a pályák, színesek, élesek, sok-sok ötlet van beleszúfolva a játékba, ezért számomra szemtelnyörködtető pillanatokban megáldott játék volt, ezt most még tökéletesítették a készítők.

V-RALLY 3



Egyébiránt az iródnkban találunk még más érdekes dolgokat is, mint a jegyzetfüzetünket, a csipogónkat és néhány vastagabb akciót, amibe a különböző eredményeink kerülnek feljegyzésre. Idővel aztán, ahogy egyre jobbak leszünk, nyomon követhetjük a saját személyiség fejlődésünket is. Két napig egyfolytában nyomtam a játékot, de egyszer sem sikerült olyan eredményt elérnem, hogy egy magasabb osztályban játszó csapat is elkezdett volna érdeklődni utá-

zásban, tapadásban, útfekvésben és még jó néhány tulajdonságukban. A versenyek előtt a Setup és Driving menüponiban a szakemberek mindenféle technikai paraméteren állíthatókat, ebben nagy segítségükre lesz az Info menü, ahol az elkövetkező pályaszakaszokról olvashatunk el mindent. Mi egyszerű halandó emberek maradjunk az alapbeállításoknál szerintem. Ha elindult a verseny nyomjuk a gázt, mint a disznó, mert az analóg gombok analóg módon is működnek. Erdemes automata váltón hagyni a beállításokat, mert ebben is tudunk manuálisan váltani a két jobb oldali blokkal, és ez a kevert dolog sokkal jobban bejön, mint ha csak vagy mi, vagy a gép kezelné a váltót, az éles kanyarokból például gyorsabban ki lehet jönni, ha manuális rögtön felváltunk. Egy idő után ugyanis rááll a fülünk a kocs hangjára, és akkor már érezni fogjuk, hogy mikor kell fel vagy leváltani. Abban az esetben is jó a manuális váltó, amikor megsérült az automata és magától nem váltana. Tapaszd ki a kocsidat, és utána kockáztass, kockáztass és kockáztass! Nagyon sokszor csak a vakszerencse segíti a kocsidat megtapadni az úton. Ha pedig elszálltál már senki sem ment meg egy jó

mert az út mellett található farmon vágatózó lovak kidolgozottságával voltam elfoglalva. Ujdonság a különféle vadállatok átnyargalása előttünk vagy utánunk. Azért vannak negatívumok is. Az út kanyargóssága és dimbes-dombossága miatt sokszor nem látni mi is következik voltaképpen, ugyanez igaz az ködös Albion-ra is, ahol megépp a köd nehezíti meg túlságosan is a vezetést. Néhány helyen pedig még azt is látni, ahogy a horizont feléül. A kocsit is mintha bizonyos helyeken az út felett lebegne. Ilyenkor az volt az érzésem, hogy a VR2-es grafikai mozgatórutint használták fel ehhez a játékhoz is. Találhatunk még sprite nézőket, és a fák lombja is két lapból van elkészítve. Ennek ellenére a grafika egy nagyon erős jó, majdnem kiváló. A motorhangok mondjuk nem tetszettek.

A NEGATÍVUMOK

A szokásos V-Rally hibák. A kocsinak irreálisan nincs súlya. Sokszor a kis bukkánok is hatalmasat dobnak rajtuk, és csak szállunk, mint a győzelmi zászló. Össze-vissza kacszálnak az úton. És még hasonló idegesítő dolgok, mint a beragadás. Ilyenkor nincs mit tenni, az élere

ződési ajánlattal (a szokásos teljesítendő feladattal együtt), ez legfőképp a helyezésünktől függ. Ha nagyon sikeresek vagyunk egyre több, és ami fontos egyre JOBB csapatok is érdeklődni kezdenek utánunk. Ha úgy érezzük máshol egy jobb fimmunkával és autóval még jobb eredmények érhetnénk el, ne habozzunk és akár idény közben is váltsuk istállót. Ha letelik az évad mindenképp döntenünk kell, maradunk, ha a feljebbvalóink is elégedettek velünk, és meghosszabbítanák a szerződésünket vagy távoznak egy másik csapathoz. A csapatokról egyébként az e-mail-ek elolvasása közben informálódha-

nam, pedig volt hogy összesítésben a negyedik lettem, és a négyből három országot megnyertem. Elég kemény a követelmény!

A KOCSIK KEZELHETŐSÉGE, SÉRÜLÉSEK

Azt néhány verseny után is gyorsan leszögezhajjuk, hogy a kocsik nagyon is különbözőképpen viselkednek, például a 206-os sokszor már a kezelhetetlenségig gyorsan gyorsul. Meg egyébként is jól észrevehetőek a különbségek a járgányok között, úgy mint gyorsulásban, féke-



kell állítani a gépet, és mint az amerikai fociban egy jó nagyot beverlőgni, hogy leveztődjön a feszültség, ezt én is meglettem többször a tesztelés alatt. Ami ezt helyettesíteni tudná, az az elgázolható nézők, de ilyenek sajnos nincsenek a programban. Van viszont sok ötlet, és tartalom, ami egyelőre a Playstation 2-es rally játékok képzelhetetlen dobogójának tetejére emeli a V-Rally 3-at.
CSIPIM LEE
csipimlee@576.hu



nagy adag idővesztéstől és a járgányod lemarizálódásától. Ha nagyon kirepülnél vagy beszorulnál valamilyen tereptárgy közé, gyorsan nyomd meg az L1-et, ez visszatesz az útra. A sérüléseket pedig a versenyek után tudod kijavítani, természetesen ez is időlimithez van kötve, minden javításra összesen 30perced van, ezt kell elosztani a különböző sérülések között. A sérülések mondjuk elég élethűen vannak lemodellezve, rendszeren össze lehet törni kasznit. Volt hogy három keréken fejeztem be egy versenyt. Figyelem, amennyiben két kerekünket is elveszítenénk, már be is fejeztük a versenyt és az adott rally-t is. A kocsit koszolódik is, illetve a havas pályákon értelemszerűen havasodik. A sérülések aztán nagy kihatással vannak a menettulajdonságra is, ezért mindenkit óvni a hatalmas bukásoktól, inkább lassítsunk időben. Sajnos a rally-n az időeredmények számítanak, tehát az utolsó pillanatig összpontosítsunk, mert akár egy szakasz alatt is elúszhat a hosszú versenyek alatt, összeszenvedet időeredményünk! A navigátorunkra nyugodtan rábízhatjuk magunkat. Időben figyelmeztet minket a kanyarokra vagy épp esetleges akadályokra.

V-RALLY 3

INFOGRAMES

GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSÁG:	KIVÁLÓ
ZENE / HANG:	KIVÁLÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

14 JÁTÉKOS MEMÓRIKÁRTYA SMS ANALÓG RÁNYÍTÓ DUAL SHOCK2

✓ **KARRIER MÓD, ÖTLETES TARTALMAS**
× **V-RALLY HIBÁK**

8.5

pont

A játégyártóknak gondolniuk kell a gyerekekre is. Sőt, míg egy felnőtt jól megmondhatja, mire is költi a pénzt, addig egy gyerek nyaggatásának a legtöbb szülő nehezen tud ellenállni, és inkább megveszi csemetéjének a hiszti tárgyát. Ez kitűnik a reklámokból is, mivel nem az van bennük, hogy a kedves anyuka-apuka, vegye má' meg a kis Julcsának a műanyag szöke Ba****

dobka, hanem egy kis gyakorlással ismerhetjük meg antennás lovunk és a rajta helyet foglaló idősebb mágus irányítását és lehetőségeit. Ezek nagyon egyszerűek, átmenni a körökön, az L2-vel beturbozni a pacit és így szétűtni a gömböket, az X-szel átugrani a karikákon, majd dupla ugrás (ez védelmi funkció is). Majd a jobb joystickkal a mágus botját machinálva támadni, a bot mágiajána színével felfedezni egy elrejtett gömböt (remeg a joy is ha irányban van), az R2-vel befogni a célokat a Négyzet által kreálható erősebb, távolsági varázslat számára (lenyomva tartva erősebb), és végül a Háromszöggel begyakorolni egyszarvúnk sorozatlövő varázskéességét. Végül elpusztítva az összes gömböt,

míg el nem múlik róluk a gonoszság, ami által üde, friss zöld rétet hoznak létre maguk körül (minden startpozícióján van ilyen mező amúgy). Ez nem csupán díszítés, hanem a páros pajzsa (kék szín) és mágikus ereje (lila szín) is itt tud felöltödni teljesen, valamint az itt tartózkodó lények sem változnak vissza csúf, ronda, ártalmas szörnyeteggé. Ezek a szörnyek a zöld mezőn kívül is meggyógyíthatók, ha kitértően támadjuk őket, viszont gyógyult állapotuk csupán időleges, és visszaváltozva újfent minket tekintenek az első számú közellenségnek. A virágokat sorrendben illik felszabadítani, mivel általában nem is mehetünk

és gyógyítani a világokat. Dolgunk megnehezítésére a szörnyek változatos hordája (24 féle elvileg) vállalkozik – gondolom nem tudják, hogy gyógyítani jöttünk. Ezen szörnyetek mindenféle módon kárt tudnak tenni a főhősökben, például van egy kedves és gyors mutáns gyerek, ki belénk kapaszkodik, és "hamnyamnyam" hangot hallatva addig rágja a lovacskát, míg a mágus egy bot legyintéssel le nem robbantja onnan.



babát (hagy hasonlítsunk hozzá nagykorára agyértfogatban is, de ezt most hagyjuk, hiszen örül neki), hanem a gyerekeket célozzák meg a marketing managereik. Visszakanyarodva a játégyártókhoz, egy FFX-el nem hinném, hogy eljártogat a 6 éves Mollyka, de ha azt mondják neki, hogy itt egy játék amiben egy kedves egyszarvút és varázsló barátját kell irányítani az események sűrűjében, arra tuti ráharap az összes megmaradt tejfogával. Anyu pedig sóhajtot egyet, és leveszi a polcra a nem is drága Pryzm-et, és most már csak a nagyobbik testvért kell meggyőzniük arról, hogy a kisebbet is engedje a géphez pár óra erejéig. Ha a bevezetőből nem derült volna ki, akkor kérem az ismertető olvasásakor figyelembe venni azt, hogy a fehér, szarvas lovacska története nem a GTA3 halmozába tartozik, sőt, még csak rész-halmazt sem képez azzal.

A történet szerint egyszerű volt, hal nem volt, volt egy világ, ahol a trollok, elfek, gnómok és nimfák boldogan éltek külön kis világagikban. De egyszer csak minden figyelmeztetés nélkül valamiféle pestis tört rájuk, gyönyörű világukat megfertőzve, őket pedig undormány szörnyeteggé változtatva. A túlélők Tu-Lumra, az egyszarvúak földjére menekültek, viszont hamar elterjedt az a pletyka, hogy maguk a szarvas lovak felelősek a járványért, hisz az ő világuk hogy, hogyanem érintetlen maradt. Ekkor Anre-ena – az egyszarvú látnok – látomásában megjövendölt egy szárnys unikornist, ki megtisztítja a világokat a kórságtól, és meggyógyítja a megfertőzött lényeket is. Ez meggyőzte a bizalmatlanokat is, és örömmel fogadták az évekkel később eljövendő Pryzmet, kiben Luminatia megmentőjét látták, és aki egyesítve erejét Karrack-kal a troll mágussal, megkezdte hosszú útját.

Az induló menü is kedvesen egyszerű, nincs túlbonyolítva. Egyetlen érdekességnek az Extras alatt megtekinthető koncepció grafikákat tartom csupán. Új játék indításánál meg kell adni egy nevet, amire a játék automata mentéseket kreál minden egyes pálya sikeres teljesítésekor. Ez tényleg egy fiataloknak szóló game, akiket nem akarnak még a save procedúrával sem leterhelni okos módon. Természetesen nem ugrunk bele rögvést a kalan-

már megyünk is a térkép képernyőre. Itt, kedves gyerekek, a négy megfertőzött világ pályáin mehetünk végig sorban, illetve bármikor ide visszajövünk új irányba is mehetünk. A négy világ a Troll hegyvidék, Elf erdőségek, a Gnómok dombjai és a Nimfák mocsárvidéke. Hogy milyen is maga a játék? Fura világ, tele fura lényekkel. Ahhoz képest, hogy gyerekeknek készítették, hát elég nehéznek találtattam néhány helyen. A lények az, hogy a térképen (Jobb joy lenyomása) jelzett gonosz és fertőzött virágokat addig dadázzuk,



PRYZM CHAPTER ONE: THE DARK UNICORN

CSAK GYEREKEKNEK!

A gonosz virágok bombáznak minket valamiféle vegyi lövedékekkel, aminek felhője még sokáig ott marad a becsapódás helyén. Természetesen minden világ más szörnyekkel rendelkezik! A Trolloknál a már említett nyamnyam, és egy nagyobb, hatalmas léptekkel közlekedő ütlegelő dolog fogad minket, kik kisgyerekké és szakállas pacákká gyöngylenek vissza. Később lesz egy zöld varázslatot dobáló, pajzsos lény is többek között, de a pajzsa szerencsére csak a mágus botja ellen nyújt védelmet. A Gnómnoknál egy szekeres kaptapultból kis undokságokat dobáló, és egy dinoszaurusz szerűségen lovagló kreatúra amit megemlítek. A Nimfáknál vízből kiugrázó dolgok és egy nagy madárlény, míg Elf erdőben két méteres, lándzsás betegeket tömek ránk az első pályákon. Mivel a játék oly egyszerű, így nem látom értelmét annak, hogy bármi miatt leszöljám. Profi szemmel persze vannak hibái (finoman szólva), de ezt egy gyerek úgysem veszi észre. A pályák sajnos eléggé hasonlítanak egymásra, és a virágok legyőzésén kívül más feladat nem nagyon akad a mini boss-okon kívül. Az egyszarvú irányítása jó, csak azt nehezményeztem, hogy tolatni nem tanították meg kis egyszarvú korában a szülei, és ez gyakran gondot okoz. Életvesztés és game over nincs, a grafika végső soron szép és hangulatos, így akinek van gyereke vagy elég infantilis, az nézze meg nyugodtan. De előrebozsátom, hogy sokat ne várjon tőle.

Dzson

PRYZM, CHAPTER ONE: THE DARK UNICORN

TDK MEDIACTIVE	
GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	JÓ
1 JÁTÉKOS	
MEMÓRIAKÁRTYA 5MB (114KB)	
ANALÓG RÁNYTÓ (DUAL SHOCK)	
✓ KEDVES JÁTÉK	
× TÚL EGYSZERŰ JÁTÉKMENTES ÉS MEGVALÓSÍTÁS (BUDGET KATEGÓRIA).	

6 pont

Forgalmazza:
Stadlbauer Kft.

Nintendo®
GAMING 24:7

Valódi játékos vagy?



Kemény játékok. Elterelés nélkül.

GAME BOY ADVANCE™

© 1983, 2002 NINTENDO. TM and ® are trademarks of Nintendo Co., Ltd. © 2002 Nintendo. Advance Wars, Golden Sun, Super Mario Advance 2, and the Game Boy Advance logo are trademarks of Nintendo.

Szamorújak. Ha Japánban lettem volna a kor idején, akkor szamorújak lettem volna. **(Ja. Vagy egy feje te-tején kopasz, hajlott hátú batyucipelő szolga. Esetleg. Martin)** Persze lehet, hogy nem, mert ha földtúr családba születek, akkor maximum az lehetett volna a legnagyobb dicsőség számomra, hogy egy díszes ruházatú kardos ember rám veti a tekintetét. Viszont ezt meg nem láthattam volna meg, mivel megjelenésekor a földet kellett volna bámulnom tisztelem jeléül. Igen, talán durva világ lehetett a mai lojalitással és emberi jogokkal kímolt agyunkkal szemlélve, de még mindig Japánt tartom a legnagyobb fennmaradt kultúrának és nemzetnek. Szerencse, hogy ellene állt az Amerikát parazita módjára benépesítő és tönkretévő Spanyol, Angol és egyéb söpredék telepeseeknek. Dühítő, ha belegondolok, mi lett az Inka és különféle indián nemzetségeknek a sorsa. Hiába, Amerika számomra csak olyan, mint Hollywood, egy díszlet falakkal és hamis értékrendekkel felépített kultúra, de ha a falak mögé néz az ember, ott a nagy semmi, és a dicső kultúrák csomóvizei (az Azték emberáldozati szertartásokról most ne beszéljünk). De tudjátok, elvileg a III. világháborút Európa fogja megvívni az USA-val (a MOH 5-ben majd



ban, amit a kormányzó ellen szervez az egyik klán. A ronin ugyebár a gazdátlan szamorújak gyűjtőneve, akik végül is azt csinálnak, amit akarnak. Általában beálltak másik urat szolgálni, de volt, hogy csak spontán rabolgattak meg ilyesmi, persze nem ez volt a jellemző. Főhősünknek nem adok nevet, mivel ezt mindenki megteheti új játék kezdésnél, és most hiába írok valamit, ha Jozsi san vagy Pistike san indul el a nagy kalandra. A tényleg kellemes intró után a hagyományos menüket kapjuk, amik közül kezdőknek mindenképpen a tutorial a kötelező. Itt egy aranyos tanárnő magyarázza el nekünk mozdulataink lényegét, hogyan tudunk beszélni, mászkálni, kardunkat a hüvelyből ki és be mozgatni (bocs lányok, ez egy ilyen fiús játék, nem gondoltam semmi olyanra), és a harcot is itt sajátíthatjuk el, amihez

kapunk egy pótolható ellenfelet is. Szamorújainkkal képesek vagyunk tárgyakat is felvenni a földről, és fegyverként azokat eldobálni, de gondolom ez csak akkor érdekes, ha egyetlen kardunk teljesen leamortizálódott (lásd később), ami nálam soha nem fordult még elő. A csatározásokban ügyetlenségünk miatt csökkenő életerőnk visszaállítására ez a program sem kínál fel valami eredeti ötletet, hanem a jól bejáratott evést választja

(lehet harc közben is). Nem tudom, hogy ez valami hagyományra fejlődött-e ki, vagy egyszerűen a játékgyártók ennyire ötletelnek ennek megoldására, de majdnem minden adventure gamében zabálni kell szerencsétlen karakterünket. Vagy analógiát kreáltak az éhség és a gyengeség között? Ha én videojáték ember lennék, tuti lázadnék azon, hogy már a fülem jön ki a fehérrépa meg a gomba. Na, a gombából legalább van mérgező is a WotS-ban, mint üde színfolt az etetés ötletek szürke palettáján. Ha nem maradt túl sok életerőnk egy nagyobb ütközet után, lehetőleg ne gombázzunk, mert liposzómások meg peronoszpó-



újrajátszhatjuk), már ha jut idő rá, mert ugye a Maja naptár és ezzel együtt szép világunk véget ér 2012 Decembereben (egyések szerint). Nem baj, arra tuti lesz ideje minden érdeklődőnek, hogy a szamorújak útját végigjártassa. Hm, mivel nyilvánvalóan itt az út (way) a Do Japán fogalomnak felel meg, így el kell mondanom, hogy ez nem olyan út, mint amin jár az ember, hanem sokkal inkább egyfajta módszer, ami szerint egy bizonyos cél elérhető. Aki foglalkozott Zen buddhizmussal vagy valami Japán küzdősporttal, az szerintem ugyanerre a következtetésre jut. De ha hülyeséget írtam, már készülnök is a Seppuku-ra (arghh). De nem, akkor nektek nem lesz teszt, Martin pedig

“LEVAJAZOTT SZAMURÁJ”, VAGY “A SZAMURÁJ VAJA”.

elveszi tőlem a dicsőséges Mirrmurr kapitány nevet (vagy mit), amit a Pikmin kapcsán adományozott nekem. **(Olimar, te átok! Martin)**

RONIN

Az igényes intróból nem derült ki sok számomra, de később világossá vált, hogy egy Ronint kell a Rokkotsu hágó történései közt megfelelően lavírozni. Eldönteni, kinek az oldalára is állunk a végső összecsapás-



rások is lehetünk hirtelen, ami mínusz 50-150 életpontot is jelenthet. Az összes lehetséges mozgás nem hiszem, hogy leírom, nézgesse meg mindenki szépen az Options-ben, vagy akár játék közben is a kard képernyőn. Ezt a lehetőséget nagyszerűnek tartom, nem kell visszamászni a főmenübe vagy a kézikönyvet lapozgatni, ha valamit elfelejtettünk.

KARD

Mivel a kard a szamorújak testének szinte a része, így annak kezelésére teljesen külön mozgások és kombók vannak, így a harc nem csak valami idétlen csapkodásból áll szerencsére. Sajnos nem találtam meg azt, hogy lehet-e a kard kirántásának mozdulatával azonnali csapást mérni az ellenfélre, pedig ennek sokáig külön iskolája is volt (vagy van ma is) Japánban. Természetesen egy igazi szamorújak nem csak egy nagy kardot hurcolt magával állandóan, hanem több-félet is, de inkább ennek ismertetését

lajdonsága, amivel életerőnkhez hozzájárul (lífe). Ezt úgy kell érteni, hogy ha az életünk maximum 1000 lehet, és felveszünk (csináltatunk) egy life+50-es kardot, akkor a mi értékünk 1050 lesz. Vigyázzni, van ám negatív kard is, amit gondolom olyan liposzómás gombához dörzsölgetett az előző tulaj. Szóval, ha problémánk van a kardunkkal (nem elég kemény, kevés az életeréje), akkor Dr. T. Emese helyett a kovácsot keressük fel.

LEHETŐSÉGEK

A kardozáson kívül támadási lehetőségünk nincs, leszámítva a már említett dobálózást, viszont kárpótol minket a harc tényleg bőséges lehetőségeinek tárháza. Mint az köztudott, a küzdelemben nagyon fontos a jó egyensúly, amit ha elveszít az ellenfél, szinte bármit megtehetünk vele. Igaz, ez a fajta budo inkább a Jiujitsu és más “dobálós” stílusok sajátja, de minden harcművészetben találunk ennek kiaknázására elemeket. A Rokkotsu vidéken háromféle-



képpen lehet ezt a technikát alkalmazni, lökés, kitérés és rugós formájában. A lökés (dodge) akkor alkalmazandó, ha az ellenfél gyenge kardcsapással támadott, ezzel hátralökjük, s miénk a terep egy kis kaszabolásra. A kitérés az erős csapásoknál használatos, amikor is az ellenfelet a saját lendülete viszi tovább, mint a rugdosás kb. olyan, mint a lökés, csak ezt a földön fekvő is kivitelezhetjük a gonosz bácsik térdének irányába. Persze lehet kombinálni ám tovább is, például ha minket dodgézta vagy parytzta meg, akkor abból hogy kell kijönni és visszatámadni, stb, stb. Földre kerülni dicséretes módon úgy is lehet, hogy az ember hátrávva elesik egy hullában! Mindenesetre a harci rendszert élethűbbnek találom, mint egy DOA vagy Tekken szintű arcade csapkodást. Egyetlen és borzalmasan nagy hibája van Csak, mégpedig az, hogy a

most kihagyom. Kardunk alap tulajdonsága a tartóssága (durability), ami játék közben szürke szakaszok formájában jelenik meg az életerő csík felett. Ha majd csapdosunk az ellent, észrevehetjük azt a kis piros csíkot bennünk, ami a pengét ért igénybevételt hivatott jelezni. Ha túl az aktuális szürke hosszon, egy szakasz oda. A szakaszok végeztével kardunkat is dobhatjuk el. Szerencsére nem kell mindig új kard után kajtatni, bár a leölt ellenfelektől gyakran igen izmos szerszámok is zsákmányolhatók. Kovács barátunk egy kis pénz fejében feljavít bármilyen kardot, bár a limit 5 szakasz sajnos maximum. Itt a másik három érték is tuningolható (hatnak egymásra, figyeljünk), amik pedig a védekezés (def), támadási (atk) és kardunk azon ezoterikus tu-



karddal lehet pattogtatni az embereket a levegőben. Ezt igazán el lehetne már felejteni! Miért nem tudnak rendszeres tömeget meg ilyesmít számolni, mint egy jobb szimulátornál? Ki látott már olyat, hogy a levegőbe felüti / dobott / rúgott / kardozott embert még dekázgatom egy darabig, mielőtt leesne? Talán a holdon van ilyen effekt, de egyelőre itt az 1G a mérvadó, mint általános gravitációs erő. A kard mozgásokat a kard kiválasztásánál nézhetjük meg (see moves), és mindegyik alatt ott az adott mozdulat sebése is. Különböző kardoknak különböző lehetőségeik is vannak, ahogy én tapasztaltam, bár az eltérés néha elég kicsi. Gondolom feltűnik majd a sok kérdőjel, nos, ide új mozgások tanulhatóak meg, főként gyakori harcolgatással. Este például a semleges helyszíneken mindig van egy kis bandaháború, ahova nyugodtan beszállhatunk.

RÖVID!

Hogy ez milyen játék? Nem, nem beat em up, hanem inkább valamiféle adventúras, ahol szereplőink szerint alakulnak az események. Összesen hat féle befejezés lehet, de sajnos a játék olyan rövid, hogy bármelyik elérése másfél-két órát vesz csak igénybe! Komolyan mondom, ezt nem hittem el, mikor először végigjöttem a kalandot, de így van. Most ez mire volt jó megint? A cégek a gyors pénz reményében felváltva csinálnak igénytelen és igényes, de rövid gamekat? Szerintem a Shadow of Memories lebegett a szemük előtt, mint követendő példa, vagy azt gondolták, hogy ha az tetszett a népeknek, akkor ez ellen sem szólnak. Nem is szólnék, mint a nép képviselője, hogyha ezzel arányos lenne a játék ára is, kedves kapitalista elvtársaim. Mert így a játékos népfront becsapva érezheti magát, ami nem tesz jót a negyedik öt éves tervbe vett játékok megvásárlásának az önkégétől. Rendben van, hogy vannak megnyerhető unlock dolgok, például új arcok és ruhák – itt a játék kezdéséhez, meg egy Tekkenhez hasonló battle mód, de akkor is, nekem ez valahogy nem elég. Inkább akarok egy hosszszzzzzúúú gamét a samurájjal, mint egy rövidet hatszor. Igaz, ez a hat élvezetes, csak hiányérzete van az embernek utána valahogy. A történet amúgy sem játszódik valami hatalmas terepen, a Rokotsu Pass összesen nyolc helyszínnel ad otthont. Kurou rezidencia, Ipponmatsu – itt él a kovács, Dojima is, Railroad a vasút, aminek térkép szerinti bal felső sarkában ki is tudunk lépni a játékból, viszont kard-

jaink nálunk maradnak, és új játéknál ezekkel kezdhethetünk. Ezen kívül Akadama kastélya, az öntöde, a Station, a híd, ahol kezdünk, és végül a szentély.

MIT, HOGYAN?

Szóval, mit is kell csinálnunk textúrázott harcosunkkal? Különböző helyzetekre különféleképpen reagálni. Az ebben a hangulatos, hogy a történetet átélhetjük más szemszögekből is. Például ha valakit az egyik játékban gonosztevőnek ismertünk meg, egy másikban lehet, hogy az ő oldalán leszünk, vagy aki a barátunk volt, az máskor az ellenségünk lesz. A kor amibe beleszóppentünk, az nem a régi, klasszikus Japán, így ne lepődjünk meg az angol lányon, vagy éppen egy afro-amerikai samuráj jelölten. A szituációk elég egyértelműek, viszont aki nem érti angol, az nem is játszaní kis számarajós játék! Nyelvtudás nélkül ugyanis kb. annyira lesz élvezhető, mint egy jó könyv, amiben mi csak a képeket nézegetjük, de nem értünk belőle semmit. Mosolyogtató volt, mikor legelső játékban tapasztalatlanságom miatt (meg nem gyakoroltam a tutorial-lal), a vonatsínekre kerültem összekötözve. Erre jön egy ember, és megkérdezi hogy mit csinálók ott? Erre én "szerinted mit csinálók?", mire a fickó "Bocs, szép nap ez a vonatsínhez való kötözésre". Sajnos beszélgetni valakivel csak akkor lehet, ha ezt a lehetőséget jelzi a bal alsó sarokban megjelenő pecsét. Igaz, ezzel elkerülték azt, hogy ugyanazt a 4-5 típusválaszt halljuk valakitől, ha már nincsen számunkra érdemi mondanivalója, így valóban csak a történet szempontjából fontos részekre koncentrálnak. Bár egy kivétel mindenképpen van, a hídnál kezdéskor opcionálisan megismerhető kicsi nagyapja, akivel bármikor dumálhatunk, de ebben nincs sok köszönet.

ÉRTÉKELÉS

Grafikai részről először a bugokat és trehányságokat említeném meg. A legfeltűnőbb

az, hogy a készítő komolyan vették a térkép szerinti tagolást, és a program egyszerre csak az aktuális blokkot kezeli! Ez sok töltséjt jelent egyrészt, másrészt pedig azt, hogy ha



valaki kimegy a helyszínről az úton, akkor egyszer csak eltűnik a semmiben! Elég amatőr dolog, hogy nem tudták megoldani a folyamatos töltést, vagy legalább azt, hogy rövid átvezető szakaszokat gyártanak, ami alatt nem feltűnő az, hogy tekeri a korongot a gép mint állat. Annyi objektum nincs a környékön, hogy csak ennyi férjen a 32 + 4 megaramba, és megint csak elgondolkozok azon, hogy ha én lennék a project manager,

pár munkás mehetne a munkakönyvéért, ha ilyet akarnának megétni velem. Pláne azért, hogy az emberek képesek elakadni és egy helyben forogni is párszor. Vagy én vagyok megint maximalista? A technikai hiányosságoktól eltekintve azonban a grafika nekem nagyon tetszett. A napsütötte tájon szívesen sétálnék egyet bármikor élőben is, csak ne jöjjenek felnyársalni készülő rosszfiúk. Élénk és kontrasztos zöld minden nappal, este már inkább a sárgás és barnás színek dominálnak, éjjel pedig eljő a homály. Fent a hegyi rezidencián kód fogad, de lent tisztán ellátni bármeggid. Fűrészesség az objektumok élénél nagyon kis mértékben tapasztalható, inkább csak a háttérben. Bár a táj kissé egyszerű, de ezt jól ellensúlyozza a szép kidolgozás és megfelelő elhelyezés. Az emberek és állatok (ebből csak macskát meg lovakat láttam, azokat is a game végén) pont beleillenek a környezetbe, nincs olyan zavaró elütés, mint teszem azt a Blood Omen 2 vagy a Godai esetében. Szép ruhák, érdekes frizurák (Donnánál, az afrónál mindenképpen), kardok, dombok, völgyek, utak, híd, fák, bokrok,

kerítés, szögletes házak... Imék még másról is a grafika kapcsán, de nincs abszolúte semmi extra, mádár, kőszáló akármí vagy életnek bármí jele az emberek kívül. Sőt, még az egyetlen érdekességként funkcionáló gőzös (a railroad-nál) kerekéi és vezérműve sem forognak, ráadásul egy percenként jár, ami nem igazán jellemző a kor vasútforgalmára (vagy ez olyan körberkörbe helyi vasút lenne?). Az animáció is

csak a kardpárbajoknál mutat fel valamit, azon kívül semmi. Az AI (gépi mesterséges intelligencia ugye) viszont kissé robotzsarusan fordul, vagyis szögletesen. Szídhatok még? Jó, szóval egyszer zavaró volt nagyon, mikor harc közben a kamera bement egy házába és nem láttam semmit, vagy valamiért csak a hőst mutatta, az ellenfélnek meg találjam ki a mozdulatait. A kamerát ezen kívül elfogadhatónak ítéltém meg, nagyon ritkán ad okot bosszankodásra, és 100%-os kameramozaizást még gyakran a nagyok sem tudnak programozni. Nos, végül is általánosan tekintve szép a játék, nekem tetszik, ezért jót fog kapni és kész.

Konklúzió: Az egyetlen nagy hiba a rövidsége. Ezen kívül jól irányítható, játszható, viszonylag érdekes a történet is (azért senki ne várijon egy SOM-ot), a kardozás animja és használhatósága (irányítás) majdnem hibátlan. Remélem lesz WoS 2 is, mert látok benne fantáziát és lehetőségeket az első rész kisebb-nagyobb hiányosságai ellenére is.

Dzson San



WAY OF THE SAMURAI

BAM! ENTERTAINMENT

GRAFIKA: JÓ
JÁTSEHATÓSÁG: JÓ
SZAVATÓSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA ÉS (23KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ **ELJÁTSZOGAT VELE AZ EMBER, NEM AKADÓZÉK**
 × **JÁTSZOGATNA TOVÁBB IS (RÖVID).**

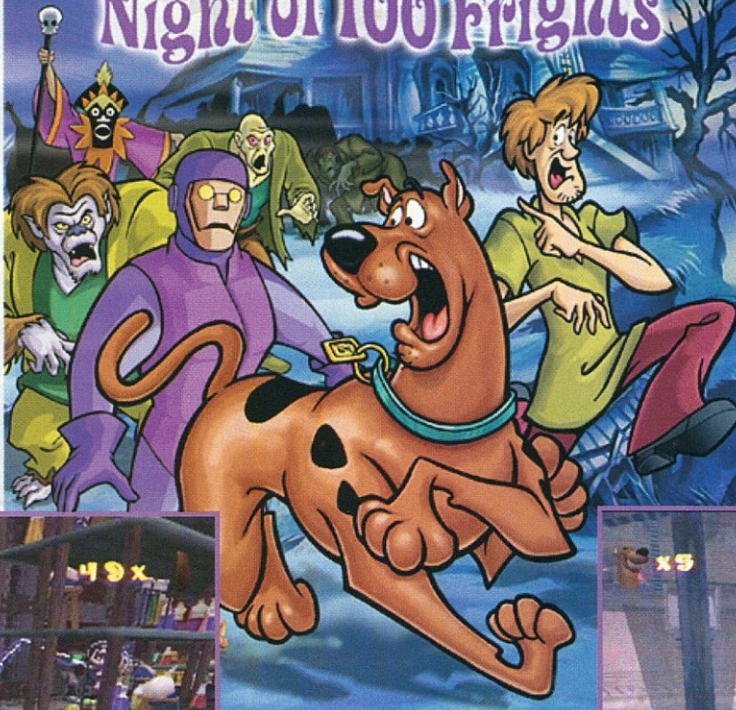
7.5 pont

Scooby Doo bizony már nem mai gyerek, hisz a rajzfilm első részei valamikor a '60-as évek végén jelentek meg. Furcsa, hogy ezek alatt a hosszú évek alatt szinte semmi játék nem készült belőle (mintha C64-ről rémlene valami...), pedig a világ minden részén igen sikeres lett. Nálunk is tetszett a közönségnek, mikor én kicsi voltam akkor is sokat néztem, aztán mint sok mindenből ebből is kinőttem. A helyzet azonban most egy csapásra megváltozott, hisz nem csak, hogy Scooby feltűnik a PS2-ön, de hamarosan a mozivásznakat is meghódítja! Egyelőre csak egy kicsi előzetest csíptünk el belőle, de már ez is poénos volt. Képzelték Scooby teljes egészében CG animáció lesz, mindenki más élő szereplő! Szerintem izgalmasan hangzik! Szóval el leszünk kényeztetve Scooby Doo-val a következő időkben az biztos. A most elkészült SD: Night of 100 Frights engem (stílszerűen fogalmazva) kisértetiesen emlékeztet a rajzfilmre, tulajdonképpen egyfajta hibridről van szó. A helyszínek ugyanis már a jövődből vannak (legalábbis egy részük), míg a szereplők (kinézetüket tekintve) teljesen a rajzfilmből léptek ki, még a szinkron is ugyanaz, legalábbis úgy vettem észre. Mikor hazavittem a programot pár perc játék után úgy döntöttem, hogy egy újfajta tesztelési módot fogok alkalmazni. Azonnal egyértelművé vált a szememben, hogy ezt a játékot gyerekeknek szánták, mind a témája, mind a pályák alapján (3D-s platformjáték). Ezért mikor átjött hozzám 7 éves unokatesvérem a kezébe adtam a játékot. Mikor mondtam neki, hogy mi ez egyből fellekesült és látnotok kellett volna milyen hihetetlen élvezettel nyomta a játékokat. En csak mellett ütem és figyeltem a reakcióit és a hibákat,

SCOOPY MOZISZTÁR LETTI!

SCOOPY-DOO!

Night of 100 Frights



adatok, melyek tényleg nem egyszerűek, például amikor egyik barátunkat kell a megfelelő kockára dobni. Ezek szerintem nem kellene a játékba, mert feleslegesen megnehezítik azt. Hangsúlyozom, gyerekszemmel nehéz a prógi (gyerekszemmel értektem, ez látszik az értékelőn is) egy újlag játékos 2 perc alatt végigviszi még a legnehezebb pályát is. Visszatérve a helyszínekre, a központ végig a ház marad, de elcsatangolhatunk egészen messzire is, egészen változatos, igaz! Scooby-s hangulatú helyekre. Szerencsére helyszíntek mindig nyomom követhetjük a térkép segítségével. Sőt, találhatunk majd teleportokat is, így nagyban megkönnyíthetjük az utat a pályarészek között, melyek nem rövidiek. Bizony lesz néhány kimondottan hosszú helyszín is. Ellenfeleinket a lehető legklasszikusabb módon lehet likvidálni, rá kell ugrani a fejükre. Bár nem mindegyik intézhető így el, erre figyeljünk. Bosszantó dolog, hogy nem tudtak egy megfelelő kamerakezelő rutint írni a játékhoz. A kamera összevissza vált, kiszámíthatatlan, sokszor bele lehet zavarodni a történetekbe. Miért nem lehet a kamerakezelésről figyelni? Miért van az, hogy majdnem minden második játéknak ez a hibája manapság? Pláne egy gyerekeknek készült játékban. Súlyos hiba ez, hogy ilyen stufban ez dupla olyan rossz, mint egy másikban, pont a célközönség miatt, akik jobban belezavarodnak a kusza kamera mozgásba. A grafika kedves és aranyos, ahogy azt már mondtam a rajzfilm hű mása. Ez jó dolog. A kidolgozás, kb. középszinten van ennek ellenére azért nem rossz. Mint ahogy maga a játék sem az, ha a megfelelő korosztály játszik vele. A hangulat is rendben van, sikerült áthozni a rajzfilm hangulata-



amik megölhetnek ilyen gyerekeknek készült stufot - később persze magam is nekiálltam a dolognak. Mielőtt azonban ismeretelmé észrevételeimet essünk át egy általános ismertetésen. A

szereznünk kell egy ást, amivel a virágokat lapátolhatjuk ki a helyükről, így cuccokhoz (legtöbbszörben gyógyítások) juthatunk - de olykor kulcsok is lesznek elásva. Gyakran kell speciális tárgyakat, sőt tulajdonságokat is kell szereznünk a továbbjutáshoz, ilyen lesz a dupla ugrás, vagy a pókhálószagató sisak. A történet során gyűjtögetünk kell Scooby kedvenc kajáját, a scooby snack-et. Ezekkel szintén ajtókat lehet kinyitni, mindig meg van határozva, hogy hány snack kell az adott kapuhoz vagy ajtóhoz. A játék egyébként kicsit emlékeztet a Mario 64-re, ahhoz hasonlít a leginkább. Amúgy szerintem ez a kalandosabb játékmódot talán kicsit komplex egy kisebb gyerek számára, főleg, hogy gyakran kell beszélgetnünk a közelben álló emberekkel. Egy kisebb gyerek nem szeret sokat dumálni egy játékban, hisz lehet, hogy még olvasni sem tud, nemhogy angolul! Szóval kevesebb beszélgetés kellene. Az ügyességi részek is néhol egyre keményebbek és erősebbek lesznek, voltak helyek, melyek engem is leizzasztottak, és persze kis barátom sem boldogult velük. Erre jobban oda figyelhetek volna. Ha egy játék a fiatal korosztálynak készül, akkor miért kell a későbbi pályák nehézségét teljesíthetetlenül állítani? Még szerencse, hogy életek nincsenek, így akárhányszor újra lehet próbálkozni az elhalálozásokkor. Csak sajnós nem ott, ahol meghalunk, hanem a pálya elején, ami azért szemét megoldás. Van olyan ügyességi fel-



sztori a szokásos Scooby-s hangulatú, azaz főhős kutyánkat és barátait egy hatalmas kastélyhoz hívják, hogy derítsenek fényt az ott zajló titokzatos eseményekre. Nyomozás lesz tehát a feladatunk. A stílusát az anyagnak éppen ezért kicsit nehezebb is meghatározni, hisz egy platformjátékról van szó, ám bőven megspékelve kalandelemekkel. Az említett nagy házat illetve környezetét kell bejárni és felfedezni. Az ajtókat/kapukat mind-mind kulcsok és egyéb tárgyak összeszedésével lehet kinyitni. Mire gondolkod? Kulcsokat a lehető legváltozatosabb helyeken találunk, pályák végén vagy elrejtve a föld alatt. Szerencsére a játék elején

tát, nagyban köszönhető ez szerintem a grafikának. Unokatesóm nagyon jól elszórakozott a stufal, alig lehetett hazavinni. Ha tehát ha így nézzük a dolgot, akkor a játéknak sikerült elérnie a célját! Kicsi Scooby rajongóknak nagyon ajánlható, hisz számukra a felhőtlen szórakozáshoz ennél a játéknál több nem kell, még akkor sem, ha tesztelői szemmel egy igencsak középszerű játékról is van szó! Szóval kisebbeknek érdemes beszerezni, de nem árt ha mellettük ülünk játék közben, mert bizonyos tárgyakkal és ügyességi részeket csak mi kicsit tapasztaltabb játékosok fogunk csak tudni megcsinálni.

Veres Mikl



SCOOPY DOO: NIGHTS OF 100 FRIGHTS

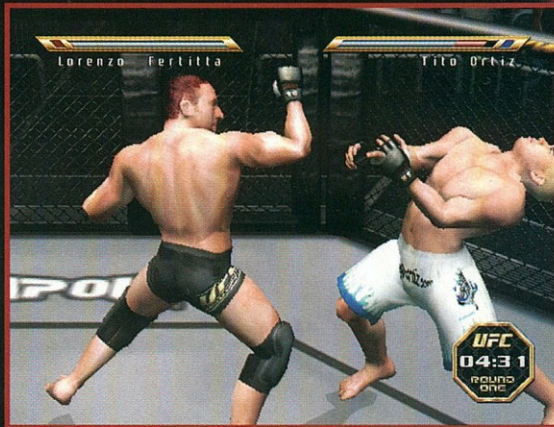
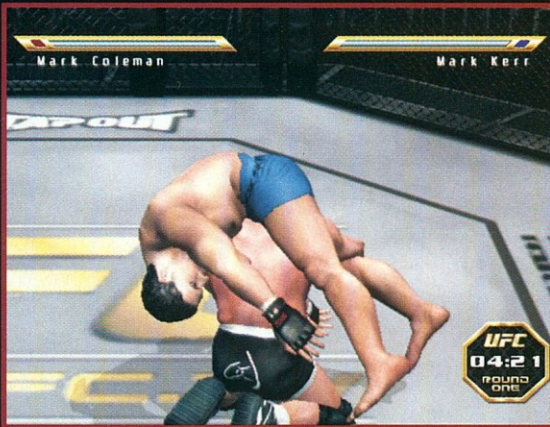
THQ

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: ELMÉGY
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: JÓ

1 JÁTEKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (345KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ HIANGULATOS SZÓRÁKOZÁS
 CSAK GYEREKEKNEK
 × KICSIT NEHEZEK A
 KELLETENÉL

6.5 pont

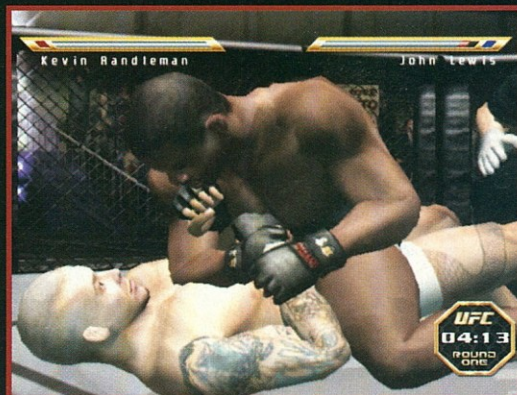
Az ember az ember marad mindig is. Egy félma-jom földi lény és egy Orion övből származó gé-nállomány genetikai keverése értelmet adott az állati brutalitásnak, és intelligenciával ruházta fel az ad-dig csak fajfenntartásra és vadászterület véde-re kiala-kult őszitőket. Ebből adódóan az emberként két lábra álló új faj örömet talál ezekben, ha másként nem, mint nézőtérre tomboló ezerfejtű, ordító és harcot látni kívá-nó szörny, vagy esetleg TV előtt gombokat nyomogató fiatal egyed. Félreértés ne essék, ezt nem azért írom, hogy milyen csúnya rossz dolog "erőszakos" játékokkal játszani, csupán megnyugtatói akarok mindenkit, aki mondjuk élvezettel ver péppé egy poligon embert, vagy ló le egy textúrázott náci, hogy ez a Homo Sapiens normális működése, amíg megmarad a virtuális világ-ban, és csupán szórakoztató jellege miatt végzi e tevé-kenséget. Hogy miért kellett ez a bevezető? Nos, az Ultimate Fighting Championship nem minden ország-ban engedélyezett sport. A sportot akár idézőjelbe is rakhatnám, de amíg valamit szabályok szerint játsza-nak, addig hivatalosan ennek lehet nevezni. Nem, én nem nevezném az UFC-t brutalitásnak a szó elítélő érte-lmében, inkább azt mondanám, hogy EZ a valódi küz-delem. Nincsenek fejtűdök, hatalmas, kipárnázott kesz-tyűk vagy védőfelszerelések a herevédőn kívül, s a ke-zeket borító bandázs is inkább a harcos kezét hivatott védeni, mint az ellenfél testét. Aki nem látott még effle-ke mérkőzést, annak az igényesen befejezett intró-ból rögvést minden világos lesz. Adva van egy nyolcszög-le-tű, rácsfalú ring, és két félmeztelen ember, kik nem áll-nak be mindenféle küzdőállásokba, nem kerülgetik egy-mást, néha beszúrva egy ütést vagy rúgást, hanem tel-jes erővel csépelik egymást, esetleg földharcban próbál-nak a másik fölé kerekedni. Ez az UFC, amit előszere-ttel használnak ki a tradicionális stílusok képviselői is arra, hogy kipróbálják iskolájuk valódi harci értékeit. Remélhetőleg nem sokan vannak durva verekedé-sekről élményeitek, de én szinte éreztem a harcos fejét és testét érő ütéseket, majd az ellentámadás kemény csattanását a másik fején.



Felidádvá nosztalgiazásomból elmondanám, hogy tu-domásom szerint a program vagy két éve megjelent Dreamcaston is, és hozzáértők szerint a PS2 változat nem sokban szárnyalja túl, már ami a vizuális megje-lenést illeti. Ennyit az előzményekről, most inkább erre a verzióra koncentrálok. A versenymódok mondhatni a szokásosak. Az Arcade alatt kezdve 28 versenyző küzdhet az övért, mint tróféáért (régén az ilyen viadal-okat inkább női kegyekért vívták). Azért nem semmi ar-cok vannak az UFC harcosok között. A kép alatt az ak-tuális ember skilljei scrollozódnak, ami néha igaz is, mert engem egy "erős KO ütő" győzött meg erről, amit a földön fekvébe is láttam. Az UFC Mode-nál két súly-csoportban mérkőzhetünk meg a többiekkel, illetve már bajnok emberünk is kiválaszthatjuk az "Open weight" né. Ez az igazi torna, dicsőséges bevonulás az aréna-ba (videó háttér előtt, a poligon ember sajnos picit elüt tőle), majd a ceremóniamester dumája, versenyzők be-mutatása, amit a nézőtérre lengetett táblákon szereplő nevek látványa emel. Ez igen, ezt a hangulatot soha

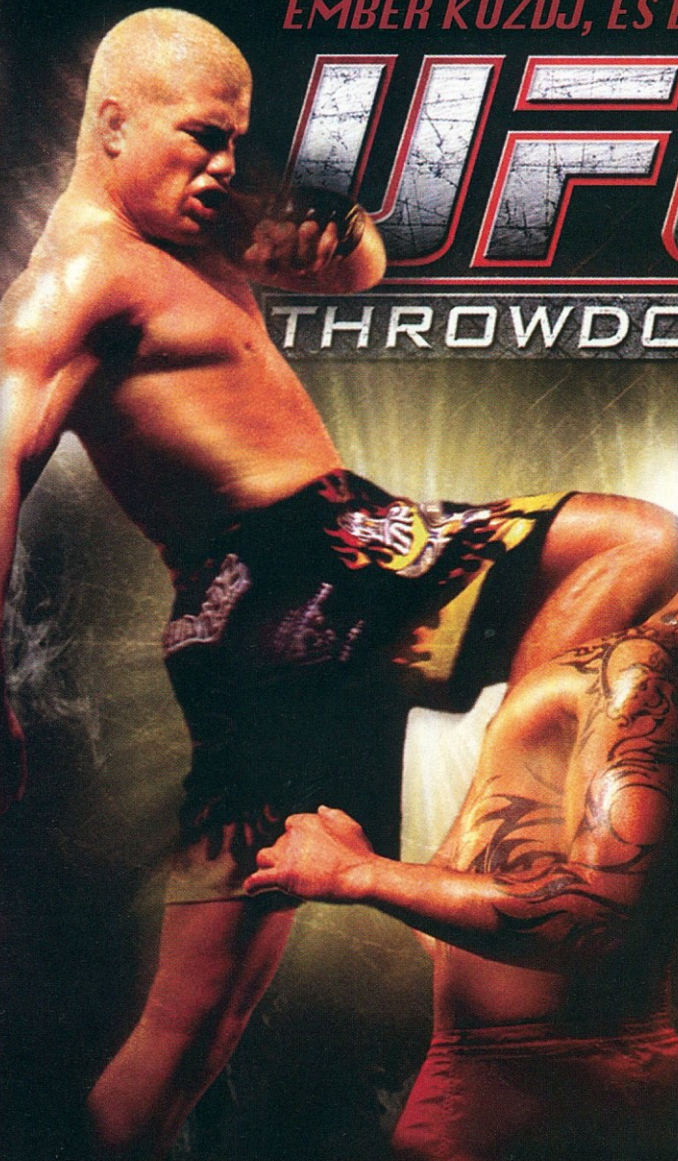
nem fogják visszaadni az arcade verekedős stuf-fok be-vezetői. A Tournament esetében nyolc harcost választ-hatunk ki, kik csoportokra oszva küzdenek meg egy-mással a döntőbe jutásért. Az embereknel meg kell ha-tározni, hogy a gép vagy humán játékos irányítja, de vigyázzunk, mert ha mindkét összecsapó ember, akkor szüksé-günk lesz barátunkra a másik kontrollert mögött! Az exhibition maradt hátra már csak, ahol szájunk ize szerinti mecseket rendezhetünk akár két gépi játé-kos között is. A Training-ot sem kell magyaráznom ugye, és sze-rintem érdemes is igénybe venni, mielőtt belépek a húsdarálóba tétmérkőzés szinten. Legutóljára hagyom a Career módot, ugyanis itt teljesen saját harcost kreálhatunk, akit be is

Tecken vagy VF4 szintű páratlan háttérrel. Na meg azok arcade játékok, arcade mozgásokkal, amiknek nem túl sok közülük van az eredetiekhez, maximum emlé-keztetnek egy-egy stílus valamely jellegzetes elemére. Itt a lényeg a harcra van, és ezt maradéktalanul teljesíti is



EMBER KÜZDJ, ÉS BÍZVA BÍZZÁL!

UFC THROWDOWN



nevezhetünk bármelyik mód-ba is, a memória kártya ikont választ-va! Természetesen csak akkor, ha em-berünk el is van mentve rá. Elsőnek a stílusát határozhatjuk meg, ami lehet pld. sumo, jiu-jitsu vagy akár pankrator is, és tényleg külön mozgáskultúrája is van mindegyiknek. Elvileg a stílus nem meghatározó, vagyis a pankrator később kick boxer mozgásokat is megtanulhat, de ezt nem próbáltam ki. Ezt után a bőrszín, ruha színei, súly, magasság, név, nick (Doctor Death), életkor, származás, és a scrollozó erősségek beírása jöhet (letépi a kezét és felnyomja hátul). Ezek leokézása után egy új képernyő következik, amin szín-te RPG módjára emberünk skilljei láthatóak, ellenálló képesség, erőnlét, ütés és rú-gás, közelharc (földharc) és gyor-sasági értékekkel. A skill pon-tokat természetesen növelhetjük, ha benevezünk a különféle "Skill challenge"-kre, ahol új mozgásokat is kaphatunk, bár maguk is pontokat kérnek nevezési díjként, szerencsére csak egyszer. Ha már képzetnek gondoljuk magunkat, akkor pedig öt ember legyőzésével bekerülhetünk a tornára is. Ez a tréningezhető skill ren-dszer igen egyszerű találmány, használható is, és igazi sikerélményt ad a saját versenyző győzelme a többiek felett. Mivel az eredeti UFC arénákat is zárta, egy-szerű térben rendezik, ezért senki se várjon



a játék. Galamblelkű egyéneknek mondjuk lehet, hogy lelki törést okoz valakinek a mellkasán ülve annak a fej-tét ütlegelni ökökkel és könyökkel, vagy esetleg ebből a helyzetből egy jól kivitelezett kar- vagy labdfeszítést kivi-teleznie, ék moradjanak meg inkább a Harvest Moon-nál. Dicséretes, ahogy ezt a közelharcot megoldották, tényleg használható, és ügyes kontrákkal akár egy mozdulattal átfordíthatjuk ellenfelünket. A győzelem el-érésehez a fent látható két csíkot kell nullára ütnünk, il-letve az ellenfelet feladásra kényszeríteni a már említett feszítésekkel. Ez is nagyszerű, hiszen kilátástalan hely-zetekből lehet nyerni ezzel, ha valaki ügyes. A grafika a már említett okok miatt egyszerűen és rö-viden elemezhető. A testek kidolgozása jó, élethűnek mondható a poligon viszonyok között. Izmok, a bőr fényvisszaverése, az arcom mind lelkiismeretes munkát takarnak. Elvileg van állítható vér hatás is, de ebből va-lamiért nem sokat láttam... Az animációt sem lehet so-kat szidni, érezni, ahogy a harcos testből üt, dinamikus, és a találat is reális a másik fején. Talán az előre hátra és oldal mozgásokon lehetett volna mit javítani, kissé olyan, mintha a fickók jégén csúszkálnának. Aki a vere-kedős gamékat a harc miatt szereti, véleményem szerint az UFC-ben nem fog csalódni!

Dzson, the Warrior

UFC THROWDOWN

- GRAVE ENTERTAINMENT
- GRAFIKA: JÓ
 - JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
 - SZAVATOSSÁG: JÓ
 - ZENE / HANG: KÖZEPES
 - HANGULAT: JÓ
 - 12 JÁTÉKOS
 - MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (108KB)
 - ANALÓG RÁNYITÓ (DUAL SHOCK)
 - ✓ IGAZI HARC
 - × A PS2 TUD JOBB GRAFIKÁT IS

7.5 pont

TEST DRIVE

EGY NÉV, AMI EGYRE INKÁBB NEM KÖTELEZ!

Visszaemlékezve a C64-es korszakra, úgy rémlik, hogy három nagy kedvencem volt az autós játékok között. Az egyik a Spyhunter volt, amiben egy kémet kellett alakítani, ennek nemrégiben készült el egy feldolgozása, amiről már korábban értekeztem is. A második a Street Rod nevű program volt, amiben fogadásokat lehetett kötni, valamint agyon fejleszthetők a járgányunkat, ami az akkori időben még nagyon nagy do-

bul Syndicate fejleszti a PS fejezeteket is elkövette. Mondom, nem érdekelt... Én nem hiszek abban, hogy van, aki, vagy van, ami nem tud fejlődni. Azután jelentkezett a Martin, és közölte, hogy megkapom a számozás nélkül ellátott (sorban a hetedik) legújabb részt, de ne várjak semmi jót, mert szerinte pocskék az anyag. Megkaptam, hazavittem, beraktam, és remekül szórakoztam a klasszikus Pong játékkal, amit az Atari volt olyan kedves, hogy belehelyezett a töltésképernyőbe. Ezek után neki álltam a versenyeknek is, amik ösztönöztek a kis csalódottságot okoztak bennem...

LEMEZ BEHELYEZ, START LENYOM...

A DVD-t berakva megkezdődik az átmokfutás. Rövidke töltötetés (annyira nem is rövid...) után elénk tárul a menü, amiben egészen sok lehetőség található.

utazgatását a gyors-hajtásával. Viiijghatunk, leszoríthatunk, de nekik is lehetünk izomból, a lényeg, hogy álljanak meg. Ez elég jó része a programnak, de az én személyes kedvencem a Drag Race elnevezésű. Ez ugyanis teljesen olyan, mintha felújították volna a klasszikus Street Road alapjait. Gyorsulási versenyről van szó, és bár nem fejleszthetjük a járgányunkat, azért még így is elég nagy élvezet. A kétjátékos mód természetesen nem hiányozhat még a menüből. Itt mindent jót megtalálhatunk, és remekül szórakozhatunk egy ismerősünkkel. Ez a harmadik legjobb dolog a játékban... a többi saláta.

KORMÁNY-RA FEL!!!

Maga a verseny nem okoz túl nagy meglepetéseket. Utcákon, és főutakon folyik a megmérettetés. Vanak "csekkpontok", amik időt adnak, hogy ne vérezze el idő előtti (ha bizonyos idő alatt nem érsz be, buktad a menetet...), de értékes másodperceket szerezhetsz az ugratással is, amik lépten-nyomon eléled kerülnek. Rengeteg a vasárnapi vezető, ezek rossz szokásukhoz híven folyamatosan hátrálatnak téged is, és a társaidat is. Elétek váganak, megglókdósnek, vagy csak rossz helyen vannak, rossz időben. Rajtuk kívül ott vannak a rendőrök is, de



log volt. A harmadik pedig az akkor világhírű Test Drive névvel ellátott csoda volt. Ez utóbbi most már biztosan nem lenne nagy szám, de akkor még megtestesítette a fiatalok legnagyobb álmát. Marha jó kasztnikkal lehetett száguldozni, miközben ügyelni kellett a néhol ránk támadó zsarukra, valamint a mindenhol jelenlévő szakadékokra, amik a hegyi szerpentinek mentén fenyegették testi épségünket. Egy koccanás is elég volt, már pókhálósodott is a szélvédő, ami egyet jelentett a Game Over felirattal. Szóval egy igazi klasszikusról van szó. A második rész is nagyon el lett találva, de a harmadik már hagyott némi kivételül maga után. Azután egy darabig néma csend következett, majd három epizód jelent meg a Sony egyes gépére, de ezeknek egyike sem érte el azt a színvonalat, amit a kor, és a név megkövetelt tőle. A grafika középszerűvé vált, valamint a játszhatóság is rengeteget romlott. Számomra az egyetlen pozitívumot a jó zenék jelentették, amik olyan előadókát takartak, mint a Fear Factory, a Pitchshifter, és a hasonló, jó kis zúzós muzsikák. Ezek azonban kevésnek bizonyultak, és nem csak nálam. Ráadásul megjelent egy rivális is, ami nem volt más, mint a Need For Speed sorozat. Ez utóbbi folyamatosan feljebb tolt a mércét, míg a Test epizódok folyamatosan egyre lejjebb csúsztak a képzeletbeli létrán, így elvesztve a régi rajongókat. Egy darabig vissza is vonultak a fejlesztők, majd ismét hírt adtak magukról. Hangzatos állításokkal borzolták a régi fanatikusok kedélyeit, és azt mondogatták, visszadják a régi hírnevét a kicsit elfelejtett sorozatnak. Én hittem nekik, és nagyon vártam a megjelenést. Faltam a folyamatosan elénk tált információkat, és még az sem törte meg lelkesedésemet, hogy az új részt is az a Pit-

Ez talán kicsit csalóka lehet, mert azért van egy kis árverés a dologban. A Quick Race módban szokás szerint mindenféle tét nélkül száguldozhatunk, először érdemes ide benézni. Kiválaszthatjuk a nekünk tetsző autót, valamint a legszimpatikusabb pályát, és már döngethetünk is. Az Underground pont tartogtja a történetes módot, amiben egy kalandort alakítunk, aki a híres utcai bajnokságokban akar részt venni. Ezt a versenyt nem felügyeli senki, mindent szabad, és a lényeg, hogy rendes, városi forgalomban zajlik. No, az mondjuk túlzás, hogy senki nem felügyel, mert ott vannak a rend éber őrei, akik immáron hetedszer is megkeserítik az életünket. Ránk tapadnak, folyamatosan üldöznek, és meg is bírságnak gyorshajtásért, ha sikerül elkapniuk. A kenőpénz náluk sajnos nem válik be, így aztán a legjobb módszer, ha ott hagyjuk őket a fenébe. Törődjön velük, akinek hét anyja van. Folyamatosan haladunk előre a pályákon, igazából semmi újdonság, csak a szokásos történetes lehetőség. Találhatunk egy olyan pontot is, hogy Single Race.



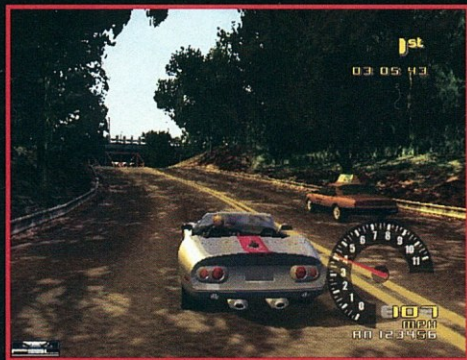
őket már említettem. Zavarnak, megálltanak, tolakodnak, lökdösődnek... Egymen a szívüket... A lényeg természetesen az, hogy első légy. Semmi küldetés, semmi fegyver, ez egy hétköznapi verseny. Az irányítás is hétköznapi, vagyis lehet analóg karral, és az iránynyilakkal is vezetni. Az X a gáz, a Negyzet a fék, és a többi, és a többi. Ami nem mindig megtalálható az ilyen autós stuffokban, az a dudu, amit az L1 lenyomásával aktiválhatsz. Ezen kívül semmi érdekes, az opcióknál még állíthatod is kicsit a lehetőségeket. Szóval ennyi. Természetesen ez nem egy szimulátor (már nem az...), senki ne várjon egy Gran Turismo-t. Az autók egészen jók, van itt a Pontiac-tól kezdve minden, a Dodge, és a Chevrolet csodákon át. Akik imádják az ilyen bőhöm járgányokat, azok nem fognak csalódni a felhozatalban, bár kicsit azért szegényes a választék. A helyszínek Londontól kezdve a San Francisco-i utcáig terjednek.

Azt ugyan nem tudom, hogy mennyire élethűen, mert még nem jártam egyik helyen sem, de azért fel lehet ismerni őket a jellegzetességekről. A környezetet kicsit talán puritán, de ezt majd később inkább, amikor a játékot értékelem. Ja, hogy már tulajdonképpen az is jöhetne, mivel nem sok mindent lehet még elmondani a játékról. Hát akkor jöjjenek a program tulajdonságai.

A ROSSZABB JELLEMZŐK...

Mint említettem, ez nem egy szimulátor, és ez már az első pillanatokban is észrevehető. Kezdjük az irányíthatósággal. A játszhatóság, ahogy már azt az előző három részben is megszokhattuk, nem érdemel jobbat egy közepesnél. A járgányok kacszárnak ide-oda, és a valóságban annyi közül sincs, mint Pummukinak, ha beérsz a sárkány által elrabolt hercegnek cellájába, ahol ott partizik az összes hupikék törpével együtt, miközben Hókuszpók nyomtatja a legnagyobb slógereket. A fizika annyira rossz, hogy az már botrányos. Mindentől belassulunk, pattogunk, és egyebek... szóval minden árt nekünk. Ha nekünk jön valaki bármelyik irányból, ugyanúgy kipördülünk, és lelassulunk, mintha mi me-





nak, és kölcsönadják a nőjüket, de azért ez egy kicsit kevéske. Ha azonban ez még mindig nem lenne elég a jóhiszemű, pozitív életszemléletű olvasóknak, akkor elárulom, hogy rádadásként még a képfrissítés sem az igazi néha, akadozunk időnként, valamint egyszer-egyszer az orrunk előtt épül fel egy-egy ház. Ezt a GTA esetében el lehetett nézni, mert az tényleg kurta jó, de itt erről szó sem lehet. Az ismétléseknél lehet leginkább megfigyelni ezt a problémát, de ott aztán tényleg. Kellemetlen. Ezek a dolgok elég-gé lerontják a hangulatot, és a szavatosságot, is, és ezen még a

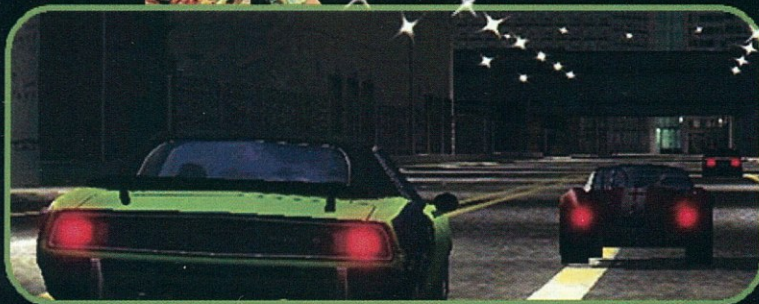
gyünk neki valakinek. Persze az ellenfeleink ilyenkor legtöbb esetben harsány kacajjal hajtanak tova. Király... Néha nagyon kinyílik a bicska, amikor ilyen helyzet áll elő. Főleg ha már a verseny végén tartunk, és egy idő-

ta hibájából első helyezettből utolsók leszünk. Sajnos a grafika

pozitívumok sem tudnak változtatni, főleg, hogy azokból kevesebb van. Egy szó, mint száz... a Test Drive új részének ugyanúgy rengeteg a hibája, mint az előző háromnak. A rengeteg töltésről már nem is beszéllek. Akármint csinálunk, a gép tölt...bár ennek van jó oldala is...

...ÉS A JOBBAK...

Nézzük csak... Rögtön a töltést említeném meg, amit az előbb negatívumként is felhoztam... Hogy mi lehet



egy töltésképernyőben jó? Hát az, ha közben még játszani is lehet. Amikor ugyanis tölt a gép, bejön teljes képernyőre az Atari féle Pong eredeti verziója. Tudod...két pálcika a jobb, és baloldalon, valamint egy kocka, amit ide-oda kell ütögetni. Na, ez hatalmas. Addig játszol vele, amíg akarsz, mert ha be is töltődött a pálya, csak akkor kezd el a gép, ha te lenyomod a Start gombot. Én volt, hogy órákig csak "teniszeztem", és nem foglalkoztam holmi idióta versenyyel. Ez tényleg hatalmas ötlet volt, minden elismerésem a készítőknak. Emellett még használható a kéjtátekos mód, valamint az említett gyorsulási rész, és a rendőrös üldözés. A többi engem sajnos nem nagyon kötött le. A hangok megfelelőek, a zenék pedig ismét jók lettek, bár azért azt nem értem, hogy

sem valami csúcs. Az még hagyján, hogy a környezet nem valami hű, de kidolgozott, a nagyobb baj, hogy az autók is ugyanolyan közepesek. Az állítólag nagyon intelligens gyalogosok is csúnyák, és értelmi képességeik annyiból állnak, hogy ide-oda vetődnek, a közelükbe vagyunk. Jó-jó, nem azt vártam, hogy leállnak velünk dumcsizni, cigivel kínál-

tem", és nem foglalkoztam holmi idióta versenyyel. Ez tényleg hatalmas ötlet volt, minden elismerésem a készítőknak. Emellett még használható a kéjtátekos mód, valamint az említett gyorsulási rész, és a rendőrös üldözés. A többi engem sajnos nem nagyon kötött le. A hangok megfelelőek, a zenék pedig ismét jók lettek, bár azért azt nem értem, hogy



mi a tramplit keres itt Alice Deejay. Hagyj-

ezzel a gagyi zenével engem lógva. A Salive nem rossz, bár a Spynunter témájuk sokkal jobban tetszett (a legnagyobb bajom az énekessel van, aki kinézetre nagyon emlékeztet engem a Kid Rock nevű pojacára, aki egyszerre nagy rapper, és rocker, csak mert

még azoknak sem akik hívei a sorozatnak, mert tényleg közepeszerű... talán a

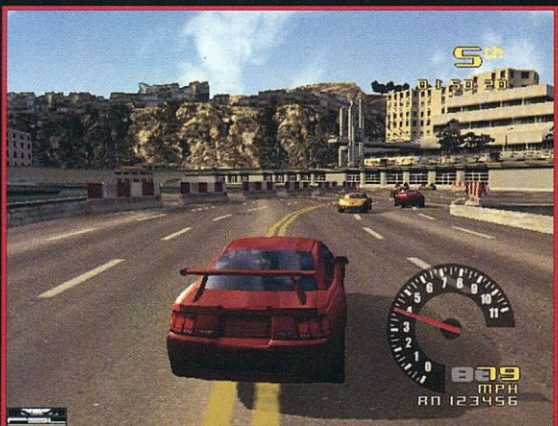
Pong miatt érdekelne, de amiatt az egy kis játék miatt húzós lenne ennyi pénzt kiadni... Nem de? Hát ennyit mára... Mindenkinek jó nyaralást, élvezzék a napsütést, ússzatok sokat. Lehet csajozni, pasizni, remek az idő hozzá... (főleg, hogy a lányok testét már las-



hülyeségeket beszél, és lenyúlja a Metallica riffjeit...). Szintén jó még a DMX, meg a Bubba Sparxxx is...ez utóbbira már korábban felfigyeltem, csak nem tudtam a nevüket. Bár nem vagyok oda a Rap műfajért, egészen hallgathatóak (én inkább a Wu, meg Dr. Dreé féle nyalánkságokat csípem...). Szóval ismét sikerült pár jó zenét felrakni. Azonban ez így még kevés. A negatívumok előtérben vannak, és még mindig nem hajlandóak változtatni ezen a fejlesztők. Nagy kár, mert lassan senkit nem fog érdekelni a sorozat... Már ha így folytatják. Azért én még egy esélyt megadok nekik...hátha sikerül. Addig is várom inkább a Need For Speed legújabb fejezetét, ami végre az úgenerációs konzolokra fog elkészülni hamarosan. Nem igazán tudom ajánlani ezt a programot,

san anélkül is szemügyre vehetjük, hogy levetkőztetnénk őket...a franc egye meg az összes felsőt, miniszoknyát, meg a tangákat...)... A viszont látásra!!!

BÖJTÖS GÁBOR



TEST DRIVE

INFOGRAMES

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (87KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ PONG! GYORSULÁS! PONG!
× RENGETEG HIBA, ÉS
HIÁNYOSSÁG.

6 pont

Egy programot sokféleképpen meg lehet vetetni a tisztelt vásárlóközönséggel. Az egyik az, hogy a játékot olyan profin készítsék el, hogy az ember szeme kiugrik a grafikától, és / vagy nem tudja lelenni napokig a stuffot, annyira élvezetes. Ezt az irányvonalat képviselik a Final Fantasy-k, a GT sorozat,

hogy meszkalin alapú kis tablettákat nyeldesve kell harcosainkat irányítani, csupán egy sallangok nélküli azonnali meccset jelez. "Meccseljünk hát!" - gondoltam, és kiválasztottam Frans Botha-t, mint versenyzőt. Természetesen Tysonnal nem nyomulhatunk, ahhoz előbb unlockolni kell ha jól sejtem, vagyis több meccset is nyerni másokkal (Audley Harrison, Malik Scott). A bevonulás elég jóra sikerült, hátul látni a kivétlenül duplikálva is, kint pedig a

ján kijelzett gombot milyen sikerrel nyomogtatja az ember. "Ilyen a bokszt" - énekelné egyik letűnt sztárunk, de azt még ő sem tudhatta, hogy kombókat milyen nyakatekert módon lehet előhozni a kesztyűkből. Az alul látható csillagokat kell figyelni, és ha elkezd pörögni valamelyik, akkor szintől függően lenyomhatjuk a megfelelő két vagy három gombos variációkat. További infóért mindenki nézgesse meg az irányítást szépen fakultatív programként (meccs közben Start, és see moves + combos). Ezeken kívül a kezelhetőség kapcsán talán azt említhetném meg, hogy az ütés gombokat lenyomva tartva olyan arcade-szerű mega ütést is bevihetünk a másiknak, tüzess kesztyűkkel. Persze annyira nem értek a bokszhoz, hogy eldöntsem a game szimulációs vagy



vagy éppen a MGS. A másik általánosan bejáratott út pedig az, hogy amolyan árukapcsolás szinten a játékot ráakasztszák egy már sikeresnek bizonyult névhez, és ezzel hűzátják a gamét a rajongók polcára, például egy Britney Szpírsz poszter alá, vagy jelen esetben Iron Mike elszánt fotója mellé. Sajnos most nem igazán jöttek be a számítások azt hiszem, hiszen a Pyramid Arenában megrendezett Tyson - Lennox Lewis meccsen az utóbbi angol megvédte a WBC és az IBF profi nehézsúlyú öklívívó bajnoki címét. Szegény Tyson, pedig ott volt a nézőtérre Magic Johnson is, vagy említhetném a filmsztár Wesley Snipes-t, Morgan Freeman-t is, bár azt nem tudom, hogy ők kinek is drukkoltak.. Mike gyors sikerre törekedve nyomult pedig kezdettől fogva, de szigetországi ellenfele ügyesen védekezett és várt, ami be is jött neki, mert a bunyó felére az amerikai rendesen elfáradt. A nyolcadik menet elején egy legyintés, és Mike-ra már számolt is a bíró, mivel valamit talált a ring padlóján, amit a menet közepe táján még tüzetesebben megvizsgálhattott fekvő helyzetben. KO. Pályafutása 53. mérkőzésén verték meg negyedszer is, amit egyesek szerint meglepő módon ellenfele jobb teljesítményét elismerve kommentált a több sebből vérző bunyós. Ez van, bár ettől a hardcore Tyson vagy boksz rajongók még megveszik a név miatt ezt a játékot...

Az intro elég gyengusz lett, valami dinamikusabb film jobb lett volna bevezetőnek szerintem, és az ez után következő menü is elég spártai. O(h)ne player (nincs játékos, hehe), Two, Custom boxers, Game records és Options. Persze az One playeren belül találunk még három versenylehetőséget: Bronze title belt, Exhibition fight és Speed boxing címmel. Ez utóbbi egyesek csalódására nem azt jelenti,

AKTUÁLIS MÉG...?

kivilágított ring előtt a hadonászó tömeg sziluetije látszik. Sajnos a ringből már nem olyan impresszív a rajongótábor, mivel körülbelül három féle 3D emberből áll. Clone nézők, van ilyen. Szóval átmásztam a köteleken, a cicis-néni körbevitte a menüt számtábláját, és már jött is az ellen. Persze nagyrészt véletlenszerűen nyomogtatva a gombokat, hamar kipróbálhattam azt is, hogy KO esetén mit kellene tennem ahhoz, hogy talpra kecmeregjek. Adva van egy egyenes szakasz, amin a csik annak függvényében megy egyre feljebb, hogy az al-

játéktermi voltát, ez rátok lesz bízva.

És most jöjjön a kedvencem, a saját bokszoló gyurmázása (Custom boxers)! Adva van négy előre gyártott ember is, de bármelyiket

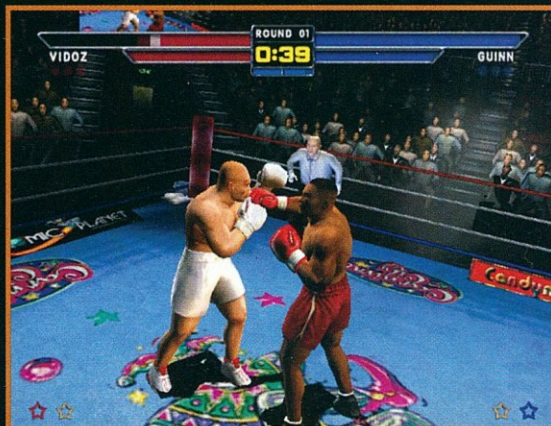
törölve (delete) egy alapformát kapunk, amivel azért jobban lehet dolgozni. Kezdetben a szokásos nevek és származási hely jön, majd az érdekes "reach", amivel emberünk támadási távolsága állítható a kéz hossza alapján, a borszín és az alapállás. De ezután következik az igazi móka, mivel a fejforma 21 jellemzőjének 10 állapotát felhasználva szinte bármilyen fickó képmását megalkothatjuk! Állkapocs nyújtás (bulldog és nyúlászú), nyakizomzat és nyakvastagság, pofacsontok, szemrész és szemszín, fej (koponya) magasság, homlok, orr szélesség és nagyság, pofacsont kiállóság, áll, fülek, szemek terdesége, a fej szélessége fent, középen és lent, orrcsont síkja, és a száj nagysága és szélessége. Wow! Ezzel

minden ügyes ember megalkothatja nemzeti büszkeségünk, Koko képmását is, és bezavarhatja a ringbe mondjuk Botha ellen. De ez csak a fej volt! Ezután a test alakja jöhet, has, mellizmok, vállak, lábak, külön a vádli, kezek, külön a bicepsz (vagy tricepsz?) és az alkar változtatgatásával. Ezek után még beállítható az otthoni stadion, a bevonulási zene és stílus, valamint a kedvenc gyönyölődés az ellenfél felé (taunt). Aki hiányolta az arcszörzetest és haját, az most kedvére modifikálhatja az Appearance alatt, ahol tetkók (nem túl sok), hajviselet és hosszú, valamint egy "modifier"-rel a hullámos-ság-tüskesség, szakáll és bajusz, testszörzet, cipők és gatyá színei és hossza variálható tetzés szerint. Újdonszült emberünket ki is próbálhatjuk a címadó Tyson ellen azonnán, szóval a szórakozás garantált.

A program nekem egészében tetszett, bár az ilyen bokszjátékok elég kísértetiesen hasonlítanak egymásra. Ez sajnos nem a gép hibája, hanem a tisztelt programozók lustaságát dicséri. Az emberek kidolgozása jó, minden izom ott van a helyén, csak éppen statikus az egész, mivel a kóderek nem az izmokat kezelik.

Jó hasonlat erre az, hogy a computer animációs filmek is akkor kezdtek igazán jók lenni, mikor az animatorok rájöttek arra, hogy nem a külsőség a fontos, hanem bizony le kell modellezni a bőr alatt dolgozó izmok és inak mozgását az élethűség érdekében. Nos, ha a játékprogramok is eljutnak erre a szintre, és nem csak a motion capture alapot veszik figyelembe, akkor majd eljövend ama szuper sportjátékok ideje is vala. Ehhez egyelőre a piacon a PS2 rendelkezik a legnagyobb lebegőpontos számítási teljesítménnyel (sajnos GC és X fanak, ez a realitás), viszont a PS2 tudása még mindig túl nagy falat a játékiróknak. Ez van, itt egy Ferrari, de nem tudják vezetni csak 80-as tempóban. Szóval a grafika az jó, az animáció viszont mintha kissé túl gyors lenne, amit az ütéseknél venni észre. Használhatták volna igazán a támogatott motion blur technika vagy valamit, mert ettől a game picit kezelhetetlenné vált, mivel nem lehet rendesen lereagálni az ellenfél ütéseit. Aki boksz vagy Tajszon rajongó, az nézze meg, de aki a küzdelmet kedveli, annak inkább ott az UFC.

Dzson



MIKE TYSON HEAVYWEIGHT BOXING

CODEMASTERS

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (149KB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (BUAL SHOCK)

✓ MIKE BÁCSI A FŐSZEREPLŐ
 × ÚJABB TUGATJÁTÉK

7 pont

playstation 2

MEGA RACE

M R 3

MEGA GÁZ!!!



Régen volt már, amikor megláttam az első sugármotort, aminek azután a rabja lettem. Edesapám ugyan óvott a sokszor balesetekkel végző versenyektől, nem tudta kiólni belőlem azt a szellemet, ami később a versenyzők közé emelt. Emlékszem a korai "oldies" versenyekre, amiken először indultam.

A XX. Századi, közkedvelt autók, és motorok gyengécske végsebességére, és arra, hogy amikor apám meghalt, elindultam az első Megarace bajnokságon. Nem volt még elég pénzem, és akkor még ez a megmérgetetés is az igényesebbek közé tartozott. Azután a globalizáció, és a Vállalat elérte a mélypontját. A rengeteg forradalom után indultak meg a renegát versenyek, amikbe megszámlálhatatlan pénzt ölt pár felázadó milliárdos. A Wipeout, és Extreme-G bajnokságok lassan felülkerekedtek a Megarace népszerűségén, és ezt már a második kupánál is látni lehetett. Jómagam az Extreme kupák ünnepelt sztárja lettem, és rengeteg fiatal rajongott értem. A csillogás magával ragadott, elkezdtem szárnyalni. Manapság gitt tartok, hogy bármilyen versenyre rendeznek az Összevont Földrészen, engem is meghívna rá, hogy emeljem a színvonalat. Így jártam a mostanság megrendezett, harmadik Megarace bajnoksággal. Mondjuk én nem akartam elvállalni, de az Ügynökség kötelezett rá, vagyis kénytelen voltam részt venni. Sajnos... Az említett verseny egyre rosszabb. Lát-szik, hogy a Vállalat a csőd szélén áll, és kevés a pénz. Pusztákon, kilakoltatott települések melletti síkságokon száguldoztunk, életnek nyomát sem lehetett látni. Se egy ház, se egy élő ember, vagy állat. Unalmas, és farszító körözések, amikről már azt hittem, hogy soha nem érek véget. Ennek a járgányaink sem voltak a legjobb-bak, és a fegyverek is a letűnt idők emlékeit hozták vissza bennem. Én már nem élveztem az összejövetelt. Bár rengeteg régi ismerőssel mérhettem össze az erőmet, nem tudtam elengedni magam, és érezni a gyorsaságot. A Bajnoksági Rádió még inkább növelte bennem az ellenszenvet, mert olyan divatjámúlt zenéket sugárzott, amiket még a XX. Században hallgattak a fiatalok a diszkó-ban. Ennek a műfajnak sosem voltam híve, ezért aztán most sem ragadott meg egy apróbb téma sem. Sajnos eljárt az idő a Vállalat felett. A bajnokság véget ért, és bár megnyertem, nem éreztem dicsőséget. Ez van... Számomra az örök

kedvenc az Extreme-G harmadik kupája lesz, amin valóban úgy érezhettem magam, mintha repül-nék, mintha egyé válnék a széllel. Az volt az igazi...ez már csak utánézés. Szóval nem vagyok meglegedve... Hiába a sok pálya, és a rengeteg versenyző, ezektől még nem lesz jó egy verseny...ahhoz több kell. Az a hangulat kell hozzá, amit nem lehet megmagyarázni. A szél súvítése, a fák elmosódása, a dübörgés a fejemben, és még pár apróság. Ez nincs itt meg. Többet el sem jövök. Lance Boyle műsorvezetőt pedig vágják már ki vég-re, mert agybajt kapok a hülyeségétől!!!

BÖJTÖS GÁBOR



MEGARACE 3

CRYO

GRAFIKA: ELMEGY
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSÁG: ELMEGY
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: ELMEGY

1 JÁTÉKOS

MEMÓRIAKÁRTYA SMS (324KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ TALÁN SEBESSÉG VAN BENNE.
X MÁST NEM TALÁLTAM.
CSAK HIBÁT

3 pont

TESZT

UTCAI MEGMÉRGETTETÉS



DOWNFORCE

Ebben a hónapban rengeteg versenyzős program árasztotta el a szerkesztőségünket, jómagam már nem is látszom ki a Marintól kapott DVD halom alól. Ha ez így megy, lassan felcsapok hivatásosnak, mert a világ összes létező, és nem létező pályáját fúj-jom már fejből... "sérőből vágom" a jövőbeli, mostani, és a múltbeli versenyek összes apró mozzanatát. A "száguldás-dömping" egyik résztvevője a Downforce, ami legelőször heveny röhögő görcsöt váltott ki belőlem. No, nem azért, mert annyira rossz, hanem azért, mert úgy hallottam róla először, mint egy nagyon intelligens, remekül megírt sztorival rendelkező F1-es anyag. Na ne...gondoltam magamban, miközben megrándult a szám széle. Mint örök kétkedő, magamévá tettem a rendkívül intelli-gens történetet, ami arról szól, hogy a közeljövőben az F1 pilóták megújnak a megszokott versenyzé-seket, és kisebb ligákat hoznak létre. Megindul a nagyvárosokban a bajnokság, amiken hasonló tulaj-donságú gépekkel mérik össze a tudásukat ezek a személyek. Ragyogó, briliáns, ilyen lenyűgöző sztorit még életemben nem hallotam, nem láttam, és nem olvastam. Szóval erről ennyit. Igazából nem zavar a dolog, mert egy jó ver-senyhez nem kell egy mese, de legalább ne úgy hirdetnék a pro-gramot, mintha egy Leslie L. Lawren-ce könnyvről lenne szó. A történeten túl-juva nekiestem a játék indításával megjelenő menünek, ami elég sivár volt, majd rászántam magam egy kupára. Nem is rossz. Bár a grafi-ka erős közepes, a sebesség nem rossz, vala-mint egész jó hangulata van a dolognak. Olyasmí a helyzet, mintha F1 futamon lennék, idő elleni küzdelem, valamint a kétfajtkos mód. A járgányok hasonlóak, ezért nem kell sokat pe-pecselni a kiválasztásuknál. Mindegyik mó-dban el lehet szórakozni, de mint azt említettem, szerintem a legjobb az egymás elleni, ahol tör-hetjük, zúzhatjuk a másik kaszniját, amolyan "ereszd el a hajad" módra. Szóval egész jó lett a játék, pedig a TITUS által legyártott tucat programoktól legtöbbször kiráz a hideg. Nem mondom, hogy ez egy igazi csemege, vagy hogy pótolhatatlan, és kötelező... Azonban elég szórakoztató, és hajlamos az ember egy darabig leülni elé, főleg ha átjön egy haver, aki igazán megérett már egy kis gyalázásra,



amiért folyamatosan arcoskodik. Ilyenkor kezé-be kell adni az irányítót, fel kell kapni a sisako-kat, és mehet az élet-halál harc. Jó móka...

BÖJTÖS GÁBOR



DOWNFORCE

TITUS

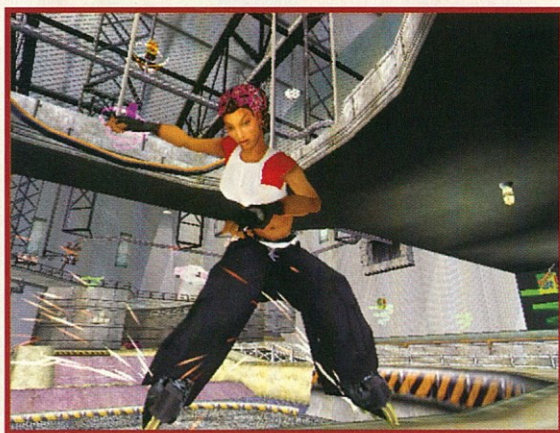
GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: JÓ

12 JÁTÉKOS

MEMÓRIAKÁRTYA SMS (87KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ JÓ KIS KARAMBÓLOK. SEBESSÉG
X KISIT KÖZÉPSZERŰ

6 pont



Bár nem érzem magamhoz túl közel a különböző extrémebb, vagy kevésbé extrémebb sportokat, azért azt el kell ismernem, hogy sokszor lenyűgöz az, amit egy-két figura csinál a deszkájával, kerékpárjával, vagy a korijával. Ezen kívül még az ilyen jellegű programokkal is jól el szoktam lenni, eddig talán az MTV Skateboarding jött be a legjobban, bár az MX 2002 is sokáig lekötött, és még a Sólóms Tónit is előveszem néha. Azt már korábban észrevehettük, hogy ez a műfaj kezd elég nagy üzlet lenni a szoftvergyártó cégek számára, valamint azt is, hogy azért általában elég igényes alkotásokat kapunk kézhez, többnyire még a legrosszabb stílusbeli program is közepesnek mondható. Ez nem egy rossz eredmény, és pozitívvá teszi az embert, ha egy új játék megjelenését várja. Ettől függetlenül én nem voltam túl pozitív az AI megjelenésével kapcsolatban, bár ez mondjuk nem a stuff hibája, hanem az enyém, ugyanis nem tudtam semmit róla. Kicsit utánanézttem az Interneten, ahol csak annyit találtam, hogy görkoris játékok, valamint azt, hogy eredetileg a Chris Edwards nevű fazon fémjelezte volna. Azt, hogy a neve már miért nem szerepel a főcím felett, nem tudhatom, de azt viszont igen, hogy

Martin azzal fogadott, amikor átadta a lemezt, hogy ez egy durva jó kis proggi, és eredetileg ő akart írni róla. Na, gondoltam, akkor már lesz egy jó estém, és nem fogok unatkozni. Azonban amikor először belenéztem az AI szabadjátékába, nem voltam különösebben lenyűgözve. Azután elővettem még párszor az anyagot, és bár pozitív csalódás volt, hogy idővel tényleg nagyon megkapó a program, azért nem a hónap játékáról van szó, azt be kell, hogy valljam. Nem akarom már most leléni a lényegét, ezért nézzünk mindent az elejétől...

MINTHA CSAK A TÓNIT LÁTNÁM...

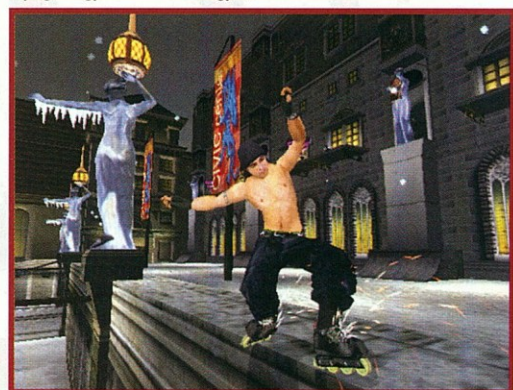
Szóval, szokás szerint behelyezed a lemezt a gépedbe, és láthatod egy poén kis videót a Z-AXIS cégtől. Gondolom, sokan ismerik a neten található filmszékét, amiben egy ürge széveri az irodájában a számítógépét...ez is valami hasonló, mondjuk az előbbi kicsit életszerűbb, és viccesebb volt. Ez után láthatod még egy filmet, ami a szokásos, nagyobb trükkökből, mutatványokból összeválogott bemutató, valami jóféle zenével megspékelve. A menü is tel-

jesen a hagyományokon alapul, úgy látszik, hogy ebben a műfajban nem szeretnek újítani, mert a S. Palmer féle snowboard-on kívül nem nagyon látam még igazán ötletes megvalósítást. Lehet menni szabadjátékban, karrierben, idő ellen, és fellelhető még egy pályaszervező is. Ez utóbbival olyan termet csinálsz magadnak, amilyet akarsz, ha gondold, csak korlátokkal népesíted be, és akkor nem lesz majd más feladatod, mint hogy végig grindold az életedet. El lehet vele szórakozni, de igazán itt is a karriermód az, ami igazán számít. Kiválaszthatod a neked tetsző embert, és mehetsz pontokat gyűjtögetni. Később megnyithatsz újabb pályákat, valamint videókat, amik elég szórakoztatóak. A különböző helyszíneken még emberekkel is találkozhatasz, akik különböző feladatokkal látnak el. Természetesen az a lényeg, hogy

POD is, méghozzá a Youth of the nation nőtával. A többi zenekart nem nagyon ismerem, de van még egy-két jól eltalált szám, a Crawling in the dark például eléggé bejött. Tehát a zenék jók, a műfajhoz illő zúzós, ámde dallamos vonalat képviselik. A szereplőkről nem tudok mit mondani, nem fogtak meg igazán, Chrissy az egyetlen, akit sokszor választottam, de ez is leginkább a mininél is minibb szoknyájának volt köszönhető, ami alól kilátszik minden, és a melltartójának, amit a kigombolt ing nem nagyon takargat. Érdemes kipróbálni, hogy milyen az, amikor megfordulsz az R2-vel, és megállsz. Kisebb földre-gésnek lehetsz a tanúja. A játszhatóság jó, nem lehetetlen megcsinálni a nehezebb trükköket sem. Idáig nem mondtam semmi kiemelkedőt, de a hangulat az, ami viszont a programot. Ha az ember leül elé, akkor egy jó darabig nem fog utána felállni. Nem tudom megmagyarázni, de egy jó véle eljátszogatni. Ezért aztán a szavatosság is megfelelő. En sokáig csak azzal szórakoztam, hogy ide-oda gurulgattam, felkapaszkodtam az oszlopokra, előre-hátra fordulgattam, megmagadtam a mellettem elhúzó autót, buszokat. Az Aggressive Inline tökéletes példája annak, amikor valami igazán nagy újítást nem hoznak a fejlesztők, sőt még a megvalósítás sem teljesen felel meg az elvárásoknak, és mégis nagyon élvezetes a kész termék. Ajánlom mindenkinek, aki jó szórakozásra vágyik, illetve mind-



AZ AGGRESSZÍV VAJON MI?



jesen a hagyományokon alapul, úgy látszik, hogy ebben a műfajban nem szeretnek újítani, mert a S. Palmer féle snowboard-on kívül nem nagyon látam még igazán ötletes megvalósítást. Lehet menni szabadjátékban, karrierben, idő ellen, és fellelhető még egy pályaszervező is. Ez utóbbival olyan termet csinálsz magadnak, amilyet akarsz, ha gondold, csak korlátokkal népesíted be, és akkor nem lesz majd más feladatod, mint hogy végig grindold az életedet. El lehet vele szórakozni, de igazán itt is a karriermód az, ami igazán számít. Kiválaszthatod a neked tetsző embert, és mehetsz pontokat gyűjtögetni. Később megnyithatsz újabb pályákat, valamint videókat, amik elég szórakoztatóak. A különböző helyszíneken még emberekkel is találkozhatasz, akik különböző feladatokkal látnak el. Természetesen az a lényeg, hogy

zoknak, akik élnek-halnak ezekért a sportokért. Nekik tényleg érdemes kipróbálniuk. Viszont egy dolgot nem értek, méghozzá a cím-választást... Mitől agresszív? En először valami akciójátékot sejtettem a cím mögött, vagy valami kalandot, de semmiképpen sem sportot...az egyetlen agresszív megnyilvánulás az elején látható számítógépzúzás. Tehát akkor most miért is???

BÖJTÖS GÁBOR
bojtosgabor@freemail.hu

MIÉRT ÉRI MEG MÉGIS MEGVENNI?

Mindjárt kifejttem bővebben... A grafika nem valami nagy szám, szerintem nem jobb egy közepesnél. A hangok szokás szerint jók, és ez a zenékre igaz leginkább. Az ismertebbek közül jelen van a Saliva, és a legutóbbi klipjükkel lépnek színpadra, de hallható még a

AGGRESSIVE INLINE

ACCLAIM/Z-AXIS	
GRAFKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ
12 JÁTÉKOS MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (489KB) ANALÓG RÁNYÍTÓ DUAL SHOCK!	
✓ EGY NAGYON HANGULATOS, JÓPOFA GÖRKORIS JÁTÉK.	
× TÖBBSÉT NE VÁRJ TŐLE.	

8 pont

Ebben a hónapban két rallyjáték is érkezett PlayStation 2-re, aztán némi kavardás után ugyan, de mindkettőt én kaptam kézhez, hogy játsszak velük pénzért. Ezzel a prágival kezdem, hogy minden előítélet nélkül tudjak róla vélemény mondani, mert valami hatodik ér-

játéklehetőség vár ránk. Mehetünk egyszeri gyors versenyt (Quick Race), azon a két pályán, ami kezdéskor rendelkezésünkre áll. Ez szintén igaz az Arcade módra is, ahol kezdetben mindössze egyetlen helyszín árválkodik. Legokosabb, ha kezdünk egy új karriert. Névbeírás, és kontroller beállításai után mehetünk is versenyezni, ha lenne verdánk. De nincs, úgyhogy mehetünk a Dealer-hez, csorgatni a nyálunkat. Mert kocsit az van szép nagy választékkal (nagyjából 30 darab). Összesen négy nagyobb kategóriát különböztet meg a gép, és ezeken belül rendeződnek el a járművek. Hogy ne legyen túl könnyű a dolgunk, természetesen csak a legalacsonyabb osztályból szelektálhatunk, mert a kezdőkénk csak ennyire elég. Ezzel a kocsival sanszunk sincs valamelyik komolyabb versenyen elindulni, úgyhogy mindannyian kénytelenek vagyunk a helyi (Local) rally versenyeket előnyben részesíteni. Küzdeni kell, vért izzadni, és amikor már elég pénzünk van újra meglátogatni az autókere-



zék azt súgta, hogy valószínűleg ez lesz a gyengébbik a kettő közül. Tehát amikor ezeket a sorokat írom, már jó pár óra játékon túl vagyok, de ez eddig csak a Rally Championship-pel nyomultam. Azt hiszem jól is tettem, hogy nem néztem bele a VRally 3-ba, mert a RC igen csak közepes szintű tulajdonságokkal bír, egyik másik komponense pedig kifejezetten idegesítőre sikerült, és valószínűleg nagyon lehiúztam volna, bár így sem leszek túl elnéző vele szemben.

GARANTÁLT IDEGBAJ!

Az inkrót muszáj volt elnyomnom, mert elképesztő módon akadozott, utána pedig háromszor láttam keletlen felkelni, nyugaton pedig ellúnni a napot, mire betöltötte a gép a főmenüt. Ez sajnos igaz a későbbiekre is, a program iszonyatosan sokat tölt minden verseny előtt és után is, talán csak egy játékot láttam, ami verte a Rally Championship-et, az pedig a Crash Bandicoot 4 volt, mértük és ott néha a töltségi idő elérte a negyven másodpercet is. Az idegrohamok elkerülése véget ajánlatos bármiféle játék elkezdése előtt az Easy fokozat kiválasztása, azon egyszerű oknál fogva, hogy itt sokkal kisebb a játékosoktól elvárt követelmény. Meg fogjátok tapasztalni, hogy sok-sok vezetéssel eltöltött óra után léphettek csak eggyel magasabb osztályba, ahol már, muszáj rendelkeznetek pályaismerettel és legalább félprofilon kell nyomni a gézpedált. Az elején nagyon sok gond lesz a vezetéssel, itt kifejezetten a gépiármű üntatótására gondolok. Nincs mese: szívni, szívni, szívni, aztán kimenni elszívni egy cigit, és utána tisztá (?) fejlet nekiülni megint a játéknak.

A szakosas dolgokat találjátok kezdéskor, hagyjuk most a többjátékos módot (Multiplayer), a mentés/töltést (Load/Save) és a beállításokat (Options), foglalkozzunk inkább az egyszerűes játékkal (Single Play). Voltaképpen ezen belül található a játék tartalmi része, hiszen belépve, még több különböző

kedést és venni egy jobb kategóriás járgányt. Egyébként a régi már megunt és lestrapált kocsijainkat el is adhatjuk. Döntsük el, hogy manuális vagy automata váltóra van szükségünk. A pályákat egy jöpofa jegyzetfüzetből informálhatjuk le. Ahhoz hogy továbbléphessünk, legalább az első három helyzetben kell lenünk minden második pálya után. Kezdetben ez baromi nehéz lesz (én is többször belerúgtam a gépbe ;-)). De egy bizonyos eltelt idő után majd megjönnek a fáradságos munka eredményei, és ezzel párhuzamosan egyre színvonalasabb bajnokságokban is indulhatunk. Ejténék pár szót a pályákról, is mielőtt rátérek az irányításra. Grafikailag közepes szinten helyezkednek el, de ami mindenképp ellenük szól, hogy ROSSZAK (tisztetel a kivételnek). De mindenképp furcsák, és lefogadnám, hogy direkt a szerencsétlen játékos szivatására készültek. Érhetetlen nyomvonalon kanyarognak, hol rácsatlakoznak egy főútra, hol meg le. Van az egyik pályán egy olyan rész, ahol két épületen keresztül folytatódik az út, de erre igazából, csak azután lehet rájönni,

hogy már észveszejtve elrántottuk valamelyik irányba a kormányt, mert elsőre olyan mintha valamelyik irányba le kellene fordulni. Vagy egy erdőből kierünk egy építkezésre, majd utána egy parkolóba, hát nem is tudom. A látóhatár vége egy kicsit el van homályosítva, ezért csak nagyon közelről lehet észlelni a különféle objektumokat, itt főleg a papírvékonyosságú korlátokra gondolok. De hasonló szivatások az ugratók a szűk átjárók vagy a korlát nélküli hidak, amik kivétel nélkül egy nehezen bevehető kanyar vagy egy gyorsabb rész után jönnek, csak hogy jól beszopjunk őket. Ehhez jön még hozzá a

gyon nagy ívben, és valami hihetetlenül lassan nekiindulva. Ezt nem is érttem. Egy rally autónak épp a kanyarok utáni kigyorsításban kellene jeleskednie, ebben a programban pedig nagyon lassan indulnak el a járművek. Amivel nagyon sok másodpercet is vesztélhetünk. De vannak még egyéb bugok is a játékba. Nekimegyünk a vastagság nélküli korlátba "előlről", és nem tudunk lejönni, mert a kocsi beleeragad, vagy fennakadunk egy húszcentis cementszálakon. De volt már olyan is, hogy sikerül úgy becsúsznom egy fa és a korlát közé, hogy se, be se ki.

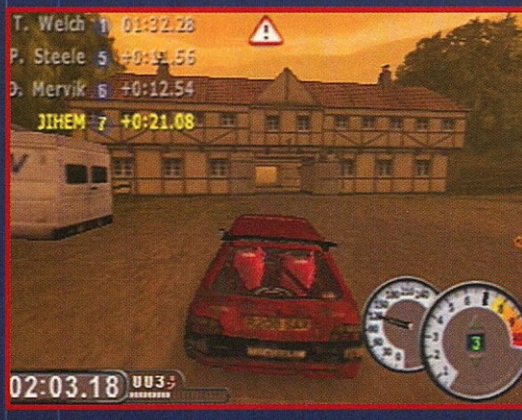
Remélem ebben az utolsó bekezdésben némileg sikerült rávilágítanom a program legnagyobb hibáira, amiktől garantáltan a falra fogtok



kaotikus irányítás. Az elején nagyon úgy nézett ki, hogy az analóg karos gyorsítást/fékezést nem lehet kikapcsolni, aztán (jóval) később rájöttem, hogy lehet a gombokkal is játszani csak épp a Háromszög a gáz (érdekes). Amúgy szerintem az analóg irányítást alapból felejtették el, nagyon gázos. A digitállal is nagyon csínján kell bánnotok, mert nagyon könnyű kipörögni, kicsúszni, nekem úgy tűnt hogy ahol más játékban még meg lehet fogni a kocsit, azzal a sebességgel itt már keresztbe állsz. Az pedig egyenlő az újrakezdéssel. El is mondom hogy miért. A kocsik nem képesek kanyarodni, illetve igen, de csak na-

mászni, és amiket egy kis odafigyeléssel mindenképp ki lehetett volna javítani.

CSIPI M LEE
Cspimlee@576.hu



RALLY CHAMPIONSHIP

CODEMASTERS/SCI

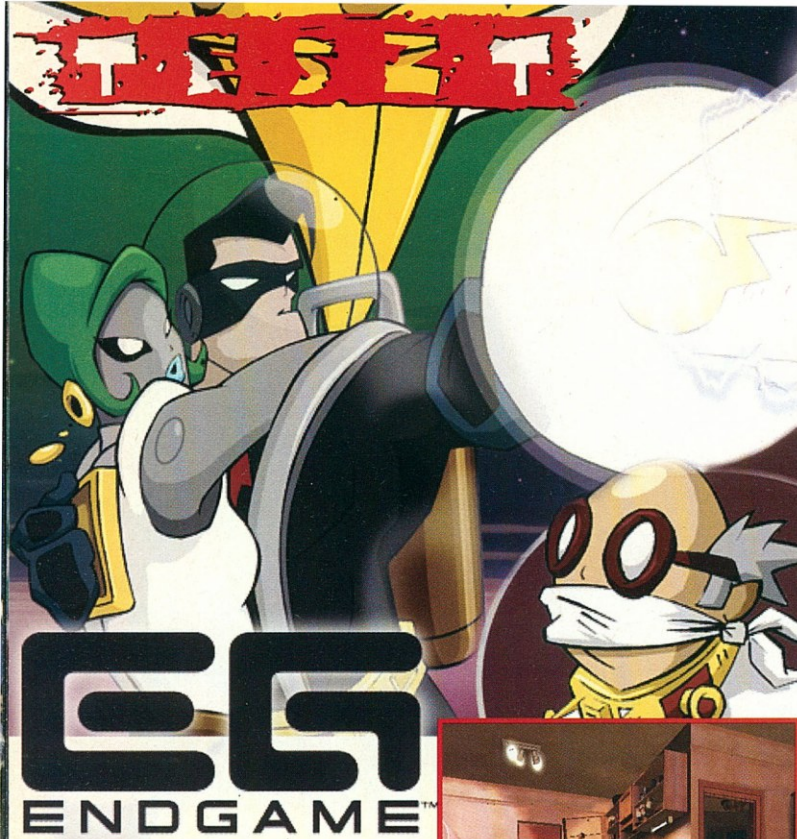
GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (STIK)
ANALÓG IRÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

RALLY
X KISIT ALAGSONY
A SÍNVONAL

6 pont

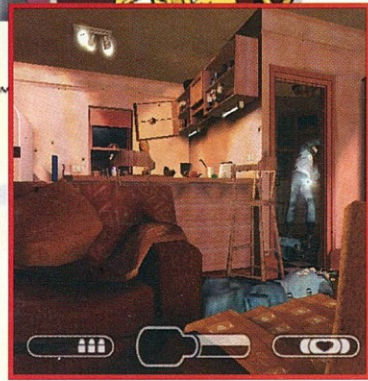




ENDGAME™

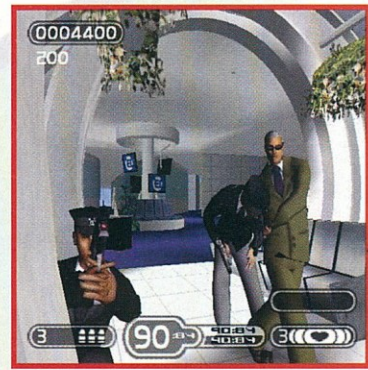
ZSARULESEN

2008. Október 14.-e, vasárnap. Silver hadnagy belépett a negyvenhetedik rendőrök kapuján, és miközben viszonzta az üdvözlő mosolyokat, és biccentéseket, megindult az alagsorba, ahol a tréningterem volt. A kiképzések zöme ezen a helyen folyt, a kezdőktől a profikig mindenkit meg lehetett találni ebben a minilabirintusban. Lőpályák, és gyakorlópályák tucaitjai várták a kikapcsolódásra, vagy tanulásra vágyókat, valamint egy-két virtuális kiképző programot is ki lehetett próbálni. Silver gyakran próbálkozott ezekkel a képzővel bevetésekkel, hiszen olyanok voltak, mintha a valóságban indult volna vadászni a várost rettegésben tartó bűnözőkre. Erre pedig szükség volt éppen úgy, mint a gyakorlásra, hiszen a budapesti rendőrállomány igencsak megcsappant az utóbbi években, amióta a Vállalat szinte minden országot az uralma alá vont, így Magyarországot is. Nem volt elég pénz a rend megtartására, és a multinacionális cég csak a termékeinek eladásával foglalkozott. A helyzet súlyos volt, de nem reménytelen. Silver, és társai tartották a frontot. Ebben nagy segítségnek bizonyultak a virtuális programok, amik közül a Time Crisis nevezetű volt a legismertebb. Nem egy tiszit köszönhetette az életét ennek a kiképzésnek. Silver is sokat tanult belőle, éppen ezért nagyon kíváncsi volt az új programra, ami a baljós Endgame feliratot viselte. A kezdés után röviddel már rá is jött, hogy ez nem egy független, és igényes alkotás, hanem a Vállalat féle tuca termék sorát gazdagítja. Egyszerű környezet, és az unalomig ismert játékmotort köszöntötte, valamint egy teljesen idióta fantaszikus aljáték, amitől majdnem befordult a sarokba, miközben fuldoklott a röhögéstől. Idegen lényc tucaitjai támadtak rá, miközben ő folyamatosan ritkította a sorait. Inkább a normál módot választotta gyorsan, de az sem volt sokkal felüdítőbb. Egy lakásban kezdett, aztán még a metróval is utazhatott egy kicsit, de valahogy az egész nagyon kopár, és egyszerű volt. A Vállalat látta a Time Crisis sikerét, és ezen fölbuzdulva egy totális másolatot küldött a rendőrsre. Persze bizonyos fókig még élvezhető is volt a dolog, de azért meg sem közelítette a korai elődöt. Semmi különlegest nem talált a gyakorlatozás alatt, és az életszerűségnek még csak szikráját sem tapasztalta. Igazából nem is várt sokkal többet, de azért a Vállalat nemtörődősége mindig megdöbbentette. Mindegy, hogy mi, és milyen, csak eladható legyen. Ez volt a szlogenjük. Silver abba is hagyta pár óra elteltével a gyakorlatozást, ugyanis ekkor járt le az időlimitje. A vele szembejövő rendőrök nem tudták, hogy miért vigyorog úgy, mint egy sültbolond...hőstünk azonban nem zavartatta magát. Szemei előtt még mindig ott lebegett



a kép, amint az idő leteltével virtuális világbeli alteregója hirtelen dob egy hátast, és a kép kimerevedik. Több volt, mint nevelés...

BÖJTÖS GÁBOR
bojtosgabor@freemail.hu



ENDGAME

EMPIRE

GRAFIKA.	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG.	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG.	ELMEGY
ZENE / HANG.	KÖZEPES
HANGULAT.	KÖZEPES

1 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (44KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
FÉNYPISZTOLY

✓ ANNYRE JELLEGETELEN
× ANNYRE JELLEGETELEN

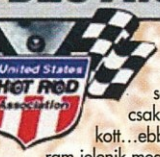
4.5 pont



MONSTER JAM

MAXIMUM DESTRUCTION™

A mikor behelyeztem a lemezt a gépembe, és elindult a bevezető filmet, komoly izgalmi állapot lett úrrá rajtam, hiszen a képernyőn azt láthattam, amint pár óriási terepjáró dühöng egy-egy arénában, és mindent szétszednek. Ez már csak jó lehet, gondoltam magamban...főleg, hogy az utóbbi időben semmi Destruction Derby fele program nem jelent meg. Gondolom, pont ezt a hiányosságot óhajtaná pótolni a Jam, több-kevesebb sikerrel. Az első tapasztalatom elég negatív volt, ugyanis voltam olyan szerencsés, hogy indításként egy mini-játékot választottam magamnak. Kijelöltem a Spider-Man nevű gépjármű csodát, és vártam, hogy mi fog következni a töltésképernyő után. Nagy megdöbbenésemre egyedül voltam egy kicsi pályán, és autókát zúghattam szét, de valami döbbenetes, hogy mennyire sz'r, folyamatosan változó kameránézettel. Valami itt nincs rendjén, mondtam, és addig erőltettem az agyam, míg végül megoldottam ezt a problémát is. A Select lenyomásával változtattam a nézetem, a Start segítségével pedig kiléptem a helyről, és inkább elindultam a Deathmatch módban. Na, ez már közelebb állt a szívemhez. Nem elég, hogy nem kellett foglalkoznom a nézetemmel, de immáron nem is voltam egyedül, megindult a hiri, amiben négyen gyilkoltuk egymást a járgányok, és a felszedhető fegyverek segítségével. Utóbbiból nincs sok, de azért fel lehet lenni egy-kettő, ha komolyan keresgél az ember. A gépi játékosok nem okoztak nagy rumlit, előbb-utóbb szépen elcsendesedtek. Túl sok intelligenciáról nem lehet beszélni velük kapcsolatban, de ezt már megszoktam annyira, hogy ne is nagyon foglalkozzak vele. A tömegpusztítás játékon kívül találhatóunk pénzügyi-igézős módot is, itt az nyer, aki a legtöbb lövét megszerzi, de versenyezhetünk is, ha akarunk, és a többi, és a többi. Amennyiben szezonban indulunk, a megnyert összegekből szervizelhetjük a kocskáinkat, vagyis vehetünk rá



mindenféle apróságot. Szóval láthatjátok ti is, hogy túl sok újdonságról nincs szó, csak a köntös a nem megszokott...ebben a stílusban kevés program jelenik meg. Ha jellemezni kellene a játékot, azt mondanám, hogy teljesen közepes. A grafikától nem lettem ugyan rosszul, de nem is tetszett igazán, éppen úgy, ahogy az irányítás sem, meg a zenék, és a hangok sem. Emiatt a hangulat is teljesen átlagos, mondhatnám azt is, hogy kicsit közönyös voltam iránta. A Monster Jam pontosan az a fajta program, ami itt van, kiadták, de igazából nem hiányzott senkinek, még amellet sem, hogy egy-két óráig el lehet vele tökörszni. Én megtettem ez utóbbit, de a továbbiakban nem tartok rá igényt.

BÖJTÖS GÁBOR
bojtosgabor@freemail.hu



MONSTER JAM - MAXIMUM DESTRUCTION

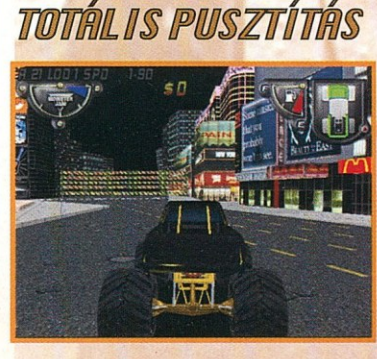
4KIDS ENTERTAINMENT

GRAFIKA.	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG.	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG.	ELMEGY
ZENE / HANG.	KÖZEPES
HANGULAT.	KÖZEPES

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (51KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ LEHET BENNE ZÜENL
× ANYÚG NEM LÁTOM SOK ÉRTELMEZ

5 pont



MORROWIND TIPPEK

Bár az irányítás egyszerű, és a töltőképernyőkön is láthatjuk a gombkiosztást, a biztonság kedvéért (és a funkciók tisztázása végett) fussunk át rajta még egyszer

■ Az analóg karokkal mozoghatunk, illetve nézelődhetünk a megszokott módon, ez további magyarázatot gondolom, nem igényel

■ "A" gomb – ezzel aktiválhatunk nagyjából mindent. Ajtónyitás, karakterek megszólítása, menüben a menüpontok kiválasztása, inventoryban az eszközök, ruhák használatba helyezése, hulák, ládák, hordók, zsákok átkutatása, egyszerűen mindig ezt nyomjuk, ha valamit valamilyen módon használni akarunk

■ "B" gomb – kilépés az ingame menübe. Ilyenkor a játék pause-olódik, vagyis nyugodtan kimehetünk hideg sörét, amíg eldöntjük, hogy a kék sapkát, vagy a szarvas sisakot akarjuk fejünkre helyezni. A menüben a bal és jobb gombokkal lépkedhetünk az inventory, map, magic és karakterlap (stats) módok között. A térképen az "A" gombbal válthatunk world illetve local módok között, a baloldali karral egy kurzor segítségével mozgathatjuk a térképet, majd az "X" gombbal ugorhatunk vissza az aktuális pozíciónkra. A magic lapon az "A" gombbal kiválaszthatjuk az alapértelmezett varázslatot (vagy varázstárgyat, tekercset), az "Y" gomb segítségével info-t kérhetünk az adott elemről. A cost/chance megmutatja, hogy hány magicka pontra van szükség az adott varázslathoz és mennyi az esélyünk annak sikerességére (százalékban). Az inventory hasonlóképpen működik, csak itt az "X" gombbal le is rakható a kiválasztott tárgy. A stats lapon láthatjuk karakterünk összes tulajdonságát a nevével kezdve egészen a hírnévig (reputation) és a fejére kitűzött vérdíjig (bounty). Az "Y" gomb szintén info-kat jelenít meg. A menüből a "B" gomb ismételt megnyomásával léphetünk ki.

■ "X" gomb – fegyver készenléte helyezése. Használni a jobb gombbal tudjuk.

■ "Y" gomb – varázslás "előkészítése". Ilyenkor hősünk előretartja kezeit, és a jobb gomb megnyomására elkezd a hókuszpozíciókat.

■ Fekete gomb – "rest" funkció. Ezzel pihenhetünk. Városok közelében általában tilos letáborozni, a vadonban meg veszélyes. Meg kell adnunk, hány órát szeretnénk aludni, de ha valami megzavar (pl. egy vérengző patkány) a pihenés megszakad, és harcolnunk kell.

■ Fehér gomb – "journal", azaz napló. Ez egy igen fontos funkció, ugyanis minden jelentős információ eltárolódik a naplóban, és egy idő után sűrűn használni is fogjuk, ha pl. napokkal azelőtt hallott neveket kell felidézni.

■ Jobb ravaszgomb – fegyver vagy varázslat használata. Ha épp egyik sincs beélesítve, a gomb semmit nem csinál.

■ Bal ravaszgomb – ugrás. No comment :)

■ START gomb – kilépés a főmenübe. Itt menthetünk/tölthetünk állást, kezdetünk új játékot, vagy állíthatjuk be a hang és az irányítás opcióit. Szintén itt kapcsolhatjuk ki/be a célkeresztet, a kontroller rezgését, az árnyékokat, feliratokat, stb.

■ BACK gomb – megegyezik a "B" gomb funkciójával.

■ Lopakodni a bal oldali kar benyomásával tudunk, lopáshoz melegen ajánlott :)

■ A jobb oldali kar benyomásával kapcsolhatjuk a nézetet (külső/belső)

■ Karaktergeneráláskor mindenre figyeljünk oda. A fajok eleve bizonyos jellemet támogatnak, és képességeik, adottságaik is merőben eltérőek. Varázsolni a high-elf faj a leginkább ajánlott, harcra az ork, nord redguard. A kaszt kiválasztásánál is nagyon fontos, hogy előre eldöntsük, milyen stílusban óhajtunk majd működni Morrowind földjén, ugyanis nem csak a harc és a hatalmas varázserő megfelelő eszközök az érvényesüléshez. Legalább ennyire lényeges a csillagjegy amiben karakterünk született. Mindnek megvannak az előnyei, jól fontoljuk meg, mire van igazán szükségünk.

■ A főmenüben bekapcsolhatjuk az "Always use best attack" funkciót, ami tulajdonképpen annyit jelent, hogy nem kell manuálisan kontrollálnunk harc közben a támadásos irányát. Ezt különben úgy tehetjük meg, hogy ütés/vágás közben a baloldali kart egy adott irányba mozdítjuk. Ez fontos, mert harc közben az adott fegyverre vonatkozó képesség így jobban fejlődik.

■ Ha csak tehetjük (és nem ellenkezik a karakterünk meggyőződésével) használjunk mágikus fegyvereket, pajzsokat, ruhákat. Ezeket meg is vásárolhatjuk, de a megfelelő eszközök felhasználásával (fegyver, a szükséges varázslat, és egy lélekkel "feltöltött" soul gem) akár meg is csinálhatjuk, de ha karakterünk mestere az enchant mágia, akár maga is elkészítheti saját mágikus tárgyait.

■ A fegyverek kopnak, sérülnek, minden komolyabb kaland után javíttassuk meg őket egy fegyverkovácsnál (armorer)

■ Ha ijjal terítettünk le valakit (vagy valamit), a nyilakat kiszedhetjük a tetemből

■ Szintén nem mindenki (többek között én magam sem) jön rá elsőre, de az íjat csak akkor használhatjuk, ha a nyilakat is magunkra "szereltük", azaz inventory módban "equip" paranccsal aktiváltuk

■ Megfelelő képességek nélkül sosem fogunk kedvező üzleteket kötni. A mercantile képesség viszont pont ezt a célt szolgálja. Segítségével az árusok nem fognak pófátlanul átverni, mert bizony alaptól ez a helyzet. Szintén segíthet a helyzetet, ha magas a reputation vagy erős a personality.

■ Minimális szinten alkudozni is lehet az árusokkal, de az említett képességek nélkül nem sok sikerrel

■ Egyetlen képességen is sok minden múlhat, ha sem a harcban, sem a mágiában nem jártas a karakterünk, tanítsuk meg zárat nyitni, és csak győzzük számolni a befolyó aranyakat és egyéb értékeket. Az ehhez szükséges képesség a "security".

■ Szégyen a futás, de (főleg az elején) hasznos... :)

■ Mindent nézzünk meg alaposan, mindenkitől kérdezzünk meg mindent (néha nem árt többször is)

■ Mielőtt harcba bonyolódunk, mérjük fel a helyzetet, nem biztos, hogy mindig a legrövidebb út a legjobb

■ Ha már harcra kerül a sor, és a karakterünk mágiahasználó, próbáljunk meg előre kidolgozott taktikák alapján néhány trükkös varázslattal előnybe kerülni. Például eresszünk az ellenségre egy megidézett mumust, aztán elesítsük be a berserket, és amint a megidézett segítők eltűnik a berserk hatása alatt rohanjuk le. Persze ez csak egyetlen példa volt a sok tízezer lehetőség közül, a taktikát mindenki a saját képességei szerint alakíthatja ki. De egy pillanatig se felejtjük el, hogy "többet ésszel mint erővel!" :)

■ Óvakodjunk a vámpiroktól! Legalábbis, ha nem akarunk mi is azokká válni... Ugyanis, amennyiben egy vámpír megharap, és nem találunk rá gyorsan gyógyírt, három nap múlva megtörténik az átváltozás. Ezután már csak nagyon kevesen akarnak velünk szóba állni, és nem mehetünk

többé a napfényre. Elvileg vámpírként is végigjártatható a történet, szóval akit vonz ez a mítosz, az belülről is átélheti a Morrowind készítőinek felfogásában. A vámpír témában találhatunk pár könyvet utazásaink során.

■ Értékeljük a könyveket! Szinte minden (ha nem minden) hasznos információt megtalálhatunk leírva is. Érdemes a jobb könyveket megtartani, de vannak olyanok is, amelyeknél már az első oldalnál jelzi a program, hogy karakterünk okosabb lett tőle, és valamelyik tulajdonságunk fejlődött.

■ A program sajnos nem figyel oda a különböző céh- illetve klán-tagságokkal járó korlátozásokra, így akár az összes céhbe beléphetünk, attól függetlenül, hogy azok esetleg háborúban állnak egymással. A céheken belül egyre feljebb juthatunk a ranglétrán, így egyre több kedvezményben, jutásban lehet részünk. A mage guild tagjai pl. használhatják a teleportot a többi mage guild között. A tolvaj céh tagjaként eltüntethetjük a fejünkre kitűzött vérdíjat, annak töredékéért, és így tovább, minden társaság kedvez a tagjainak, ahogy tud.

■ Minden varázslatot (főleg a sajátokat) próbáljunk ki kevésbé éles helyzetben, a vadonban állatokon

■ Ha csak lehet, fizessünk a különböző tárgyakkal, pl. a fegyverkereskedőnél hagyjuk ott a zsákmányolt vasakat, és abból vegyünk újat, vagy csak simán váltjuk pénzre, ugyanis az aranyat mindenhol elfogadják, és kerülhetünk olyan helyzetbe, hogy hirtelen valami drágát kell venni

■ Ha egy dungeon kifosztása közben megtelik az inventory, pakoljuk le a cuccot a kinyitátnál, inon utólag még elszállíthatjuk.

■ Az üres soul gem-ekbe magunk is zárhatunk lelkeket a megfelelő (soultrap) varázslat használatával. Nem minden soul zárható minden gem-be, de nem nehéz összekombinalni őket. Lélekvadászaton mindenképpen szörnyeket keressünk.

■ A skilleket nem csak használat közben fejleszthetjük. Rengeteg karakter "oktat" bizonyos dolgokat, ami annyit tesz, hogy pénzért cserébe fejleszti valamelyik képességünket. Sok pénzt spórolhatunk meg, ha egy guild tagjaként tanulunk egy másik tagtól.

■ Minden eszemert varázstárgy készítmény kombinációt próbáljunk ki, nagyon hasznos dolgokat lehet improvizálni (már akinek megvan rá az erőfőrrásai)

A sporteseményekhez kötődő sorozatjátékok kiadói és fejlesztői biztos olyan nehézségekkel találják szembe magukat, mint az ilyen játékokról publikáló cikkek. Hogy miért is? Szerintem egyértelmű: a játék az életben és a videogame konzolon is 99%-ban megegyezik az előző évvel. Semmi új szabály, semmi új pálya, maximum egy-két jelentéktelen átalakítás, mint például a Nürburg ringi aszfalt, ahol Montoya megcsúszva elkaszálta David C. mecijét is. Ilyenkor mit is tehet szegény játékkiaadó, pláne

rintem egyszerű lehetőség a pályák megismerésére, közelítőlegesen betanulásukra. A Single Player már a komolyabb versenyek kiindulási pontja. A Challenge Mode-ban a 11 csapat nevével jelzett feladatokat kell végrehajtanunk a siker érdekében. Sajnos a feladat kimerül egy "érd el a kijelölt helyezést, vagy éri célba a megadott időn belül" parancsban, amihez képest az előző rész challenge módja jóval nagyobb és használhatóbb kihívásokat adott. A Single Grand Prix-et választva egy szabadon választott pályára meh-

teünk, de már a rendes verseny beállításait használva. A Full Championship maga az eredeti versenysorozat, a Customban ugyanez, csak mi válogathatjuk össze a tetszőleges pályákat, és végül a Team Duel-ben az egy csapaton belüli pilóta rivalizálás ízébe kóstolhatunk bele (és revansot vehetünk Sumákeren Barichello-val). A főmenü EA Sports Cards-ja lényegében egy "Game progress", ahol szintén csapatokra bontva kapunk kártyákat a játékban elért különféle teljesítményeink díjazására. Például challenge-k teljesítése, versenyen elért helyezések, 20 pole pozíció, öt 16 körös verseny megnyerése. Ezek után már csak a négyféle multiplayer lehetőség jön, és kész. Ja igen, míg el nem felejttem, az Options-ban állítsátok át a sebesség kijelzést KPH-ra, mert ugyan PAL európai programot kaptam Martintól, de ennek ellenére a sebességet MPH-ban jelenítette meg...



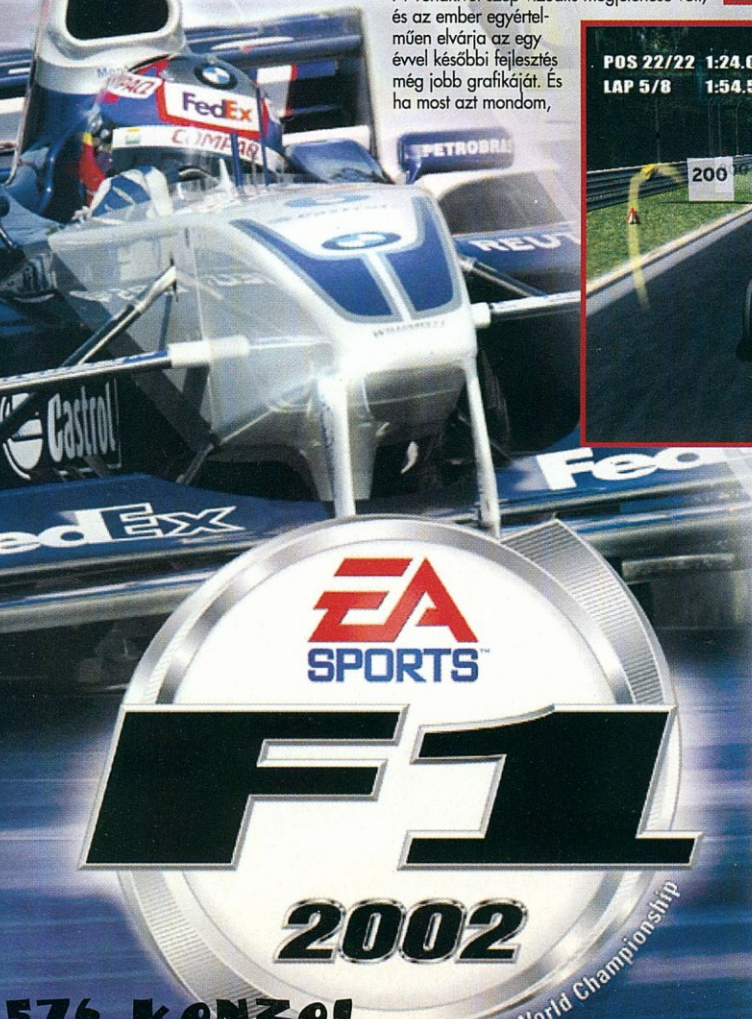
SZÁGULDÓ POLIGONCIRKUSZ.

letkező kondenzcsíkot, és benne maradni az áramlatban mindaddig, amíg a jobb oldalon látható kijelzőn a csík fel nem megy a lehető legmagasabb értékre, s ekkor egy határozott kormánymozdulattal kiöröhetünk ellenfelünk mögül.

akkor, ha kitartó munkával szinte egyeduralgódóvá vált a sportjátékok szegmensében? Először inkább jöjjen a tények ismertetése, és majd a végén levonom a megfelelő következtetéseket.

A program alaphangulatát elvileg az intro is befolyásolja, de jelen esetben ezt a feladatot nem fogja teljesíteni, szürke és egyhangú mivoltából fakadóan. Nem baj, hiszen mindenki tudja, hogy a játék a Forma 1 autóverseny idei évi szezonját hivatott elénk tárni. A menürendszerben tavaly óta nem sok változás történt, de gondolnom kell azokra is, akik esetleg mostanában juttattak a világ vezető konzoljához, és még nem láttak ilyen menüt... Aki nem akar valamiféle karriert kezdeni, az a Quick Race kiválasztásával egy arcade alapokra épülő versenysorozatban vehet részt, ahol a továbbjutás pontszám függő, és ami sze-

Mint szimulátorfil ember, igen nagy váromanással tekinttem az új F1 élébe. Először is a régi játéknak van egy hiányossága, mégpedig az, hogy a Driving Force kormányon nem kezelte sebességváltóként a hátsó feleket, ennél fogva automata váltóval kellett megmozdítani, ami viszont zabálta az üzemyangot és a gumit, és ez miatt ki kellett kapcsolnom mindkettő fogyasztás-kopását is - oda a szimuláció. A másik ok a régi F1 rendkívül szép vizuális megjelenése volt, és az ember egyértelműen elvárja az egy évvel későbbi fejlesztés még jobb grafikáját. És ha most azt mondom,



Visszont az ezzel járó effekt leginkább a Rumble Racing turbó effektjére hasonlít, szóval kétféle, hogy a valóságban is ilyen sebességgel és rázkódva tapasztalja meg a pilóta a kigyorsulást. A kerekek által felvert por és füst sajnos még mindig ocsmány, tíz tömör valahogy az egész. Ha valaki lesz oly elszánt, és esőversenyben is indul, az viszont egyetért velem abban, hogy ez a rész nem sok szidást érdemel. A kocsik szépen tükröződnek a tócsákban, és a vizes aszfalt sem annyira homogén, mint az volt a 2001-ben.

Az irányíthatóság maradt átlagban ugyanaz, leszámítva a lassúságot, és az ez miatt szinte teljesíthetetlen Monaco-i pályát. Aki nem rendelkezik kormányval, az ne is kísérletezzon a Simulation mód szerinti kezeléssel, maradjon szépen "normal"-ban. A nehézségi szint is korrekt, bár azt furcsálltam, hogy egy GP időmérő edzésen mögöttem Yoong és Fisichella lett a 2. és 3., míg szegény Coulthard kívül esett a 107%-on. Az AI is mintha butult volna, mert elég gyakran jöttek nekem különféle irányokból, ami azért az előző részre nem volt jellemző, talán ők is megcsínyteltek a sebesség optimalizálatlan grafikát. Szóval ez van, talán azért lett ilyen a játék, hogy az F1 2003-ban tudjanak megint újításokat felmutatni, és elmondhassuk, hogy az EA Sports mindig képes a fejlődésre. Számomra a legjobban játszható forma1-es szimuláció addig is megmarad az F1 2001.

nyen szerelők helyett egy ridge racer lány áll a kocsinál, hanem több "újítás" miatt is ez a véleményem.

A grafikát ugyan felturbózták olyan látványos effektakkal, mint az aszfalt fényes csillogása a nappal szemben (lásd GT3 aszfaltja), viszont a színeket is annyira élénkre vitték, mintha temperával lenne festve a táj. Tiszttára, mint a régi Need for Speed sorozatban! Ez persze szép minden, csak éppen abszolút nem valóságghú. A másik apróbb újdonság az, hogy időmérő edzésen az összes kocsit bent áll a boxokban. Természetesen a régi, már bejáratott grafikai elemek is maradtak, úgymint a kocsik és a sisak teljes environment mappingja, vagyis az autók abszolút valóságos időben tükrözi a környező tájat (mondjuk ez PS2-n már megszokott a majd 2 éves Moto GP óta), és a dinamikus fény-árnyék kezelést. A rázkódásokra ha felmegyünk, motion blur-os effekt (ez is nagyon élethű), és persze zöldül a kerék ha fűvet nyirunk autónkkal. Teljesen új dolog az előtűnk haladó kocsik szelárményének kihasználása, amivel igen nagy sebességkülönbségre is szert tehetünk pillanatok alatt. Ilyen esetben figyelni kell az elől haladó hátsó szárnyai élén ke-

F1 2002

EA SPORTS

GRAFIKA:	J6
JÁTSZHATÓSÁG:	J6
SZAVATÓSÁG:	J6
ZENE / HANG:	J6
HANGULAT:	J6

12 JÁTÉKOS
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (298KB)
ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)

✓ PÁR ÚJÍTÁS
× ÖSSZESEBEN A JÁTÉK KISSÉ ROMLOTT ÉS EGYSZERŰSÖDÖTT A ZOOHEZ KÉPEST

8 pont

A helikopter nagy találmány, az biztos. Igaz, felhasználása igazán csak a katonai hadviselésben kap teret, mert a civil életben nem képviselteti magát annyira, mint merevszárnyú rokonai, a repülőgépek. Ez érthető is, hiszen felépítéséből adódóan inkább a lassú és precíz manőverekben van otthon, és a polgári repülésnek erre nincs sok szüksége, mivel ott a lényeg a nagy terhek igen gyors célbajuttatásán van. Jó tudom, van tűzoltó meg mentőhelikopter is, amiket feldolgoztak például a City Crisis c. játékban is, de az égen összehasonlíthatatlanul több repülőgépet lehet megfigyelni, mint a néha kávédarálónak csúfolt rotoros alkalmatlanságokat. Katonai szempontból is kitérnek a két technika közti különbség, mert amíg a gépek általában bombáznak és elfogó vadászosdit játszanak, addig a helikopter inkább rejtve marad, szépen kényelmesen felméri a terepet, és lesből támad, ha van erre mód. Néha azonban elkerülhetetlen a közelharc, amiben a legtöbb gép meg-

lehetősen veszélyes ellenfél tekintetbe véve a pilótafülke alá felszerelt gépágyút. A leghíresebb helikopter minden bizonnyal a régi kor moziját felidéző Kék Villám volt, és sok fiatal képzeletét mozgatta meg a pilóta Roy Schneider (ha jól emlékszem) sisakjával direkt összekötetésben álló tűzvezérlő rendszer. Természetesen ez a legtöbb mai harci gépen alapfelszereltség, de nosztalgizálni mindig jó.

A Fireblade lényegében egy anti-terrorista katonai csoportot jelent a játékban, kik legfőbb ellensége az UES, vagyis az Egyesült Keleti Államok. Szegény keleti blokkot nem tudom, hogy miért tekintik még mindig ellenségnek, bár az is igaz, hogy a háborúskodás mindig az elégedetlenségből születik (lásd világgazdasági válság), és egy éhező sokgyermekes családapa szívesen fog Kalasnyikovot, hogy jól lemészárolja a szomszédját egy kis haszon reményében. Egy népjóleti államban a 3 kocsival rendelkező manager tuti, hogy nem forgat ilyet a fejében, és mivel a jólét elpuhít, így egy éhes gyári munkás VS vasalt inges manager csatája csak egyféleképpen végződhet. Oh, nem politizálok, mielőtt valaki még azt gondolná, csak ismertem a tényeket, mivel alapvetően egy háborús játékot kívánok bemutatni a mélyen fizetett publikumnak. Szóval, az emlegetett terroristák nagy (bálsój) háborúra készülnek a hirszerzés szerez, vagyis itt az ideje a Fireblade mozgósításának is. Ez



már csak azért is időszzerű, mivel az elég jól elkészített intróban éppen egy ellenséges helikopter lő ki pár rakétát egy Fireblade kommunikációs állomásra, majd az egyik felszálló hazai gépre is. A másik éppen hogy el tud menekülni (egy géptől nem tudom, mit fél, felesleges a defenzív hozzáállás), de természetesen győzedelmeskedik az agresszor felett, mivel az hirtelen felrobban valamitől, mikor szembekerülnek egymással.

A játék (nem csak) engem kísértetiesen emlékeztetett a PSX-es idők Soviet Strike és Nuclear Strike című, valóban igényes helikopteres játékaira az első repüléstől fogva. Talán a legfőbb párhuzam a kilőtt járművekből és épületekből felszedhető rakéta- és üzemanyag utánpótlás, valamint élet (ott azt hiszem páncél volt). Természetesen nem egy az egyben a régi játék köszön vissza, mert itt a négy féle kameraállás közt akad egy belső nézeti is (elég spártai a pilótafülke, nem?), és a látóterünk nincs a régi gép képességei miatti 45 fokra korlátozva. Sajnálatosan nem látunk el nagyon messzire, mivel ebben megakadályozza pilótánkat a programozói tudás hiányát jótékonyan eltaró kód. De ne menjünk ennyire előre, egyelőre még itt a kezdő menü, ahol semmi érdekes nincs az égyvilágon. Egyetlen harci tevékenység áll a rendelkezésünkre csupán,

Mivel Martin szereti, ha "alattvalói" (bár én Mírmurr kapitány vagyok) irnak a kezeléssel, így most következzen egy kis gyors tréning.

A missziók célját mindig elmondják a töltés alatt, de játék közben is kapunk instrukciókat, amik a Start lenyomásával bármikor visszanezhetők. Ugyanitt lehet tanulmányozni a térképet is, ha valaki nem tudja, merre is kell mennie a következő célponthoz. Kezdetkor a jobb kar tekergetésével szállunk fel, és gyakorlasképpen fel kell szednünk a három pontosan ott vannak a bázis bejárata felőli oldalon. Ha megvannak, a kiképzőnk szól, hogy randizzunk vele délnyugati irányban (SW), őt a kék szín jelenti. Elvisz minket egy kis lögyakorlatra, ami első körben az automata célkeresés gépágyú kezelését jelenti. Nem bonyolult, egy X jel a célkeresztje, és az R1 működteti. Ezután a hagyományos rakéták kilövése következik célpontra, célozni pedig vagy a gép helyzetével (kék kör közepén, ha van valami a célban, akkor pirosra vált), vagy pedig az L1 zoomolható rendszerrel tehetünk meg, ami persze működik a gépágyúra is. Érdekes, hogy a nézőpont változtatásával (Select gomb) máshova kerül a kék célzópont, pedig a gép helyzete nem változott!

Ha sikerrel teljesítettük az eddigi feladatokat, jöhet az irányított rakéták tesztje. Mint az közismert, ezek az úgynevezett "lődd ki és felejtse el" kategóriába tartoznak, tehát a cél kijelölése után csak L2, és lehet is mással foglalkozni. Hogy megkülönböztethető legyen a gépágyútól, a rakéta keresztje négyszög alakzat, valamint az X-szel lehet válogatni a hatótávon belüli célpontok között. A fedélzeti számítógép szól, ha fogy a rakétánk vagy kiürült, hagyományosnál ha jól emlékszem 4, míg az utóbbinál 1 az első figyelmeztetés oka. A következő gyakorlatban a legjobb dologot sajátíthatjuk el az újdonságok közül, mégpedig a lopakodást. A Négyzet lenyomásával gépünk lopakodó állapotba kerül, ami kevesebb motorzajt, félig áttetszőséget,



FIREBLADE



MAGASRA SZÁLL A HELIKOFFER VELÜNK...

a négy hadjárat összesen 18 küldetéssel. Ne fanyalagjatosk, mert a küldetések (hasonlóan a Strike-okhoz) igen hosszú és néha szenvedős játékmenetet kínálnak a végső győzelemig. Checkpoint sehol, és például az első rész végső küldetését időre kell megcsinálni (mennyire utálok az időlimites dolgokat, ilyenkor képtelen vagyok élvezni a játékot). Hogy valamennyire meghosszabbítsák a szavatosságot, minden misszió végén értékelést kapunk különféle medálokkal, hogy legyen cél újrajátszani ha az ember maximalista.

a fegyverek részleges módosulását és kisebb sebességlimitet engedélyez számunkra. Ilyenkor nem látunk bennünket a járművek, viszont az emberek igen, aminek a veszélyét a felső radar alatt megjelenő sárga csik jelzi számunkra. Ha a két vonal vége eléri a piros szint, felfedeztek minket, ami legtöbb esetben igen vesz-

élyes. Szerencsére lopakodó módban a gépjárműt felváltja egy távcsőves mes-terlövész eszköz, amivel nagy távolságból is kilőhetők a kíváncsi egyedek. A másik fegyverünk pedig egy EMP (Elektro Magnetic Pulse) találmány, amivel kitűnően megbénítható bármilyen jármű. A két fegyver az R1 és L1 gombokkal aktiválható, és természetesen itt is működik a zoom nagyítási funkció. A gyakorlásban ezekkel 4 bábút kell értelmetlenül tenni, és két autót leEMP-zni a móka kedvéért. Ezzel vége is a gyakorlásnak, de én még megemlítem a Háromszöget, ami a külön üzemyananggal működő turbó módot kapcsolja be, és a Kört, ami pedig az infravörös hőérzekeket fogja vizuális munkára. Ennyi bőven elég is lesz a leendő anti-terrorista játékosoknak. Eszembe jutott, milyen is lehet egyszer terroristaként végigharcolni egy ilyen játékot, amolyan GTA3 bűnözői szinten? (Ezt valószínűleg soha nem fogom megtudni, mert

gun-nal kilövöldöztem közelről a járműveket is. Hagyományos módra csak akkor kapcsoltam vissza, mikor már nem volt veszély, vagy használni akartam az irányított rakétáimat. Érdemes mindent külön, amit csak tudunk, mert mint írtam, sok ammo van különféle autók és objektumokba rejtve. Remélem, az adott kontroller konfiguráció fekszik majd mindenkinek, mert egyszerűen nem találtam másik verziót vagy átdefiniálási lehetőséget sehol.



amíg mondjuk a Náci birodalmat győzelemre vihetjük egy stratégiai programban, vannak még tabu témák szép számmal a játékgyártók és kiadók számára, pláne a WTC eset óta...)

A game kezelése abszolút nem nehéz, bár nekem adódtak gondok, mikor a zoom lenyomva tartása mellett akartam használni az elektromágneses hullámfegyvert, mert mindig lecsúszott az ujjam felül, mire a zoom kikapcsolt. A helikopter jól irányítható, igaz, ilyen sebesség mellett nem lesz szükség gyors felekre. Arra viszont vigyázzatok, hogy belső nézetből a zoom-os célzás kissé lassú és nehézkes, míg külső kameraállásból jóval gyorsabb és nagyobb teret is képes befogni. A lopakodó módra se bizzuk rá az életünket, ugyanis az jó, hogy nem lát minket az ellenség, viszont ha kieresztünk egy rakétát, akkor azonnal tüzelni kezdenek az indítás helyére. Az a lényeg, hogy ha rakétázzunk, sose maradjunk egy helyben, oldalazzunk egy kicsit odébb, és akkor nem lesz baj. Én azt a taktikát követtem, hogy lopakodva IR módban felderítettem a katonákat, majd szépen lezsedve őket a snipert

azokat, de a ránagyításkor azért látszanak a kisebb hiányosságok. Ilyen sebességű játékban pedig a gép bármikor kidobja a 15-20millió poligont is, ezért nem értem, mit spóroltak a programozók. A textúrák sem a nagyfelbontásúak közül valók, és nem tudom, hogy a fejlesztőcsapat volt-e lusta, vagy egyszerűen ennyire tellett csak a tudásukból. Még egyszer mondom, a játék jó meg minden, csak éppen megint valami visszafogott programozás-technikával állunk szemben, ami rögvést felülnek például egy Ace Kombát 4 mellett. Szerencsére mindennek van külön árnyéka (nem valós), mert az a másik amit nem bírok, ha valami nem rendelkezik legalább egy folttal a földön. A játék hangulata viszont igen kellemes, és ezért is bánkodik a picit tucaigráfika miatt. Például a bázisokon van élet, katonák masíroznak



vagy ácsorognak, dumálnak vagy unalmukban játszanak a fegyverükkel. A helikopterek kavarják maguk alatt a port és a vizet (a füstre nincs hatással a rotor érdekes módon), és egyes autók kerekei nyomán is száll fel egy kicsi a levegőbe. De nem csak harcosokkal találkoztam ám! Mikor először vettem észre, azt hittem, hogy azok az egyszerre mozgó fehér pontok is katonák, majd közelebb érve kibontakozott egy eredeti birka-csorda! Komolyan, a mozgató algoritmus pedig teljesen jó, véletlenszerű, de mégis együtt maradó állatokat terelget a helyes irányba. A birka nem éppen ellenség, de remélem nem ábrándul ki belőlem sok olvasó ha bevallom, bizony leteszteltem rajtuk is a géppuskát és rakétát. Tudom, hogy ezzel a

rat, hogy jót robbanjon. Igen ám, de a játék külön kezelte a tartályt a vonatával, és a lövéseim nyomán a lyukakon először csak a gázolaj kezdett folyni belőle, majd persze felrobbant a sokadik lövésre, de a kamion eleje megmaradt. Kutatok az emlékeimben, hogy mivel tudnám még ecsetelni a játék remek határait, de nem lenne elég a két oldal rá. Az én kedvenceim az első hadjáratból mindenképpen a táborok, amiknél az ember távolról lopakodva kilóvi a légvédelmi egységeket, majd odarepül, és a gépfegyver folyamatos működtetése közben derűsen figyeli a futkározó katonákat, égő és robbanó járművek, valamint a földön maradó színes vagy elszennyezett hullák látványából alkotott kompozíciókat.

Természetesen a lényeg abszolút nem ezen a transzirozáson van! Sőt, a missziók inkább serkentenek a taktikus gondolkodásra, mint az esztelen lövöldözésre. Vannak támadó és más feladatok (például deszant egység lopakodva célhoz juttatása majd védelme), van, hogy egy falut kell megvédeni a megszálló ellenségtől, és ez még mind csak az első küldetésekből! A meglepi dolgokat nem lövöm



leltem már a sátáné, de képtelen voltam megállni! Ugyanígy jártak a pár küldetéssel odébb rossz helyre születő tehének, és a semmiről sem tehető madárjai is. A békés állatok tömeges irtása mellett ezenkívül retorzió nélkül lelehető saját ember is, és ha úgy vesszük ez az élethűséget szolgálja (nem a büntetlenség), mert sok programban a bajtársak a saját fegyverre eléggé immunisak tudnak lenni. Ha valaki még nem borzadt el, akkor elmesélem a katonák halálát is, mert nem csak animál valamit és elesik, hanem szó szerint keze lába leszakad egy jól irányzott lövéstől! A vér viszont már nem olyan jó, kis apró körökből áll, gondolom a particle (részecske) animáció miatt döntöttek így, hogy folyadék szerű hatást érjenek el. Végül is sikerült, mert egy őrtoronyban meglőtt fickó után (tisztá MOH) szépen folytak a földre a korongok. Jaj, ne legyetek már olyanok, mit borzadtok, ez csak játék! Rádasképpen még a fák is kilőhetők, vagyis felgyújthatók, bár nincs semmi átmenet a lombkorona és a csupasz kiégett törzs között. A felgyújtásról jut eszembe, hogy ez is teljesen korrektül működik. Ha felgyullad egy doboz, a tűz átterjedhet a mellette álló őrtoronyra vagy sátorra is! Nem vagyok egy piromán alkat, csak ilyet sem látni még sok játékban. Egy táborban pedig felűnt egy üzemanyagszállító kamion, s gondoltam belelövök pá-

most le, és bár kevésnek tűnik a missziók száma, a játék nem fog hamar kikerülni a gépből ha szeretik az ilyen jellegű háborúsdit!

Dzson



FIRE BLADE

MIDWAY

GRAFIKA:	JÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS

MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (93KB)

ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL STICK)

✓ ELÉG HANGULATOS

× MINTHA NEM LETT VOLNA

DEJÜK BEFEJEZNI A GRAFIKÁT

9

pont

A Legion: Legend of Excalibur című játékkal ha jól emlékszem valamikor másfél éve találkoztam, amikor gyönyörű képek láttak napvilágot róla a neten. Fantaszifikus harci jelenetek, hihetetlenek tűnő csaták, és leírhatatlan minőségű illusztrációk hirdették fenn az érkező stufot. Ebből aztán arra is lehetett következtetni, hogy egy olyan kimagasló játékot kapunk majd kézhez, mely maximálisan kihasználja majd a PS2 tudását. Jöttek a hírek is, miszerint a játék a Diablo által megteremtett RPG stílust fogja követni – ezzel még jobban beizgultam az anyagra! Aztán bekövetkezett az, ami ilyenkor történi szokott: a csalódás! Még hozzá nagy! Élőben ugyanis már nyoma sem volt azoknak a csodálatos képeknek, melyekről már tudom, hogy csak előre "kozmetikázott" grafikák voltak, maga a játék sem kimagasló, csak egy közepes Diablon vagy Baldur's Gate klónja, és nemhogy a PS2 erejét, de még a PS1-ét sem használja ki a játék,

itt lenne az ideje, hogy a Sony felezzem, mert a konkurencia nagyon erős lesz (sőt már most is erős), gondolok itt az Xboxra és a GameCube-ra. Talán ha kicsit megszorogatják a Sony-t jobban fog figyelni, hogy ne jelenhessen meg minden hulladék a PS2-re. Bár a cég nyeregben van és nyereséges, tehát a jelek nem túl biztatók, de optimista vagyok.

feleket, tuningolom a karakteremet. Mindezt tetézte az Options menü tartalma. A szokásos beállításokon túl ugyanis most kihasználva a DVD kapacitását némi háttér infót is elhelyeztek a lemezen. A DVD Content pont alatt megnézhetünk ez előzetest a Legionból, vagy összefoglalót a programozó 7 Studios csapatáról, sőt még Arthur király legendájával is jobban megismerkedhetünk. Végül pedig a hamarosan érkező játékokról is nézhetünk egy videót. Ez tetszett, most nézzük a játékot. A legelső dolog, ami szíven ütött a többjátékos mód hiánya. Az ilyen stílusú anyagok sava-borsa a kétjátékos módban rejlik. Ezért volt számomra meghatározó élmény a Diablo, de a Baldur's Gate is, mind a kettőt a haverral vittük végig. Itt viszont hiányzik, de nagyon, két ok miatt is. Az

KALANDOK

Természetesen a játék követi Arthur nevésebb tetteit és cselekedeteit. A történetet pályákra osztották, melyek mindegyikén küldetéseket kapunk, rendszerint Merlinről. Nem kell igazán fantáziadús missziókra gondolni. A szokásos elcsépelte mentsd meg, öld meg, véd meg feladatokat kapjuk. Erdekesebb alfeladatok ugyan akadnak, de ezek száma nem megfelelő és nem is igazán élvezetesek. Az igazi hiba a játszhatóságban keresendő. A programozók elemei hibákkal tüzdeltek tele a programot. Először is megfedekeztek arról, hogy Arthur egy legendás és ami a legfontosabb EROS harcoss, mely a játékból nem tükröződik. Bár ha úgy vesszük főhősünk sokkal erősebb, mint bárki a játékban, ezért a készítők orosz módszerrel próbálták ellensúlyozni a főhős erejét, azaz tizenötösörös túlerőt küldenek ránk szinte mindig. Egyenként még le lehet őket verni, de így egyszerre sanszatalanok vagyunk ellenük. Aztán a másik probléma az ellenfeleink egyensúlyában keresendő, mely nagyban meggy-

LEGION

THE LEGEND OF EXCALIBUR

HA EZT ARTHUR LÁTNÁ...

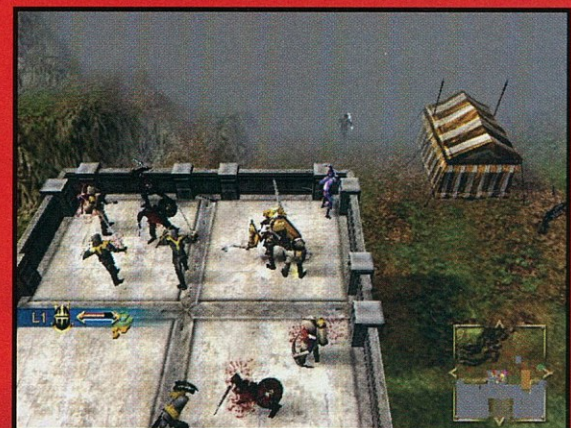
ARTHUR KIRÁLY LEGENDÁJA

Visszakanyarodva azonban a Legionra, mint látható nem voltam megelégedve vele, pedig az előjelek biztatóak voltak és nemcsak a netes képek miatt. Maga a téma ugyanis nagyon hálás, hisz az angol mitológia legismertebb történetéről van szó.

Arthur királyválasásának történetét, a nagy varázsló Merlin szerepét, illetve a legendás Excalibur kard erejét már rengeteg film, könyv vagy játék megörökítette. Egy ilyen mitológiai téma egyszerű alap egy RPG játéknak és tudták ezt a Legion készítői is, mikor nekivágtak a programozásnak. A téma hálás volt, a stílus amelyben meg kívánták ezt valósítani úgyis zintén, hisz a Diablo és a Baldur's Gate által képviselt "harcos" RPG-k számomra mindig is szimpatikusak és élvezetesek voltak. Am a megvalósításba bakisúshatott, hisz egy átlagosnál nehezebb, idegesítő és rendkívül közepes anyagot tudtak csak összehozni tele hibákkal. Pedig az elején még a menü biztató, hisz nagyon designos, a képeivel és a stílusával a Diablora emlékeztet. Az izgalom a tetőfokára hágott bennem, már láttam is magam előtt, ahogy hosszú órákon át kaszabolni fogom az ellen-

első, hogy sokkal hangulatosabb egy mást segítve-kiegészítve nyomni az ilyen stufokat, mint egyedül. A másik ok, hogy baromi nehéz az anyag. Gondoljatok bele, tők ász lenne egy olyan felosztás, hogy egyikünk megy Arthurral, míg a másik Merlinnel vagy a kerekasztal valamelyik lovagjával. Persze értem én miért hiányzik a kétjátékos mód, hisz a Legion túlságosan történetorientált. Ez azt jelenti, hogy a készítők nagyobb hangsúlyt fektettek a sztoriba és annak elmesélésébe, mint az az ilyen játékoknál megszokott. Ugye a Diablonban meg a BG-ben szerencsére csak annyi történet volt, amennyi még feltétlenül szükséges, nem vitték túlzásba a dolgot.

Ez jó, mert szerintem az RPG-eket kétféle kell választani. A Diablo és társai inkább a harcra és emberük minél nagyobb fejlesztéséből áll és a sztori nem játszik akkora szerepet. A másik a Final Fantasy típusú japán RPG, ahol a történet a legfontosabb szempont, és nem csak maga a sztori a fontos, hanem az előadásmódja is, tehát, hogy milyen ritmusban és perspektívából ismerjük meg a történetet. Ha egy Diablo stílusú játékban túlzásba viszik a történetet és erőltetik azt a harc helyett, azt megszenvedni mind a játékmennet, mind a hangulat. Ne keverjük a szezonat a fozonnal, meg ezt a két stílust sem, vagy ha már igen, akkor tegyük ezt színvonalasan és jól. Főleg akkor kiakasztó ez, ha maga a sztoriira nem is fektetnek nagy energiát és csak felületesen és érzelmi hatások nélkül ismerjük meg, mint itt a Legionban. Vagy fektessenek nagyobb energiát a sztoriba, vagy dobják az ötletet és dolgozzák ki inkább a harci rendszert és pályákat illetve küldetéseket. Egy tipikus példa a banális dolgokra melyeket a Legion elénk tár: sétálgatunk az elején a táborban. A Stonehenge közepén ott virít az Excalibur. Megközelítjük, de Merlin szerint még nem állunk készen arra, hogy miénk legyen a kard. Eltelik 2 perc (a játék története szerint kb. 15) a tábor megtámadják és felégetik. Odabattogunk Merlin tanácsára a kardhoz és hopp, már készen is állunk, hogy megszerezzük. Mi az? 15 perc alatt ennyit fejlődünk? És ez csak egy példa a számtalan hülyeség közül.



ha történetesen arra jelent volna meg. Lehet, hogy sületlenségnek hathat a gondolat, de úgy érzem manapság, mintha a PS2-es játékoknál a PS1-es részt programoznák, majd ráhúznának egy pixelelmosást, aztán ráteszik egy DVD-re és mehet is a boltba. Nem hiszem, hogy a gép tudna keveset, hanem egyszerűen nem használják ki igazán a lehetőségeket, és az ötleteknek is egyre inkább a híján vannak. Eme Legion: LOF is példázza azt a manapság eluralkodó trendet, melynek eredménye, hogy a sok közepes szintű alkotás miatt a PS2 játékok minősége erősen esik. Nem beszélve arról, hogy az túrlémenlenül várt nagy címek meg sorra mérhetetlen csalódást okoznak. Pedig





problémákat fog okozni. Nem szeretem, mikor egyenlőtlen feltételeket támasztanak velünk játékosokkal szemben. Ha már a fejlődésnél tartottunk ejtsünk pár szót erről is.

KEZELÉS ÉS FEJLŐDÉS

Tehát szintet lépünk, de küldetések előtt is kaphatunk pluszokat, gondolok itt a varázslatokra, például a summonokra. Ezzel különféle lényeket hívhatunk elő, melyek pusztító támadást mérnek az ellenfelekre és olykor a környező tájra is. A Négyzet és az X egyszerre történő lenyomásával hívhatjuk elő őket. Majd újakat is kapunk az újabb küldetésekben. Ezzel kapcsolatban meg kell említenem a játékban két legfontosabb kijelzőt, melyet a képernyő bal oldalán láthattok. A piros csík a HP-t jelöli, ez gondolom nem szorul bővebb magyarázatra. Ellenben a kék stamina csík igen. Stamina kell ugyanis a summonok előhíváshoz, sőt a speciális mozgásokhoz is (símán ütmi az X-szel, mozgásokat használni a Négyzetet tudunk). Szerencsére a stamina folyamatosan töltődik, de szükség is lesz rá! Az Arthurt jelképező ikon mellett láthatjuk az L1 gomb ikonját. Ha egyszerűen csak lenyomjuk, akkor követésre szólíthatjuk fel a szövetséges katonákat. A küldetések során ugyanis találhatunk barátokat is, ezekkel ha találkozunk és megmentjük őket mellénk állnak és velünk fognak harcolni. Ha hosszan nyomjuk az L1-et, akkor egy kicsi menüt hozhatunk elő. Itt a támadás erejét (Attack) a summonhasználatot, a védekezés mértékét (Guard), és menekülést lehet beállítani (Flee). A barátokról eszembe is jutott egy újabb gondolat a térképről, melyet a Selecttel lehet előhozni. Itt a sárga pontok a barátaink, a pirosak pedig ellentelk. Néha fehérét is láthatasz, ezek a civileket jelölik. Némely barátira illetve a civilekre érdemes vigyázni, ugyanis elhalálozásuk gyakran büntetéssel, azaz a küldetés újra kezdésével jár. A missziók egyébként kétféle bonthatók,

a kötelezően megoldandó elsődleges (Primary) és a nem annyira fontos másodlagos (Secondary) feladatokra. Érdemes a másodlagosakat is megcsinálni, hisz jutalom járhat értük. Egyébként a térképen X-et nyomva feltűnik a küldetések listája is. A helyszíneken néha előjön kétfajta nyíl: piros és sárga. A piros ellenfeleink, a sárga barátaink helyzetét jelöli. Érdemes jól átkutatni, ugyanis gyakran lehet rejtett tárgyakat vagy egyéb teljesítménynövelő bónuszokat találni. Erről jut eszembe, hogy Arthurnak többféle cuccot is feladhatunk. Lehet a fejére (Head), nyakára (Neck), kezére (Hand), derekára (Waist) újabb felszereléseket aggatni. A menüknben (Start) a jobb oldalon láthatok



színes gömböket. Ezek a különböző elemmentális hatások elleni védelmet mutatják. Alatta pénzünk látható, később vehetünk magunknak dolgokat. Azt hiszem csak egy gombról nem szóltam a Kőről, mellyel védekezhetünk, ennek fontos szerepe van ha nem akarunk idejekorán meghalni.

ÉRTÉKELÉS

Szerintem a Legion készítői nagyon hanyagul kezeltek a témát és ezért játékuk igen gyengén szerepel. Lehetett volna ennél sokkal jobb is, a lehetőség adott volt rá, de nem éltek vele. A hanyagság és a felületesség leszűrhető a grafikán is. Ritka az ilyen kidolgozatlan, már-már csúnya játék. A terepek elnagyoltak és fantáziátlanok. A szereplők kevés poligonból állnak és ne-

veszégesen néznek ki. Mindezt a szegényes tájat sűrű ködbe burkolták. Nem is értem miért volt szükség erre a "poligon-megtakarító" effektre. Hol van a Baldu's Gate-ben látott gyönyörű grafika? Az elképesztő effekték? A Legion jóval kopottabban kinéző PS2-es játék. Az oka lustaság semmi több. Van egy-két szebb effekt, például ahogy az eső esik, de ezek száma és szépsége messze elmarad a várttól. Jót nevettem a hangoktól, főleg a szinkronon. A színészek ugyanis mintha poénkodni akartak volna, olyan lejtéssel mondják a szöveget, hogy az neveléses. Aztán a betárolt ütések nem kísérik effekt, legalábbis amikor mi ütünk. Mégis, nem ezek azok a hibák, amik miatt kiakadtam az anyagra, hanem a fentebb említett játszhatósági butaságon. Pedig kár volt ezt a jónak ígérkező témát elrontani. Csak és kizárólag megszállott Diablo és BG rajongóknak ajánlom, de nekik is csak vigyázva, mert könnyen csalódás érheti őket!

Veres Miki



LEGION: LEGEND OF EXCALIBUR

MIDWAY

GRAFIKA: SRALMAS
JÁTSZHATÓSÁG: SRALMAS
SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HIANGULAT: ELMEGY

1 JÁTÉKOS

MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (8MB)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ MEGA A TÉMA NAGYSZERŰ
 EGY-KÉT KÜLDETÉS ÖTLETES
 X KIAKASZTÓ JÁTSZHATAT-
 LANSÁG, GYENGE GRAFIKA, NINC
 KÉTJÁTÉKOS MÓD

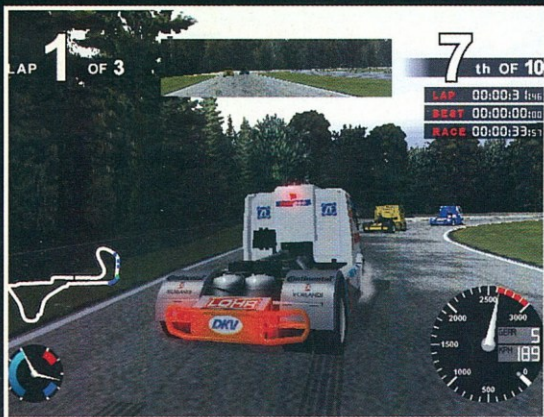
4.5 pont

TESTZT SUPER TRUCKS

SIZE DOES MATTER.

Az emberek valamiért kedvelik a száguldást (jómagam is...). El eléggé nyilvánvaló, ha megnézzük, hogy hányféle versenyt rendeznek világszerte, és azt, hogy mennyien nézik ezeket. Amennyiben ez még nem lenne elég, érdemes megtekinteni a videojátékok történelmének minden állomását napjainkig, így megláthatjuk, hogy szinte mindenből csináltak már versenyt, talán csak toloszékkel nem. Illetve van még egy kiaknázatlan terület, és ez a kamionoké. A SEGA ugyan próbálkozott egy arkádjátékkal (Eighteen Wheeler), de az nem is annyira normál verseny volt. A Jester úgy látszik, azt gondolta, hogy kitölti ezt az űrt, és megörvendeztet egy ilyen jellegű programmal. Így készíthették el az ST-t, amiből korábban már láttam egy bemutató videót. Már akkor teljesen ráizgultam a stuffra, és alig vártam, hogy végre megjelenjen. És láss csodát, végre kijött, és ki kapta meg tesztelésre az anyagot? Naná, hogy

szemben. Itt van egy időlimit is, aminek nem szabad lejárnia, különben kiesel. Természetesen a csepontoknál kapsz kiegészítésként másodperceket. A Single verseny hasonló, csak itt nincs időbeli korlátozás, valamint helyből több pályát lehet választani. Mint mindig, most is a bajnokság jelenti az igazi kihívást, ebben öt kupán kell túlverekedned ahhoz, hogy elmondhassd, te vagy a legjobb sofőr. A szabályok kupánként változnak, mindegyiknél más a körök, és az ellenfelek száma. Mint azt már említettem, nem a szokványos versenyek előtt állunk, hiszen itt kamionokba szállhatunk, és a különbséget pedig tényleg észlelhetjük... Nem ugyanolyan irányítani ezeket a nagy dögöket, mint az elitebb sportjárgányokat. A gombkiosztás azonban ettől függetlenül nem más, mint a többi, hasonló műfajú programnál, maximum a kamionok kezelése az, ami kicsit eltérő a megszokottól. A választható kasznik tényleg különböznek egymástól, megvannak a hiányosságai, és a pozitívumai, amiket idővel ki is lehet majd tapasztalni.



én... szerintem nem is tudja a Martin, hogy mekkora meglepetés volt ez a számomra, és azt, hogy nem kis örömet szerzett vele. Azt érdemes megemlíteni, hogy ha én ráizgulok valamire, akkor ott már van valami... Annakidején ráizgultam a Moto GP-re, és képes voltam megvenni miatta a PS2-t. Ugyanígy jártam a Rallisport nevű játékkal a nagy X-nél is. Szerencsére a Trucks miatt most nem kellett vennem egy új gépet...

NEW GAME

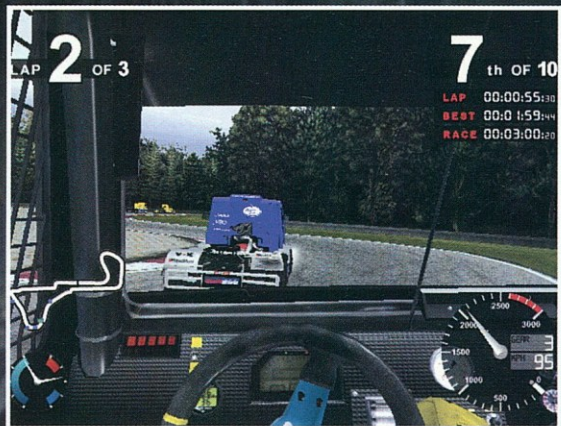
A lemez behelyezésével megtekinthető a menü, ami elég sok opcióból áll, bár semmi olyan nincs köztük, amit eddig nem láthattunk volna máshol. Sőt, az igazat megvallva, hiába tűnik úgy, mint-ha töménytelen lehetőségek lennének, sajnos ez nem így van, mert viszonylag kevés az, amit használhatónak lehet nevezni. Melyik idő ellen, illetve egy ismerős ellen is. Azután van egy arkád mód is, amiben a kiválasztott pályán összeméreted az erődöt a másik kilenc gépi ellenféllel

A feladat pedig senki előtt nem téma... Nyerni kell. Itt nincsenek ugratók, arénák, fegyverek, és egyéb marhaságok, itt a valódi versenyen van a hangsúly. Lassan úgy néz ki, hogy az ilyen "normál" összecsapások lesznek kisebbségben a sok akciódúsabb konkurencia mellett. Valahogy azonban én kicsit maradtam meg, és konzervatív ebben a témában, mert a klasszikus erőpróbaokhoz szerintem nem kellene ionógyűk, gépfegyverek, csak egy jó kis gép, ami szélként süvít az aszfalt felett. Ezért nekem nagyon tetszik a Trucks... Persze vannak hibái is, de az kevesebb, mint ami a javára válik...

BIZTONSÁGI ÖVET BEKAPCSOLNI!

A grafika kicsit sivár itt-ott, de azért van benne valami, ami miatt nem tudom azt mondani, hogy csak közepes. Főleg akkor van az ember bajban, amikor belső nézetre vált, mert ilyenkor tényleg olyan, mintha benne ülne ezekben a fém óriásokban. Az esős részek is kifejezetten szépek, sőt... nekem az is tetszett, hogy látszik az, hogy a kerekek leérnek az aszfaltra, és nem felette pörögnek, vagy pedig pont ellenkezőleg, belefolynak abba, mint ahogy azt észre lehet venni sok másik program esetében. Egyszóval nem voltam ugyan elájulva tőle, de azért vannak nagyon jó megoldások benne, és nem lehet rá igazán panaszkodni. Az irá-

nyítás is nagyon jó, szerintem elég valószínű is. Lehet csúszkálni, ha nem figyelünk oda, azonban ha az ember odafigyel, és kellően technikásan vezet, akkor nem hagyja el az utat, és az ellenfelek sem fogják folyton lehagyni. A gépi játékosok egyébként elég jók, már a kezdetekben is lökődősödnék, elénk váganak, és megpróbálnak mindenáron előzni, a későbbiek folytán pedig már igazi kihívást fognak jelenteni. A kasznit pedig törnek itt-ott, de azért nem esnek darabokra sajnos, csak pár helyen válik le egy-két kisebb, vagy nagyobb darab. Szavatosságában elég jó darab az ST, leköti az embert, és ha van egy ismerős is velünk, akkor pláne lehetetlen. Semmi nagyobb probléma nincs vele, és a hangulata pedig nagyon ott van. Nekem legalábbis elég komolyan bejött. Egyet sajnáltam csak, mégpedig azt, hogy nincsenek benne igazán nagy, böhmök gépek. Olyanok, mint amilyenek az Eighteen Wheeler-ben voltak. A "Csörös" vonatokat amúgy is iszonyatosan tetszenek. Azonban azok nélkül is remek darabban állunk szemben. A belső nézettel olyan filmet adtak a játéknak, ami sok mai alkotásból hiányzik. Ebben a hónapban ez az egyik kedvencem. Még mielőtt megadnám a pontszámokat, röviden belemennék az értékelési témába. Sokan kérdezik, hogy miért kap egy-két játék ilyen, vagy olyan eredményt. Mindent a stílusában kell nézni. A jelenlegi tesztalany például csak a versenyekkel összehasonlítható, de azok közül sem mindegy, hogy mivel. Eléggé unikumnak számít, ezért nem hasonlítom össze olyan nagy nevekkel, mint mondjuk a GT. Műfajon belül is lehetnek nagy eltérések, ezért aztán ha az ST kilenc, vagy nyolc, és fél pontot kap, az azért van, mert egyéniséggel, remek hangulattal, és valami olyannal rendelkezik, ami sok másik fejlesztésben nincs meg. A



IGY MÚLATNAK A KAMIONOSOK EBÉDTŐBEN



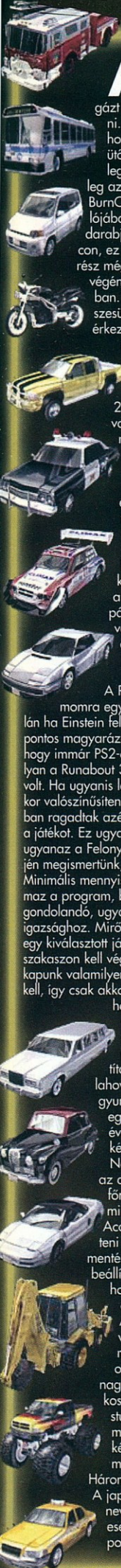
SUPER TRUCKS

JESTER
GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS
 MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (ISKK)
 ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)
 ✓ SEBESSÉG KAMIONOK ÉS
 HANGULAT
 × NEM TÖRLETTES A
 KIBŐLŐZÖTTSÁGA

8.5 pont

576 KONZOL



A játékosok imádják a száguldózós játékokat, melyekben nyomni kell a gázt és akadálytalanul törni-zúzni. Ha megkérdezzük valakit, hogy mondjon a stílusból pár ütősebb címet, akkor valószínűleg a Demolition Derby-t, esetleg az utóbbi időből a fantasztikus BurnOutot fogja megemlíteni. Valójában azonban a stílusnak több darabja is megjelent a japán piacon, ez a Runabout sorozat. Az első rész még PS1-re jött ki valamikor '97 végén, '98 elején, először Japánban. Mi európai játékosok is részesültünk belőle, hisz ide is megérkezett a stuff, csak érthetetlen módon megváltoztatták a címét, így nálunk Felony 11-79 néven futott – mi is foglalkoztunk vele, teszt a 2-es számban! Visszagondolva abban az időben egy nagyszerű alkotás volt, mégsem lett belőle igazi klasszikus. Japánban kicsit jobban bejött az anyag, így ott két év múlva meg is jött a folytatás Runabout 2 címmel, de most már Dreamcastra – teszt a 38-asban. Ebből is készült nyugati verzió kicsit kipofozva és kiegészítve. Ezt a változatot aztán kiadták Japánban is Super Runabout néven. Ennyit a sorozat történelmi átekintéséről (köszí Reiker az infókat), most jöjjön az új rész.

A Runabout 3: Neo Age számomra egy elég furcsa játéknak tűnt. Talán ha Einstein feltalálta volna az időgépet pontos magyarra fordítva kapnánk miért is van az, hogy immár PS2-ön szinte majdnem ugyanolyan a Runabout 3, mint anno az első rész volt. Ha ugyanis létezne az említett időgép akkor valószínűsíteniém, hogy a készítők a múltban ragadtak azért nem képesek megújítani a játékot. Ez ugyanis még mindig majdnem ugyanaz a Felony 11-79, amit annak idején megismertünk, csak épp új pályákon. Minimális mennyiségű újdonságot tartalmaz a program, bár az hogy minimális megfontolandó, ugyanis a semmi közelebb áll az igazsághoz. Miről is van pontosan szó? Adott egy kiválasztott jármű, mellyel egy kijelölt útszakaszon kell végigszáguldozni. Előtte mindig kapunk valamilyen feladatot, amit teljesíteni kell, így csak akkor oldhatunk meg egy pályát, ha már a feladatokkal is készen vagyunk. A missziók igen egyszerűek, általában megadott célokat kell elpusztítani, időben oda kell érni valahová, ha pedig ezekkel megvagyunk be kell érni a célba. Ez egy tök jó játékmenet volt kb. 4 éve, de most már kicsit több kéne, mert ez már nem elég. Nézzük csak mi az amit kínál az anyag, és mi az amit nem. A főmenüben nem kényeztetnek minket játékmódok hadával. Az Access Data-val csak menteni/tölteni lehet (miért nincs automata mentés/töltés?), Game Options a beállítások (itt megjegyeztem, hogy van néhány rejtett opció, ezeket majd elő kell hozni). A Theaternél az elmentett visszajátszásainkat nézhetjük meg újra. A játék a Runabout opcióval kezdődik. Na itt már nagy baj van, mert egy többjátékos módot beletettek volna a stuffba. Nem is értem miért maradt ki, hiszen minimum kétjátékos max. négyjátékos módot is csinálni kellett volna. Háromféle játékmód választható. A japán verziót teszteltem, ezért a nevüket nem tudom. Mindenestre az elsősben a feladat célpontok elpusztítása és időben a



célbaérés lesz. A másodiknál egy taxit kell megadott távolságra követni és közben a megadott küldetéseket végrehajtani. Az utolsó módban barátainkat kell kocsiháztatunk. Ez talán a legötletesebb, ugyanis a képernyő bal alsó sarkában láthatunk egy szíveskét. Túl sok borulás és ütközés esetén a szív szépen töredezni fog, így meg kell akadályozni, hogy teljesen tönkremenjen – így sikerülhet a randi! Mindegyik módot lehet Free Runnal is játszani, magyarul ebben a módban nem török a kocsi és azt csinálunk, amit akarunk. Amúgy a feladatokat Spec-A,B,C stb. típusokra osztja a gép. Legalább a küldetések változatosak és nehezek is. Például elég bonyolult lesz az a misszió, melyben 5 célt kell elpusztítani, majd beérni a célba, de közben 1 dollárt sem szabad összeszedni. Ez azért körülményes, mert pénzt szinte mindenre kapunk. Ütközések, az utcán szanaszét heverő dobozok és lámpák után, azaz gyakorlatilag mindenre, így csont nélkül elég nehéz lesz végigmenni a pályán. Egyébként a pörgéseket, ugratásokat külön pontozza a gép, a szép pi-

fontosabb és legpozitívabb tulajdonsága. Kezdetben Ford Mustang, motor, Mini Van, terepjáró, busz és a tank választható. Mindegyik eltérő tulajdonságokkal rendelkezik. Például amíg a gyors, kevés pontszámot igénylő küldetésekre a motor a jó, addig a hűsáradós missziókra a tank, amivel még löni is lehet! A járműpark persze bővíthető, csak oldjuk meg sorban a küldetéseket és már jönnek is elő a jobbnál jobb kocsik. Rendőrautó, taxi, kocsi a '70-es évekből és még sorolhatnám. Egyébként a választásnál érdemes (indulás előtt) beállítani a



TÖRJ-ZÚZZ-SZÁGULDJ!



kocsi tulajdonságait – ehhez nyomd meg a Háromszöget. Járműtől függően ezernyi dolgot be- és állíthatatsz, kezdve a fékek erejétől a gyorsulástól a max sebességig. Vágy neki egy küldetésnek és ha nagyjából tisztában



vagy, a megoldáshoz szükséges feltételekkel állíts be a kocsit a megfelelő szintre. A pályákkal kapcsolatban vegyesek voltak az érzéseim. Nézzük csak... Most New York szolgált színelül és ha csak azt nézem, hogy hol lehet kocsiháznai, akkor elégedettek lehetünk. Képzeld meg a metróbba is le lehet menni, nem beszélve a katonai hanggárról, ahol vadászgépek vannak!

Technikai szinten viszont visszatartó a játék! Egyszerűen siralmasan néz ki az egész. Egy újabb példája a PS1 kinézetű, ám PS2-re kiadott anyagoknak. A terep pixeles (nem is kicsit) és borzasztóan szegényesen néz ki mondjuk egy GTA3-hoz képest. De nem csak ahhoz képest, ugyanis egy PS1-es Driver 1-2 is szebb volt ennél. Tele van poligonhibával és egyszerűen kommersz az egész. Neveltséges, hogy az utcán mászkáló – egyébként pálcika – embereket nem lehet

elűni és ahogy elurgranak, olykor belevetődnek egy-egy házba vagy kocsiába. Mintha a játék fél a szellem, félig pedig az anyagi világban játszódna, mert ez a hiba menet közben is előjön, hisz gyakran átátlíthatunk a terepeken, ahol kicsit több dolog van egyszerre a képernyőn még akad is a játék, nem tudom elképzelni? Azt hiszem programozói bravúrról beszélhetünk, mert ilyenre nem sokan képesek! GTA3 is akad, de az legalább PS2-es grafikával van felszerelve. Ha összegeznem kéne a játékról alkotott véleményemet, mindenképpen közepesnél valamivel gyengébb eredményt érdemelnék. Szinte semmi újdonság, pocsek grafika. A játék megállt azon a '97-es szinten, amin az első rész is volt, úgy látszik az evolúció a programozóknak ismeretlen fogalom. No se baj, aki esetleg még valamilyen csoda folytán nem találkozott ilyen stuffokkal, az kipróbálhatja, de csak az! Például odaadtam ezt is a Scooby-Doo-hoz hasonlóan a kicsi unokatestvéremnek, aki utána nem alkart hazamenni, úgy megszerette az anyagot. Tehát a kisebb gyerekek biztosan élvezni fogják a játékot, bár ez esetben nem nekik készült a program. A tanácsom, hogy a célközönség inkább kerülje el.

Veres Miki

RUNABOUT 3: NEO AGE

E3/CLIMAX	
GRAFIKA: JÁTSHATÓSÁG, SZAVATOSSÁG, ZENE / HANG, HANGULAT.	SZÁLMAS KÖZEPES KÖZEPES KÖZEPES ELMÉGY
1 JÁTÉKOS	
MEMÓRIAKÁRTYA 8MB (645KB) ANALÓG RÁNYÍTÓ (DUAL SHOCK)	
✓ IGEN NAGY JÁRMŰVÁLASZTÉK X KEVÉS ÚJDONSÁG, POCSEK GRAFIKA	

4.5 pont

"My name is Bond... James Bond..." szól a klasszikus mondat, amit mindenki ismer. Meglehetősen régen fut már a mozis sorozat, ami igen nagy sikernek örvend világszerte. Bár az alapötlet mindig ugyan az, valamiért az emberek kíváncsiak a legismertebb kém minden egyes kalandjára. Ami pedig jó a filmes világban, az előbb, vagy utóbb felbukkan a videojátékok között is. Bond is rátalált a programok világára, bár nem mondhatni erre sem, hogy most történt. A 007-es stúdiók nem számítanak újdonságnak, de mindig élvezet leülni eléjük pár óráskat. Kikapcsolódnak, elszakadni a hétköznapiaktól, és kicsit beleugrani ebbe a különleges, veszélyekkel, és kihívásokkal teli virtuális életbe. Az Agent Under is ezt a célt szolgálja. Akinek van, vagy volt PS2-je, az már találkozhatott vele, sőt én is teszteltem már tavaly decemberben. Nekem nagyon tetszett, és ebben közrejátzott az is, hogy a kedvenc stílusommal van nyakon öntve a kémkóka, vagyis egy FPS-ről van szó.

FEYVERT TÖLTS, CÉLRA TARTS...

Az FPS szó gondolom senkinek sem ismeretlen, ez az a műfaj, amiben csak a fegyverünket láthatjuk, és belső nézetben láthatjuk az ellenséges, gép által irányított ellenfeleket halomra. A Bond is valami hasonló, bár itt még egy kis újdonsággal találkozhatunk, mivel párszor autóból is szállhatunk, de még ezt is kétféleképpen tehetjük meg. Az egyik, hogy a gép vezeti a tragacsot, és te ugyanúgy, mint az alap módban, csak a fegyvered látod, valamint a másikon te magad vezetheted a legendás Bond járművet, éppen úgy, ahogy azt mondjuk a Spy Hunterben tehetted. Ez utóbbi esetben rakétákkal, füstbombákkal, és hasonló csemegékkel veheted üldözöbe a rossziúkat. Szóval nem rossz az alapötlet. Amennyiben elindítod a játékot, a főmenübe kerülsz. Túl sok érdekesség nincs, meglehetősen szegényes a kép. Új játék, régi betöltése, többjátékos mód. Sok magyarzatra nem szorulnak. Érdekes az elsővel kezdeni, így neki vágathatunk a pályáknak. Mindig kiosztják a teljesítendő feladatokat, és már miénk is az irányítás... Az ügynök bőrébe bújva kell végrehajtani a missziókat a sikeres továbbjutás érdekében...

...ÉS TŰZI!

Az irányításhoz érdemes a kettes gombkiosztást hasz-

007

Agent Under Fire

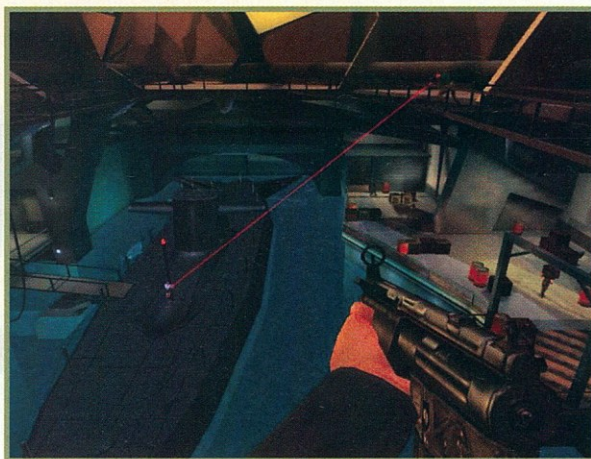


nálni, és bekapcsolni az Invert módot, így azt kapjuk, ami általában lenni szokott az FPS programokban. A



bal karral mozgunk, a jobbal nézelődünk. A jobb ravasz a lövés, a bal pedig a manuális célzás. Az iránynyilakkal lehet válogatni a fegyverek, és a különböző kém-eszközök között, utóbbiakat pedig a körrel lehet használatba venni. Sokszor kell majd igénybe venni ezeket a szerkezeteket, mert velük lehet kinyitni záratokat, lakatokat, valamint kódolni lehet velük, vagy felhúzzhatjuk magunkat az ablakokba. Az Y az ugrás, az X a guggolás, az A pedig az akció gomb, valamint a fegyvertöltés. Kalandozásunk alatt szerezhettünk ún. "007" pontokat, ezeket úgy érhetjük el, ha teszünk valami olyat, amit a kémek szoktak a filmekben. Felhúzzuk magunkat egy párkányra, kilövünk egy ventilátort, ami elintéz még pár embert is, vagy pedig lelovunk egy helikoptert, ami zuhanása közben agyonnyom még egy-két autót is. Szóval

KÉMEK KRÉMJE... VAGY A KRÉMEK KÉMJE?



trükközni kell, és akkor azt értékeli a gép. A gép jó pontja pedig azért szükségesek, mert így lehet megkapni az arany medálokat, amik rejtett dolgokat nyitnak meg. Ezeket leginkább a többjátékos módban lehet majd használni, de előfordulnak a normál módban használatosak is. A feladatok pedig egyszerűek, és nagyszerűek. Lövöldöz, kémkedj, szerezz meg iratokat, térképeket, ments meg valakit, vagy állíts meg egy mozgásban lévő teherautót. Jók... Érdemes minden szétverni, szétlőni, főleg az interaktív tereptárgyakat. Ezek közül a legfontosabbak a benzines hordók, amikbe elég egy lövés, és már repülnek is a melléjük bújó katonák. Persze egyenként is le vadászhatod őket, de ez így egyszerűbb, gyorsabb, és látványosabb. Megoldhatatlan, vagy nagyobb problémát okozó missziók nincsenek, de azért el lesztek, az biztos...

A VILÁGNAK SZÜKSÉGE VAN HŐSÖKRE...

...és erre a célra James Bond kiválóan megfelel. A hősi szerep ebben a játékban is érvényesül, és ami az egészben a legjobb, hogy azonosulhatunk ezzel a szereppel. Nőket

menhetünk, csábíthatunk, és megállíthatjuk a világalomra törő gonosz terroristákat. Kinek lennének ellenére ezek a feladatok. Ami gondot okoz, az a grafika jellemzése. Már a PS2 verziónál is csak jót adtam, most ez lecsúszik egy közepesre. Sajnos csúnyácska egy picit. Ha jól láttam, semmit nem javítottak ebben a konverzióban, talán csak a robbanások igényesedtek, de azok sem biztos. Többre lenne képes a hardver... A kezelési megfelelő gombkiosztás esetén kényelmes, és kézre áll. A szavatoság nem túl nagy, mert hamar végigjátszható az AUF. Bár ott a többjátékos mód, azért az nem olyan nagy szám, hogy sokáig lekössön bárkit is. Valahogy nem az igazi. A hangulat, és a zenék, meg a hangok azonban remekre sikerültek. Majdnem olyan, mintha egy JB filmet néznénk... de azért ott a majdnem. Lehet érezni, hogy ez csak egy játék. Sajnos... Legszívesebben jobban dicsérném az anyagot, de ha objektív akarok lenni, be kell látnom, hogy már PS2-n sem volt tökéletes, itt pedig pláne lehet köztöködni. Felháborítóan tartom, hogy az egyetlen változtatás annyiból áll, hogy immáron négyen is irthatjuk egymást, nem pedig csak ketten. Mint mondtam, teljesen érdektelen a multiplayer mód, ezért aztán ezzel nem leltünk kisegítve. Legalább Magyarországot javították volna ki a térképen, mert az mindent hasonlít, csak hazánkra nem. Tudom, ez nem a legfontosabb egy konzolos FPS esetében, de azért csak cseszteni a csőrömet... mégis csak magyar vagyok, vagy mi a szöcs... Minden esetre az AUF jól játszható, és hangulatos darab. Bár nem éri el a HALO által megkívánt minőséget, azért kellemes bele pillantani a titkos ügynökök életébe, akcióiba. Már készül egyébként a folytatás, talán az majd behozza a lemaradást, bár az EA sorozatait tekintve nem nagyon bírom a csodában... de ki tudja???

BŐJTŐS GÁBOR
bojtosgabor@treamail.hu



007 AGENT UNDER FIRE

EA GAMES

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: JÓ

14 JÁTÉKOS
10 BLOKK A MEREVLEMEZEN

✓ FPS A LEGISMERTEBB KÉMMEL
× KORSZERŰTLEN
NEM JAVÍTOTTA KAJTA

7.5 pont

A konzolgépekre megjelenő programok közül talán a legfőbb húzóerőt a platformjátékok jelentették mindig is. Nintendo körökben Mario adta el a gépeket, SEGA vonalon pedig Sonic überelt mindent. Szerintem olyan ember nincs is azok között, akik már régebben úzik az ipart, aki ne szeretné az előbb említett hősöket, vagy ne játszott volna velük napokig, hetekig, hónapokig a régi szép időkben. Ez mindenki számára világos, és fontos. Ha valamelyik cég meg akar maradni a konzolos piacon, akkor elő kell állnia valami igazán jó figurával, és egy érdekes alapötlettel. Ez leginkább a frissen induló cégeknél igaz. Nekik van a legtöbb vesztényalójuk, tehát jó indítással kell megjelenünni a konzolok piacán. A Sony annakidején ezt tette, és a Naughty Dog csapat segítségével megalkotta a Crash sorozatot... Az idióta kis róka ötször tért vissza az első PS gép esetében, és töretlen sikert hozott a fejlesztők számára, akik végül otthagyták a projektet az Universal kezében,

“FÜRGE RÓKALÁBAK...”

szerette az nem csalódott benne...még nekem is tetszett, pedig nem vagyok nagy Crash rajongó. Ami nem tetszett az a végtelenül hosszú töltés volt, és az egyszerű pályák, amik mint már mondtam, nem mutattak túl sok újdonságot. Reménykedtem, hogy az X verzióra kicsit összekapják magukat a fejlesztők, és hozzádobnak egy-két újdonságot az előző verzióhoz, de azt kell, hogy mondjam, nem sok minden változott. Ez ugyanaz a játék...

SÉTÁLUNK, SÉTÁLUNK, SOK DOBOZRA LECSÜCSÜLÜNK...

A DVD beindításával egy pozitív változásra rögtön fény derül, történetesen arra, hogy a töltés képernyő sokkal rövidebb ideig látható, valamint az, hogy Crash kicsit sebb, mint korábban...bár ez a játék alatt nem annyira szembeütő. Az is örömmel tölttel el egyeseket, hogy nem kell végignézni a videókat, el is lehet őket nyomni. Szokás szerint sorban nyithatjuk meg a világokat, amikben ha megvan már minden pálya, megküzdhetünk a főellenséggel is, azután pedig irány a következő világ. Hősünket hátulról láthatjuk többnyire, és úgymond "hamis" 3D-ben szaladgálhatunk. Ilyenkor gyűjtögethetjük az almákat, pusztíthatjuk az ellenfeleinket, és szórakozhatunk a szerencsétlen róka elhalálozásain, amik mindig a helyzettől függően változnak. A bal analog karral, vagy az iránynyilakkal mozdunk, az X segítségével pörgünk, valamint az A lenyomásával ugorhatunk...természetesen ez utóbbit kettőt kombinálni is lehet. Ha ugrás közben lenyomjuk a B-t,



és inkább valami új lehetőséget kerestek a kettős gép erejéhez megfelelően. Az Universal pedig, bár szegény nem hozott a sorozat hírnevére, túl sokat nem is adott hozzá, mivel szinte csak lemásolta a korábbi epizódokat. A grafikát kicsinostgatták, tervezték egy-két új pályát a régebbiek mintájára, és folytatták a történetet azzal, hogy Cortex, és a többi gonoszka visszatért, erősebbek, mint valaha, és természetesen mind szegény főhősünket akarják elintézni. A ravasz azonban nem hagyja magát, és a mi irányításunk alatt visszavág. Korábban már írtam a PS2 verzióról, amivel összességében meg voltam elégedve a kevés újítás ellenére is, mivel a hangulata hasonlóan jó volt, mint az elődöké. Aki igazán



Sony gépre (egyetlen verzióként a GT-ben található rally mód hozható fel, és ez elég szegény, ha figyelembe vesszük, hogy PS2-re ez idáig csupán csak öt témához kapcsolódó fejlesztés látott napvilágot, de egyik sem veszi fel a versenyt a konkurenciával...). Szóval nem vagyok meglegedve a vizuális teljesítménnyel. Kicsit még lehetett volna csiszolni a grafikán, vagy ha azt nem, akkor legálább valami új játékmódot, vagy világot felpalackoltatni volna a lemezre. Azt hiszem, hogy több

akkor hősünk földet fog rengetni, de ha önmagában használjuk ezt a gombot, akkor gugoghatunk, illetve kúszhatunk. Ittóra bonyolult. Az almákat azért érdemes sétálgatás közben gyűjtögetni, mert életet kaphatunk utánuk, amúgy a továbbjutáshoz csak végig kell szaladni az adott pályán, de a jobb eredmények érdekében érdemes széttörni minden ládat, és megszerezni a kristályokat. Az alternatív helyszíneken pedig repkedhetünk, gurulhatunk, vagy akár autózhatunk is. Egy szó, mint száz...aki neki áll a programnak, az nem fog unatkozni.

MITŐL JOBB, VAGY ROSSZABB...

Tulajdonképpen ugyanolyan, mint az eredeti verzió. Kicsit talán feltupírozták grafikailag, de ez leginkább csak a vízen, és Crash szőrmébundáján látszódik. Lehet, hogy valakinek nem fog tetszeni, de ezt én most kicsit negatívan kritizálom, mert ami szép volt fel, háromgyed éve PS2-n, az nem biztos, hogy most is szép, és pláne nem az X-en. Azt hiszem, hogy megengedhetem magamnak az összehasonlítást, mivel elég nagy különbség van a két gép között...ennek eldöntéséhez elég mondjuk megtekinteni a Rallisportot, és bármelyik hasonló műfajú játékot a

hely van rajta, mint ami ki lett használva. A zenékkel, hangokkal nincs túl sok probléma, ezek olyanok, mint amilyeneket már megszokhattunk. Az irányítás egyszerű, és jól kezelhetőek a figurák. A hangulat szintén megfelelő, a szavatossággal pedig csak annyi a baj, hogy viszonylag rövid a program, leginkább a harmadik részre emlékeztetett a könnyűsége miatt. Akiiket viszont ez viszont nem zavar, azok próbálkozzanak vele nyugodtan, mert mindentől függetlenül nem rossz játék a Wrath, csak nem felel meg a géppel, és a korral szembeni elvárásoknak. Ha még ráadásul eszünkbe jut az Oddworld is, akkor pláne húzhatjuk a szármakat, hogy most tényleg ezzel akarják kiszűrni a szemünket? Remélem ezt nem gondolták komolyan, és összeszedi magát a Microsoft. Amikor elindult a gép, akkor azt ígérték, hogy nem fognak egyszerűen csak átírni játékokat más gépekről, valami ráadás mindegyikben lesz. Végül is betartották valamennyire a szavukat, de valahogy nekem nem a töltési idő, és a víz kinézete a legfontosabb...bár lehet, hogy velem van a gond. Mindenesetre nem is olyan régen már láthattunk egy igen csúfos bukást (DC), és nem szeretném, ha az X nevű csodával is ez történne. A bizalmamat megelőlegezem, most már csak Billy fiúnak kéne tennie valamit...én várok türelemmel.

BŐJTŐS GÁBOR
bojtosgabor@freemail.hu



CRASH BANDICOOT - THE WRATH OF CORTX
UNIVERSAL STUDIOS

GRAFIKA: KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG: JÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: JÓ

1 JÁTEKOS
10 BLOKK A MEREVLEMEZEN

✓ KLASSZIKUS CRASH JÁTÉK
× A GÉP EREJÉT NEM TÁMOGATJA

7.5 pont



The Elder Scrolls III

MORROWIND

Sokat kellett rá várnai. Persze ma-napság divat minden játékot már a tervezési szakaszban keményen reklámozni, de ez nem minden esetben eredményez többéves feszült várakozást. A Morrowind esetében viszont bejött. Ez persze csak arra lehet garancia, hogy a kész termék nagy vihart fog kavarni, vagy nagy bukás lesz, vagy óriási siker, vagy mindkettő, és így megosztja a játékosok kifinomult ízlését társadalmát. Egy biztos: szó nélkül senki nem mehet el mellette. Most, egy bő hónappal a megjelenés után, úgy tűnik, a harmadik variáció jött be. Már ennyi idő is elég volt a Bethesda Softworks legújabb művének arra, hogy kialakítsa a saját megrendíthetetlen kultuszát, ugyanakkor komoly tömegekből váltsón ki heves tiltakozást. Hogy mi a titka? A kérdés egyszerű, a válasz jóval bonyolultabb és bizonytalanabb, de amit már 2000 végén, a screenshotok nézegetésekor leszögezhetünk, az az, hogy a hagyományoknak és szabályoknak itt látték... Hogy ez jó vagy rossz, azt mindenki döntse el maga, én csak a biztos tényeket fogom leírni, hátha ezzel is segíthetek valakinek, aki esetleg lemaradt a "legenda" születéséről. Nem is biztos, hogy kevesen vannak ilyenek, hisz a játék gyökerei jó mélyen kapaszkodnak a PC-s világ legszilárdabb szikláiba, lévén az első két rész csak PC-n jelent meg.

EGY KIS VISSZATEKINTÉS

Erre bizony szükség van, mert a Morrowind nem

az a játék, amiről előzetes ismeretek nélkül véleményt lehetne formálni. Illetve lehetne, de nem biztos, hogy jól tennénk. Főleg így, hogy egy trilógia harmadik részeként debütál konzolon, ami a legtöbb játékos esetében annyit jelent, hogy fogalma nincs, mit lát. Nem ismeri a játék világát, nem érzi azt a tipikus "Elder Scrolls" bizsergést (ami az ellentábor számára egy elsődleges támadási felület), és végképp nem tud mit kezdeni nyakába szakadt szabadsággal, az előre megírt forgatókönyv hiányával. Ezt majd később részletezem - végül is ez a játék legkomolyabb (kétélű) gyövere -, most nézzük az előzőket.

Az első rész alcíme "Arena" (1994), a második "Daggerfall" (1996) néven hódított. Az egyszerűség kedvéért, és a két rész tökéletes (technikai) hasonlósága miatt, a későbbiekben csak a Daggerfall kerül említésre.

Érdekes módon egyik rész sem lett igazi átütő siker. Egyáltalán nem meglepő viszont, hogy a saját kardjukba dőltek a csatamezőn, hisz a 386-osok korában, amikor sok helyen még a jó öreg C64 is rúgott párat, a nép számára tökéletesen emészthetetlen volt egy olyan játék, amit first person nézetben játszhattunk, realtime játékmennel és korlátlan cselekvési szabadsággal egy akkora világban, amit gyalog körüljárni évekbe telt volna. A készítőik szerint a falvak, városok, dungeonok, romok, szentélyek száma jóval ezer fölött volt. A napszakok eny-

hén gyorsított idő szerint változott (!), az éghajlat az adott égőnek megfelelően alakult, a városokban élő emberek kultúrája, építkezési szokásai, személyisége úgyszintén. Északon mogorva, zárkózott népek bókásztak a hajnali csipős ködben, délen a forró utakon nyüzsgtek a polgárok, és lovak helyett tevéket (vagy valami hasonlót) használtak. A harc realtime volt, a kardcsapások az egér mozdulatait követték, a

A sötét elfek földjén. Azonban ne a "hagyományos", barlangokban élő fajra gondoljunk, ők az úgynevezett dunmer fajhoz tartoznak. Külsőre ugyanúgy néznek ki, csak a felszínén élnek, az emberek és a többi faj között.

Maga a sziget a Tamriel nevű birodalom Morrowind tartományának egy része, és a Vvardentell nevet viseli. A birodalom élén Uriel Septim áll, a Septim dinasztia sokadik uralkodója. Bár létszámbeli fölényben az elfek vannak, az emberi faj kezében van a politikai hatalom. Maga a politika igen fontos része a játék történetének, sőt sok jel mutat arra, hogy a végső cél is valamiféle politikai manőver lesz. Bár az imperialisták minden eszékkel az uralkodót támogatják, a sötét elfek - akik mellestleg megrogzított fajgyűlölők, csak szürke bőrű, piros szemű alakokkal állnak szóba - apró terroristasajték-be tömörülve szervezik az ellenforradalmat. Az alvilági szinten burjánzó mozgalomnak neve is van: Nerevarine. A mítosz szerint Nerevar, a legendás sötét elf hős, egy napon majd újra eljön, és egyesíti népét a gonosz, betolakodó hatalom ellen. Nem minden elf hisz ebben a történetben, de ahhoz épp elegendőnek, és épp elég elszántak, hogy már csak a Nerevarine szó kiejtése is vészjósló csendet teremtessen egy birodalmi társaságban. A szálak többek között a sötét elfek saját kis nacionalista klánjához, a Cammona Tong-hoz vezetnek, akik persze egyszerű baráti társaságnak nevezik magukat.

A sziget természeti adottságai alapján elég sivatros, sok a sivatag, és véget nem érő sziklás hegyesség. A partvonal mentén többnyire kis halászfalvakkal találkozhatunk (persze vannak kivételek, pl. a lenyűgöző méretű és struktúrájú Vivec), a kopár belső területeken nagy, önálló városok épültek, esetleg birodalmi erődök.

Az utazás alapállapotban gyalog történik, de a part mentén mehetünk hajóval is, a szárazföldön pedig igénybe vehetjük az úgynevezett stílt strider szolgáltatást, ami a klasszikus sárga busznak felel meg, csak esetünkben egy 30 méteres rovarszerű lény helyettesíti a buszt. Természetesen ezekért fizetni is kell. Akinek még ez sem elég gyors, az beállhat a mage guild-be, vagyis a varázsló céhbe, és szabadon teleportálhat a céh "kirendeltségei" között.

Röviden: sok elf, orkok, és egyéb érdekes szerzetek, egy szervezett társadalom, sok vadállat és életveszélyes labirintus, és persze a helyi démonok, a daedra-k, meg néhány vámpír, akik által akár mi magunk is a napfény örök gyűlölvé válhatunk.



zene komor, lehangoló, szinte síri. A dungeonok és a kiegészítő küldetések többsége random generált volt, a mágiarendszer forradalmi újításokat hozott, és még sorolhatnám a sok merész ötletet, amit talán érthető módon nem mindenki tudott feldolgozni az akkori (ehhez képest) egyszerű, szórakoztató játékok után. Mindez 1994-ben, az akkori átlag PC-ken... És ez nagyon fontos, mert aki akkor rákattant erre a hangulatra, az valószínűleg azóta is a rabja, és azok közé tartozik, akik évek óta várták a Morrowind megjelenését. Az első tervek szerint ez is csak PC-re készült volna, de a Microsoft keze ide is elért, és így az utolsó egy évben gyakorlatilag párhuzamosan fejlesztették a két verziót.

A VILÁG

Egy szigeten vagyunk. Még hozzá egy jókora szigeten. Egy jókora vulkáni szigeten.



JÁTÉKMELET (AVAGY MI IS EZ AZ EGÉSZ, ÉS MITŐL OLYAN, AMILYEN)

Hát igen... A már említett kétélű fegyver, ami vagy jól szuperál, és a nagyok közé emeli a Bethesda-t, vagy – az elődökhöz hasonlóan – készítői ellen fordul, és az elismerés helyett csak fanyar grimaszokat vált ki a közönség jelentős részéből. Ami nincs benne: előre megírt cselekmény, váratlan fordulatok, igazi érzelmek, jellemek. Ami van: korlátlan szabadság, végtelenség a fantázia kellő burjánzásához, és egy óriási (nem vicc, elsőre átláthatatlanul nagy) puzzle, ami valószínűleg csak a legkitartóbb fanatikuskok fognak kirakni. Sőt, talán még ők sem, mert ahogy az előző részeknél, úgy itt is lesznek olyan rajongók (mit rajongók, hívők), akik a puzzle kihagyásával egyszerűen csak élnek bele a nagyvilágba, élvezik ezt a hihetetlenül kidolgozott és hangulatos környezetet, és a saját szabályaik szerint játszanak hónapokig.

Mindenekelőtt ejtsünk pár szót azokról a játékokról, ahol már találkozhatunk hasonló játékmennel. A gyökerek itt is elég mélyen nyúlnak vissza a múltba. Még a C64 korszakból ilyen neveket említhetünk, mint Pirates!, Elite sorozat, Space Rogue, Mercenary. Adott volt egy világ, egy szabályrendszer és különböző eszközök a cél eléréséhez. Ha pedig nem érdekelt az a bizonyos cél, nem kellett vele foglalkozni, a játékszabályrendszer szuperálta így is. A Morrowind sem hallotta volna támasztotta fel a stílust, csak a Bethesda már több ilyen ún. "open ended" játékot dobott piacra. Ilyen a Sea Dogs, ami gyakorlatilag a Pirates! 3D-s verziója, és természetesen az Elder Scrolls első két része, de ott van a híres Gothic (Pyranha Bytes) is. Gondolom mindenkinek feltűnt, hogy (eredetileg) PC-s játékokról van szó. Nyilván ez sem véletlen, a játékkonzolok mostanra érték el azt a szintet, hogy meg tudnak birkózni egy ekkora feladattal. Megjegyzem, az Xbox-os és a PC-s verzió között az irányításon kívül semmi különbség nincs, ami (számomra) meglepő és dicséretes is egyben. Meglepő annak ellenére, hogy a Bethesda az első pillanattól ezt állította, na de ki hisz manapság egy játékkészítőnek, ha az épp készülő remekművéről áradozik? :)

Nos, ezen információk birtokában páran már feladják, és ki sem próbálják a játékot. Érthető, hisz mint már említettem, ez a játék nem egy tipikus konzol-RPG, és nem is igazán konzolosnak készült, csak ugyebár a Microsoft volt annyira rendes, és elintézte, hogy TV előtt, fotelban ülve is élvezhessük ezt a csodát. :)

KEZDJÜKI!

A vállalkozó szellemű továbbjutók egy ideig el lesznek látva újszerű élményekkel. Persze a már ismerős karakterlap is jelen van az inventory ablak és a térkép kétfunkciós, local (helyi) illetve world (világ), gondolom, itt nincs mit magyarázni. Az inventory kezelése egyszerű, de hatékony. A karakter erejétől függ, hogy mennyi dolgot képes magával cipelni. A karakterünknek lévő tárgyakat ömlesztve is megtekinthetjük, vagy kategóriák szerint szétválogatva. A kategóriák: weapon (bicska, csúzl, köpöcső és hasonló), apparel (ruhák, páncélok), magic (mágikus eszközök) és misc (minden egyéb hasznos holmi). Egyes tárgyak két kategóriában is szerepelnek, de pánikra semmi

ok, a logika tökéletesen ura a helyzetnek, például egy mágikus kard ugyanúgy weapon mint magic (szókatok is mondani, hogy "magic weapon" :). Olyan tárgyra eddig nem akadtam, ami négy kategóriában szerepelt volna, bár egy mágikus, érintésre sebzó, fejre helyezhető virágcserep talán jó eséllyel indulna egy ilyen versenyben...

Eddig tehát semmi különös, lépünk a Start gombra, és kezdjük egy új játékot! Dőlünk hátra, mert ahogy megszoktuk, ilyenkor jön a bevezető animáció, ami töménytelen mennyiségű információval árasztja el a játékost, a történet előzményeivel kapcsolatban. Jön ám, csak nem itt. Helyette megismerkedhetünk az a játék irányításával, és olvashatunk pár hasznos tippet. Egy megfontolandó idézet után megjuthatjuk, hogy bizony nem kis szerepet fogunk játszani a birodalom történelmében. Ez-



után egy félperces rémálom következik, és nagyjából abban a pillanatban, amikor kezdjük azt hinni, hogy most talán megtudunk valami hasznosat is, hirtelen elkezdődik a játék, és (mert elég okosak vagyunk ugyebár) rádöbbenünk, hogy ez egy olyan puzzle, aminek nincs meg a doboza, vagyis fogalmunk nincs, hogy mit ábrázol a kirakott kép...

A karaktergenerálás viszont kimondottan ötletes, egy része már az előző részekben is létezett, nem kis örömünkre. Teljesen interaktív, a nevünk is akkor derül ki (akkor adjuk meg), amikor ezt rabtársunk megkérdezi tőlünk. Ugyanígy határozzuk meg a fajt és a kasztot is, nem is beszélve a külsőről és a csillagjegyről, ami alatt születünk. A kaszt kiválasztása érdekes folyamat. Három módon történhet, vagy választunk egyet, vagy beállítgatunk egy tet-



T E S T

sik idegen fickónak, aki egy teljesen ismeretlen nevű városban lakik, ott is ismeretlen helyen...

Nos, a részletekbe kár belemenni, arra egy könyv sem lenne elég. Ami lényeges, hogy ezen a ponton barátkozunk meg a gondolatokkal, hogy szabadok vagyunk, és van egy kis dolgunk valahol, de abból sem lesz baj, ha nem foglalkozunk vele. Akinek van börtönből szabadult ismerőse, az nyugodtan kérdezze meg, mit érzett/csinált az illető, amikor kilépett azon a bizonyos kapun, hátha tud adni pár használható tippet. Fontos, hogy mielőtt igazán elkezdénénk kalandozni, informálódjunk a helyzeetről. Töltünk el pár napot az első faluban, beszéljünk mindenkivel mindenről, ugyanis a több mint 3200 NPC közül sokan birtokolnak egy-egy darabot a puzzle-ből. Felejtjük el a más játékokban megszokott lineáritást. A Morrowind (akárcsak az elődök) történeti szálai leginkább egy pókhálóhoz hasonlítanak, aminek a külső gyűrűjéről kell eljutnunk a közepébe. Bármerre haladhatunk, az összes szálon végigmehetünk, akár rossz irányba is, de azt is megtehetjük, hogy

"A SZABADSÁG SZIGETÉN"

szöleges "adventurer" kasztot, vagy pedig végigmegyünk egy személyiségteszten, aminek értékeléseképpen a program felajánlja a hozzánk illő foglalkozást.

Csak megjegyzem, hogy ez nem csak egy szépen csillogó, de használhatatlan díszítés, nekem simán kihozta végeredménynek azt a kasztot, amit mindig is alakított szerepjátékokban. Azon persze el lehet töprengeni, hogy mitől lesz valaki bosszúváradász, és erre milyen személyiségi jegyek utalnak, de melegen ajánlom a kaszt meghatározásának ezt a formáját azoknak, akik előzetes elképzelés nélkül, egyszerűen csak ki akarnak játszani egy szerepet.

Ha már sikerült végre elkezdzeni a játékot, akkor gyanítom, hogy épp az után állva bámuljuk az egyelőre még szokatlan környezetet, és a sétálgató polgárokat (akik többnyire elfek) és a birodalmi öröket. Ez a sétálgatás többnyire céltalan, de erről majd kicsit később... Talán ez az a pont, ahol az utolsó előtti adag játékos lemorzsolódik, ugyanis egyszerűen nem tudja, mit kell csinálni. És tényleg... Semmi instrukció, csak annyit tudunk, hogy most szabadulunk a börtönből, maga az uralkodó járt közben az érdekünkben (hatalmas küzdelemben valószínűleg meggyőzte magát), és egy vadidegen fickó szerint nem ártana valami papírt elvinni egy má-

nam foglalkozunk a pókhálással, és csak éljük virtuális életünket egy csendes kis halászfaluban, vagy egy nyüzsgő birodalmi központban. Vagyis a cél adott, az eszközök adottak, és ezek birtokában már tényleg mi döntjük el, hogyan tovább.

A cél valóban adott, de érdekes, hogy ezt az elején még nem is ismerjük. Egyetlen érdekes tény, hogy maga Uriel Septim intézte el a szabadulástunkat, amiből az következik, hogy valahol odafent, magasabb körökben, valakinek célja van velünk. Aki kíváncsi a rejtélyre, az folytatja a játékot, aki nem, az előbb-utóbb meg fogja unni a céltalan bolylongást és a békés polgárok véres lemészárlását.

Természetesen karakterünk fejlődése szintekre van bontva, de érdekes (és szerény véleményem szerint igen ötletes) módon nem tapasztalati pontok (XP) gyűjtögetésével tudunk előrelépni, hanem a major és minor képességeink fejlődése által. Ha ezen képességek összesen 10 pontnyit fejlődnek, szintet lépünk.

Összegezve: ne várjunk alattomosan kiforralt csapdákat, meghökentető fordulatokat, kimerítő jellemrajzokat. Viszont bőven lesz részünk nyomozásban, harcban, mágiában, utazásban, kereskedésben és látványban. Az elején indított főszacon elindulva valószínűleg a történet végére lehet érni, de én eddig nem hallottam olyanról, aki csak a közelebbe ért volna. A főszacon való haladáshoz gyakran mellék-küldetéseket kell elvégeznünk, ezek nagy része sima futármunka, de néha barlangokat kell kitisztogatnunk, vagy elveszett ereklyéket kell megkeresnünk.

Saját tapasztalatok és internetes fórumokon olvasottak szerint a játékmennetnek és szabályrendszernek van egy gyenge pontja: rövid idő alatt túl



könnyűvé válhat, már ami a harci részét illeti. Ezzel a későbbiekben még bővebben is foglalkozunk.

GRAFIKA

Már a menü is szép, igényes és hangulatos. A játékon belül ez csak fokozódik. Barangolni mind "belső FPS-es", mind külső nézetes szemszögből is tudunk. Az épületek kidolgozottsága megdöbbentő, a természeti elemek életszerűek (bár ne felejtsük el, hogy egy vulkáni szigeten mászkalunk, ezért nincsenek burjánzó dzsungelék), a víz egyszerűen tökéletes. Hullámfizik, átlátszik és tükröződik. A partonlan menítés kicsit ugyan egyenes, de ezt talán elnézhetjük az összehatást élvezve. A textúrák szépek, semmi low-res gagyizás, közelről is élvezhető minőségűek. A karakterek kidolgozottsága épp megfelelő, látnunk már jobbat, de így is szépen illeszkedik az összképbe. A fények, árnyékok szintén jók, a napszakok változása gyönyörű. A természeti jelenségek élethűek, az ágak közt bujkáló napfény pedig egyszerűen tökéletes. Az összes dicséret szó sem elég viszont a homokviharok látványának leírásához. Ilyenlencs csak a sivatár belső tájainak találkozhatunk, ott viszont nem számít kuriózumnak. Vizuálisan tökéletes az élmény. Ha épp a vadonban szeretünk belefutni ilyen viharba, jó eséllyel el is tévedhetünk, mivel a látótávolság nagyjából 5 méterre csökken. Lakott területen a látványt csak fokozza a karakterek viselkedése, akik ilyenkor kevesebbet mozognak, és az arcuk elé emelik a kezüket.

Az animációk már nem sikerültek ilyen szépre, a karakterek járása enyhén darabos, elnagyolt, az ugrás meg egyenesen siralmas. A különböző lények mozgásáról nehéz véleményt mondani, mivel még sosem láttam az életben méteres szőrös kulcsartót küszni (az egyik "szörny" ugyanis pontosan így néz ki), de az tény, hogy a különböző repülő lények mozgása kimondottan silány. Mintha légüres térben rángatnák őket egy dróton, semmi kecsességet nem sikerül felfedezni bennük.

Bugok... Hát azok vannak, szerencsére nem sokan. A hullák, dögök néha fél méter magasnak lebegve rontják a levegőt, főleg ha lépcsőn vagy domboldalon érte őket utol a ki-méletlen halál. Az esőnek nem probléma áthullani a kő tetőkön, de csak amíg az outdoor grafikai engine aktív, vagyis nem lépünk be egy épületbe. A belső terek megjelenítéséért felelős grafikai motor viszont egész jól teljesít, pár "érdekes" árnyékon kívül nem találtam benne komoly hibát. Összességében egy

HANGOK, ZENE

A zene mondhatni tökéletes. Ezt nem csak mint közönség, hanem mint zenész is állítom. Bár az előző részekben valahogy komolyabb hangulat-teremtő hatása volt a zenének, erről is elmondhatjuk, hogy a hangulat szervező része, nélküle kicsit gyengébb lenne az összehatás. Persze az is elképzelhető, hogy a készítőik szándékosan vettek vissza a kriptahangulatból a nagyobb népszerűség reményében. Állítom, hogy aki hónapokat vagy éveket húzott le a Daggerfall vagy az Arena zenéjét hallgatva, az nagyon komoly lelki fejlődésen ment keresztül, és már valószínűleg minden további nélkül el tudja képzelni milyen érzés lehet éltve eltemetve feküdni egy zombiktól nyüzsgő romváros kellős közepén úgy éjféltájt :)

A karakterek hangjaiba nem tudtam belekötni, ami azt jelenti, hogy megütnek egy bizonyos mércét. Sokan viszont belekötnek,

hogy miért nincs minden mondat audio formátumban rögzítve... Nos, a játékban lévő szöveg mennyisége önmagában is brutális, ha eléllünk az utókat, az több száz szinkronizációs és valami újfajta adattárolót igényelne volna.

Minden karakternek van egy-két standard mondata, amit mindig elmond, ha eléllünk az utcán, vagy megszólítjuk. Egy idő után ez olyan idegesítő tud ám lenni, hogy az ember egyre sűrűbben pislog a hifi és a CD-tartó irányába valami megnyugtató ambient album után kutaitva... Meg kell tehát elégednünk a legfontosabb mondatokkal, a többi (nem kevés) szöveget kénytelenek vagyunk olvasni.

A természet hangjai szépek, semmi extra. A csatazaj szintén inkább átlagos, mint jó vagy rossz. A Morrowind hangtettei inkább csak szükséges tartozékok, mint különleges díszek.

A HARC

Ha van igazán megkérdőjelezhető pontja a játéknak, akkor ez az. Egyrészt jó, hogy realtime, akciódús, és elég merész rendszerű, másrészt viszont semmi köze az igazi, izgalmas RPG harcrendszerhez. Inkább egy FPS akciójára hasonlít, ahhoz viszont harmatgyen-



nincsenek nagy összhangban. Ha pl. kezdőként mondjuk egy 25-ös kardforgató képességgel csapunk egy csernobili származású óriáspatkányt, ráadásul a patkány is rendelkezik némi védelmi képességgel, akkor számíthatunk rá, hogy csak minden tizedik ütésünk fog betalálni. Ez eddig rendben is van, csak annyi a probléma, hogy a sikeres és sikertelen támadások között vizuálisan mindössze egy kis vérpaca hirtelen felvilánása a különbség. Nagyon bután tud ám kinézni... Az ellenség aktuális fizikai állapotáról semmi info nem áll rendelkezésünkre, sebek nincsenek, kijelző nincs, gyakorlatilag csak találgathatunk, hogy mennyit bír még. További probléma, hogy a legfeljebb bokamagasságban vegetáló agresszív gyűrűstérgek is gond nélkül megse-

Mint minden képesség, a harci képességeink is azok gyakorlása közben fejlődnek. Ha sikerül pár találatot bevinni buzogánnyal, emelkedik a blunt weapon melletti szám. Ha ököllel zúznunk be pár ellenszemes elf arcot (van belőlük bőven), a hand to hand képességünk fejlődik, ha ronda szörnyek párszor megharapják a pécér vállinkat, nő az unarmed, és így tovább.

A harcokban (idővel egyre inkább) nagy szerepet játszik a mágia. Egy tapasztalt keménylegény helyből elereszt két védő és négy támadó varázslatot, mielőtt elgondolkodna rajta, hogy felkötötte-e reggel a kardját, vagy csak akarta, de zuhanyozás után kiment a fejéből. Bizonyos szinten túl kimondottan ciki nem mágikus fegyverrel emberek (elfek, orkok) közé menni, vannak helyek, ahol természetes fémcsillogást már évek óta nem látott senki. Nem is beszélve a mágikus köntösökről, páncélokról, amik egy idő után játszhatatlanul könnyűvé tudják tenni a megfelelő önmegtartóztatással nem rendelkező játékosok dolgát. Persze lehet még részünk meglepetésben (bár eddig még nem volt), hisz a level based szörnyek elvileg arra valók, hogy mindig megfelelő kihívás elé állítsák hőseinket.

Mielőtt egy felénk rohanó 50. szintű ork harcossal szemben sejtelmes vigyarral beizzítjuk kezünket egy

harc nem túl látványos, nem túl élvezetes, de legalább realtime :) De hogy minek???

FEGYVEREK

Meglep valakit, ha elárulom, hogy ezekből is van bőven? Ugye, hogy nem... Van miből válogatni, ha a játékos eszközt keres az ellenségek testére szánt sebek ejtésére. És ha valaki nem talál neki megfelelő fegyvert, még mindig megteheti, hogy jó öreg kardját elviszi egy fegyvertuning-műhelybe, és az enchant technológiával (mellesleg a mágia egyik fajtája) segítségével némileg mesterségesen felturbózza annak hatásfokát. Példa: új varázskardommal olyat csapok egy ideges ork fejére, hogy a környéken az



összes fa félig láthatatlan lesz :) Természetesen az összes hozzávalót előtte be kell szereznünk, de szerencsés esetben a tuningot végző szakember is árul néhány hasznos cuccot.

Fontos szem előtt tartani, hogy a fegyverek (a pajzsok is) használódnak, vagyis időnként (de csak ha már egy szelet kenyeret is erőből kell levágni) nem árt a fegyverkovácsnál megjavíttatni a felszerelést. Az adott fegyver használata csak az adott skill pontszámát növeli, bár remélem, ez egyértelmű volt.

A.I. - MESTERSÉGES INTELLIGENCIA?

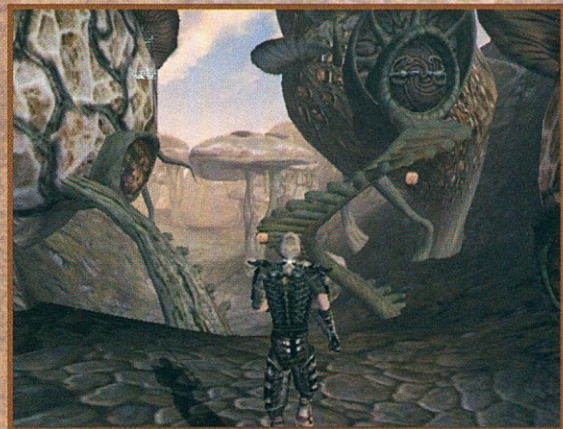
Ha rosszindulatú lennék, azzal kezdeném, hogy a "mesterséges" már szimul. Jobban belegondolva az is vagyok, tehát az "intelligencia" szót ebben az esetben erősen megkérdőjelezném :) Persze csak

amúgy Morrowind módra ez a kérdés sem lesz sima ügy. Ugyanis a karakterek viselkedése alap-helyzetben (amikor épp nem zaklatjuk őket) totálisan sablonos, előre programozott, ha meg beszélgetünk velük, egyszerű adatbázisként működnek. Az már más kérdés, hogy a "bennük" tárolt adatok közül mennyit hajlandók közölni velünk. Ezt különböző logikai változók vezérlik. Egyes információk csak akkor kerülnek fel, ha egy hozzájuk tartozó esemény már



kivételesen szép látványban lehet részünk játék közben, az a pár bug meg épp csak arra jó, hogy az ellentábornak legyen mibe belekötölni. A PC-s verzió grafikája mellesleg az utolsó pixelig megegyezik a konzollal.

ge, és jobb is ha nem az FPS játékok élvonalából keressünk ellenpéldákat, főleg egy konzolon. A látvány (?) hátterében valójában számok döntenek, virtuális kockadobálás folyik minden mozdulatnál, csak sajnos az eredmények és a látható történések



megtörtént, más dolgokat csak úgy tudhatunk meg, ha az illető karakter eléggé szeret minket ahhoz, hogy elárulja, a már említett puzzle egyes darabkáihoz mindenképpen kell tennünk valamit, csak úgy nem fogják nekünk elárulni a fontos részleteket. Itt újabb buggal találkozhatunk, ugyanis a párbeszédkeket vezérlő panelről a már rég nem aktuális dolgok (témakörök, nevek, kérdések) sem mindig tűnnek el. Ez nem komoly probléma, csak egy újabb csepp az idegesítő apróságok poharában.

Ha épp nem velünk foglalkoznak, a karakterek teszik a dolgukat. A dolguk a következő: vagy állnak egyhelyben éveken keresztül, vagy háromszög alakú pályán sétálgatnak, annak minden sarkában bambulva egy keveset. Ez a Gothic után kicsit hervasztó formában működik, ugyanis ott legalább éjjel az emberek behúzódtak a házukba, és csak nappal végeztek aktívan a dolgukat. Itt pedig éjjel-nappal ugyanott állnak, és csak arra várnak, hogy kihúzzunk belőlük némi hasznos információt. Kicsit élettelen, műanyag az egész. Ha valakibe belekötünk, a közelben tartózkodó és vele szimpatizáló egyének nekünk rontanak. Valakit megtámadni csak önvédelemből szabad, legalábbis így szól a birodalmi törvény. Városon kívül (a birodalmi örökölő jó messze) annyi magányos járókelőt észlathatunk, amennyit csak akarunk.

Az akció-reakció folyamatok egy alapszinten még működnek, de szélsőségesebb helyzetekben már ne számítsunk életszagú reakciókra. Ha pl. megtámadunk egy komolyabb külsejű fegyverkereskedőt, előfordulhat, hogy 5 másodpercen belül végez velünk, de ha az orra előtt lekasztunk a falról egy drága

világot, és telerakták különböző mesterségesen "élő" függvényvezérelt elemekkel. Persze nagyon messze járunk még a sci-fi filmekben látott tökéletes életsimulációktól, de ez nem egy film, ez a valóság jelenlegi állása. Ha így állunk hozzá, és nem csak egy megszokott, szórakoztató játékot várunk, akkor talán közelebb kerülhetünk a vezéreltek megértéséhez, és ha a kutató jellemünk felülkerekedik a játékoson, még talán egy komoly vonzalom is kialakulhat az Elder Scrolls világával szemben.

MÁGIA, ALKÍMIA

Kicsit félve kezdek bele ebbe a részbe, ugyanis ösztönöm bevallom, hogy sem ebben a részben, sem az elődökben nem voltam elég vagány, hogy mélyen belemásszak a mágia világába. Furcsán hangzik? Hadd magyarázzam meg... Az Elder Scrolls mágia-rendszere akár egy külön játéknak is megjelenhetett volna. Hihetetlen mennyiségű információ, összefüggés és kombinációs lehetőség alkotja ezt a különleges, egyedülálló mágia-rendszert. Alaphelyzetben már rengeteg kész spell (memorizálható varázsige), scroll (általában egyszer használatos varázstekercs – nem wc-papír :) és természet adta mágius képesség áll a rendelkezésünkre. Már ezeken is kész diplomamunka kiigazodni, vagy mindet megismerni. Kilencféle mágiasztyília (a mágia a játékban magicka néven szerepel) létezik, a pusztító varázslatoktól az al-



nehézebb lesz annak fejlesztése. Ez még mindig rendben van. Csak hogy a faj és a kaszt meghatározása után ezektől függetlenül, minden karakter ugyanazzal a tulajdonságokkal rendelkezik, de természetesen más értékekkel. Hogy mi ezzel a problémám? Lényegében annyit, hogy a barbár (nord) harcos, aki csak az izom és az acél hatalmában hisz, rendelkezik varázserővel, használhat varázsfegyvert, és akár varázstekerseket is vásárolhat, arról nem is beszélve, hogy simán beállhat a mage guild-be... A büszke, 30 kilós varázslótanonc pedig minden további nélkül, talpig vérben, kétkézes karddal irhatja a szörnyeket a hegyek között. Persze ez mind feltételes módban van, egyáltalán nem kötelező ezt a már túlzottan nagy szabadságot kihasználni, de a tapasztalatok azt mutatják, hogy fidedik szint környékén már a legtöbb karakter ugyanúgy néz ki. A tolvaj, a bérgyilkos, a varázsló, a lovag és pap mind teljes páncélzatban, kétméteres varázskarddal járják a világot, vagyis csak a játékosok egy igen elenyésző hányada képes visszafogni magát, és a már bejáratott rendszerhez alkalmazkodni.

A játék tehát még így is tökéletesen játszható, csak épp jóból is megárt a sok. Jölesse néha, ha a fajom vagy a kasztom miatt nem tehetnék meg valamit, esetleg pont ebből származna előnyöm, de sajnos

találhatunk megfelelő boltokat is, ahol tapasztalt szakmabeliek árulják saját készítettű szereiket.

Amennyiben úgy döntünk, hogy erősen mágus beállítottságú karaktert indítunk, ajánlott a high-elf faj, és ezután már csak az első pár agresszív bogarat kell túlélnünk, és kezdődhet a csiribi...

KÖNYVEK

A játék nagyon fontos részei. Bár nélkülük is lehet boldogulni, de ha már annyi van belőlük (márpedig van annyi, mint az elmúlt 10 év játékaiban összesen), nem árt foglalkozni velük. Megtalálhatók könyvesboltokban, könyvtárakban, kereskedőknél vagy fogadók szobáiban, esetleg barlangokban. Mindenhol. A harmadvésztől kezdve a rengeteg történelmi leírás és okkult tudományos értekezésen át egészen a vámpirokról szóló dokumentumokig minden témában elarasztanak információt. Aki valamilyen mesterséget komolyan szeretne űzni a játék során, annak kötelező végignyálgazni az összes könyvesboltot, hogy mindent megtudjon a választott hivatásáról. A mage guild tagjai igazi tudósai a könyveknek, az egész tudományuk a különböző írásokon alapul. Az is érdekes elfoglaltság lehet, ha valaki felcsp történelemre, és összeszed egy komoly könyvtárra való anyagot. Erre a célra érdemes keresni egy üres házat jó nagy polccal (esetleg "megbeszélni" a lakóval, hogy költözzön el, mondjuk a túlvilágra – kizárólag destruktív, gonosz jellemű játékos karakterek esetében, természetesen), vagy a kedvenc guild-ünk egyik méretes könyvespolcát használni a tudásanyag irrott formájának tárolására. Persze rakhatjuk a könyveket ládába is, vagy csak simán egy bokor alá, ez a szép ebben a játékban :)



az eddigi tapasztalatok szerint egy ponton túl teljesen mindegy, mit választottam a játék elején...

VÉGÜL...

A Morrowind minden bajor ellenére egy hihetetlen alkotás. Még PC-n is nagy durranásnak számít, de a konzolok világában igazi kuriózum. Érdekes volt látni, hogy a két verzió tényleg mindenben megegyezik, jómagam a PC-s verzióval játszottam többet, de egyhetes intenzív Xbox-os teszt alatt egyetlen lényeges különbséget sem fedeztem fel. A játék közbeni töltési idek PC-n tovább tartanak, de erről már nem a fejlesztők tehetnek. Amiért viszont minden elismerés megilleti őket, hogy PC-n az egészet rárakták egyetlen CD-re (!!!), grafikával, hanggal sőt egy szerkesztővel együtt.

Senkit nem akarok rábeszélni semmire, de ezt érdemes kipróbálni. Ha másért nem, hát azért, hogy egy esetleges hitetlen kítő Morrowind vitában tudjuk, melyik oldalon állunk :)

FREAK

FAJOK, KASZTOK

Új karakter indításakor, a rabszállító hajóról kijutva kell megadnunk a karakterünk fajtát. Itt érdemes sokáig elidőzni, jól megrágni a döntést (bár utólag még módosíthatjuk, mielőtt tényleg elkezdődne a játék), rendszeren végiggondolni, milyen eszközöket szeretnénk alkalmazni a siker érdekében. Minden faj rendelkezik egyedi – mágius – adottságokkal, és csak bizonyos képességekben járatos. Ezzel el is érkeztünk ahhoz a ponthoz, ami szerintem a játék leggyengébb része. Az eddig leírtakkal még nincs is semmi gond, de teljes kép a következőképpen fest: Egy képességben való jártasság csak annyit jelent, hogy az adott képesség kisebb számról indul (legrosszabb esetben 5/100), így



fegyvert, csak kiabál, nem tesz semmit, és mindössze a fejünkre kitűzött vérdíj összege nő egy kevéssel. Persze ha már egy ór is figyel a boltban, akkor rögtön életszerűbb lesz a folytatás, ha lopkodni támadna kedvünk :)

Ami viszont nagyon tetszett, hogy amikor sunyi módon át akartam venni Jobasha-t a híres könyvkereskedőt, és az emeleten lopott könyvekkel lesétáltam hozzá az alagsorba, szépen megvette tőlem az összeset, aztán riasztotta a bejáratnál szobrozó ordinátort, aki ellátta a bajomat...

Olyan esetről is tudok, hogy a kereskedőnek annyira megtetszett egy csicsás kopény, hogy miután megvette a játékostól, rögtön magára is öltötte!

Az AI hiányosságait és pozitívumait napokig lehetne sorolni, de ebbe most inkább nem mennék bele, aki elkezd vele játszani, úgyis megtapasztalja. Egyvalamit meg kell ér-

kímiáig. Már a készítőik által a világba helyezett varázsfárgyakkal, tekercsekkel is bőven el lehet boldogulni, de – és most jön a lényeg – a mage guild tagjaként akár saját varázslatokat is alkothatunk, az általunk már elsajátított tudás felhasználásával. Ezzel a módszerrel elkészíthető számú (és hatású) új varázslatot hozhatunk létre, gyakorlatilag csak a fantáziánk, és a karakterünk anyagi helyzete szabhat határt a mágia tombolásának.

Az alkímia, mint a mágia egy fajtája, hasonlóképpen működik. Mindenféle növények, állati eredetű anyagok, kristályok és némi hókuszpókusz felhasználásával érdekes lötyöket kotyvaszhatunk, amik jó esetben később hasznunkra lehetnek. Persze mielőtt ilyeneket csinálunk, nem árt kitékőzödni, kicsit olvasgatni a témában, és a mage guild tagjainak segítségét is igénybe venni. Egyes városokban

tenünk, ha szoba jön az AI: a Bethesda célja nem csak egy jópofa játék megalkotása volt. A Morrowind nem véletlenül olyan, amilyen. Leginkább egy CRPG borbé bűjtatott kísérletnek lehetne nevezni. Egy kis kutatómunka a mesterséges intelligencia és a virtuális valóság témakörében. A készítőik létrehoztak egy nagyon komoly méretű virtuális

ELDER SCROLLS III MORROWIND
 UBI SOFT/BETHESDA

GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

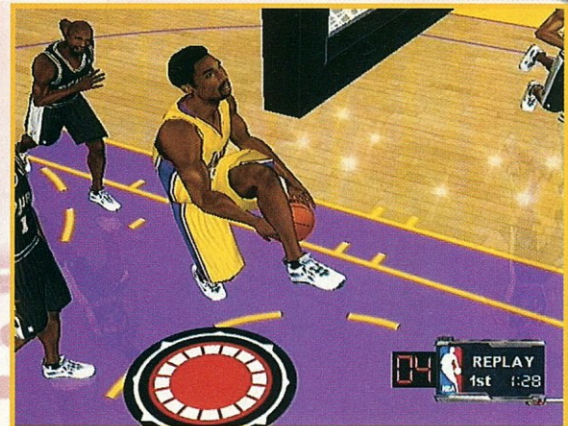
1 JÁTÉKOS

✓ **SOHA NEM LÁTOTT MÉRETŰ, SZABADON BEJÁRHATÓ, GYÖNYÖRŰ VILÁG**

× **EGY IDŐ UTÁN TUL KONNYŰ VAGY ELTŰNTEK A MOTIVÁCIÓ**

9.5 pont

"Valami hiányzik ennek a játékból!" – állapítottam meg néhány lejátszott mérkőzés után. Pedig nagy lelkesen hoztam haza a Gamecube-ot és az e havi tesztelni való játékokat. Rendszeresen megvizslattam a csomagolásukon látható képeket, és örömmel konstataáltam, hogy ez a kosárlabda valóban jól mutat a képeken. Szóval valami hiányzik ebből a játékból. És itt most nem kifejezetten a játék elején tántorgó űrt betölteni kívánó videó montázs nemléteére próbálok ezzel a kijelentéssel utalni. Bár tény, hogy ez sincs, ami elég meglepő, talán nem fért fel a korongra? Ez már nem N64, hogy a kis tárolókapacitásra lehessen fogni az ilyen hiányosságokat. A kommentátorok bedigitálizált szövegének terjedelmével sem lehet ezt kimagyarázni, mert meg merem kockáztatni, hogy a szokásos NBA sorozathoz képest a játékban kevesebb mondat lett "felénekelve" az átlagostól. Szóval "fűzbehozó" kezdésre ne nagyon számíts. A menü design-ja



AIDS TESZT NEM KÖTELEZŐ, DE AJÁNLOTT!

nekem katasztrófális, de már több tipikusan amerikai játékban megfigyelhető volt ez a megjelenítés, tehát lehet, hogy odaát csipzázzák ezt.

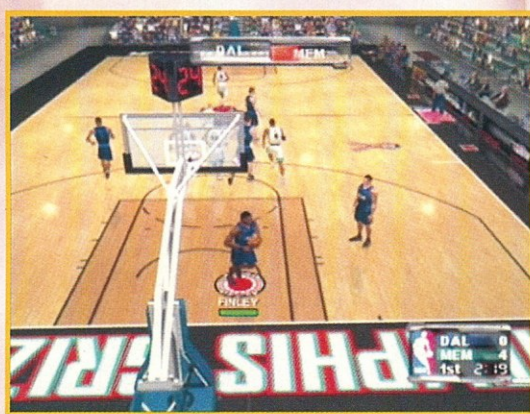
A LEHETŐSÉGEINK

QUICK PLAY: 29 hivatalos NBA csapat közül választva játszhatasz egy tét nélküli meccset. A valódi szabályok és körülmények között.

ARCADE PLAY: Egy speciálisan erre a módra tervezett speciális pályán. Ez mondjuk nem Arcade mód, inkább Streetball, három a három ellen, látványosabb zsákolásokkal gyorsabb és pörgősebb játékmennel.

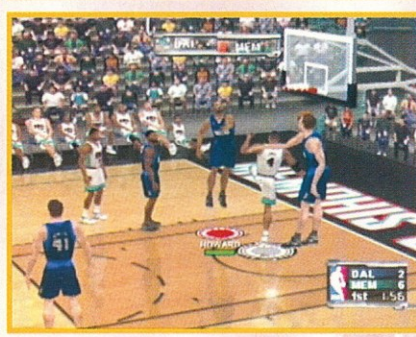
NBA SEASON PLAY: Egy teljes NBA szeont végigszenvethetünk annak minden szépségével és hátulütőivel.

SKILLS MODE: A gyakorlást és a 3 pontos versenyt takarja ez az elnevezés.



Bryant, ebből adódóan a LA Lakers bemutatása még a többiekénél is nyúlásabb. (Azt azért hozzáténném, hogy a hangosbemondó főszer valami elképesztően mesterkél.) Ennyit a körítésről. Azok az idők is már régmúltak, amikor a mikrokapcsolós joystick-on ugyanaz az egy gomb volt a rádobás a blokkolás és a szelelés is. Igen szerteágazó a kezelése a játéknak, mint ahogy maga a valódi sportágazatban is. Legnagyobb meglepetésemre nem kalibrálhatjuk kedvünkre a joy-t (pedig van egy megtévesztő Controller Setup menü), így aztán kénytelenek vagyunk az előre beállított kiosztás szerint szórni a labdákat. Ahogy nézegettem a GC játékokat,

mindig találtam a dobozban MAGYAR nyelvű leírást (egy kis könyvben vannak összesűrítve a nemrég megjelent játékok főbb opciói leírva), ami nem is rossz kezdeményezés a Stadlbauer részéről. Úgyhogy aki az irányításra kíváncsi, lapozza fel a kis füzetecskét. (Persze a rossz májúságom nem engedi meg, hogy meg ne jegyezsem, azért a fordításban vannak elég nagy baklövéses is, teszem azt, az NBA Courtside-nál a dobásokat itt lövés címszó alatt találod.) Az az igazság, hogy én mindenképp egy jobban játszható, és legfőképp szebb játékot vártam dinamikusabban mozgó figurákkal. Nem mintha a grafikával valami gond is lenne, de így mozgásban már nem is annyira fain az összkép, a képek ez esetben is megtévesztők voltak. Valahogy minden ember mozgása gépiesen ugyanaz, ezt főleg a futásnál lehet jól megfigyelni, mint ha lenne némi robot beütésük is. Mintha nem éreznék a játék ritmusát. Erre a ritmusra egyébként a rádobásnál is nagy szükségünk lesz, nem mindegy hogy a felgrúgás után melyik pillanatban engedjük el a labdát. Aztán ott van a közönség, elsősre még egész tűrhetően néz ki, mindenki külön van animálva néhány fázisban. De ha jobban odafigyelünk, észrevehetjük hogy tulajdonképpen csak néhány néző véletlenül szerű elrendezéséről van szó. Jól megfigyelhető a da-gadt feherruhás fickó, vagy a narancssárga pólós nő, és klónjai, akikkel mindig egy időben fordulnak oldalra. Összegezzük a dolgokat. A szubjektív véleményem, hogy a Courtside végül is nem egy rossz játék, attól függetlenül, hogy nem szoktam kosárlabdázni (ez az Adám asztala volt), viszont ennél azért jóval többet vártam. Első kosárlabdás játéknak tűrhető, de a jövőben sokkal több dinamizmust és pörgést szeretnék látni és tapasztalni. Mindenképp próbáld ki, és csak aztután dönts a megvételéről.

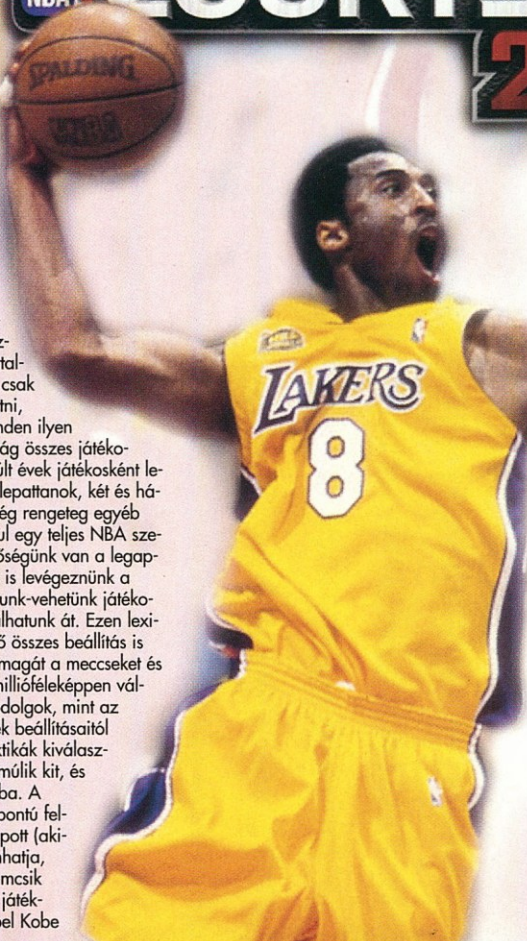


CREATE A PLAYER: Saját játékost készíthetünk (elég poénos figurákat is összehozhatunk), és még néhány egyéb opciót (mint például a játékos tranzakciót) is itt találsz.

UPDATE ROSTER: A névsorokat frissíthetjük, és furcsa módon itt is megtalálható a játékos készíthető opció. Érdekes elrendezés, mert mint feljebb láthatjátok, ez az opció már helyett kapott külön nagybetűvel a főmenüben is. Ki érti ezeket a hülye amcsikat?

megfigyelhető volt a látványos minőségi változás, úgy hozta ez magával a tartalmi újításokat. Ezzel csak arra akarok rámutatni, hogy ez is mint, minden ilyen játék, ismeri a sportág összes játékosát, pályáit, az elmúlt évek játékosként lebontott statisztikáit (lepattanok, két és hárompontosok), és még rengeteg egyéb adatot is. Ha például egy teljes NBA szeont játszunk, lehetőségünk van a legpörgőbb változtatásokat is levegeznünk a csapatunkon, adhatunk-vehetünk játékosokat, statisztikákat vizsgálhatunk át. Ezen lexikális tudáson kívül a létező összes beállítás is megtalálható a játékban, magát a meccsetek és azok körülményeit is egymillióféleképpen változtathatjuk az olyan alapdolgok, mint az idő, vagy a kameranézetek beállításaitól kezdődően a különféle taktikák kiválasztásáig. Egyszóval rajtunk múlik kit, és hogyan küldünk az arénába. A meccsek előtti játékos központú felhajtás is nagy szerepet kapott (aki nek nem tetszik az elnyomhatja, de lefogadnám hogy az amcsik ezt is nagyon zabálják), a játékban megasztárként szerepel Kobe

NBA COURTSIDE 2002



CSIPI M LEE
Cspimlee@576.hu

NBA COURTSIDE 2002

NINTENDO

GRAFIKA: JÓ

JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES

SZAVATOSSÁG: JÓ

ZENE / HANG: KÖZEPES

HANGULAT: JÓ

14 JÁTÉKOS
7 BLOKK

✓ **NBA**
× **ENNÉL LÁTTUNK**
MÁR JOBBAT IS

7 pont

FORMÁHOZ A TARTALOM

Ahogy azt a sportjátékok fejlődése közben

Melőtt nekikezdenék ennek a cikknek, szeretnék minden gyanúlan olvasót illetve Resident Evil rajongót figyelmeztetni. Szóval ha lelkiileg és pénzügyileg nem vagy felkészülve egy GameCube vásárlásra, akkor a saját érdekében ne olvasd el ezt a cikket, sőt még a képeket se nézd meg, egyszerűen lapozd át ezt a négy oldalt! Más különben az történik veled, ami velem is megessett. Belebolondultam a GameCube-ba és fontolgatom egynek a vásárlását. Tudod, hogy megy ez, nem? Jön egy új gép, először lehet, hogy oda se figyelsz rá. Aztán mikor meglátsz rá élőben pár játékot, esetleg ki is próbálsz és bele szerelmesedsz, hirtelen felfigyelsz. Átlapozod a masinához kapcsolódó médiatárakat, melyek az elmúlt hónapokban nem is igazán érdekelték és olyan infókat is észreveszel, melyeket addig nem is észleltél. Az első benyomás a legfontosabb, ha az első pillanatokban megfog a gép akkor addig nem fogsz nyugodni, amíg nem szerzel magadnak egyet. Na ilyesmi játszódott le bennem a GameCube-os Resident Evil tesztelese, valamint egy néhány másik game (Pikmin, Star Wars, Waverace és a fantasztikus Super Smash Bros Melee) kipróbálása után. Hihetetlen a gép, illetve rá készült anyagok... Valóban igaz az a meglátás, hogy a GC az igényes játékosok gépe! Az eddig megje-

ri, a játékmenet óriási, a grafika pedig eget rengető volt a maga idejében. Mindez együtt valami olyan ütős és megfoghatatlan hangulattal párosult, melyet talán azóta sem sikerült újra visszaadni – talán csak az RE2-ben, sőt ott még tovább is fokozták. Hogy miről áll ez a hangulat? Nehéz megmagyarázni, de talán szélsőséges érzelmek közös kombinációjából, melynek legfontosabb forrása a félelem, a rettegés. Egyszerűen fantasztikus, ahogy a Capcom programozói állandóan helyszínről helyszínre fenntartják ezt a nyomasztó hangulatot, soha nem tudhatjuk, hogy mikor jön elénk egy újabb veszedelem. Állandóan feszülten figyeljük az ablakokat vagy a szobák végén elfutó árnyakat. Gyanútlanul sétálunk egy folyosón, mikor az ablakon egy félig szétrohadt kutya ugrik be és támad nekünk. Az addig csöndes teremben vad zene kezd szólni, adrenalin szintünk felszökik, pulzusunk megugrik, a szívünk a torkunkban

réltek. Új grafika, új helyszínek, a fokozhatatlannak hitt hangulat megtuningolása, csak a történet a régi. Eppen ezért a szerelem, amit '97-ben éreztem a játék iránt újra fellángolt és a GC verziót is ugyanazzal az élvezettel (ha nem nagyobb!) nyomtam, mint anno. Haladjunk szép sorrendben, és vizsgáljuk meg a játék minden összetevőjét szépen sorban.

A RÉGI SZTORI

Talán ezt el sem kéne mesélnem, hisz szinte már az is ismeri, aki még soha nem játszott Resident Evillel. A GC verzió 100%-ig ugyanazt a sztorit tárja elénk, mint régi PS-ös elődje. Ebből a szempontból semmit nem változott a játék, nem csak az előtörténet ugyanaz, hanem az egész sztori, sőt még a történelvezetés is. Újdonság viszont, hogy végre lecserelelték az intrót és a megnyeréseket is. Ugye a régi RE-ben élőszereplős mozija kicsit nevet-

kommandót, ezúttal az Alpha csapatot küldik a helyszínre. Vezetőjük Wesker, a többi tag név szerint Jill, Chris, Barry, Joseph és a helikopterpilóta Brad. Alpha csapat rögtön megkezdte a vizsgálódást és megtalálják a Bravo lezuhant helikopterét a megcsontított pilótával egyetemben. Hamarosan egy farka kutya támad rájuk és szétépít Joseph-et, a többieknek menekülniük kell. Mivel Brad ijedségében elmenekül a helikopterrel, ezért a többiek más megoldás nem lévén a közeli villában találják menedéket. Hogy innen mi lesz a dolgunk? Hát kideríteni mi áll az események hátterében. A pontos feladat kétféle osztható, hisz itt is választható Jill és Chris is.

HORROR

Mikor a Capcom nyilvánosságra hozta, hogy ezentúl

Resident Evil®

dobog és pár másodpercig pánik fog el. Nem tudjuk menekülnünk vagy harcoljunk, és mikor támadásra szánjuk el magunkat a fejetlenség közepette lövés helyett a menübe lépünk – mindez persze két másodperc alatt zajlik le. Aztán mikor győzünk a következő szobában már jobban figyelünk, főleg mert sejtelmes a zene, de nem történik semmi. Megyünk a következő szobába, már egy kicsit megnyugszik de még éberek vagyunk, megint semmi. A harmadik szobában visszatér a magabiztosságunk, de belül kicsit érezzük a feszültséget, és a "valami történni fog" érzést, mégis már nem koncentrálnunk annyira, és akkor hirtelen a semmiből megint ránk ront egy dög! Verbálisan érezkelhetetlen, de aki játszott ezzel és átélte, tudja milyen érzés. És ez a feszültség, hogy soha nem tudod mire számíts, az egész játékban jelen van. Soha nem fogom elfelejteni a pókokat sem, melyektől egyenesen félttem, de komolyan! Ahogy ott elegánsan és csendesen máskáltak a plafonon, aztán nekem rontottak, hát majd a hideg rázott, egyszerűen nem bírtam megmaradni abban a szobában. Mindehhez hozzájött, hogy mikor ezekkel a pókokkal hadakoztam (persze megemelkedett adrenalin szinttel, hisz akkor még nem tudtam, hogy nem túl erősek), a TV és a fotelom közé, pont a látó terembe egy élő igazi kereszties pók csusszant le a hálóján. Fejvesztve kiszaladtam a szobából és csak fél óra után mentem vissza! Hányzor de hányszor kaptam akut szívrohamot még számolni is sok lenne! De pont ezekért az adrenalin adagokért élvezzük a játékot, nem? Aztán ott van az a kéjes, már-már kielégüléshez hasonló érzés, amit akkor érzek mikor a kezemben a shotgunt kicsit felfelé tartva, bevárok egy közeledő zombit, majd mikor lőtávvalba ér hidegvérrel meghúzod a ravaszt. Ezek azok az apróságok, melyek teljessé tették akkoriban a programot, és videójáték-történelmi mérföldkövet csináltak belőle. És milyen a Resident Evil GameCube-on? Először is füstázzunk valamit. A RE GC-n nem antológiája, azaz nem a régi PS kiadás GC konverziójáról van szó. Nem, nem! Erről sokkal, de sokkal többről! Minőségileg és tartalmilag ugyanis teljes mértékben "GC", vagy hogy úgy mondjam "2002-es" színvonalon van a játék, sőt, ha grafikát nézem még azt is meg lehet kockáztatni, hogy az RE 2 ével megelőzi a korát – túlzás nélkül! Tartalmilag teljes renováláson esett át, lényegében a tartalom 60-70%-át teljesen lecse-



GC-re fogja áttenni a Resident sorozatot, talán a tapasztalt játékosokban kétségek fogalmazódhattak meg. A Nintendo eddigi politikája az erőszakmentesség volt, már évek óta. Ezért nem lehetett vér a Mortal 1-ben, ezért hagyta ott a Square a céget, és ezért nem lett olyan sikeres a N64. Mi a helyzet egy olyan véres horrorjátékkal, mint a RE? Beleszólt-e a Nintendo a játékba a vérsége miatt? Ezekre a kérdésre a megnyugtató válasz, hogy

séges volt a színészek "teljesítménye" miatt, így most egy teljesen új CG animáció helyettesíti azt. Tehát lássuk a sztorit: 1998-ban egy békésnek mondható közép-amerikai kisváros, Raccoon City élete ugyanolyan átlagos, mint a többi hasonszínű városé. Még akkor sem bolydul meg különösebben a város, mikor a az egyik a agglomerációban lévő hatalmas villát kiveszi egy óriási vállalat, az Umbrella. Néhány hét múlva azonban a villa közelében furcsaságokról, sőt bizarr dolgokról érkeznek jelentések. Ember tűnnek el, és egyre több halottat találnak, melyeket egyszerűen megcsontítottak, valószínűleg megették őket. Egyre több különös lény is feltűnik a ház körül. Az események kivizsgálására a helyszínre küldik a Bravo nevű kommandós csapatot, hogy derítsen fényt az eseményekre. Azonban a Bravoékkal hamarosan megszakad a kapcsolat. Eppen ezért egy újabb

NEM. Olyannyira nem, hogy képzelfétek, a RE az eddigi verziók közül GC-n lett a legbrutálisabb és a legvéresebb, nem nélküli olykor-olykor a gyomorfordító jeleneteket sem, köszönhető nagyban a hihetetlen grafikának! Olyan akciók is belekerültek a programba, melyeket még PS-en sem mertek beletenni a Capcomnál, most viszont minden itt van! Nem mondom, néha engem is megviselt egy-két hepening, gondolkodok itt Jillnél a kádból kimászó zombira. Miután hősnőnk szét-rancsírizza a fejét, még az is jól látszott, ahogy a seb burjánzott a rothadástól, nem is csoda, hogy Jill is elrögzítette magát a közeli WC-ben. Raadásul a Code: Veronica gyermek hibáját is sikerült kiküszöbölni, azaz végre szétloccsantható a zombik agya. Azt hiszem megtekinve a GameCube következő éve vonatkozó játékinálatát bátran kijelenthetem, hogy a Nintendo szakított az ad-



SZERELEM RÉGEN ÉS MOST

Emlékszem még a legelső találkozásra a horror-kaland akciójáték (ebben a sorrendben) Resident Evillel. '96 vége, PlayStation, 2 hetes gép, első játékaim egyike, vagy 20-szor végigjátszva a legkülönfélébb verziókban. Teljes egészében megfogott a stuff. A történet meste-

dig bevett üzletpolitikájával! Ez biztos. Ha kétkedsz és még mindig fenntartásaid vannak a Nintendóval szemben nézd meg ezt a játékot és rájössz!

GRAFIKA, LÁTVÁNY, HANGULAT

Mikor a Magnavox és az Atari istenei megálmodták a konzolgépeket még nem tudhatták, hogy egyszer egy olyan szintet fog elérni a gépek technikai és grafikai színvonala, mint a GameCube-bé. Kíváncsi lennék, hogy azok az emberek, akik megalkották az első Odyssey 100 és Atari Pong gépeket mit szólnak egy olyan felfoghatatlan tudású géphez, mint a GameCube, illetve olyan felfoghatatlan grafikai szintet megütő játékhoz, mint a RE! Amit a RE-lal a Capcom alkotott egyszerűen csodás, minden mai játékot és gépet kenterbe ver! Még egyszer megismételtem: MINDENT. Ahogy egyik neves kommentátorunk mondta egyszer: "Ilyen nincs, ilyen nincs és mégis van!" – és valóban, ilyen tényleg nincs! A RE grafikai megvalósítása majdhogyanem egy időutazás a jövőbe, bemutatja, hogyan is fognak kinézni 2-3 év múlva a videojátékok, mert hogy ez lesz a jövő, az biztos! Valahogy le kéne írnom, amit nyújt a játék, de mivel ilyet még nem láttam nehéz a dolgom, bár annál kellemesebb, hogy ilyen szintű alkotásról kell beszélnem. Bizonyára emlékeztek PS-es Resident Evil részek előre letárolt helyszíneire. Akkor az volt a csúcás. Az új megvalósításra egészen a Code: Veronica-ig várni kellett. Ott már 3D-ben volt minden megtervezve, a kamera követett minket, és az előre letárolt helyszínek helyett minden poli-



volt, hogy egyszerre ment a film és a játék, azaz egy CG háttér előtt mászkálhattunk a poligonos hőseinkkel. Na ez NAGYJABÓL képet ad arról milyen is lehet az egész RE GC-n. Minden háttér él és leírhatatlanul látványos, köszönhetően annak, hogy valójában CG animáció a háttér és olyan fantasztikus felbontással tárul elénk, amit én konzoljátékban még soha nem láttam. Mivel így a hátterek megalkotásához nem volt szükség poligonra, ezért a készítők minden erejüket a szereplők megalkotásába fektethették. Így viszont olyan eredményt értek el, hogy a poligonos szereplők és tárgyak nem űnnek el a hátterektől. A régi PS-es RE-ben ugye látható volt egy dobozon vagy bármi más tárgyon, hogy az mozdítható, itt ilyen nincs, vagy csak elvélve a sokadik újra játszás után tűnhet fel. Olyan elképesztő mennyiségű poligonból állnak a szereplők, a zombik és minden, hogy én ilyet még nem láttam, még a legjobb PS2-es és Xboxos játékok között (FFX, DOA3) sem, de még GC-n sem. A zombik tényleg

véleményem szerint poligonos grafikával kivételesen lett volna ilyen minőségben a RE, egyszerűen tényleg a következő generációt képviseli a játék.

Nem szoltam még az egyéb grafikai effeketekről sem, pedig van belőlük bőven. Hímblózó (egyébként gyönyörű) fények és ezzel fantasztikus árnyékok, a fűz olyan, mintha tényleg egy filmet néznénk és akkor ott van még a víz is! Eddig a Baldur's Gate-ben láttam ilyen gyönyörű vízfektust. De ha az gyönyörű, akkor hogyan jellemezzem a RE vízfektusát? A klasszikus cápás szobában olyan víz fogad, melyet konzolon soha nem láttam még, azt garantálom! Hullámszik, tükröződik, a legjobb eddig!

Ott vannak még az egyéb grafikai elemek is, mint a köd, a villámok vagy a forró hőmérséklettel vibráló levegő, és a csodálatosan tükröződő vizes és fém felületek, tócsák, melyek mind szinte észrevétlenül épültek be a játékba és a hihetetlen látványhoz hozzájárulnak. A RE tényleg a legjobb, valójában leírhatatlan amit nyújt ez a grafika, ha van rá lehetőséget feltétlenül nézd meg valahol, aztán vigyázz, mert könnyen rabul ejt! És ez még csak az első között megjelent játék! Mi lesz a folytatás!? Mi lesz mikor a készítők IGAZAN elkezdik kihasználni a gép tudását!? Még a GC mezőnyben is kiemelkedő a RE, bár GC-s stúffok amúgy is gyönyörűek, minden olyan lekerekített, jellemző, hogy gyakran egy szép festményhez lehetne hasonlítani őket. Ezért nagyon egyediek a GC

rintem pont a látvány a legfontosabb. A GC játékok látványa a mai piacon egyszerűen verhetetlen, és még távol vagyunk a gép teljes kihasználásától.

A RE esetében is tökéletes összképről beszélhetünk, mert a bika grafika mellett történt még egy fontos, a játék hangulatát meghatározó változás. A Capcom némi H.P. Lovercraft elemet csempésztett az RE-be, így az egész játék sokkal sötétebb tónusú lett. De csak pont annyira, ami nem zavarja a játszhatóságot. Sőt pozitív hatásként, még jelentősen emeli a hangulatot! Félelmetesebb, rémisztőbb lett a hangulat, nagyobb az esélye, hogy szivromhatot kapjunk menetközben. Hangulatilag az új RE még az elődét is bőven meghaladja, köszönhetően az említett sötétítésnek és a felturbózott hang és akusztikus hatásoknak. A sejtelmes zajok és zörejek, a megreccsenő ablaküveg és a fantasztikus zenék méltán demonstrálják a GC király audio képességeit és a Capcom zsenialitását is. A szinkron is jobb lett, köszönhetően, hogy az egészet

CSAK 18 ÉVEN FELÜLIEKNEK AJÁNLOTT! NEKIK UJSZONT NAGYON!!!

gonokból volt felépítve. A GC-s RE egy újabb generációváltást eredményezett. Szakítottak ugyanis a poligonos grafikával és mindent újra előre letárolt megoldással készítettek el, de valami olyan hihetetlen minőségben, hogy azt (aki nem látta) elképzelni sem tudja – olyan a hatás, mint amikor a PS-es Residentek után megláttuk DC-n a CV-t! Az előre letárolt helyszínekre ugyanis egy FMV effektet is húztak. Ennek az lett az eredménye, hogy a hátterek sokszor életre kelnek, mozognak, és olyan hatást érnek el, mintha egy CG filmet játszanánk éppen. Az egészet két korábbi PS1-es játékhoz lehetne a legjobban hasonlítani, de csak nagyjából. A Fear Effect-nél alkalmazták először, hogy a hátterek filmek voltak, de a ott a minőséggel jelentős problémák adódtak, bár kétségtelen, hogy a PS tudásához mérten kiemelkedő volt. A másik hasonlat már közelebb áll a RE-hez, ez pedig a Final Fantasy VIII. Emlékeztek, gyakran alkalmazott effekt

olyan fokozhatatlan módon vannak megalkotva, hogy valóban gusztagustalanok, szinte érezzük a rothadt hús szagát, mikor meglátunk egyet közelről. Azt már csak érdekességként említem, hogy most, ha leölnék egy zombit, akkor a hulla ott marad a földön még akkor is, ha távozzunk a szobából és később visszajövünk! Ugy fog ott fekküdni, mint mikor kinyírtuk! Ez igen, úgy látszik a GC-ben van memória dögvész :)! Egyébként minden szereplőt újratervezték, ezért kinézetben kicsit eltérnek a megszokottól. Egyébként sok embernek megmutattam a játékot és senki nem akart hinni a szemének a grafika láttán. A régi helyszíneket mind újratervezték, sok helyet alig lehet felismerni annyira átalakították, minden hússzór látványosabb! Egyetlen hátrány, hogy most a kamera sehol sem követ minket, újra minden rögzítve van. Ez nem baj! Ugyanis szerintem hangulatosabb volt így a Resident Evil, a CV ezért is volt kissé szokatlan. Egyébként



anyagok, főleg a látványban. Nincs a PS2 játékokra jellemző kellemetlen szögletes hatás (és az érzés, hogy ez PS1-es grafika pixel nélkül), illetve a Xboxos PC-s feeling. Az RE grafikailag bebizonyította számomra, hogy a GameCube mind a 2 vetélytárs konzol képességét meghaladja, egyszerűen a legszebb és leglátványosabb játék, amit valaha láttam eddig konzolon. Hiába tudja relative a GC a legkevesebb poligont, ha olyan technikai megoldással fognak rá készülni az anyagok, mint most a RE, akkor nincs is szükség csak annyira poligonra, amennyit tud a gép. Egyébként is gyerekes dolognak tartom, mikor azon vitatkoznak az emberek, hogy melyik gép mennyi poligont tud felmutatni, hisz a jó grafikának nem ez a mércéje. Sokkal fontosabb, hogy bizonyos színek, árnyalatok és lekerekített művészi formák tökéletes kombinációja, és ha ezt még megfelelő számú poligonnal is meg tudják támogatni, az olyan látványt tud eredményezni, ami lemosza még a legnagyobb poligonszámú játékokat is. Hangsúlyozom, látványban és nem technikailag, de sze-



újrászinkronizálták, ugyanaz a szöveg, de mégis egy kicsit más. Érdekes, hogy a filmes hatású hátterek és a fantasztikus grafika miatt nem is fért rá a játék csak két mini-DVD-re – menet közben kell diszket cserélni! Ez azért figyelemreméltó mennyiség! Igazából azonban nem is a grafikától voltam igazán elájulva, mert ahhoz egy idő után hozzászokik az ember, hanem ami az első néhány óra játék után fogadott, azaz az újdonságoktól!

RÉGISÉGEK, ÚJDONSÁGOK

A GC-s RE-t számtalan újdonság szesizeti, de ugyancsak számtalan dolog változatlan maradt. Nem is tudom, hol kezdjem? Talán a



főszereplőknél. Ugye Chris és Jill választható megint, viszont most erőteljesebben érezhető a kettőjük közötti különbség. Nem változtak az olyan alapdolgok, minthogy Jill-lel valamelyest könnyebb dolgunk lesz, mint Chris-szel, több ok miatt is. Először is Jillnél kettővel több tárgy lehet, és nála már a kezdetől fogva ott lesz a lockpick (Barry-től), így könnyebb lesz vele kinyitni az ajtókat. Chris csak 1 öngyújtóval van felszerelve és neki szükségére lesz a Small Key-ekre, hogy ha minden ajtót ki akar nyitni – ráadásul még az elején még Berettája sincs. A kettővel kevesebb hely miatt sokkal jobban kell takarékoskodni és gyakrabban kell látogatni a most is varázslatosan összekötött ládákat. Szerintem megváltoztatták a karakterek egyensúlyát. Érttem ez alatt, hogy Jill sokkal sebezhetőbbé vált, kétszer belénk mar egy zombi és végünk, addig Chris akár négy-öt harapást is kibír és ez minden fajta sérülésre igaz. A két karakter emiatt sokkal eltérőbb lett egymástól. Jill-lel többet kell gyógyítani és nagyon kell ügyelni a főellenségekkel! Persze a két szereplő története is eltér, hisz Jill esetében Barry-vel fogunk sokat együttműködni, addig Chris történetében nem is találkozunk szakadás barátunkkal. Helyette viszont itt van Rebecca, aki Christ fogja segíteni sokszor a történetben, így tulajdonképpen ő a harmadik játszható szereplő. Mind a két karakterrel érdemes végigjátszani a stuffot, hisz a teljes történet csak akkor tárul fel előttünk, de az összesen 10 megnyerés miatt is. Ez több, mint PS-en, akad egy-két kizárólag GC-re készült is, de erről majd később! A vérbeli RE rajongók ha eddig elolvasták a tesztet, és még mindig nem akarnak GC-t venni gondolom azzal a gasszalják magukat, hogy hiába a bika grafika, ez mégiscsak a régi RE1, amit már megszámolhatatlanul sokszor végigjátszottam, nem egy új rész, bizonyára alig vannak benne tartalmi és a játékmenetre vonatkozó újdonságok. Ez a gondolat azonban az alapjaival nem igaz! Már utaltam, hogy a játék 60-70%-ban más, mint a régi elődje és ez nem a grafikára érttem! Nem bizony, hanem a számtalan új helyszínre, megszámlálhatatlan

sok új logikai feladatra, nem beszélve az új fegyverekről, ruhákról! Ha nem lenne ugyanaz a régi története a játéknak, akkor azt is mondhatnánk, hogy ez egy teljesen új RE. Esztétikailag az! Ez egy új rész, csak nagyvonalakban emlékeztet a régiére, minden egyes helyszínen meglepetésekben és újdonságokban fogunk botlani.

Egyébként még a régi helyek is úgy átvannak alakítva, hogy szinte rájuk sem lehet ismerni! Mivel minden helyszínt újratervezték, nagyon sok új helyre látogathatunk el, melyek egyáltalán nem szerepeltek a régi epizódban. Például a ház bejáratánál, szemben is van egy ajtó, nem beszélve a lépcső alatti lejáróról. Aztán rögtön Kenneth hullája mellett is találunk egy újabb ajtót, mely újabb helyszínekre és feladatokhoz visz. És ez csak a játék eleje, látványos kénye a későbbi új helyszíneket. A RE rajongók szíve nagyot fog dobanni például az erdő láttán, már csak a grafikája miatt is. Nagyon tetszett, hogy minden helyszínt abszolút logikusan van összerakva, nem összeviszva kell meglátogatnunk őket. A pályatervező munkássága elismerésre méltó! Az új helyeken rengeteg új feladatot kell megoldani, új tárgyakat kell felvenni. Ha valaki végigjátszás nélkül megy végig a játékon, akkor bizony nagyon sokáig a feladatokon. Szerencsére minden logikus, viszont arra figyeljetelek, hogy sokszor kell bizonyos tárgyakat a menüben Check-kelni (többször mint korábban) és úgy kinyitni vagy megbuherálni, hogy használható legyen. Szóval nyugodtan mondhatom, hogy ha a történetet leszámítom, ez egy új RE játék.



Csak próbáld meg shotgunnal szétloccsantani a fejecskéjét és már fel is veheted újra.

Az új fegyverek mellé egy-két újabb szörny is dukál. Elsőként itt vannak a villámgyors, karommal "felszerelt" zombik. Gyorsabban futnak, mint mi és marha nagyot sebeznek. De említhetném Lisát is, aki egy mutáns. Jellemzője, hogy a sok biológiai kísérlet és mutáció miatt elpusztíthatatlan, fegyverrel csak feltartoztatni lehet, amolyan kis föléletesség. Egyébként a szörnyek egyensúlyát megváltoztatták, így a kutyák és a Hunterek nagy meglepetéseket okozhatnak, de néha a zombik is. Például az meglepett, hogy gyakran ájűnnek az ajtókon. Már említettem, hogy a zombik haláluk után ott maradnak a helyszínen, ennek van ám egy hátulütője. Ha mondjuk nem lövünk szét teljesen a fejüket, akkor megvan az esély arra, hogy kicsit később újra felkeljenek – logikus hisz zombik, tehát egyszer már meghaltak. Amennyiben egy zombitól véglegesen meg akarsz szabadulni, el kell égetni. Erre a célra fel lehet venni egy flakot, amibe benzint tölthető. Mikor megfeszít a zombi menj oda hozzá és használj rajta a flakot, ezzel begyűjthető – öngyújtót nem kell magaddal vinni – így végezhet vele teljesen. Benzintöltőt a ládák és az írógépek mellett fogsz találni. A ruhákról annyit, hogy mindenkinek két új cuccot szerezhettek (kivéve Rebeccát, neki egyet) a végigjátszásokkal, ám ezek között lesznek ismerősök is, a RE3-ból illetve CV-ből, de még a Metal Gear 2-ből is! Ezekről persze majd részletesebben szólok később is.

HIBÁK?

Azok nincsenek, vagy én legalábbis nem vettem őket annak. Nem hiba csak tény, hogy ez a RE nehezebb, mint az eddigi RE játékok. Ez nem baj, hisz így jóval nagyobb kihívást jelent számunkra. Egyébként is intam már,



Persze mindezekhez új átvézető jelenetek is dukáltak, ilyen például, mikor Richard nekiesik az óriás kigyónak az meg hám, elnyeli őt, de számtalan helyen találunk újdonságokat. Azt már csak melléken jegyezni meg, hogy a jelenetek szerintem jobb minőségűek, mint a CG filmek a borotvaéles hátterek miatt! A kigyós jelenetről eszembe is jutottak az új fegyverek, hisz itt Richard elejti a sohtgunját. Lássuk az új



hogyan az új részek egyre könnyebbé váltak. Itt könnyebb meghalni így sokkal óvatosabban kell játszani, és nagyobb lesz a félelmünk a haláltól, ez viszont hihetetlen nyomatókat ad a hangulatnak. Tehát pozitívum! Persze a Hard és a Real Survivor, meg a többi nehezebb módok tényleg csak profioknak valók. A grafikában semmi gond nincs, hacsak...? Hmm, mintha az árnyékok kicsit szögletesek lennének, ezt lassú mozgásnál a közeli képeken lehet észrevenni.



Vagy csak a szemem csal? Azért az nem semmi, hogy eljutottunk odáig, hogy azon kell filozofálnom, hogy vajon az árnyékok tényleg csodálatosak vagy csak szimplán szépek. Szerintem csodálatosak. Egy komolyabb hibával kell csak számolni, ami kicsit kellemetlen lehet. Kevés, mindössze 5 blokkba lehet menteni. Ez bizony lehetne tripla ennyi is, mert így nagyon kell spórolni és bizony nem lehet minden jobb jelenet vagy megnyerés előtt kimenteni állást. Talán annyi negatívum van még, hogy a történetben szinte semmi új dolog nincs, leszámítva néhány apróságot. Ez azonban nem nagy dolog, voltaképpen csak szörszálhasogatás. Ezek még fél pontot sem vonnak le az összképből, inkább csak a teljesség kedvéért említettem meg őket.

(EZT) VEDD MEG!

A GameCube és vele együtt a Resident Evil egyszerűen csúcs! Nem is kell értékelnem a programot, ez túloniú tökéletes. Mind a RE rajongók, mind azok, akik esetleg még nem játszottak a játékkal fantasztikus alkotást kaphatnak. Élvezetes és hangulatos az egész, és mindenki számára tartogat meglepetéseket, még azoknak is, akik már sokszor végigjátszották a régi epizódokat. Természetesen tartalmaz is az anyag, hisz a két szereplő és a 10 megnye-

szimpla behozható Hard fokozat (ez is új dolog, ugyanis a játék elején választhatunk nehézséget), illetve egy felerősített változata, aminek Real Survivor a neve, ebben nincsenek összekötve a ládák, nincs automata célzás, kevesebb lőszer, gyógyítás, keményebb ellenfelek stb. Behozható még az Invisible Enemy mód, azaz amikor láthatatlanná válnak az ellenfelek és csak hangjükből meg az automata célzásból lehet kikövetkeztetni, hogy hol vannak. A harmadik a One Dangerous Zombie mód. Ez amolyan RE3 mód, ugyanis itt a játék során egy elpusztíthatatlan zombi fog minket üldözni (nagyon sokszor feltűnik a játékban, mint Nemis a RE3-ban), akit csak lassítani lehet, megölni nem. Tényleg fantasztikus, hogy a Capcom milyen elképesztő mértékben fel tudta újítani a RE1-et, minden elismerésem az övé! GC grafikai tudását pedig ez a játék illusztrálja a legjobban, sőt ma 128 bites platformot ez a játék használja ki a legjobban. A legszebb anyag, ha mind a három szuperkonzol kínálatát veszem figyelembe akkor is! Óvatosan kell azonban fogalmaznom, hisz emléksünk arra is, hogy két éve a Dreamcastra készült Code: Veronica láttán egyből úgy tűnt, ezt a gépet érdemes megvenni, és most ez a helyzet a GameCube-bal is. A különbség csak annyi, a GC-ben sokkal nagyobb jövő van mint a DC-ben volt akkoriban. A Nintendot ismervé, aki végletekig kitartott a

kell az igazi élvezet. Talán ezért degradálják le sokan a gépet a dedős szintre, holtan csak az a helyzet, hogy már nem tudunk igazán jól szórakozni, mert a játékokból kivészen a fantázia és a képzelet ereje. Ha egy játék ezt a két megfoghatatlan dolgot megmozgatja, akkor az már eléri a célját. Ez még megvan a Nintendo játékaiban és gépeiben csak nézd meg a GC-t és a GBA-t. Sokan azt mondják a Nintendo gyerekes és ezt hibának röjék fel. Szerintem sokkal inkább igaz, hogy a Nintendo gépeivel és játékaival újra gyerekek érezhetjük magunkat és ez fantasztikus, semmihez sem fogható érzés. Egyeseknek talán gyerekes dolog újra gyerekek lenni, de ebben a mai túlpörgetett világban jó, nagyon jó érzés! Sőt valójában szerintem a videójátékoknak ez lenne az iga-

grafikai engine-jét használja, csak még tovább fogják finomítani és még szebb lesz, mint a RE1. Lehet ez még fokozni? Ha Capcom azt mondja akkor biztos! Fontos, hogy a Zero csak GameCube-ra fog megjelenni. Még három a RE1-hez hasonló felújított rész érkezik, ez a Resident Evil 2, 3 és a Code: Veronica is. Valószínű ezek is mind csak GC-re fognak megjelenni, de ez még talán megváltozhat, főleg az idő múlásával. Bár úgy hírlik a Nintendo megvette a jogokat, tehát a következő 3 évben biztos a GameCube lesz a RE platformja. Az utolsó ötödik játék a RE 4 lesz, ami GC-n kívül már más gépre (gépekre?) is meg fog érkezni, úgy 2005 táján. Látható tehát, hogy a RE jövője biztosítva van GC-n és ennek örülhetnek a Nintendo gép tulajdonosai! Ezért a játékért ér-



zi céljuk, csak sajnós nem érzem, hogy más cég valóban meg tudná vagy egyáltalán meg akarná ezt valósítani. Persze a fenti gondolatmenet pont nem vonatkozik a RE-re, csak úgy általában a Nintendo gyerekesnek kikialtított játékaira. Még egy érdekes gondolat, ami a RE tesztelésé közben fogalmazódott meg bennem. Egészen egyedi érzés és hangu-

demes megvenni a GameCube-ot, már csak azért is, hogy aztán büszkén mutogassuk PS2-es és Xbox-os barátainknak, hogy a mi gépünkre készült játék tudja a legjobb grafikát ma. És ez így van, mert ennél szebbet (és hozzáteszem, hogy játékmenetben jobbat) egyik rivális konzolon sem fogunk találni!

Veres Miké



resen kívül most is jelen vannak a tikok is. A ruhákról meg a fegyverekről már volt szó, de itt vannak a speciális játékmódok is, összesen három, melyeket a folyamatos újra-játszásokkal lehet előhozni! Van itt egy



N64 mellett akkora katasztrófa nem történhet. Fantasztikus gépet hoztak össze, a játékok alapján és a látványt figyelembe véve talán a legjobbat a piacon. A GameCube egy igazi konzol. Nem több és nem is kevesebb. Lehet, hogy nem lehet vele lejátszani DVD filmeket, de még csak audio CD-eket sem (talán a 8cm-es audio lemezeket lejátsza, ezt nem tudom), csak játéka jó, de arra tökéletes! Később majd talán netezni is lehet vele, de az még odébb van. Valóban igényes játékok fognak jönni GC-re, melyekkel tényleg játszani és szórakozni lehet, ugyan előfordulhat, hogy kell hozzájuk némi fantázia, de ez

latú dolog volt ugyanis ezzel a felújított RE-vel játszani. A régi történet és a felismerhető klasszikus helyek miatt ugyanis kicsit nosztalgikus érzés volt újra végigmenni a sztorin, talán azért mert már évek óta nem játszottam a RE 1-gyel. Viszont a számtalan új dolognak és újításnak köszönhetően minden új színezetet kaptam. A nosztalgia keverve az újdonság érzésével, ez egy furcsa ám igen kellemes egyveleget és hangulatot adott a RE-nek. Ha régen RE 1 rajongó voltál és megpróbálsz a GameCube verziót biztos vagyok benne, hogy érezni fogod ezt te is.

A JÖVŐ

Visszatérve azonban a RE1-re és az elkövetkező időszakra, sokakat izgathat jövő. A Capcom bejelentette, hogy az elkövetkező években öt RE játékot fog megjelentetni, valószínű mind GC-re. A következő a teljesen új Resident Evil Zero lesz. Történetben az első előtt fog játszani és valószínű a RE1

RESIDENT EVIL

CAPCOM

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: KIVÁLÓ
ZENE / HANG: KIVÁLÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
 8 BLOKK

✓ **HIHETETTLEN, EGYEDŰLÁLLÓ**
GRAFIKA, TARTALMILAG
FELÚJTVA, FOKOZHATATLAN
HANGULAT
 × **KEVÉS HELYRE LEHET**
MENTENI

10 pont

Lilo & Stitch



másik gombot... igen, gránát, szuper, mindenki megdöglend. Emberek, csoda történt, ez a METAL SLUG! Pálya vége, a következő szinten már a kiscsajjal kell máskalni. Meglepően okos megoldások (teleportok, kapcsolók, minimális ugrálás, inkább a probléma felfedezésén/megoldáson van a hangsúly), sok eredeti ötlettel. Most veszem szemügyre jobban a grafikát: szép, az animáció profi, már az előző pályán is nagyon tetszett, ahogy Stitch vi-csorgott. A harmadik pálya versenyös, Stich újrjárgányával kell lövöldözni. Ez se rossz, bár nem éri el a Jimmy Neutron hasonló szintjeinek a kidolgozottságát, de az AOTC-nál mértődekkel jobb. Itt legalább rajzolták az űrhajók,

nem erőltették a 3D-t ott, ahol annak semmi keresnivalója.

Nagyon kevés játék tud már meglepni, de a Lilo and Stitchnek sikerült. Bátor játék, a készítőket bebizonyították, hogy nem csak tündümbüdi kutyuskákat, színes virágocskákat és rosszcsont, de azért szerelmelő szörnyikeket felvonultat platformert lehet csinálni egy rajzfilmből - bátran hozzá lehet nyúlni más, "felnöttebb" stílusokhoz is, mert néha nagyon beválik. Nem tudom, hogy a vadállat módjára lövöldöző Stitch miatt (pontosabban: ellenére) hány szülő dönt majd a játék megvásárlása mellett (vér mondjuk nincs benne), de egy kipróbálást mindenképpen megér, hátha a leendő Stitch-rajongó gyerekek jobban eljárnak majd vele, mint egy buta, pár óra alatt megunható ugrabugrával.

LILO & STITCH

UBISOFT

GRAFIKA: KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
JELSZAVAS MENTÉS
✓ SZUPER HANGULAT,
JÓ ÖTLETEK
× NEM FELTÉTLENUL AJÁNL-
HATÓ A FIATALABB
KOROSZTÁLYNAK

8.5 pont



"Már megint egy Disney-játék" – sóhajtottam fel, midőn megláttam a tesztesre kirendelt kártya-halomban a Lilo and Stitchet. A két hónapja élveznivaló Return to Neverland emléke még élesen kísért, a közepszerűség és az unalom fojtogató köde lengte be a szobát. Kevésbé irodalmian: a háttér közepére kívántam az egészét. Szokás szerint a filmek Magyarországon se híre se hamva, sőt, a netet feltúrva sem lettem sokkal okosabb: a rivjű irásának időpontjában még az amerikai premierre sem került sor. Az előzetesekből annyi derült ki, hogy a legújabb Disney-csoda főszereplője Stitch, aki kicsi, kék, randa, négy keze van, és az ismert univerzum egyik legveszélyesebb csirkefogója. A kicsiny szörnyeteg úrhajója a Földön landol (inkább lezuhan), ahol furcsa hősünk összeakad Liloval, a fiatal hawaii lánykával. A nehezen induló kapcsolatból barátság lesz, Stitch kemény szíve meglágyul, rengeteg régi Elvis számot hallgatnak, a betétdalt pedig az A-Teens énekli. Ennyi nagyjából elég is volt ahhoz, hogy a lehető legnagyobb óvatossággal csúsztassam a kártyát a GBA-ba, felkészülve arra, hogy végül úgyis a radiátorhoz kell magam láncolni a teszt megírásához szükséges játék-mennyisége teljesítése végett. Játék indít, aranyos főcím, első pálya... Jesszus Atyaúrsten, mi történik itt? A képernyőn Stitch, tényleg kék, tényleg négy keze van, mindegyikben fegyver, és lő, de kökéményen ám. Elindulok, jön az ellen (fura, többszínű szörnyek, meg ilyen helikopterre emlékeztető szerkezetek, szintén szörnyeket szállítva) lövök, ahogy a csövön kifér, felkapok valami power-upot, most már nagyobb bigyókkal tüzelek. Fedezék mögül támadnak rám, nem lehet őket kilőni, a francba, lássuk a



SZÉGYELD MAGAD, BREKI!

Frogger

The Great Quest™



No, akkor essünk túl e havi TÁP-un-
kon. Nem, nem a GBA-t készülőm
felfalni, csupán kényszerűségből új
játékstílus-meghatározást alkottam. Havonta leg-
alább egy tucatnyi gémbojos játék megy át a keze-
im között (ezek jelentős részéről olvashattok is az új-
ság hasábjain, a többi meg ne bánjátok, mert
olyan szinten rosszak, hogy a jószágos főszerkesztő
bácsiival karöltve kénytelenek vagyunk távol tartani
őket a Konzol lapjaitól), és úgy látom, hogy kezd ki-
alakulni egy játékcsoport, meghozza a Teljesen At-
lagos Platformjátékoké. Komolyan, minden hónap-
ban van két-három ilyen. Közös jellemzőjük, hogy
viszonylag jól néznek ki, viszonylag szórakoztatóak,
és viszonylag tisztességesen hozzák a
kötelező játékelemeket – és ennyi,
nincs tovább, az eredetiség, no meg a
hangulat ritkán látott vendégek erre-
lé. Mostani elemzésünk tárgya, a Frogger
is ilyen anyag, akár az újonnan al-
kotott kategória zászlóvivője is lehetne.
Értem én a Konami szándékát, hogy
évente új bőrt akar lenyúzni az ő-
s-
őreg franchiseről (a tavalyi, az
arcade gyökerekhez közelebb ál-
ló próbálkozás is elég halovány
volt), de valahogy másképp kéne
csinálniuk. A Frogger Advance
ugyanis egy kétszerezőten átlagos
ugráló játék, amelynél tízenkettő-
egy-tucat game, amiből minden második héten
akad egy. Nézzétek meg a képeket: nem csú-
nya, sőt, néhol kifejezetten tetszetős, de ezt már
valahogy egyre kevésbé tudom kiemelkedő pozí-
ciónként értékelni a végső pontozás során. Esmélet-
len mennyiségű játék jön ki GBA-ra, a többségük jól
néz ki, a Frogger is jól néz ki, akkor kérem szépen
ez már elvárás, nem előny. A játékmenet semmi
olyasmit nem tud felmutatni, ami fél óránál tovább
lekténe az ember: Frogger koma hercegnőt keres
magának (igen, kitalálták: királyfi szeretne lenni
őkelme, némi smárolás útján), ugrándozik, bogara-
kat meg méhecskéket csapdos le a nyelvvel, össze-
szed pár speciális mozgást (kedvencem a felfűvő-
dás, melynek segítségével magasabb/távolabb fe-
vő helyekre is átvitorlázhattunk) gyűjti az érméket
(vásárolni lehet velük, néhol meghatározott számú
coin összegyűjtése után juthatunk csak tovább), meg
a kristályokat, néha víz alatt úszkál (ez elég jól néz
ki, a játék tán legszebben kidolgozott része) és jól
elvan magában. A tisztelt játékos meg eközben ha-
lábra unja magát, mert a Frogger könnyű, és egy-
szerű, mint a kapanyél. Valószínűnek tartom, hogy
a fiatalabb korosztályt célozták meg vele, nekik ta-
lán tetszik is, és az sem zavarja őket, hogy az anyu-
ka/apuka által tízenkészer forintokért megvásárolt

játék egy delután alatt kipörgethető, és a végigját-
zás után már semmi izgalmat nem tartogat.

Hipp-hopp, túl is estünk az e havi TÁP-on, ez jó
gyorsan ment. Ajánlani nem ajánlom, maximum
békarajongó ifjoncnak - ők meg inkább menjé-
nek ki valami tóra, és lessék meg őket élőben, az
jóval olcsóbb, és jóval szórakoztatóbb elfoglaltság,
mint egy közepszerű játékkal rontani a szemünket.
Pont, várom a következő havi TÁP-os versenyzőt!

Liquid



FROGGER ADVANCE: THE GREAT QUEST

KONAMI

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG: KÖZEPES
SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
ZENE / HANG: KÖZEPES
HANGULAT: KÖZEPES

1 JÁTÉKOS
JELSZAVAS MENTÉS

✓ SZÉP GRAFIKA,
ARANYOS SZEREPLŐK
× TELJESEN ÁTLAGOS
PLATFORMJÁTÉK

5 pont

Forgalmazza:
Stadlbauer Kft.

Nintendo[®]

GAMING 24:7

Valódi játékos vagy?



GAME BOY ADVANCE[™]

Kemény játékok. Elterelés nélkül.

Volt egyszer, hol nem volt, egy messzi-messzi galaxisban... izé, szóval itt a Földön egy hatalmas bácsi. Már gyerekkorában is állandóan katonásdit játszott, hatodik születésnapjára pedig Kalasnyikovot kapott apukájától, a gazdag olajsejtől. Mire tizenégy lett, saját magánhadserőre vált, unalmas délutánokon két csapatra osztotta őket, és élőben játszotta le velük gyermekora legizgalmasabb, akkor még ólomkatonákkal végiggürt csatáit. A magánhadserő csak nőtt, csak nőtt, huszoneves korára már száz ezer embernek parancsolt. Apuka is elhalálozott közben, valószínűleg a szegény kergette a sírba, miután kiderült róla, hogy az ellenséges hatalmak ügynöke – fiacskája pedig jó hazahként becsukta az elnöki palota legmélyebb pincéjének legsötétebb cellájába. A fiú felnőtt, atomkísérleteket folytatott, összebalhéozott a szomszédos országokkal, még a nagyhatalmi Államokat is magára haragította. Elfogta a titkainak kiküldetésére küldött kémeket, jól megkínózta, és várta az ellencsapást. A büntetés természetesen nem maradt el...

SIVATAGI VIHAR

Mielőtt végképp átmennének huszadrangú akcióregénybe: a fentiek képezik a Desert Strike előzményeit (na jó, hozzákötöttem egy kicsit, ha így foly-

ben pedig PlayStationön kergethették a gonoszokat a Soviet Strikeban, majd a Nuclear Strikeban. A mostanság futó nextgen konzolokra egyelőre még nincs Strike-játék (tényleg, miért nincs?), így meg kell elégednünk a sorozat első darabjának GBA-s inkarnációjával. Nem mintha ez olyan nagy baj lenne, a Desert Strike még mindig kitűnő játék, ami megérdemli minden GBA-t birtokló akció-fanatikus figyelmét.

gunk, az A a gépágyú, a B a Hellfire, az R a Hydrát enged el, az L plusz iránygombokkal pedig oldalazni tudunk. Az irányításba pár perc alatt bele lehet jönni, és némi gyakorlólövöldözés után mindenki biztosan fogja uralni a gépet. Erre szükség is lesz, mert

egyszerűen azért, mert fokozatosan nehezednek, minek kezdjük a legdurvábbal? Tájékozódni a térképen tudunk (nyomd meg a Startot) plusz páncélnyíló/lőszer és rakétafeltöltésük/üzemanyagmennyiségük helyzetéről is itt nyerhetünk tájékoztatást. A map nagyon korrekt, fel van tüntetve rajta minden a fontosabb objektumoktól kezdve a löszér/üzemanyagcsomagokig, az a megemissitendő célokig minden, elvédeni gyakorlatilag lehetetlen. A legnagyobb problémát egyébként sem a tájékozódás, hanem az életben maradás fogja okozni. Az ellenfél

okos, az

CSAPÁS A MÚLTBÓL

egyszerű géppisztollyal lövöldöző katona is veszélyt jelenthet, a tankokról, lötronyokról és ellenséges légi-járművekről nem is beszélve. A túlélés kulcsa az óvatos nyomulás, aki Rambóként ront az ellenre, hamar megjárja. Nagyon oda kell figyelni a lőszer és üzemanyag utánpótlásra is. Ha kifogyunk valamiből nagy baj van: nem tudunk lőni, vagy kezesin hiányában belezúgunk a jóságos anyatödbe. Hálisstennek van utánpótlás is (ha nem is bőséges), még a páncélnyíló is tudjuk javítani – mindezt a csőről felhúzó csomagocskákkal (+ a megmentett baráti kommandósok és szimpatizánsok kipakolásával) valószínűleg meg. Egy pályán mindenből korlátozott mennyiség áll rendelkezésünkre, ne legyünk mohók, osszuk be szépen, mert ha a misszió végére elfogy a cuccok, akkor nincs segítség, elpusztulunk nyomorultul, és kezdhetjük az egész kampányt elől. A harcok során (az óvatos megközelítés mellett) ügyeljünk arra, hogy ne nagyon csapódjunk neki az épületeknek – az ezekkel való találkozás ugyanis rendkívül rossz hatással van kopterünk fizikai állapotára. Hosszabb tűzharc esetén pedig használj az oldalazást, egy ügyesen kikerült rakéta életet menthet.

DESERT STRIKE ADVANCE

MISSZIÓ: MAJDNEM LEHETETLEN

Adott tehát egy helikopter, tele tankkal, dugig töltve lőszerrel, egy nagy adag Hellfire rakétával, és pár Hydrával (aki nem tudná: ez is rakéta). A Desert Strike nélkülöz mindenféle, manapság oly divatos háromdés megjelenést: terepet döntött, izometrikus nézőpontból látjuk, az Apacheunk pedig adott magasságban repül, süllyedésre/emelkedésre nincs lehetőség. Ebből rögtön nyilvánvalóvá válik, hogy a Desert Strikeken semmi köze sincsen a szimulátorokhoz, teljesen arcade-irányítással rendelkezik a drága. A jobb/bal iránygombokkal tudjuk forgatni a gépet, az előre/hátra irányokkal moz-



FÉRFIAS SZÓRAKOZÁS

De még mennyire hogy az! A Desert Strike Advance az eredeti DS tökéletes portja, igaz, annak apróbb hibáit is örökölte. A fegyver (azaz a segédpilóta) nem mindig tart arra a célra, amit elvárunk tőle: a puskás emberkék lövi olyankor, mikor mi inkább a vadállat módjára lövöldöz légvédelmi ágyút szeretnénk örökre elhallgatni. Aztán itt van a térkép: jól lehet tájékozódni rajra, és tényleg minden szükséges infót tartalmaz, de ezek közül párat (például a páncélnyíló állapotát és a rakéták számát) igazán kitéhették volna a játékképernyőre, úgy sokkal kényelmesebb lenne a dolog. Ezekről az apróságokról eltekintve a Desert Strike még mindig nagyszerű játék. Nehéz, de nem idegesítő, és ez ritkaság manapság. Magával ragad, hiába lőnek le ötször egymás után, mégis megvan benne a jó játékok privilégiuma: "csakazértis" nekimez hatodszor, mert meg akarod csinálni. Erősen ajánlott!

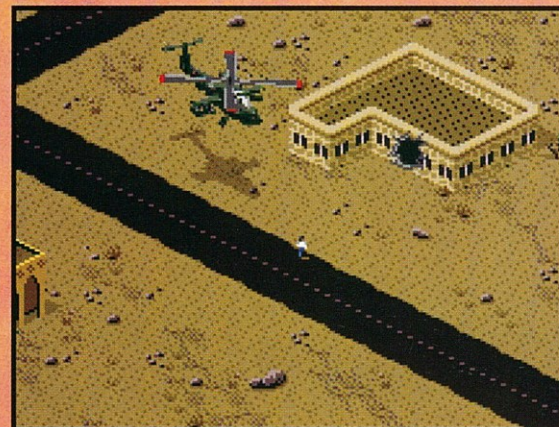
Liquid

tatom, a végén még Chuck Norrisnak fogok forgatókönyvet írni). Nagyszerű, a C-kategóriás akciófilmek/sorozatok bájosan bugyuta világát idéző alaphelyzet: örült diktátor, hatalmas arzenál, részünkről meg egyetlen (igaz, alaposan felfegyverzett) Apache helikopter – a feladat pedig a harmadik világégés megakadályozása. Nem véletlenül ismerős sokaknak az alapszitu, ez a Desert Strike

ugyanis természetesen AZ a Desert Strike. A klasszikus, kilencvenes évek elején megjelent játék, a videojátékok történetének egyik alapvetése, ami annak idején szinte mindenki személyes topisztáján ott szerepelt, mint kötelezően beszerzendő/végigjátszandó darab. En először Megadrive-on talákoztam vele, de létezett SNES-es és Amigás verziója, sőt később szinte minden ajtkoriban kapható platformra átirták. Az Electronic Arts a DS sikerét látva rögtön sorozatot is csinált a helikopteres játékból, a 16 bites korzakban a Jungle, majd az Urban Strikeal játszhattunk, a későbbiek-



kint a terepen már minden mozdulatnak a helyén kell lennie, hibázni nem nagyon lehet. Az eligazítás előtt választhatjuk ki a segédpilótánkat is, az ő személye azért fontos, mert a co-pilot kezeli a csőröt (ezzel tudunk embereket/utánpótlást felhúzni a gépre) és a fegyverekért is felelős őkelme (jobb segédpilóta – pontosabban lösz). A tapasztaltabb versenyzők neve mellett kezdetben MIA felirat díszel, ez azt jelenti, hogy nekünk kell őket kiszabadítani, hogy választhatóvá váljanak. Co-pilot kiválasztása megvolt, menjünk az eligazításra! Itt röviden ismertetik velünk az éppen soros kampány objektíváit. A feladatok változatosak, radar-tornyokat kell lerombolnunk, rakéta-kilövőhelyeket semlegesítenünk, lebukott kémekeket kiszabadítanunk, vagy éppen egy teljes bázist eliminálnunk. Az objektívákat érdemes sorrendben megcsinálni,



DESERT STRIKE ADVANCE

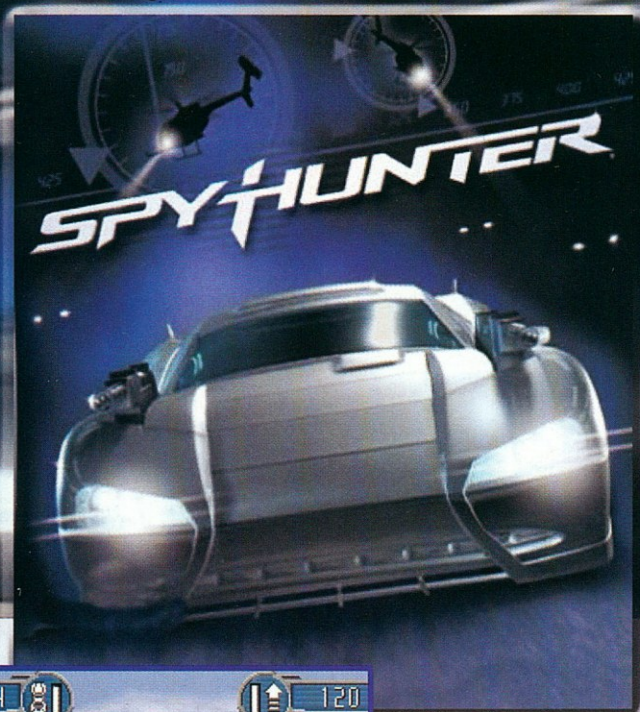
ELECTRONIC ARTS

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG, KIVÁLÓ
SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENE / HANG: JÓ
HANGULAT: KIVÁLÓ

1 JÁTÉKOS
 JELSZAVAS MENTÉS

✓ IGAZI RETRO ÉLMÉNY,
 KEMÉNY KIHÍVÁS
 × UGYANAZ, MINT TÉ EYVEL
 EZELŐTT

9 pont



kedő a Spyhunter, de hozzá az elvárható színvonalat, néhány ponton (például a robbanások megvalósításánál) bőven túl is teljesíti azt. Jó poén, hogy csodajárgányunk túlzott sérülés (ilyet látni fogunk bőven) szétesik, és egy motor lesz belőle, illetve nagyobb vizeken áthaladva motorcsónakká változik át – igazi, James Bond filmbe illő momentum.

Külön kiemelném még a zenét, mert az bizony elsőrangú. Semmi prünyögés, dögös, az akciói nagyszerűen aláfestő gitármuzsika szól a küldetések alatt, a főmenü zenéje pedig olyan jó, hogy sokáig kutattam utána, hátha valami jóember kiszedte belőle valahogy, és felrakta az internet valami sötét zugába (nem találtam meg). A Spyhunter igazi tökök autós akciójáték, kemény kihívás, aki szereti az ilyesmit, feltétlenül próbálja ki, mert megéri a pénzét.



KÉMEK, MINT MI

A GBA a retro hazája: számtalan régi NES/SNES/Megadri-ve klasszikus újrafeldolgozása érkezik a gépre, és mi, őszülők szakállú aggyasztának ennek nagyon tudunk örülni. A Spyhunterrel én még valamikor az ősidőkben találkoztam először a szép emléktű C-64-en. Akkoriban csúcjátéknak számított látványos autós akciót ígérve mindenkinek, aki beruházott rá. A gémbosjos verzió ugyanezt az ígéretet hordozza magában, csak most jóval csinosabb grafikai körítéssel. A játék első pillantásra egy átlagos Mode7-es versenyzős örületnek tűnik, de ez ne tévesszen meg senkit: az autó úton tartása csak mellékes tennivaló, a lényeg a missziók teljesítésén van. Összesen nyolc küldetést kell végignyomnunk a végső sikerhez, és már most megmondom, hogy nem lesz könnyű feladat. Hálisitennek ezúttal nem az izomból elrontott irányítás, vagy a dögunalmas feladatokkal elénk állító játékmotort miatt kell hosszasan szenvednünk, hanem azért, mert a Spyhunter nehéz, vagy inkább NEHEZ, így nagybetűvel. Mit is kell csinálnunk? Van ugyebár egy jól felszerelt szuperautónk, beépített gépágyúval és rakétákkal (a kémautók széria-felszerelése, gondolom) ennek segítségével kell majd különféle objektumokat (általában járműveket) megsemmisítenünk, SATCOMokat (mini műholdvevőket) aktiválnunk, ugratnunk, célba lönnünk, mindezt ráadásul úgy, hogy minimális mértékben rendezzünk csak puszítást az úton kolbászoló vasárnapi sofőrök között. Ez pedig nem lesz egyszerű: nagyon ritka az olyan játék, ahol háromszor (!) kellett nekiugranom az első (!) misszióknak. Hibázni egész egyszerűen nem lehet, az objektívákat vagy száz százalékra teljesítjük, vagy sehogy. Néhány pályán ráadásul az idő is számít, nincs felemelőbb érzés, mint amikor két másodpercen bukod el azt a missziót, aminek már amúgy is tízedszer futottál neki. A nehézség azonban nem negatívum, értékelendő, ha egy ilyen játékban van kihívás, és nem lehet egy fél délután alatt a végére érni. Grafikailag ugyan nem kiemel-

elő, a lényeg a missziók teljesítésén van. Összesen nyolc küldetést kell végignyomnunk a végső sikerhez, és már most megmondom, hogy nem lesz könnyű feladat. Hálisitennek ezúttal nem az izomból elrontott irányítás, vagy a dögunalmas feladatokkal elénk állító játékmotort miatt kell hosszasan szenvednünk, hanem azért, mert a Spyhunter nehéz, vagy inkább NEHEZ, így nagybetűvel. Mit is kell csinálnunk? Van ugyebár egy jól felszerelt szuperautónk, beépített gépágyúval és rakétákkal (a kémautók széria-felszerelése, gondolom) ennek segítségével kell majd különféle objektumokat (általában járműveket) megsemmisítenünk, SATCOMokat (mini műholdvevőket) aktiválnunk, ugratnunk, célba lönnünk, mindezt ráadásul úgy, hogy minimális mértékben rendezzünk csak puszítást az úton kolbászoló vasárnapi sofőrök között. Ez pedig nem lesz egyszerű: nagyon ritka az olyan játék, ahol háromszor (!) kellett nekiugranom az első (!) misszióknak. Hibázni egész egyszerűen nem lehet, az objektívákat vagy száz százalékra teljesítjük, vagy sehogy. Néhány pályán ráadásul az idő is számít, nincs felemelőbb érzés, mint amikor két másodpercen bukod el azt a missziót, aminek már amúgy is tízedszer futottál neki. A nehézség azonban nem negatívum, értékelendő, ha egy ilyen játékban van kihívás, és nem lehet egy fél délután alatt a végére érni. Grafikailag ugyan nem kiemel-

SPYHUNTER

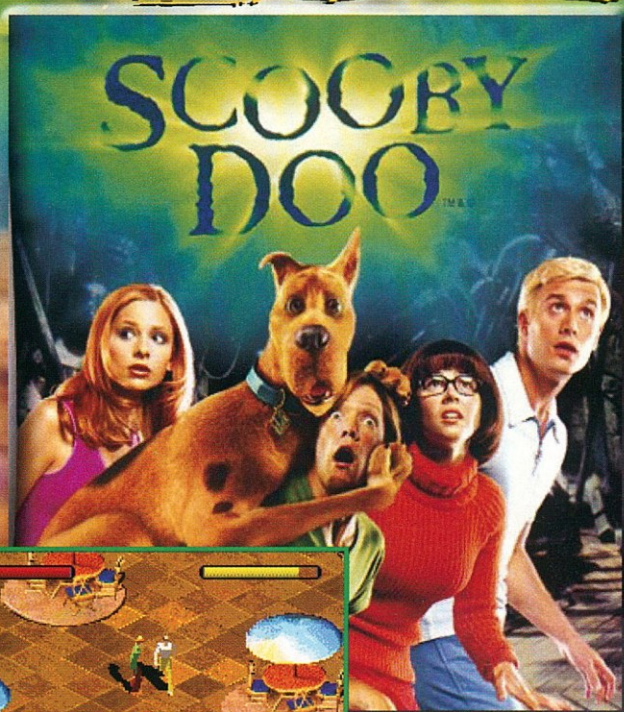
MIDWAY

GRAFIKA: JÓ
JÁTSZHATÓSÁG, KIVÁLÓ SZAVATOSSÁG: JÓ
ZENÉ / HANG, HANGULAT: KIVÁLÓ

12 JÁTÉKOS
LINK KÁBEL, MENTÉS KÁRTYÁRA

✓ SZUPER AUTÓS AKCIÓJÁTÉK
× BAROMI NEHEZ

8.5 pont



és ügyesen rúg, Velma pedig eszes, plusz képes a mini-game megoldására, és így tovább...

A harcok során az életerőnkől veszünk (ha sérülünk) és a staminánkat használjuk fel. Mindkettő visszatölthető, elsősorban kajával (a kutya esetén Scooby-Snackkel), ilyesmit találhatunk, de vásárolhatunk is (erre jó a token-gyűjtögetés). Velma mini-játékai (négy darab: Unlock the Chest, Repair the Pipes, Lights Out, Musical Mayhem – egyik sem túl bonyolult, hely hiányában nem is mutatom be őket részletesen) egyébként a menüből is elindíthatók, így gyakorolhatjuk őket a fő játékon kívül is.



A Scooby-Doo végző soron nem rossz játék, csak ne ez lenne a neve, és ne ezek az idegesítő karakterek szereplnének benne. A párbeszédnek továbbra is borzalmasak, meg kéne kínozni, aki kitalálta őket. Scooby rajongók tegyenek hozzá egy pontot a végső értékeléshez, annyit vontam le tőle az alap-témáért... :)

Liquid

SCOOBY US. SZELLEMEK

SCOOBY DOO: THE MOTION PICTURE

THQ

GRAFIKA: ELMEGY
JÁTSZHATÓSÁG, KIVÁLÓ SZAVATOSSÁG: KÖZEPES
ZENÉ / HANG, HANGULAT: JÓ

1 JÁTÉKOS
MENTÉS KÁRTYÁRA

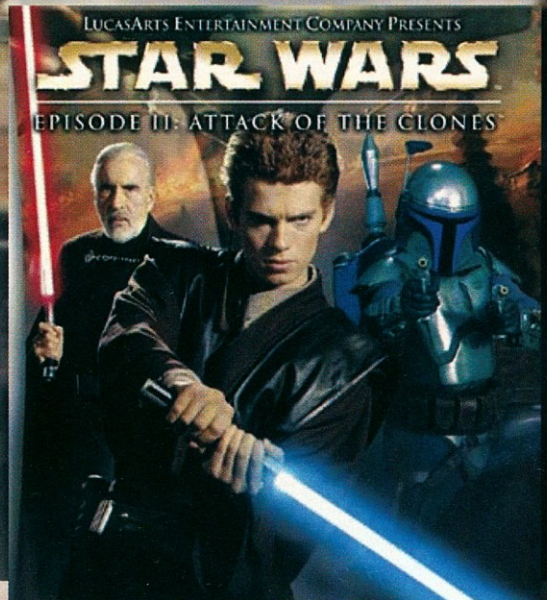
✓ SOK FELADAT, VÁLTOZATOS
× SCOOBY DOO, HELYSZÍNTEN RANDA GRAFIKA

5 pont

V almit már az elején szeretnék leszögezni: ki nem állhatom szerencsétlen Scooby-Doot (ez is jól kezdődik, mi?). Pár éve, amikor először belebotlottam a sorozatba a Cartoon Networkön, teljesen elképedtem. Tudtam, hogy komoly rajongótáborra van a sorozatnak, amerikai gyerköcök generációi nőttek fel rajta, ennek megfelelően legálább is valami közepes, de a maga módján szórakoztató műre számítottam. Nem jött be a dolog, mi több, borzalmas volt. A rajzfilm bugyuta humora, az agyatlan történet (mindegyik sztori ugyanarról szól: a banda plusz Scooby elutaznak valahova, ott rejtélyes, misztikus dolgok történnek, és a végén leleplezik a gonosz, lerántva az arcáról a maszkot, akár többször is), a bántóan stílusatlan karakterek hamar elvettek a kedvemet a további próbálkozástól, azóta automatikusan a távirányítóért nyúlok, ha meglátom lalhal.

Ezek után érthető, hogy nem nagy lelkesedéssel kezdtem bele az idióta kutya kalandjainak legújabb megfilmesítése (főszerepben a nyálgyár Freddie Prinze jr, és az enniváló Sarah Michelle Gellar, az az mindenki kedvenc vámpírhirtelő Buffyja) alapján készült gémbosjos játékba. Kezadjuk talán a pozitívumokkal: a Scooby-Doo nem a szokásos (értsd: a sokat átkozott ütegélős platform) stílusban próbálja előadni magát, hanem egyéni utakon jár. A játék műfaját nagyon nehéz lenne meghatározni, maradjunk annyiban, hogy leginkább kalandjáték, jó sok akcióval és némi puzzle, illetve RPG beütéssel, szóval alaposan összekotyvasztottak benne mindent a fiúk.

A játéktérez izometrikus nézetből látjuk, a hátterek kétdimenziósak, a karakterek pedig poligonokból épülnek fel (jó kevésből). A problémák már itt megmutatkoznak: a játék csunya cska. Nem tudom, miért nem lehetett rajzolt emberkéket szerepeltetni, sokkal jobban és stílusosabban nézett volna ki az egész, ezek a 3D-s izék engem mindenre emlékeztetnek csak élőlényekre nem. Túlságosan szögletesek, és elég bémán mozognak, különösen igaz ez Scoobyra. A sztori szerint a Spooky Island rejtélyét kell majd megoldanunk (gonosz szellemek és szörnyek özönlöttek el a szigetet, ismeretlen okból), nyolc fejezetben keresztül keresve a nyomokat. A legjobban idét az össze-vissza mászkálással fogjuk tölteni: nem nagyon tudom értékelni az olyan hűzősokat egy játék részéről, amikor egy adott feladatot (pl. derítsük ki, honnan jönnek a szellemek) újabb (találjunk meg iksz számú kulcsot) és újabb (kerítsük elő Velmát) és még újabb (keressük meg Velma szemüvegét) mini-feladatokra bontanak le, csak azért, hogy huszonhatszor kelljen oda-vissza rohangálnunk ugyanazon a helyszínen. Harc lesz, erre valók a karakterek (öt van belőlük, mindegyiket fogjuk majd használni: Scooby, Velma, Fred, Daphne, és Shaggy) speciális tulajdonságai – Fred nagy tárgyakat képes mozgatni és jól üt, Daphne gyors



menyiséget fog elhasználni belőle. Oké, az ütlegelés még nagyjából rendben is volna, de a 3D-s röpködős részekkel már nem voltam kibékülve. Randák, és nehezen irányíthatók. A platform részek grafikája kellemes, a szereplők kidolgozottsága pedig kifejezetten jó – aztán jön egy ilyen sikkós/úrhajós rész, és majd kifolyik a szemed tőle, olyan gyengén vannak megcsinálva, ezeket nyugodtam kihagyhatók volna.

Gondolom, miután mindenki megnézte legalább kétszer a Klónok Támadást (hárákór rajongók meg fizszer, szigorúan a felirat nélküli, digitális változatot persze) nem okozok túl nagy meglepetést azzal, ha elárulom: a film premierjével párhuzamosan a játékverzió is napvilágot látott, mégpedig exkluzíve Gameboy Advance-ra. Ez utóbbi azért elég érdekes. A Baljós Armyak premierjét fel-tucnyi játék kísérte mindenféle platformon, az ütős/vágós akcióitól a Jar-Jar színészig/nyomatá-

ság (lásd Reiker bácsi múlt havi SW történelmét), most meg szinte semmi, gyakorlatilag ez az egy játék tartja a frontot (meg talán a Jedi Starfighter is. Van ugyan Obi-wan, meg Jedi Knight 2: Jedi Outcast, de ezek nem kifejezetten Episode 2 játékok – sőt, semmi köztük nincs a kurrens filmhez (mint ahogy a Jedi Starfighternek se sok). Mindegy, Lucasék ezek szerint visszavettek az első rész kapcsán nyakunkba zúdított marketing overkillból, én ennek csak örülni tudok. Azon viszont már kevésbé örömködöm, hogy az (amúgy egész jóra sikeredett) filmből megint nem sikerült maradandó játékok alkotni.

"BEGUN, THIS CLONE WAR HAS"

Az Attack of the Clones a szokásos kardo-zo-spusztító-ugráló platform anyag, némi Mode7-es röpködéssel/lövöldözéssel dúsítva. Ez magában még nem lenne olyan nagy baj (eltekintve attól, hogy minden második GBA-s filmfeldolgozás ezt a stílust erőlteti manapság), ha a játékmenet fel bírna mutatni némi eredetiséget. De nem bír, sajnos. Adott tizenegy pálya, melyek szépen végigkövetik a film történetét (minden főbb helyszínen megfordulunk majd a genosisi csatáig bezárólag), három karaktert irányíthatunk felülva (javarészt Anakint meg Obi-Want, de egy pálya erejéig Mace Windu mesterral is nyomulhatunk) de ezzel ki is fűjt a dolog. A pályák döntő többsége az ellenfelek lecsapodásából meg ugrálásból áll, mely ugyan élvezetes, de hamar unalmassá válik. A kardozással rögtön problémák adódnak: a játék nem a megszokott "lenyomom valamelyik gombot, és ütök" típusú irányítást használja, hanem az irányógomb+A kombináció egyidejű megnyomásával tudunk támadni. Ez kezdetben meglehetősen szokatlan, és bele fog telni egy időbe, amíg megszokod, és hatékonyan alkalmazni tudod. Jó poén, hogy force powereket is lehet használni (három darabot: Jump, Push, és Super Push), az Erőt a kis zöld bigyók felszedésével tudod tölteni, a háromféle támadás növekvő

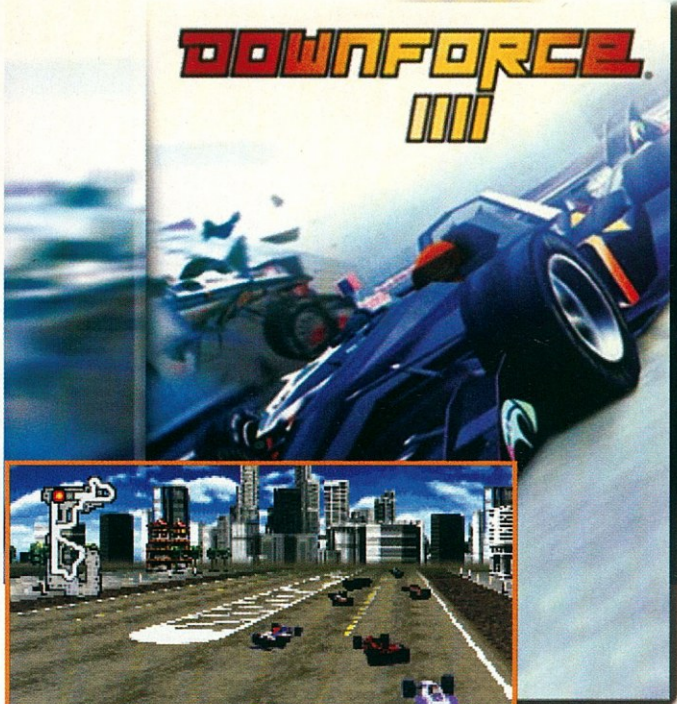


STAR WARS EPISODE 2 ATTACK OF THE CLONES

THQ	
GRAFIKA:	Jó
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	KÖZEPES
ZENE / HANG:	Jó
HANGULAT:	Jó

- 1 JÁTÉKOS JELSZAVAS MENTÉS
- ✓ STAR WARS AUTENTIKUSAN KÖVETI A FILMET
- ✗ KISZÁMÍTHATÓ ÉS NÉHA UNALMAS, GYENGE RÖPKÖDŐS RÉSZEK

6 pont



növeli a karakterválasztás lehetőségét (itt tulajdonképpen kocsit választunk a grip/handling/accleration/speed főérté-

Pár hónapja a Driven (emlékeztek rá?) egy, a Stallone-film alapján készült autós játékról beszéltek) kapcsán már elmélkedtem arról, hogy nincs igazi Formai 1 szimuláció Gameboyra, és hogy a gép korlátai miatt valószínűleg soha nem is lesz. A Titusnak nem is kellett több (biztos ők is olvassák a Konzolt :-)) és pi-acra dobták a Downforce nevezetű versenyzőjüket, mely (a sajtóanyag szerint) az "első igazi F1 szimuláció" a GBA-n. Ez mind szép meg jó, hajlamos vagyok hinni a fejlesztő bácsinak, a probléma csak az, hogy már félórányi játék után kiderül róla, hogy nem igaz. A Downforce-nak annyi köze van az autentikus F1 szimulációhoz, mint nekem az eszkimó folk-lórhoz – azaz nem túlságosan sok. Egszerű autóverseny ez kérem, nem szépítsuk a dolgot. A játék elején elmesélt sztorival (mert olyan is van ám itt, nem csak úgy durbelebbum nyomjuk a gázpedált a nagyvilágba) ugyan magyarázni próbálják a bizonyítványt, miszerint a Downforce egy minden szabályokat nélkülöző, brutális verseny, ahol a sebesség számít, olyan versenyzők által létrehozva, akinek elegendő volta a "normális" F1 között szabályai-ból. (Azokból néha nekem is elegendem van, pláne a mostanában előforduló, erősen pénzszagú győzelmekből, ahol láthatóan inkább a szponzorok igényei, mint a valós erőviszonyok döntöttek el egyes viadalokat – no de egyelőre nem 576 lóerőnek hívják a lapot, le is lövöm magam a szubjektív véleményemmel). A játék elején négy lehetőség közül választhatunk (Arcade Trophy, Free Race, Time Attack, Championship) – a nevek beszédesek, az első három gyakorlásra szolgál, megkötés nélkül, limitált számú pályán versenyezhetünk, míg az utolsó egy hagyományos bajnokság-mód (itt lehet unlockolni a többi pályát). Pályákból van bőven, a világ nagyvárosaiban kell versenyezniük (Sydney Hongkong, Vegas, csak hogy párat említsek) én nyolcig számoltam, akinek lesz hozzá türelme, többet is kicsikarhat (tizennégy van összesen). Nekem nem volt, ennek legfőbb oka az, hogy a game nagyon hamar unalmassá válik. Nem vagyok egy nagy virtuális autóversenyző, de szinte minden versenyt megnyertem kapásból, ez pedig nem túl jó hír azoknak, akik szeretnek elmélyedni egy ilyen anyagban, és hosszan tartó kihívást várnak el tőle. A játék szavatosságát némileg

kek alapján), de ettől sem kell túl sokat várni, olyan borzalmas nagy különbség nincs az egyes autók között. A fejlesztők szimulációs állítása a versenyek során bukik meg végképp: az igazi F1 autók nem így viselkednek, ez abszolút arcade modell, potátlanság szimulációnak nevezni. A pályák fokozatosan nehezednek ugyan, de még a későbbi arénák is gond nélkül teljesíthetők – szerintem csak azoknak fognak nehézséget jelenteni, akik nem játszottak soha mondjuk F-Zerouval vagy a Mario Karttal.

Ennyi lenne a Downforce, és ez így nagyon kevés. Vásárolható alkatrészek nincsenek, autofejlesztés nincs, multiplayer nincs (!), a grafika jóindulattal is csak közepes – vissza a gyakorló pályára, a kvalifikációs sikertelen!

Liquid



DOWNFORCE

VIRGIN	
GRAFIKA:	KÖZEPES
JÁTSZHATÓSÁG:	KÖZEPES
SZAVATOSSÁG:	ELMEGY
ZENE / HANG:	ELMEGY
HANGULAT:	KÖZEPES

- 1 JÁTÉKOS JELSZAVAS MENTÉS
- ✓ KEZDŐK IS TALÁLNAK BENNE GRÓMET
- ✗ GYENGE GRAFIKA, SEMMI KÖZEPES A FIBEZ

4 pont

Vágnak a közepébe! A Jimmy Neutron szép nagy rajongótábor szedte össze magának az évek során, és ma gyerekek százezrei várják nap mint nap, hogy mi történik a furcsa frizurájú zsenivel. Hmmm, azt hiszem, kicsit túlságosan is a közepébe vágtam. Aki esetleg nem tudná: Jimmy Neutronnal a Nickelodeonon (népszerű amerikai rajzfilmsorozat, a legtöbb kábelhálózatnál nálunk is fogható valamilyen formában) lehet összehajtogatni, ahol ifjú zseniként boldogítja kalandjait a gyerekekkel. A cikk írója őszintén bevallja, hogy még soha nem látott egyetlen epizódot sem, de ez nem akadályozta meg abban, hogy nagyon jól jótsszon a rajzfilmsorozatból készült film alapján készült játékkal.

Alapszitu: a gonosz King Goobot (a rettegett Yokian Birodalom rettegett lakójának rettegett ura) elrabolja Jimmy szüleit, hősünk pedig felkerekedik, hogy visszahozza papát-mamát a galaxis másik végéből. Segítőtársa is akad: hűsleges robotkutya, Goddard (nem összetévesztendő az újhullámos francia filmrendező-zsenivel, ő egy d-vel írja a nevét). Utazáshoz űrhajó szükséges, űrhajóhoz pedig alkatrészek, először ezeket kell összeszednünk kis városokban, Retroville-ben és környékén.

ként a game abszolút követi a film/sorozat vizuális világát, a JN rajongói nem fognak csodálni ezen a téren (sem). A játék egyébként magában, a rajzfilmmel való összehasonlításon túl is szép, a szereplők jól animáltak, és technikailag is megállja a helyét.



lyét: az űrhajós/versenyzős részek (ilyenek is vannak ám) kidolgozottsága korrekt, akár különálló játékként is megállná a helyét. Nem beszéltem még a multiplayerorról (kétféle van: lövöldözős/platform és versenyzős), és nagyon jó móka.

A Jimmy Neutronnal egy ikoni probléma van: egy erősen behatárolható (mondjuk 6-12 éves korig)



A Jimmy Neutron egy teljesen hagyományos 2D-s platformjáték, amivel láthatóan a fiatalabb közönséget célozták meg. Ez nem jelenti azt, hogy a játék bugyuta lenne (nagyon is ötletes), ráadásul a fejlesztő srákok nem követték el azt a – mostanában nagyon sok rajzfilmdolgozásnál elkövetett – hibát, hogy hülyének nézik a közönségüket, és megpróbálják kiszűrni a szemüket valami egyszerű, minden ötletet nélkülöző ugráló vacakkal. A JN: BG felépítése engem leginkább ősi kedvencemre, a Commander Keen sorozatra emlékeztetett: szabad mászka a "térképen" aztán a zászlókkal jelzett helyeken indul a móka, beléphetünk az egyes helyszínekre. Jelen-tősen feldobja a játékot, hogy két karakter van (Jimmy és Goddard) ugyebár: amikor már meguntuk nézni a Neutron fiú buksiját, jön egy olyan pálya, ahol a kutyával nyomulhatunk. Mindkét hősünk tud egyébként repülni (feltölthető jetpack segítségével, újabb jó ötlet!) meg persze támadni, az én személyes kedvencem a shrink gun volt (Jetpack, Shrink Gun – itt valaki nagyon szeretheti a Duke Nukemet). Az ellenfelek jópofák, még a gonosz alienekre sem lehet igazán haragudni, olyan kis kukin néznek ki. A neten felkutatót képek alapján egyéb-

korosztálynak készült, aki kinőtt ebből, az nem nagyon fog leülni vele játszani. A játék ötletes, kawai, könnyen bele lehet tanulni - mégsem merem mindenkinek ajánlani, mert az idősebb korosztály ezeket a tulajdonságokat már kevésbé értékeli egy játékban. Ha a fent említett korosztályba tartozol, vagy fiatalabb öcsédet/hugicádát/lányodat/fiadat akarod meglepni valami igazán jópofa és szórakoztató GBA-s anyaggal, akkor a Jimmy Neutron kitűnő választás. A lényegét persze most is a végére hagytam: a játék magyar fejlesztés (a sráccokkal készült exkluzív interjút itt olvashatod valahol), és külön öröm számomra, hogy nem ezt kell felhoznom mellette, mint pozitívumot – a Jimmy Neutron magában is megállja a helyét.

Liquid



INTERJÚ BARÁTH ENDRÉVEL (ENDI) A JIMMY NEUTRON DESIGNERÉVEL

576: Kérlek, mutasd be röviden a csapatot!

BE: A játékot hatan készítettük: Baráth Endre: design, 2D grafika, pályaszerkesztés – Dorka Gábor: vezető programozó – Szűcs Márton: programozó – Konkoly Tamás: programozó – Sziájtó Tibor: 3D grafikus – Hajdó Lajos: 3D grafikus. Természetesen a játék több részét közösen találjuk ki, ez főleg a multiplayerre vonatkozik. Egyébként a multiplayer olyan jól sikerült, hogy a fejlesztés utolsó 1-2 hónapjában napi fél órát "beszéljük". A teamből többen is azt állítják, hogy legalább olyan jó lett, mint a Quake. :) Egyébként a játék ezen részébe a megrendelők szinte egyáltalán nem szóltak bele, csak annyi volt a megkötés, hogy ne legyen véres. Ezért aztán tapadókorongokkal kell egymást lödözni.

576: Hogyan került hozzátok a Jimmy Neutron-játék?

BE: A cég amerikai részlege, a Humansoft Inc. kapcsolatai révén kaptuk meg a projektet.

576: A fejlesztés során mi jelentette a legnagyobb problémát? Volt olyan pillanat, amikor azt mondtátok: "Huh, ezt nem tudjuk megcsinálni...?"

BE: Ilyen nem volt, a GBA programozásra nem túl bonyolult. Egy nagyon vicces dolog azonban történt a fejlesztés során, ugyanis a projekt elején egy félreértés (nem a mi hibánk) miatt azt hittük, hogy 32 megabájt memóriát kapunk a játékhoz, aztán a projekt felénél kiderült, hogy nem 32 megabájt, hanem 32 megabájtól van szó, ami úgy 4 megabájt. Így át kellett térnünk a 16 színű sprite-okra, és a kevésbé finom animációkra. Na és erősen kellett használnunk tömörítést. Végül elértük, hogy a grafika nem lett sokkal rosszabb így 4 megabájt sem. Egy másik nagy problémánk a zene-rendszerrel volt. Erről csak annyit, hogy a béta verzió leadása előtt egy héttel kellett áttermünk egy másik rendszerre, mert az elsővel megoldhatatlan problémáink adódtak. Rendkívül izgalmas volt. :-)

576: Mennyire kötötte meg a kezeteiket az, hogy ismert névvel, licenccel dolgoztatok?

BE: Nem nagyon. Az alapkonceptió kezdettől fogva egy 2D platformjáték volt. Végül is csak a mozi-film sztorijához kellett ragaszkodni, ez nem nagyon befolyásolta a játékmenetet. Természetesen a világ, a szereplők és a grafikai stílus adott volt, de ezzel senkinek nem volt baja, mindannyiunknak tetszik a rajzfilm. Tudni kell, hogy a rajzfilm párhuzamosan készült a játékkal, és emiatt mindig az utolsó pillanatokban kaptuk meg a grafikai anyagokat. Sőt, az utolsó pályák grafikáját 1-2 vázlat alapján csináltuk meg, és csak a film megjelenése után láttuk, hogy nem igazán hasonlítanak egymásra. De úgy tudom, ez sokszor így van a licenz alapján készült játékokkal...
576: Szerinted mit lehet még kicsikami a GBA-ból? A jelenlegi játékok már a grafikai csúcst jelentik, vagy lesznek még meglepetések?

BE: Biztos lesznek meglepetések, hiszen a régi 8 bites gépekre is csinálnak még érdekes dolgokat egyes fanatikusok, ez a gép pedig sokkal többet tud azoknál. Bizonyára itt is egyre elterjedtebb lesz a 3D, már most létezik GBA-ra Doom, Quake és hasonló játékok. Természetesen határok itt is vannak, és szerintem a 3D-t inkább autóversenyekhez, űrhajós játékokhoz használják majd. Azt hiszem elárulhatom, hogy készült a Jimmy második része, amely reméljük meglepetés lesz a technológiája miatt. Van már néhány kép a neten, ezért nem lirok, ez egy 3d platformjáték lesz.

576: Mivel játszol mostanság a legszívesebben (a Jimmy Neutronon kívül persze...)?

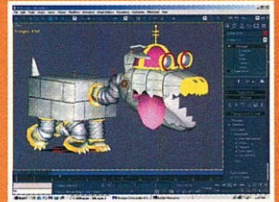
BE: Jimmy Neutronnal inkább nem. Abból elég volt a fejlesztés során. :) Nekem a Jedi Knight a kedvencem. Bár ez az új rész nem tetszett annyira, mint az első kettő. A srákok inkább a netes multiplayereket szeretik, de van olyan is, aki 1000 éves karakteres módú rpg-vel játszik (Zangband). :) Talán csinálhatok egy kis reklámot a japán GBA-s játékoknak. Aki szereti az igazán jó és eredeti game-play-el rendelkező játékokat, azoknak ajánlom, próbálják ki ezeket, GBA-n sok olyan van, amelyek nem csak a grafika és a látványos effektek miatt jók.

576: Milyen terveitek vannak a jövőre nézve? Maradtok a GBA-nál, vagy más platformokon is számíthatunk tőletek valamire?

BE: Egyelőre van GBA-s munkánk, de mindenkit érdekelne egy komolyabb feladat. Pl. a GameCube nagyon érdekesnek tűnik.

576: Kész a beszélgetés, és gratula a játékhoz!

BE: Mi köszönjük a lehetőséget.



JIMMY NEUTRON BOY GENIUS

THQ	
GRAFIKA:	KIVÁLÓ
JÁTSZHATÓSÁG:	JÓ
SZAVATOSSÁG:	JÓ
ZENE / HANG:	JÓ
HANGULAT:	KIVÁLÓ

14 JÁTÉKOS JELSZAVAS MENTÉS, LINK KÁBEL

✓ SZUPER JÁTÉK A FIATALABB KOROSZTÁLYNAK
× BE KIZÁRÓLAG NEKIK

8 pont



IFJÚ ZSENI A (Z)ŰRBEN

Már épp azon gondolkodom, hogy ki kéne valamit találni ezen "Csevegő-bevezetők" helyett, mert hónapról-hónapra illet írni legalább olyan mérhetetlenül unalmas dolog, mint mondjuk péntek kora este (amikor a legjobban haza akarsz már érni, elegend van a hérből) sorban állni - cirka 25 percet - a Tesco-ban és látni, hogy az előttem álló szuper-unszimpatikus, fehér inges, színes visszonnadrágos, hónaljba szorított autóstáskával felvértezett okostojás egy doboz istenverte kefirrt fizet az istenverte hitelkártyájával, amit - hála a magyar telefonvonalak legendásan hitech minőségének - harmadszor dob vissza a masina. Szóval ebben a pillanatban lépett be Csipi M Lee és azzal az rajzfilmfigurás bábjavgyorral az arcán a szokásos kódfejtő masinát igénylő (gyengébbek kedvéért hadaró) stílusában megkért, hogy kérjelek meg titeket egy szivességre, miszerint túrjátok fel a szekrények, pincék és padlások mélyét, és küldjétek neki régi Super Nintendős játékdobozokat és gépkönyveket, mert ő mostanság azokat gyűjti. Szüksége lenne továbbá (olcsó-ér') egy angol nyelvű SNES Zelda és Secret of Mana kazettára is. Akinek módjában áll, kérem segítsen neki! Martin

Kedves 576 KONZOL TEAM! Régi rajongótok vagyok! Csipi! Te vagy a lelke a csapatnak!

(Ja, szépen lennének, ha ilyen lelkünk lenne, mint a Csipi! Nyugodt szívvel lehetne ránk akasztani a "sötétlelkű" jelzőt! M)

A leírásaid szuperek, pontosan a játékot írod le. Nagy kéressel fordulok hozzátok! A RESIDENT EVIL 3 (PS) játéknál elakadtam. Az 1. pálya végén, ahogy belépek a főszőnyhöz, lehet választani két valami közül. Melyiket válasszam? Mit csináljak utána? (Tudom hogy a 26-os számban van, de nem tudom megvenni.)

(Nem akarok indiszkrét lenni, és nem is akarok megsérteni, de mi az oka, hogy nem tudod megvenni? Drágállod? M)

Légszíves küldjétek már egy leírást levélben! Nagyon szépen kérem! Ha tudtok hozzá kódokat, légszíves azt is küldjétek! Köszí szépen: Norbi U.I.: Légszíves tegyetek már be a csevibe!

(Norbi, tudom, hogy ez most érzékenyen fog érinteni, de remélem, nem ábrándítalak ki, ha közlöm: ez az újság nem karitatív alapon készül. Megpróbáljuk minden hónapban a tőlünk telhető legjobb összerakni, amit te, a vásárló azzal honorálsz, hogy 629 Forintért megveszed. Mi meg, gyarló módon, ebből élünk... M)

Üdv. Gandalf! Óriási meglepetés volt számomra amikor megláttam a neved! Rengeget gondoltam rád és el sem tudtam volna képzelni, hogy kedvenc újságom főszerije vagy. Tökéletes álnevet használtál (Martin), nem is értem miért

(Hogyismondjam... Bizonyára a hobbítok még kubai szemmel is erősnek osztályozott füve teszi, de az általad felvázolt kedves kis történetből egy hangra sem emlékszem! M :-)

Vajon a Gyűrűk Ura milyen játéktípus fog képviselni? És milyen gépre?

(A Két torony című játékot (külső nézet, bunyós, PS2-re és GBA-ra) az Electronic Arts adja ki, várható megjelenés november 15. A Gyűrűk Ura programot a Vivendi jegyzi, GBA-PC-PS2-X platformokra, idén október-november magasságában, belső nézetes kalandjáték lesz. Persze a megadott stílusok GBA-ra nem vonatkoznak... M)

Frodó (Magyar Zoltán), Érd Ul.: A Dragon Quest (Warrior) IV.-en kívül lesz-e még valami RPG PS-re?

(Arc the Lad Collection. M)

UI2.: Lassan itt a szülinapom (meg Bilbóé is!), eljőnnél megint, és csinálnál egy felülmúlhatatlan tüzijátékot? UI3.: 16 bit rulez, éljen a rock, és Gandalf!!!!!!!

(Sajnos a tüzijátékot átvette tőlem a Happy End Kft. Remélem az idén visszakapom! M)

Képzeld el Martin a Konzolt olvasva eszembe jutott egy szörnyű gondolat. Mi lesz ha már nem te fogod szerkeszteni az 576 Konzolt! Ezért az jutott az eszembe hogy ha te már nem leszel, és a többiek sem, akkor rólatok nem lesz semmi emlékem, hogy voltatok. (Kivéve az írásaitok de az kevés.) Ezért a levelemben mellékelek egy papírt. Amire szeretném, hogy minden tesztelő írja alá. Ha lehet a lapulajdonossal is. Sok sikert és eredményekben gazdag éveket kíván: Csiki Attila (Attikám, szerintem túldramatizáld a dolgot, habár hazudnék, ha azt mondanám, hogy nem esett jól ez a levél! Vagy esetleg nostredamusi jövőbelátó képességgel vagy felvértezve és tudsz valamit, amit mi még csak nem is sejtünk? Ha már nem én fogom szerkeszteni a Konzolt, akkor 3 lehetőség lesz:

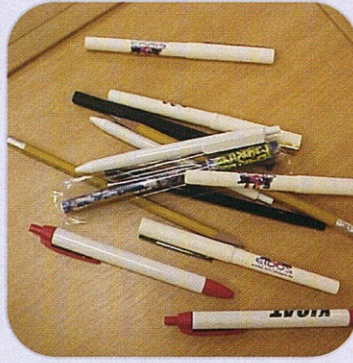
- 1 - Nálam tehetségesebb ember csinálja majd
- 2 - Nálam tehetségtelebber ember csinálja majd
- 3 - Megszűnik

Csak remélni tudom, hogy az első verzió lép érvénybe, vagy a legrosszabb esetben a két rossz közül a kevésbé rosszabb! Sajnos a Kapás Gábor elkeverte a leveled, így most az autogram elmarad... Ha mindenképpen ragaszkodsz az aláírásokhoz kérlek küldd el újra a címedet! M)

Helló Martin! Itt ülök a Balaton parton az árnyékban (31°C), szűröm a jéghideg Coronitát és bámulom a napozó csajokat (39°C). Irigyellek benneteket amiért dolgozhattok a jó kis légkondicionált irodában. (he-he) Nem szeretnék s'gget nyalni, de most azért írtam, hogy fényezzelek titeket. Az 50. szám sem volt rossz, de ez a mostani tényleg durva jó. Az E3-as írás király (az ominózus pótlót jól megnézted, nincs rajta telefonszám?), A Cool-túra rovat szintén király. Az E3-as csajok is jó anyagból vannak. (Ha itt a parton is bő-

szerkóban, karddal járkálnának megvadultnak). Szóval a minőséggel megvagyok elégedve és az oldalszám is alakul.

(Király! Nemrég kaptam egy meglehetősen rosszindulatú bezerzést az E3 cikked és a Cooltúrával kapcsolatban, amelytől lel-



kem feminin oldala már-már kezdte magát rosszul érezni - nekem köszönhetően ez olyan gyorsan el is múlt, mint amennyire semmibe nem veszem a kötekedőket, mert ugye kutyaugatás nem hallatszik az égig, csak a szomszédig, és a szalonát sem a derék házörzöből csinálják, mert az még kozmetikázva is csak kutya-hús marad...! Szal' köszil! M)

A végére volna két kérdés is.

(Sajnos egyik kérdéssel sem tudunk itt az újság hasábjain foglalkozni, remélem érted, miért?! Tök ciki lenne nekünk több fronton is... M :-)

Kérdés után kérés: a következő számba beszűrhatnál 1-2 képet Vegasról. Remé-



lem tetszik a kép és kirakjátok. Kántor Zoltán Fonyódt

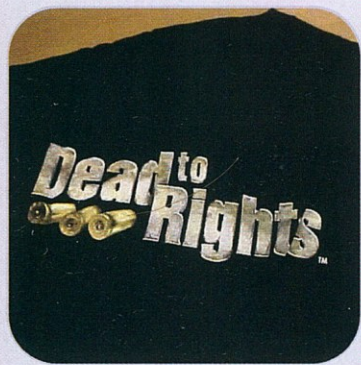
(Zola, köszí a képet, nem csak hogy tetszik, hanem baromi jó, tehetséges vagy! A Vegasban készült fotókat még nem hívtuk elő. Történ viszont egy kis bal eset: elkevertem a leveled és a címed, így én nem tudlak megajándékozni. Megtennéd, hogy feldobsz egy levelet a címeddel (+géptípus), hivatkozva a Snake képre, én meg összehajtok egy pofás kis pakkot neked? M)

A HÓNAP LEVELE

(Valamelyik nap beállít a postásunk és kezembe nyom egy elég nagy dobozt. Na, gondoltam valamelyik ügyeletes jöfője küldött néhány döglött egeret, esetleg sz*ros alsónadrágot, de az a poén is lejáródott a szemem előtt, hogy tépem a papírt, és egy ma-

C S E V E G Ő

fedtet fel kiléted. Emlékszel még az utolsó találkozásunkra Szürkerévnél, akkor is (mint mindig) váratlanul jelent meg. Ó, a régi szép idők, mennyi kalandot átélünk. Emlékszel? A Gyűrűre, a nazgulokra, Hobbifalvára, Völgyzugolyra, Mória bányáira, Lórienne.



rék afrikai emberevő vöröshan-
gya lepi el az arany kezemet.
Ovatosan bontok, a csomagban
kisebb fadoboz, benne 2 darab
horror-retro kvarcjáték (full ki-
rály!) és pár anime zenei CD.
Meg ez a levél... Egész elérzéke-
nyültem! M)

Izzad a t*k*!!! Ezzel a Geszti Peti féle
esszével is kezdhethem a levcsit, de in-
kább ne! Bocs a pergament-ért Martin
koma de ez vót kéznél. Mivel a kis cso-
mag szállítása csúszott vagy 3 hónapot
ezért írok még vmi hozzáfűzni nyalot!
Kus meleg van! A Retro félinghez csak
annyit, hogy mi hiába játszunk 1 Last
Ninja-val, azzal nem jönnek vissza a ré-
gi haverok és a fiatalágunkat sem kap-
juk vissza!

(Bázzé, nekem sem jönnek és a
hátam is többet fáj már, mint köl-
yökkoromban. De azok a csodá-
latos emlékek, azok jönnek dögi-
vel! Remek. Még egy ilyen mon-
dat, és nyugodtan lehetek a pav-

lovi kutya 2002-es alteregója,
akiből úgy dől a nyál, mint 1-1
jól sikerült Richard Gere szerel-
mes-filmből! M)

Bocs az ircsi rondasága miatt de meleg
van, balkezes vagyok és hozzá ragadok
a celluloidhoz! Amúgy még küldtem vol-
na 2 CD-t, de nem tudtam visszavásárol-
ni. (Shenmue Orchestra, Final Fantasy
Pray) De se baj. A másik a lappal kapcs.
Nézem a Jún. számot és vmi nem kóser.
Az oké, hogy írsz két oldalt a tökös-bö-
gyös amcsi p*****ról, de az kicsit f***
pingáló, hogy a játékokról semmit nem
írsz. Le van sz*****! Elvégre az E3 nem
erről szól, meg úgy is meleg van és izzad
a t*k*.

(Azt hiszem te megértetted az E3
lényegét! De félre a viccet - lehe-
tet volt minden játékról bőve-
ben írni, viszont:

1 - Szerintem a képek alapján
úgyis lehet vágni, hogy miről van
szó, autóversenyről vagy szerep-
játékról. Előzetes személy szerint

nem komálok írni - az internetes
forrásból fordítás, mintha már
próbáltuk volna a progit, meg
nem a mi stílusunk -, ha megjön
a game, úgyis felboncoljuk.
2 - Mire a legtöbb játék megje-
lenik, úgyis egy csomó dolgot
változtatnak rajta.

3 - Ez a stílusunk M :-)

A másik.... nem most az egyik. A Csevi-
ben ez a halom h***! Te jó ég! Uncsi a
PS2. Csalódás az összes játék. Majd a
GC meg a X! Tudod mit? Vegyé! Oszit
majd sz*psz, meg rájössz, hogy ezeken
is minden lesz, csak nem új ötlet! Azt már
senki ne várjon! Vagy ha olyan oksi,
menjen és csináljon. Ezekről a foci VB ju-
tott az eszembe! Az a baj, hogy nálunk
kismillió foci szakértő van és nem focista.
Jóska Pista vagyok, 12 éves és a konyha-
asztalon tesztelem az Emotion Engine 2-t
na öleg mer okádok. Csá: Martin!

2002.06.18. 146.55 perc. Kvazimódó.
(Gázimádó, mivel a te leveled is
a tűz martaléka lett, dobj egy la-
pot, meg azt, hogy milyen géped
van, én meg nyomom az ajándé-
kot! M)

Hi 629 Konzol Team! Azt hallottam,
hogy az Esmeralda c. brazil teleregény
meg fog jelenni mindhárom újgenerációs
konzolra! Lenne pár kérdésem ezzel kap-
csolatban:

Hány részes lesz? (Esmeralda)
(A sorozatnak a brazil hagyó-
mányokhoz híven soha sem lesz
vége! A programozó fiának a fia
is ebből fog meggazdagodni. M)
És miről fog szólni?

(Amiről a sorozat - állatságok-
ról! Szegény főhős sokat gyötör-
dik, a gonosz meg vígan él, az-
tán fordul a kocka, mindenki el-
nyeri méltó jutalmát, majd - itt
jön a korszalkalkotó ötlet, Oszit
neki! - minden visszaáll az eredeti
kerékvágásba, ahogy az az
életben is lenni szokott, azaz a
szegény még szegényebb lesz, a
kutyá meg úgyis oda kakil, ahol
már van... M)

Jose Armandot Mr. Bean fogja alakítani?
(Nem, Kulka János, de ez titkos
infó! M)

Ciniről fogják Esmeralda alakját mintázi-
ni? (Cool!)

(Akkor a sorozatot "18 éven fe-
lülieknek" minősítéssel kell ellát-
ni, ami mondjuk részemről nem
baj, Cini érkezhetsz teljes terjedel-
mében, bejön! M)

Úgy hallottam ez lesz a SEGA legújabb
fejlesztése, igaz ez?
(Sega-Nintendo-Microsoft-Sony
koprodukciónban készül. M)

Támogatja a netes játékot?
(Ja. A cég előző közkedvelt játé-
kából, a Dallas szágából is lehet
majd feltáptolt karaktereket imp-
ortálni. M)

Rpg lesz?
(Lesz, de csak fegyverviselés en-
gedéllyel rendelkezőknek! M)
Ez lesz a hónap levele?
(Szerinted az lett? M :-)

Jó lenne, ha Vári Zoli passzolna egy
végigjártást! Válaszokat előre is köszö-
nöm! MELEG szeretettel: Don Rodolfo
(Kérésedet majd továbbítom ne-
ki, de szerintem ennek semmi
akadálya, biztosan ugrik majd a
lehetőségre, mint szarka az alu-
miniumkanálra! M)

Csá KONZOL Tím! Nagyon király a
Konzol, ha tehetjük mindig megvesszük.
Térjünk a nyálcsorgatás helyett a lényeg-
ekre. TEEBEE fiunk Nr. one kérdése:
Hun a rákba van a Final Fantasy 9-ben a
Leo nevű csillagjegy? Azért nem találja a
TEEBEE, mert a konkurens magazin bösz-
me, fűrészpöragyú, agyoniskolázott vízfe-
jű aszongyák a leírásukban, hogy a Leo
ott van a Neptun szobornál. Na most it-
ten az a durva nagy kérdés, hogy hol a
búba van az a szobor?

(Még jó, hogy nem az lett a kér-
dés, hogy hova tűnt Damon
Hill... Nálam nincs, az szinte biz-
tos! M)

Most vittem ki a Metal Gear első részét,
és amikor a jó befejezést kaptam enyim
lett a BANDANA. Az lenne a kvescsön,
hogy az mire jó.

(Örök löszert ad a kiválasztott
fegyverhez. Egyik oldalon a Ban-
dana, másikon a fegyver kivá-
lasztva. Kapás Gábor)

Üdvözlünk titeket ottan Konzolnak szer-
kesztőségében innen Hängeriföld utolsó
putriletelepéről AJKA CITY-ből: TEEBEE,
ESŐEMBER, TAKA

Hali 576! Bocszsz, hogy csak így tollal
merészelek nektek írni, de épp most fog-
yott ki a patron a nyomtatóból (TINTA).

(Ugyan már, mire idekerül hoz-
zám a levél, úgyis be van gépel-
ve, felőlem akár norvég folyói-
rással is küldhetted volna. M)

Teljesen megváltoztam! Mondhatni in-
kább megvilágosultam. Rájöttem ugyan-
is, hogy szeretem az összes konzolt. Na
jó....talán a DC-t nem. Épp most gyűjtök
egy GC-re, pont jól adapasszolna a PS2
melé. Meg hozzá a R.Evil 1.-el. Baszki,
tök szép játék lesz ahogy így elnéztem.
Az újság nagyon tutti ti meg már olyan
ISTENEK lesztek, mint én. Figyu a GC-
nek kb. milyen ára lesz olyan Szeptem-
ber körül, csak úgy sacra, séróból.

(Séróból bármikor vágok bár-
mit, 60 ezerre tippelek. M)

Mint már mondtam az újság király, de
szerintem lehetne kevesebb leírás, meg
kód sőt inkább egy se! Szerintem az
már nem is játékos aki így visz végig
egy játékot. En pl. mikor kiadtátok a Si-
lent Hill 2. leírását arról vittem végig, de
utána tök sz*rul éreztem magam nem
volt olyan jó hangulata, de lehet, hogy
csak én vagyok így ezzel, bár ezt nem
hiszem.

(Abból ítélve, hogy minden hó-
napban ezer levelet kapunk,
melyekben segítséget kérnek az
emberek különböző játékokhoz,
valószínűleg szükség van a vég-
igjártásokra és kódokra. M)

Helyette lehetne olyan rovat, hogy pl.
írhatnának azok akik egy játékban el-
akadtak és ti megírhatnátok nekik a "he-
lyes utat".

(Talán hülye vagyok, de nem
igazán látom a különbséget a te
új ötleted és a mi régi ötletünk
között... M)

Apropó Martin. A két toronyban fog
visszatérni Gandalf? Ha beraktok a Cse-
vibe nagyon köszike. Legyetek jók, na
megyek dolgozni mert így nem lesz GA-
MECUBE. Legyen még 576 KONZOL
vagy ezer évig jó lenne ha még tovább.
) Viszlát. Dani vagyis Freddy Krueger
(Nem olvastad a könyvet, fi-
am?? Akkor nem is árurom el!
M :-)

Na, kisgyerekek és nagygyere-
kek, és ti, akik már nem vagy-
tok gyerekek, csak annak érzi-
tek magatokat, meg mindenki
más is, ennyi lett volna nyári
összevont számunk Csevegője.
Megyünk nyaralni. Menjetez ti
is. De közben olvassátok az 576
Konzolt és fizessetek elő rá. Mi-
ért? Mert aki 2002 szeptemberé-
ig előfizet, azok között az itt lá-
tható több tonna E3-on összege-
berált csecsebecsét (pólokat, tol-
lakat, játékokat, zenei CD-eket,
DVD-eket, sapkákat, matricákat)
fogjuk kisorsolni - így szeret-
nénk kedveskedni azoknak, akik
belénk helyezik a bizalmukat.
Természetesen ebben a nyeremé-
nyakcióban azok is részt vesz-
nek, akik már korábban előfizet-
tek ránk! Bulis nyarat!

Martin

anime

AKIRA* (1988)

Színes, japáni rajzfilm, játékidő: 124 perc
A forgatókönyvet Katsuhiro Otomo képregényéből Izo Kashimoto és Katsuhiro Otomo írta
Rendezte: Katsuhiro Otomo
Produkción: Akira Committee / Dragon Production / Nakamura Production / Telecom Animation Film / Tokyo Movie Shinsha

Történet: 1988. július 16-án Tokiót elpusztította az "Új Típusú Bomba" (rombolóbb volt, mint egy neutronbomba és gyakorlatilag zéró radiációt hagyott hátra), aminek hatására kitört a III. Világháború a Szovjetunió és az Egyesült Államok között. Harmincegy évvel később az öbölben felépült Neo-Tokió azonban már mind kiterjedését, mint életképességét tekintve a régi megalopolisz fényét elhalványító világváros – egy "túlrett gyümölcs", ahogy a film egyik hőse, Shikishima ezredes nevezi. A zavargások, tüntetések mindennaposok, a fiatalság kábításteren



egy jó történet lenne, remekül vászonra varázsolva, megkapó zenével? Igen, amennyiben a Csillagok Háborúja csupán egy jó történet, remekül vászonra varázsolva, megkapó zenével. Az Akira univerzum él, lélegzik és a meglátogatása után rátelepszik az emberre. Örökre. Kár tagadni.

DVD: Melyik kiadással utazunk? A válasz egyértelmű: a CSODÁLATOS amerikai R1 NTSC Special Edition a legjobb, legszebb, legdögösebb. A Special Limited Edition pléhdobozos (csak 100.000 példányt préselt ki a Pioneer, de különösebb gondot nem jelenthet a beszerzés; tippünk az eBay), a Special Edition hagyományos, két lemezes kiadvány, degeszre tömve extrákkal – ez gyakorlatilag bármikor, bárhol (az interneten) elérhető. Remek a Kapszula Opció (leginkább a Mátrix korong "Kövessd a Nyulat" lehetőségére hasonlít), bekapcsolásával a filmben feltűnő falirkákat és feliratokat fordíthatjuk le. Érdekes az értelmező szótár, kimerítő a japáni lézerlemez kiadásról (Akira - Special Collection) csejt Katsuhiro Otomo interjú. A kép éles, a szinkron a helyén, a hang remek, a zene csodálatos (Geinoh Yamashiro Gumi). Professzionális munka, bármely anime gyűjtemény díszje lehet.

* A lemezeket Martin apa bocsátotta rendelkezésemre, én pedig értelemszerűen jobban vigyáztam rájuk, mint a szemem fényére. Elmény volt a cucc, köszí.

Hozzáférhető DVD kiadások:

AKIRA (R1 NTSC, 2001, kb. \$30)

Hang: japáni (Dolby Digital 2.0), angol (Dolby Digital 5.1)

Feliratok: angol

Extrák: Kapszula opció

AKIRA: SPECIAL EDITION (R1 NTSC, 2001, kb. \$30)

Hang: japáni (Dolby Digital 4.0), angol (Dolby Digital 5.1)

Feliratok: angol

Extrák: Kapszula opció, Production Report, Sound Clip, Katsuhiro Otomo interjú, 4500 állóképek, Akira értelmező szótár, mozi-előzetesek, TV reklámok, Interjú a DVD kiadás renovatóiraival

AKIRA: SPECIAL LIMITED EDITION (R1 NTSC, 2001, kb. \$40)

Hang: japáni (Dolby Digital 4.0), angol (Dolby Digital 5.1)

Feliratok: angol

Extrák: lásd R1 NTSC Special Edition

AKIRA: SPECIAL EDITION (R4 PAL, 2001, kb. AU\$35)

Hang: japáni (Dolby 2.0), angol (Dolby Digital 5.1)

Feliratok: angol

Extrák: Production Report, mozi-előzetesek

AKIRA: SPECIAL EDITION (R2 NTSC, 2001, kb. \$86)

Hang: japáni (Dolby Digital 5.1), angol (Dolby Digital 5.1)

Feliratok: japáni, angol

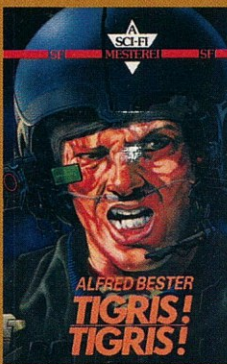
Extrák: Production Report 1988 (48 perc), Production Report 2001 (43 perc), Animation Archive (32 perc), Art Works galéria (10 perc), mozi-előzetesek, Sound Clip, 16 oldalas "Production Notes", 500+ oldalas forgatókönyv digitális formában

irodalom

ALFRED BESTER: TIGRIS! TIGRIS!

Nemes István fordítása, Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, 1990

"Ez volt az aranykor, a nagy kaland, a buja élet és a nehéz agónia kora... de senki sem gondolta így. A jölet és a lopás, a fosztogatás és az erőszak, a kultúra és a bűn jövője volt ez... de ezt senki sem ismerte el. A szeretelenség kora volt, a különök elbűvölő évszázada... de senki sem szerette." – jellemzi Bester (1913-1987) a huszonötödik századot. A századot, amiben hősünk, Gulliver Foyle bosszút fog állni. Kegyetlen, elszánt, megállíthatatlan bosszút.



Gyors, lendületes, könyörtelen bosszút mindenkin és mindenben, akinek és aminek köze van a Presteign társaság Varga-T1339 szeriaszámú űrhajójához. Gully Foyle története a klasszikus Monte Cristo sztori – mérhetetlenül izgalmassá masszírozva, egy teleportálós (a hivatalos megnevezés jauntolás, tehát: jauntoló) társadalom jövőjébe ültetve. Bármilyen bővebbet mondani bűn lenne. "Tigris! Tigris!" ugyanis egy olyan olvasmány, amelyben gyakorlatilag lehetetlen csalódni. Legenda, akárcsak Alfred Bester, akit ez a könyv repítette a tudományos-fantasztikus irodalom panteonjába (margó: ő volt az első író, aki megkapta a Hugo díjat, 1952-es "The Demolished Man" c. regényéért [+1987 Nebula, +1988 Prometheus, posztumusz]. Keveset írt, de amit papírra vetett, az halhatatlan). Kötelező olvasmány – sajnos beszerzése napjainkban kelleképp körülményes (egyedül az antikváriumok feltűrése kecsegtethet [csalja] reménnyel). HIHETETLEN, hogy ez a fantasztikus, pörgő dinamikával végigszárgulodott jövőkép 1956-ban (!) született. Reprintet akarunk. AZONNAL.

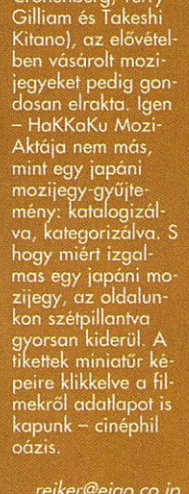
interjú

HAKKAKU MOVIE FILE

<http://isweb38.infoseek.co.jp/cinema/hakkaku/>



HaKKaKu Tokióban él és szereti a mozit. Az elmúlt negyed évszázadban sűrűn látogatta a helyi filmszínházakat (gyanúsán kifinomult ízlése van, kedvencei közt megtalálható Jim Jarmusch, David Cronenberg, Terry Gilliam és Takeshi Kitano), az elővételben vásárolt mozijegyeket pedig gondosan elrakta. Igen – HaKKaKu Mozi-Aktája nem más, mint egy japáni mozijegy-gyűjtemény: katalógizálva, kategorizálva, S hogy miért izgalmas egy japáni mozijegy, az oldalunkon szétpillantva gyorsan kiderül. A ticketek miniatűr képeire klikkelve a filmekről adatlapot is kapunk – cinéphil oázis.



zene

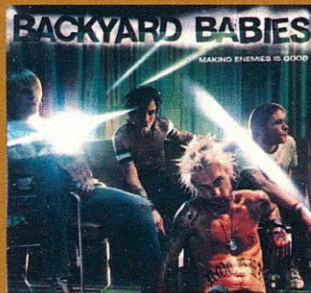
BACKYARD BABIES*

www.backyardbabies.com

"Valószínűleg a világ utolsó igazi rock 'n' roll bandája vagyunk" – közli a svéd Näsijö városkában, 1987-ben alakult Backyard Babies gitárosa, Dregen. Mögötte ott vigyorog Johan Blomqvist (basszusgitár), Peder Carlsson (dob) és Nicke Borg (dalolás – 1989-ben váltotta fel a csoportosulás korábbi hangadóit, Tobbe-t). Kár, hogy nincs igazsága. Ez kérem punk. Vagy grunge. Vagy grunge-punk / punk-grunge – ahogy tetszik. Még akkor is, ha ők "sleaze-rocknak" nevezik. A központi cselekményszál azonban csaknem azonos: szex, drogok, meg rock – "roll" nélkül. Tizenévesen demókat kalápolnak össze, végigtornézzák Svédországot – majd a Megarock Records-szal kötött szerződés értelmében kitöltik első albumukat, Diesel and Power címmel. Ezután feloslanak. Dregen lép a tartalékos bandájába, a Hellacopters-be. 1997-ben újra összeállnak csapat mérni. "Olyan albumot akarok, ami elkárpítja a The Stooges punk rockjának szilajságát, a Sex Pistols fanyer szövegeit, a Kiss katalizmatikus kegyetlenségét és a korai Guns N' Roses fesztelenségét, majd rugdosva-üvöltve pofoz át a 21. századba? Majd most megkapod!" – próbál provokálni a hivatalos honlap a Total 13 korong kapcsán. Vesztére. R. úr az intellektuális verbőseget preferálja. M. úr ellenben hajlamos súlyos dollárokért külföldről behozni némi szterinekkel megpumpált dobhártyaszagattást – s ez így van jól. Tömören: ha bejön a Sex Pistols, vagy a Ramones, nagykanállal fogad habzsolni a svéd srákokat – akik mellel az AC/DC előzenekaraként is figuráltak a veterán rockerek európai turnéján. Ha nem, egy próbát mindenképp megér.

Amit punkjaink pöngettek össze (diszkográfia): 1994 – Diesel and Power (Megarock Records), 1998 – Total 13 (MVG / Coalition / Scooch Pooch), 1998 – Safety Pin and Leopard Skin [élő] (East/West, kizárólag Japánban), 2001 – Making Enemies is Good (RCA / BMG), 2001 – Independent Days [kompiláció] (MVG)

*A Backyard Babies formációt Martin favorizálja. A szerző csupán beszámol a jelenségről, ő maga nem osztja a főszerkesztő lelkesedését :)



576 KONZOL - A MEGSZÁLLOTT JÁTÉKOSOK MAGAZINJA



Comgame "576" Kft 1329 Budapest, Pf: 24
 Ha megrendeled (rózsaszín utalványon küldöd a pénzt) az 576 Konzol valamelyik korábbi számát (576 Ft/db), akkor a postaköltséget mi fizetjük!
 Na ez így már elég kedvező, nem?

EZ ÁM A NAGY SZÁM 1 év meg 6 szám

Ha most egy évre előfizetsz az **576 Konzolra**, az áremeléstől **FÜGGETLENŰL** **5760,-Ft-ért** kapod meg a 11 új számot + tiéd lehet további **6** általad kiválasztott korábbi számunk!

Megrendelt újság(ok) ára

Neved és címed (pontosan és olvashatóan!)
 Kérlek ne feledd az irányítószámod!

Neved és címed (pontosan és olvashatóan!)
 Kérlek ne feledd az irányítószámod!

Megrendelt újság(ok) felsorolása, ill. 1 éves előfizetéskor a kiválasztott 6 korábbi szám felsorolása

Feladólevény

ÖSSZEGET: Ft

ÖSSZEGET: Ft

BELFELDI POSTAUTALVÁNY

ÖSSZEGET: Ft

62931306 105 71

62931306 105 71

Készletmennyiség

- NEM KERESTÉ
- NEM FOGADTA EL
- CHI ELÉGTELLEN
- CHIZETT ISMERETLEN
- CHIZETT ISMERETLEN HELYRE KÖLTÖZÖTT
- MEGHALT

Feladó

62931306 105 71

EXP TV SK

EXP TV SK

EXP TV SK

EXP TV SK

EXP TV SK

EXP TV SK

ÉRZD MEG A KÜLÖNLEGESSÉG ILLATÁT



NO.1

london new york párizs velence milánó

Felismered a lövöldözős játékot, ha érzed az illatát?

"Tudod, azt a típust, ami nem egy egyszerű kozmetikai cikk?"

Üdvözöllek az Endgame-ben.

Jade szerepét magadra öltve leplezd le és hiúsítsd meg az Eurodream összeesküvést, amely nemcsak a szerelmed, de az egész jövőt fenyegeti. A többféle választást lehetővé tevő szintek, interaktív környezet és mozszerű stílus, mind csak izelítő az Endgame-ből, amely teljesen magával fog ragadni



KERESD A BOLTOKBAN!

Endgame © 2001 Empire Interactive Europe Limited.
Endgame and Empire Interactive are registered trademarks of Empire Interactive Europe Limited.
All rights reserved. "PS" and "PlayStation" are registered trademarks of Sony Computer Entertainment Inc.
All rights reserved.

DYNAMIC
SYSTEMS
THE MULTIMEDIA COMPANY

www.dynamic-systems.hu

empire
INTERACTIVE
PlayStation 2